Valda Hymner



VALDA HYMNER

SÅNGBOK

—FÖR—

...ENSKILD OCH ALLMÄN UPPBYGGELSE...

—I—

FÖRSAMLINGEN, SÖNDAGSSKOLAN OCH HEMMET

I.

A. J. ROWLAND,
1420 CHESTNUT STR., PHILADELPHIA, PA.

Utgifvarnes anmärkningar.

Föreliggande arbete utgifves till svar på enträgna uppmaningar från många svenska trosbröder för en första klassens sångbok. Boken är grundad på en öfversättning af "Select Gems," utgifven af American Baptist Publication Society, och redigerad af den aktade musikern Dr. W. H. Doane. Denna öfversättning har förökats med ett stort antal hymner och sånger, så att boken är ungefär dubbelt så stor som det engelska originalet. Öfversättningen och kompileringen har gjort under öfverinseendet af en kompetent kommittée af svenska bröder, under Rev. Henry Nelson, Chicago, ordförandeskap. Den störstaomsorg har iaktagits och ingen utgift eller möda har sparats att göra boken alltigenom tillfredsställande. Bokens innehåll lämpar sig för alla kristna kyrkosamfund och vi hoppas, att den skall rekommendera sig själf till svenska kristna af hvarje namn. I bönemötet, söndagsskolan och hemmet, så väl som vid den allmänna gudstjänsten skall den befinnas vara af oskattbart värde.

Philadelphia, Pa., September, 1896. *A. J. Rowland.*

Förord.

"Valda Hymner," öfverlämnas härmed till den ärade allmänheten. Då det varit oss angeläget att få så goda sånger som möjligt samt därjämte lättsjungna och tilltalande melodier hafva vi sökt utvälja sådana sånger, som i nämnda afseende fullt motsvara sitt ändamål. Första afdelningen af denna sångbok utgöres af sånger, som blifvit öfversatta från den allmänt omtyckta sångboken "Select Gems." Andra afdelningen utgöres af sånger af olika författare. En stor del af dessa hafva blifvit valda ur svenska sångböcker, hvilka benäget ställts till vårt förfogande, under det att andra sånger äro af de framstående amerkanska författarne W. H. Doane, Robert Lowry, D. B. Towner, Ira D. Sankey m. fl. till hvilka vi stå i största tacksamhetsförbindelse för deras vänliga öfverlåtande af sångerna till oss. För den utmäkta öfversättningen af sångerna, är öfversättaren, Prof. Hjalmar Edgren, en borgen.

Under innerlig önskan att Herrens välsignelse måtte följa sjungandet af dessa sånger i församlingen, söndagsskolan och hemmet utsändes "Valda Hymner" i vår gemensamme Mästares namn, att sjungas till Hans ära.

Henry Nelson,

P. A. Hjelm, *Eric Rosen,*
O. J. Engstrand, *Chas. Palm,*
E. J. Nordlander, *G. A. Hagström,*
C. W. Anderson, *C. A. Johnson.*

Sept. 1896.

VALDA HYMNER.

"Sjungen Herren en ny sång, Hans lof i de frommes församling."—Ps. 149: 1.

No. 1. Lofven I Herren.

"Du är min berömmelse."—Jer. 17: 14.

FRIEDRICH F. FLEMMING.

1. Lof - ven I Fa - dren för Hans ri - ka kär - lek!
2. Lof - ven I Fräl - sarn, mäktig och barmhär - tig!
3. Lof - ven I An - den, trö - sta - ren af Is - rael,

Öm Han be- skyd - dar Si - na barn, som ir - ra. Lof - ven I
Nå - dig Han om Sitt val - da folk sig vår - dar. Un- - ge och
Sänd till vår fröjd af Fadren och af So - nen ! Lof - ven I

äng - lar ut - i him - len Ho - nom ! Lofven Je - ho - va !
gam - la, män och kvinnor,—al - la. Lofven I Fräl - sa - ren!
Fa - der, Son och Helig An - de ! Lofven Tre- e - nig Gud.

No. 2. Vi lofva Dig, Gud.

"Jag vill sjunga och lofva."— Ps. 108: 2.

REV. W. P. MACKAY. REV. JOHN J. HUSBAND.

1. Vi lof - va Dig, Gud, för Din äl - ska - de Son, Som att fräl - sa kom ned bland oss of - van - i - från!
2. Vi lof - va Dig, Gud, som Din an - de oss sändt, Och i mörker en le - dan-de stjär-na har tändt!
3. Vi lof - va och ä - - ra det off - ra - de Lamm, Som har bu-rit vår skuld på den blo - da - de stam!

Kör.
Hal-le - lu-ja, Din är ä - ran! Hal - le - lu - ja! A - men!
Hal-le - lu-ja, Din är ä - ran! - - - - - - -
Oss lif - va i - gen!

4. Vi Lofva Dig, Gud, som i kärlekens råd
Har förlossat oss här med din himmelska nåd!
Halleluja,

5. O, lifva vår själ med Din kärlek igen,
Och låt himmelens låga få brinna i den!
Halleluja,

No. 3. Helig, helig, helig.

"De sade utan uppehåll dag och natt: Helig, helig, helig är Herren Gud den Allsvåldige."
—Upp. 4: 8.

REGINALD HEBER, D. D. REV. J. B. DYKES.

1. Helig, helig, he - lig Herre Gud Allsvål-dig! Höjas skall till
2. Helig, helig, he - lig! Hel-go - nen till-be Dig, Ka-sta si-na
3. Helig, helig, he - lig Herre Gud Allsvåldig! Jord och haf och

Dig i fröjd vår dju-pa andakts sång. He-lig, helig, he - lig,
kro-nor ned kring haf-vet af kri-stall. Kerubim och Se - ra-fim
himmel lof-va Ska-pa-ren i sång. He-lig, helig, he - lig,

mäktig och barmhärtig, Gud Fader, Son och Ande på en gång!
fal-la ner inför Dig, O Du, som är och var och vara skall!
mäktig och barmhärtig, Gud Fader, Son och Ande på en gång!

No. 4. Vår starkhets Gud.

"Han är vår Gud."—Ps. 95: 7.

MRS. F. J. VAN ALSTYNE. W. H. DOANE.

1.Vår starkhets Gud i himlens höjd, Allt lifvets lif, all kärleks fröjd,
2.Vår starkhets Gud, från dag till dag Vår tanke styr till Ditt behag;
3.Vår starkhets Gud, vårt ljus, vårt hopp, Till Dig, till Dig vår bön går opp.

Af andakt brin-ne vå-ra bröst Att lofva Dig, vårt hopp, vår tröst!
Låt vå-ra hjär-tan hel-ga sig I ljuft förbund, o Gud, med Dig!
Dig va-re lof, som är och var, Vår borg, vår sköld i al-la dar!

Vår starkhets Gud, Dig bida vi: Må Du vårt skydd för e-vigt bli!

No. 5. Den kära stigen.

"Visa mig, Herre, din väg."— Ps. 27: 11.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Fram - åt van - dra vi med vår staf i hand Ge - nom
2. Fi - en - der allt - jämt lu - ra i för - såt, Vil - ja
3. Må till slut vi nå i en sa - lig stund Nå - dens
4. När vi tröt - ta nå ti - dens gräns till slut, När vår

ö - ken vild, i ett okändt land. Men vår tro är ljus, och vårt
loc - ka hän oss på lastens stråt. Men vi lyssna ej, syn - da-
stol i fröjd och i ljuft förbund! Må vi sjunga gladt, må vi
sol går ned, och vi kämpat ut, När vi vin - na må frid e-

hopp i Dig, Och vår pilgrims - sång om den kä - ra stig.
träl till dig, Och vi van - dra fram på den kä - ra stig.
lof - va Dig, Och väl - sig - na, Gud, för vår kä - ra stig!
vin - ner - lig, Lof - vom Her - ren då för den kä - ra stig.

Kör.

Det är sam - ma väg vå - ra fä - der gått, Lifsens väg det är.

In - gen an - nan, denna blott, Kan oss le - da upp till en
värld af ljus. Hem på den vi gå till vår Fa - ders hus.

No. 6. Frälsare, din nådastol.

"Låtom oss framgå med ett uppriktigt hjärta."—Ebr. 10:22.

WM. STEVENSON. ROBERT LOWRY.

1. Fräl-sa-re, din nå - da - stol Nal-kas jag i ödmjuk tro. Lys mig med Din kär - leks-sol. Hör mig, gif mitt hjär-ta ro!
2. Re - na mig från syn-dens träck, Skölj mig med ditt dy - ra blod, Två mig ren från hvar-je fläck, Två mig i din pur-pur-flod!
3. Hör min bön, o Je - sus, hör! Hur jag trängtar väl Du vet: Till ett krossadt hjär-ta för All Din nåds barm - här - tig-het.

No. 7. Förtälj mig denna lära.

"Återlösningen i Kristus Jesus."—Rom 3: 24.

KATE HANKEY. W. H. DOANE.

1. För-tälj mig den-na lä - ra Om himlens dju - pa råd,
Om Je-sus och Hans ä - ra, Om Je - sus och Hans nåd.
För-tälj mig den så en - kelt, Som till ett ringa barn, Ty jag är svag och hjälplös Och full af synd och skarn.

2. För-tälj mig den helt sak - ta, Lär mig dess djup för - stå:
Hans un-der - ba - ra kär - lek, Att syn-darn fräl- sas må.
För-tälj den lä - ra of- ta, Mitt minne är så kort, Och ar-la-dag -gen svinner Re'n före middag bort.

3. För-tälj den lä - ran stil - la Med djup, all-var - lig ton;
Glöm ej, jag är den syn - darn Han fräl-sa vill i tron.
För-tälj den lä-ran ständigt, Om den skall bli för mig I sorgens pröfnings-timma En tröst på dunkel stig.

4. För-tälj mig den-na lä - ra, När du be - fa ra må,
Att världens tom-ma ä - ra Mig skall i bo - jor slå.
O, ja, när världens ä - ra Vill vil- se-fö-ra mig, Förtälj blott den-na lä - ra: "Din Jesus helar Dig!"

Kör.

Förtälj mig denna lära Förtälj mig denna lä - ra För-tälj mig den-na lä - ra Om Je-sus och Hans nåd!

No. 8. Jag täljer glad.

"Det vill jag gifva dig tillkänna."—4 Mos. 23: 3.

KATE HANKEY. WM. G. FISCHER, by per.

1. Jag täl - jer glad en san - ning Om himlens dju-pa råd Om
2. Jag täl - jer glad den san - ning, Mer rik och under - full An
3. Jag täl-jer glad min san - ning Och täl - jer om i - gen, Ty
4. Jag täl-jer glad min san - ning, Ty de, som fat-tat den, De

Je - su makt och kär-lek, Om Herrens ri - ka nåd. Jag täljer glad min
al - la ro - sendrömmar, Än hvar - je hopp af gull. Jag täljer glad min
ri - ka - re den sy-nes, Hvar gång jag täl-jer den. Jag täljer glad min
törsta blott och hungra Att hö - ra den i - gen. Och när i himlens

sanning, Ty allt den öf - ver - går Och stillar hjärtats trängtan, Som
sanning, Den har gjort allt för mig, Och därför gläds jag äf - ven Att
sanning, Ty mången aldrig kännt Det ljufva fräisningsbudskap, Som
ri - ke Jag jub-lar ny - född sång, Det blir den kä - ra sanning, Jag

Kör.

in - gen ann' förmår.
täl - ja den för dig. Jag täljer, o så gärna, Om världens morgon-
Her-ren haf-ver sändt.
sjungit mången gång.

stjär - na, Som skall mot mörker vär - na, Och Je - su kärleksdjup.

No. 9. Låt mig förtälja.

"Prediken evangelium för hela skapelsen."—Marc. 16: 15.

MRS. KATE S. BURR. ROBERT LOWRY.

1. Låt mig för - täl - ja än en gång Om all Hans kär - lek— Hans,
2. Han tog vår män - skosvaghet all; Han blef ett of - fer - lamm,
3. "Kom blott till mig!" Han bjuder mild Och An - den ma - nar: "kom!"
4. Ty hvem som vill må komma fram Dit lif - sens käl - la är,

Som kom att fräl - sa oss från synd Till himlens frid och glans!
Att bä - ra mild på blo - dadt kors Vår synd och all vår skam.
Och Hans församling ber, Hans brud; Så bjud en-hvar då: "kom!"
Och dric - ka ur den dju - pa våg, Som e - vigt flö - dar där.

Kör:

Låt mig förtäl - ja än en gång Om all Hans kärlek—Hans,
Som fyl - ler världars rymd med den Och bor i e - vig glans!

No. 10. Flöde välsignelser.

"Gif mig en välsignelse."—Jos. 15: 19.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Her-re, vi be Dig, o, var oss när Nu då vi mö-tas än i tron!
2. Sig - na-de Je - sus, hör oss, o hör! Stärk oss i tro, i kär - lek vig;
3. Fräl-sa-re dy - re, kom i Din makt, Fyll med Ditt lof hvar trogen själ,

Sväfve Din An - de duf - volik här, Höljd utaf ljus ifrån nådens tron!
När-ma-re Dig oss dag - li - gen för! O, att vår själ må bli en med Dig!
Öm oss väl-sig-na, som Du har sagt, Du, som al-le - na är allt vårt väl!

Kör.

Flö - de välsig - nel-ser rik-ligt ner! Vid Din tron Du oss ser:

{ Je - sus var när oss, } Flö - de Din nåd, himmelsk nåd, allt mer!
{ Lif - va och lär oss! }

No. 11. Si, en källa.

"Hos Dig är lifvets källa."—Ps. 36. 10.

Mrs. E. F. C. Husted. Robert Lowry.

1. Si, en käl - la rin - ner opp, Flödande beständigt! Sva - ga själ, för dig dess lopp, Flödande bestän - digt, Porlar, väl - ler u - tan slut. Drick, dess våg ej si - nar ut,

2. Hur hon sorlar full och fri, Flödande beständigt, Med en himmelsk me - lo - di. Flödande bestän - digt, Sjunger sa - lig - he - ter i Harmo - ni - ers harmo - ni,

3. Skö - na käl - la, dryck för tron Flödande beständigt! Lif - sens våg från Herrans tron, Flödande bestän - digt! Dy - ra blod för syndarns fall, All hans skuld du re - na skall,

Kör.

Flö - dan - de, ja, flö - dande beständigt Flödan - de med lifsens våg för dig!

No. 12. Allena Jesu kärlek.

"Behållen eder i Guds kärlek."—Jud. 1: 21.

MRS CORA LINDEN. W. H. DOANE.

1. Hvad kan fröj-da all min själ? Al - le - na Je - su kär - lek.
2. Hvad har lärt att bed - ja mig? Al - le - na Je - su kär - lek.
3. Hvad är mer än hem och vän? Al - le - na Je - su kär - lek.
4. Hvad kan lif - va, när jag dör? Al - le - na Je - su kär - lek.

Hvad kan kuf - va fruk-tan väl? Al - le - na Je - su kär - lek.
Hvad kan ly - sa natthöljd stig? Al - le - na Je - su kär - lek.
Hvad skall upprätthål - la än? Al - le - na Je - su kär - lek.
Hvad, o hvad tillfyl - lestgör? Al - le - na Je - su kär - lek.

Kör.

O, änd - lö - sa kär - lekssvall, Som re - nar från synd och fall,
Beständigt jag bed - ja skall Om mer af Je - su kär - lek!

No. 13. Verka, sjung, hoppas.

"Gören allt till Guds ära."—1 Kor. 10: 31.

EDWARD A. BARNES. ROBERT LOWRY.

1. För Je - sus och Hans dy - ra tro, Hur ljuft att verka få,
2. Om Je - su kär - lek—allt vårt väl—,Hur ljuft att sjunga få!
3. På Je - sus, kors - fäst för sin hjord, Hur ljuft att hoppas få!

Att de, som djupt i mörker bo, Hans budskap hö - ra må!
Med sa - ligt välljud till min själ Hans löftens budskap nå.
Det hoppet, grundadt på Hans ord, För e - vigt skall be - stå.

O sköna verk för Je - su skull! Ett bätt - re finns ej här.
O sköna sång om Je - su nåd! En bätt - re finns ej här.
O sköna hopp på Je - su kors! Ett bätt - re finns ej här.

O sköna verk för Je - su skull! Mitt bä-sta verk det är.
O sköna sång om Je - su nåd! Min bä-sta sång det är.
O sköna hopp på Je - su kors! Mitt bä-sta hopp det är.

No. 14. Tröttna ej.

"Och låtom oss icke förtröttas att göra det goda." Gal. 6: 9.

E. C. PEARSON. W. H. DOANE.

1. När de mörka stormmoln hopas, Skåda upp med lit till Gud.
2. Tag din plats på hvete - fäl - tet Bland de trogna skördemän.
3. Bjud hvar arm och hemlös kring dig, Hvarje hungrande, som gäst,
4. Frukta du ej nattens skuggor: Dö skall den, som lefvat har.

Tröttna ej i helig mö - da: Följ din Jesus, följ hans bud.
Tag din plats och bär din bör - da, Ej förgäfves bär du den.
Till den härliga, den ri - ka, E - vangelii nå - de - fäst.
Skå - da, skåda, morgonrod - na'n, Strålar å - ter ljus och klar!

Kör.

Tröttna, tröttna aldrig, broder, Du skall kläs i seger-skrud!
Tröttna, tröttna aldrig, broder, Du skall kläs i seger-skrud!

No. 15. Fram, fram!

"Herren är mitt ljus och min salighet."—Ps. 27: 1.

G. W. Crofts. D. B. Towner. By per.

1. Fram-åt, I star-ke, tappre män, Som bedt och verkat. Verken än!
2. Fram-åt, I män hvar-en-da en! Den gyll-ne skörden bör-jat re'n.
3. Fram-åt, och må-jen sä-den ner! Från himlen änglar vak-ta er,
4. Fram-åt, snart slocknar solens ljus, Och kvällen föl-jer da-gens brus.

Den kommit å-ter e-der stund, Ty sol går upp på himlens rund.
Er blan-ka li-e svän-gen lätt, I skörde-män från dal och slätt!
Och vitt-nen föl-ja, Gud är när. O, rädden hvad för-tappadt är!
Nu, nu är mö-dans rät-ta tid, Om fröjd skall kröna kvällens frid.

Kör.

Fram-åt då, fram-åt då I lån-ga, dju-pa led!
Framåt, framåt Framåt,

Fram-åt då, fram-åt då, Ty so-len blic-kar ned!
Framåt, framåt,

No. 16. Samlen dem in.

"Gå ut på vägar och gärden och nödga dem att komma in."—Luk. 14: 23.

FANNY J. CROSBY. GEO. C. STEBBINS.

1. Sam - la dem in, ty än är det rum, Till den fäst, som en Kung be - skär! O, sam - la dem in, låt Hans hus bli fylldt, Och de ar - ma be - spi - sas där.

2. Sam - la dem in, ty än är det rum! O, bedröfvadt vårt hjär - ta slår Vid tan - ken, att mången, väl hör Hans rop, Men Hans maning än - då för - smår.

3. Sam - la dem in, ty än är det rum! Hu-ru ma - nande Her-rens röst! O, sam - la dem in ut - i nå - dens hus Och till Fräl - sa - rens trog - na bröst.

Kör.

Ut då i värl-den! Vä - gar och gär - den, Syn - da - res bo - nin-gar finn! Gå ut, gå ut, full af kär - lek gå Och sam-la de ar - ma in!

No. 17. Sträfva än.

"Så vinläggom oss."—Ebr. 4. 11.

Dr. C. R. Blackall. W. H. Doane.

1. På Hans skör - de - fält än du ver - ka må; Skörden
2. Fyll med kärf - vars gull he - la la - dan opp. Sjung i
3. Om än mö-dans väg sy - nes lång och svår, Lönen
4. O, ett här - ligt hem of - van, of - van där Vin-nas

mogen är, skördemän - nen få. Mästarns ljuf-va röst bjuder
fröjd din sång, full af tro och hopp. Verka än i tid: snabbt är
föl - ja må ut - i skördarns spår, Ty när mästarns fröjd si - na
skall af dem, hvilka sträfvat här, När dig mästarns röst, ljudan-

dig att gå. Hör hans ma-ning, o hör i dag!
so - lens lopp, Snart den by - tes i natt din dag.
val - da når, Ljus den blif-ver, hur mörk, din dag.
de så kär, Kal - lar hän till en e - vig dag.

Kör.

Sträfva än, Sträfva än. Bi-da din belöning se'n: Har ej

Sträfva än, Sträfva än.

Mästaren sagt, Han skall gifva den? Sträfva än intill slutad dag!

No. 18. Herrens strid det är.

"Blifven starke i Herren."—Ef. 6: 10.

MRS. M. A. KIDDER. T. E. PERKINS.

1. Ut - i en he - lig strid vi gått, Her-rens strid det är.
2. Vår kamp är här i stoftets värld, Herrens strid det är,
3. Mot mörkrets makt vår strid skall bli, Herrens strid det är.
4. Och när en gång vår strid är slut—Herrens strid det är—,

O ljuf - va fröjd, o skö - na lott, Her-rens strid det är!
Och Je - sus le - der vå - ra svärd. Her-rens strid det är.
För him - lens Konung käm-pa vi, Her-rens strid det är.
Vi läm - na den, att hvi - la ut: Her-rens strid det är!

Kör.

Tills Je - sus kom-mer, strid; Tills Je - sus kom - mer, strid;
Tills Je - sus kommer, strid; Och se'n i him - len frid.

No. 19. Till vårt verk.

"arbeten, ty Jag är med eder."—Hag. 2: 5.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Till vårt verk, till vårt verk, som Guds tjä - na - re blott! Må vi föl - ja den väg, Som vår Mä - sta - re gått. Med Hans he - lan - de råd må vi stär - ka vår själ För de rin - ga-ste verk och full - bor - da dem väl.
2. Till vårt verk, till vårt verk! För de hun - gran - de bröd! För de ar - ma den Käl - la, som stil - lar all nöd! Vår be - röm-mel - se kor - set al - le - na skall bli, Och vi jub - la de or - den: "Vår fräls-ning är fri!"
3. Till vårt verk, till vårt verk! Det finns nog för en hvar, Medan än - nu för - vil - lel - sens ri - ke är kvar. O, för - här - li - gadt namnet Je - ho - va skall bli I det sval - lande ju - bel: "Vår fräls-ning är fri!"

Kör.

Härdom fram härdom fram Härdom fram härdom fram Må i

Härdom fram, härdom fram! Härdom fram, härdom fram!

bön Må i hopp Vi verka tills Han komma skall!

och tro, och fröjd

No. 20. Verka, förr'n natten kommer.

"Verka medan dagen är; natten kommer."—Joh. 9: 4.

ANNA L. WALKER. DR. LOWELL MASON, by per.

1. Ver - ka, när mor - gon-stun - den Här - lig i ö - ster gryr,
2. Ver - ka i mid - dagsstun - den! Ver - ka, när so - len ler,
3. Ver - ka, när kväl - len nal - kas, Bu - ren på pur - pur - sky!

:S: FINE.

Dag - gen på blomman rod - nar, Nat - tens mör - ker flyr!
Strå - lan - de klar, från of - van På din gär - ning ner!
Me - dan dess ro - sor glö - da, Ver - ka, den skall fly!

D. S. *Verka, förr'n nat-ten kom - mer: Då är mö - dan all!*
Verka, förr'n nat-ten kom - mer: Då är ver - ket slut!
Verka, förr'n nat-ten mörk - nar: Då är mö - dan all!

cresc. D. S.

Ver-ka, när so-len strå - lar Fram öf - ver böl - je - svall!
Lägg någon mödans pär - la In ut - i hvar mi - nut!
Ver-ka, förr'n si-sta strå - len Slocknar i vå-gens svall!

No. 21. Jag var glad.

"Jag gläds då man säger till mig: Låtom oss gå till Herrens hus!"—Ps. 122: 1.

Miss F. G. Browning. Robert Lowry.

1. Jag var glad, när de sa - de till mig: "Må vi gå till Hans he-
2. Jag var glad, när jag stod i din port, O, Je - ru - salem, he-
3. Jag skall be för din frid, dy - ra hus, Och att tusen må dväl-

li - ga hus," Ty den hun - grar min själ ef - ter Dig, Och den
li - ga stad, Där oss Is - ra - els löf - - te blef gjordt; Där de
jas i dig, Ty den tör - star min själ ef - ter ljus, Och du

törstar att dricka Ditt ljus. Jag var glad, jag var glad
vandrade fä - dernas rad.
bjuder det rikligt åt mig.
Jag var glad, jag var glad

Att få gå till Hans he - li - ga hus, Jag var glad,
Jag var glad, Jag var glad

Jag var glad Att få dric- ka Hans strålan-de ljus.

Jag var glad

No. 22. Bönestund.

"Och där vill jag stämma möte med dig."—2 Mos. 25: 22.

FANNIE J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Hit vi från världen fly, Je - sus, till Dig. Lju-de Din kärleks röst
2. Kom, o vår Trö-sta-re, Hit till oss ned! Djupt i hvar trofast själ
3. Fräl - sa-re, nå-dig var: Skå-de vi än Den, som är död i synd,

Nu in - ner-lig! Je - sus, vår bä - ste vän, Här up-på
Ditt ljus för-bred! Du, som för-loss-ning bragt, Kom i din
Räd - dad i - gen! Kom i - från lju - sets höjd, Gör oss med

knä i - gen Be vi Dig: Hjälp oss än, Drag oss till Dig.
kär-leks makt, Gläd oss, så - som Du sagt! Kom till oss ned!
bör-dan nöjd, Gjut i vår själ Din fröjd, Je - sus, vår vän!

No. 23. Herre oss välsigna.

"—där är jag midt ibland dem."—Matt. 18: 20.

Wm. Stevenson. Robert Lowry.

1. Her-re Je - sus, oss väl - sig - na, När vi samlas i Ditt namn!
När af ångerns tyngd vi dig - na, Tag oss, tag oss i Din famn!

2. Je - sus, Du vår bör - da lin-dra, Gif, o, gif oss lif - sens bröd!
Låt oss se din kär - lek tin - dra, Hjälp oss ut - i synd och nöd!

3. När på jor - den vi ej kun-na Sam-las mer ut - i Ditt hus,
I vår Fa - ders hem för - un - na Oss att sam-las då i ljus!

Kör.

Her - re, oss väl - sig - na, Her - re gif oss tröst! Her - re,
oss väl - sig - na, Tag oss, tag oss till Ditt bröst!

No. 24. Än en dag i möda.

"Arbeten, ty jag är när eder."—Hag. 2: 5.

MRS L. C. PRENTICE. W. H. DOANE.

1. Än en dag i möda, Att på skördens fält Bär-ga gyllne gröda,
2. Än en dag i möda, Att de sjä-lar nå, Syndens makt den snöda
3. Än en dag i möda, När från himlens sal, Solens strålar glö-da
4. Än en dag i möda: Snart skall skördarn bo, Säll med bärgad gröda,

Kör.

Såsom Han beställt!
Vill i bo-jor slå! E - vigt verkande sträfvan, Utan tvekan och
Öfver jämmerns dal!
Ut - i himmelsk ro.

bäf-van, Tro-en-de sträfvan Signar vår stig. Lifvande hvarandra,

Hjälpande hvarandra, Sträfvom, o Gud, Sträfvom i fröjd för Dig!

No. 25. Välsignadt Kristi kors.

"Vår Herre Jesu Kristi kors."— Gal. 6: 14.

Fanny J. Crosby. W. H. Doane.

1. O, väl-sig-nadt Kri-sti kors, det kä - ra! Där mig Fräl-sarn fann i
2. O, väl-sig-nadt Kri-sti kors, det kä - ra! Där Hans kärleks ri - ka
3. O, väl-sig-nadt Kri-sti kors, det kä - ra! Fast beständigt jub-lan-

bit - ter smär - ta, Där Han slöt mig till Sitt öm-ma hjär - ta, Vän-de
flö - den väl - la, Där Han re - nat mig i häl-sans käl - la, Där Han
de dess ä - ra, Aldrig tröt-tas jag att vitt-ne bä - ra Om den

Kör.

all min sorg i lof och sång. Vid Hans kors blir jag kvar
klädt min ande ut-i sång.
fröjd, som fyllt min själ med sång.

Vid Hans kors vid Hans kors blir jag kvar blir jag kvar

Till dess ärans gyllne stad jag är nä - ra; Vid Hans kors

Vid Hans kors jag blif - ver kvar,

blir jag kvar, Tills jag lifsens klara kro - na har.

Vid Hans kors jag blif - ver kvar,

No. 26. Hans dyra kärlek.

"Huru dyr är Din godhet."—Ps. 36: 8.

REV. SAMUEL MEDLEY. OLD MELODY.

1. Vak upp min själ till hänförd sång! Sjung Frälsarns lof än-nu en gång.
2. Han såg mitt dju - pa syn - da - fall Och gaf ändå sin kär-lek all
3. Hur of - ta vill min sva - ga själ Från Je-sus vi - ka, allt mitt väl.
4. Snart ned i dö - dens dal jag går, Där in-tet mer min kraft förmår.

För e - vigt må den pri - sad bli Hans dy-ra kär - lek, o, hur fri!
Och fräl-ste mig från syndens lön. Hans dy-ra kär - lek, o, hur skön!
Men, har jag glömt min bäste vän, Hans ri - ka kär - lek va - rar än.
O, i mitt si - sta an - dedrag Hans dy-ra kär - lek pri - se jag!

Kör.

Hans dy - ra kärlek, dy - ra kärlek, Hans dy - ra kär - lek, o, hur fri!

No. 27. Min Gud är mitt ljus.

"Herren är mitt ljus och min salighet."—Ps. 27: 1.

JAMES NICHOLSON. J. W. BISCHOFF, by per.

1. Min Gud är mitt ljus, hvi frukta mig här? I stor-mar-nas brus är Her-ren mig när. Min räd - dare är Han från synd och från sorg. Den sa - li - ga lä - ran skall var-da min borg.

2. Min Gud är mitt hopp. Fast åskor-na gå, Förtrö-stan-de opp jag blic - kar än-då! Där Je - sus så härligt Sin sol hafver satt, Hur kunde be - gär-ligt jag dväl-jas i natt?

3. Min Gud är min vakt, min styrka, mitt svärd. Jag vet i Hans makt blir se - ger beskärd. Min svaghet Han vänder till kraft i sitt råd, Och kärleksfull sän-der Sin fräl-san - de nåd.

D. S. *Min Gud är mitt ljus, min glädje, min sång, I stormarnas brus Han le - der min gång!*

FINE. Kör.

Min Gud är mitt ljus, min glädje, min sång, I stormarnas brus Han le - der min gång!

D. S.

No. 28. Hans kors vår glädje är.

"Vår Herres Jesu Kristi kors."—Gal. 6: 14.

MRS. A. E. ANDREWS. Arr. by W. H. DOANE.

1. Hans kors vår glädje är, Lofven Gud, lofven Gud! Allt, allt är
2. Hans kors vår glädje är. Hvad än sker, hvad än sker, Hans kors vår
3. På Kana'ns strand en gång—Underbart! underbart!— Vi pri-sa

orent här Mot Hans bud. Vi ta vår staf i - gen; Och
sällhet när Mer och mer. Guds löf - te hål - las skall Och,
Gud i sång: Snart, o, snart! Till Gud, vår Ko - nung, då Hal-

mot ett ljus från himmelen Vi vandra framåt än. Lofven
hvad än hotar oss med fall, Hans nåd ger segern all. Lofven
le - - lu ja vi jub-le så, Att hvalfven dallra må! Lofven

Gud, lofven Gud! Vi van - dra framåt än, Lof-ven Gud!
Gud, lofven Gud! Hans nåd ger se-gern all. Lof-ven Gud!
Gud, lofven Gud, Att hvalfven dall- ra må! Lof-ven Gud!

No. 29. O, tag morgonens vingar.

"Toge jag morgonrodnadens vingar."—Ps. 139: 9.

F. J. C. ROBERT LOWRY.

1. O, tag mor - go - nens vin-gar, flyg hänförd dit opp Till Je - sus din
2. Till din Fräl-sa - re flyg, Han för - lå - ter dig väl. En blick af Hans
3. Uppå mor - go - nens vingar flyg hän till Hans bröst, Blott där är din

:𝄋:

Fräl-sa-re, gläd-je och hopp! Hans nåds rika käl-la ej slutits ännu;
kärlek skall he-la din själ. Så mild Han välsignar det hjärta, som tror,
fristad, din ljufva - ste tröst. O, ti - den är dyrbar, och middag är när

D. C. *bort från de skuggor, som hölja din stig*

FINE. Kör.

I he - li - ga vågor, o, rena dig du!
Gå, sök Hans förtjänst, och din frid blifver stor! O, tag morgonens vingar och
Till Frälsa - ren i - la och dröj icke här!

Och hänförd din själ åt din Frälsare vig!

Dim. *Tempo.* D. S.

drag Innan mörker om-höl - jer din dag O, fly

hemåt nu drag om - höl-jer din dag

No. 30. Bönens stund.

"gingo tillsamman upp i templet vid bönestunden."—Ap. 3: 1

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. O du ljuf-va bö-ne-stund! Nu vi samlas i-gen, Och vi sam-las hos Je-sus, vår frälsande vän. Ja, vi nal-kas ut-i tro: Han sin nåd oss be-skär. För den tröt-te hvad balsam! O, hur

2. O du ljuf-va bö-ne-stund! Hvilken sanning, hur skön: Med för-barman-de hjär-ta hör Je-sus vår bön! När Han sä-ger att för oss hvarje bör-da Han bär.

3. O du ljuf-va bö-ne-stund! I för-li-tan-de tro Hvarje sorg de för-tryck-ta åt Frälsarn för-tro. Med sin kär-leks-ful-la själ de-ras bör-da Han bär.

4. O du ljuf-va bö-ne-stund! Må vi tro mer och mer, Att den nåd, vi be-höf-va, Han kär-leksfull ger! Den för-trö-stans fullhet den all vår gläd-je be-skär.

D. S. *För den trötte hvad balsam! O, hur ljuft va-ra här!*

FINE. KÖR. D. S.

ljuft va-ra här! Ljuf-va bö-ne stund, Ljufva bö-ne stund,

No. 33. Blott en enda grund.

"En annan grund kan ingen lägga."—1 Kor. 3: 11.

W. O. Cushing. W. H. Doane.

1. Blif ve min tro en som ej kan för - gå, Fast lik de kul-lar, som e - vigt be-stå! Hvi - le den gläd- je mig lif - vet bragt På den säk - ra grund, som Herren haf - ver lagt!
2. Jor - di - ska skat - ter för - gå in - om kort; Dy - ra för-hoppningar blek - na ju bort. Je - sus al - le - na för-blir sig lik, Han är lif - vets grund, o-ändlig, skön och rik.
3. O du, som dig - nar vid pröf - ningens slag, Kom till en Klippa för-mer än ditt 'jag'! Bygg med de sjä- lar, som gått för - ut, På den fa-sta grund, som varar u - tan slut!

Kör.

Ty det finnes blott en en - da grund, Ty det finnes blott en en - da grund, Ty det finnes blott en en-da grund, Den är Kri-stus Gud!

No. 34. I Lammets blod.

"De öfvervunno honom för Lammets blods skull."—Upp. 12: 11.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Jag sö-ker hjälp-lös Je - su blod, Och finner där min ro.
2. Lif Je - sus gifver—som Han sagt—Och styrka un - der - bar.
3. Min blick är skymd af kam-pens svall, Min o-vän stark i strid.

Jag dricker styr - ka ur dess flod Och himmelsk frid och tro.
Han dödens udd och syndens makt För e - vigt bru - tit har.
I Je - su namn jag seg - ra skall Och vin-na him - lens frid.

Kör.

I Lammets blod min själ skall få kraft, skall få mod, I Lammets blod min själ skall få kraft, skall få mod; I dess blod, min själ i dess blod skall få kraft och få mod.

I dess blod, min själ i dess blod,

No. 35. Var när mig.

"Söken Herren."—Es. 55: 6.

El. Nathan. H. H. McGranahan.

1. Var när mig, Herre Je - sus, Min en - da bön till Dig! Din an - de gjut för - u - tan slut O Her - re, öf - ver mig!
2. Var när mig, Herre Je - sus, I nät - ter, lik-som dar Och håll ditt får från syn-dens snår På dygdens ba - na kvar!
3. Var när mig, då den fre - stas Min ar - - ma, sva-ga själ! När i min nöd jag ber om stöd Blif Du min hjälp, mitt väl!
4. Var när mig, då jag hin - ner Jor - da - nen i Ditt råd! Styrk då min tro, gif sjä - len ro Och lär mig dö i nåd!

Kör.

Var när mig, o, var när mig, Du Lamm, som dog för mig! Bo i min själ och lär mig väl Att lef - va blott för Dig!

No. 36. Bed utan återvändo.

"Bedjen utan återvändo."—1 Tess. 5: 17.

C. J. F.

W. H. Doane.

1. Kom tyngda själ med all din skuld, All smär-ta dig be - skärd.
2. O, se det dy - ra Lamm, som dog, Guds kärleks ri - ka gärd!
3. Tag, kri - ga - re, din rust-ning på Och kämpa med ditt svärd!
4. Pilgrim, på him - la - vandring stadd I den - na pröf - vo - värld,

Vid nådens tron finns tröst för dig. Bed, bed up - på din färd!
Sök du det blod-bestänk - ta kors Och bed up - på din färd!
Af hop - pet el - dad, ledd af tron, Bed, bed up - på din färd!
Be - tvif - la Je - su kär - lek ej, Bed, bed up - på din färd!

Kör.

Bed u - - tan å - ter - vän - do Här ut - i pröfningens värld Till Je - sus, till Je - sus! Bed ständigt på din färd!

No. 37. En enda väg är sann.

"Den vägen är smal, som drager till lifvet."—Matt. 7: 14.

HARRIET MCEWEN KIMBALL. ROBERT LOWRY.

1. En en - da väg är sann, Mitt väl i lugn och strid.
2. Där Hans a - post - lar gått; Mar - ty - rer tram-pat den;
3. Hans e - gen dy - ra fot Den vä - gen tram-pat har.
4. E - när den väg är Hans, Och se - ger viss till slut,

Den vä - gen blott oss le - da kan Till him - lens frid.
Hans trog - na där sin se - ger nått Och nå den än.
O - änd - lig smär - ta u - tan knot På den Han bar.
Och tro långt mer än värl-dens glans, Jag här - dar ut.

Kör.

En en - da väg är sann En en - da väg är sann
är sann är sann
Den vä-gen blott oss le - da kan Till him-lens frid!

No. 38. Ödmjukt vi nalkas.

"Gören nu eder bekännelse inför Herren."—Es. 10: 11.

Mrs. E. L. Park. W. H. Doane.

1. Öd-mjukt bekän - ne Vi, Gud, be- hof af Dig, Tro på Ditt
2. Öd-mjukt bekän - na Vi all Din kärleks kraft. Du haf-ver
3. Öd-mjukt bekän - na Vi, Her - re, all Din makt. Stärk Du vår

löf - te Och nalkas så Din tron. Hör, o Je - sus, hör oss,
lärt oss Att li - ta blott på Dig. Me-dan fram vi van-dra,
tro - het Och hör vårt hjärtas bön! Hör, o Je - sus, hör oss,

Träd i nåd in-för oss, He - lig-gör och fräls vår själ,
Stärkande hvaran - dra, Låt vårt säl - la ö - ga se
Och i san-ning för oss, Tills i fri - dens land vi nå

D. S. *Låt vår själ, o Her -re Je - sus*

Fine. Kör. D. S.

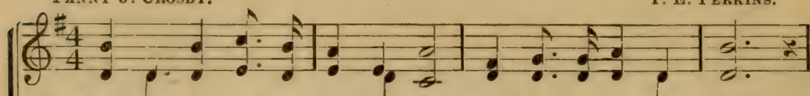
Din, blott Din, i tron!
Fröjd e-vin-ner-lig! Ödmjukt vi nal - kas, Bö-jande vårt knä för Dig.
Mödans säl-la lön!

Va-ra evigt Din!

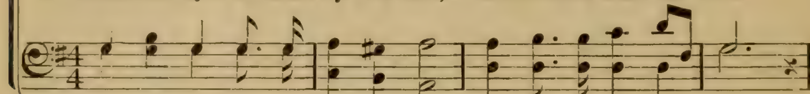
No. 39. Kom med din kvalda själ.

"Herren är när dem, som ett förkrossadt hjärta hafva."—Ps. 34:. 19.

FANNY J. CROSBY. T. E. PERKINS.



1. Kom, o kom med din kval-da själ, Tyngd ut-af syn-da - skuld.
2. Håll dig fast vid Hans dy - ra kors: Må det din till-flykt bli.
3. Kom och njut af Hans dy - ra fäst, Kär-le-kens fäst så rik.

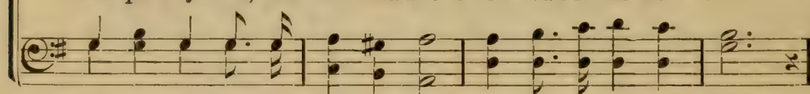


D. C. *Kom, o kom med din kvalda själ, Tyngd ut-af syn-da - skuld.*

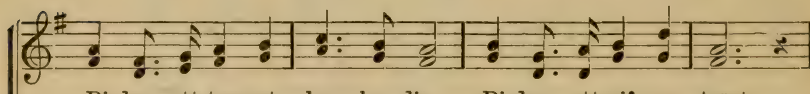
FINE.



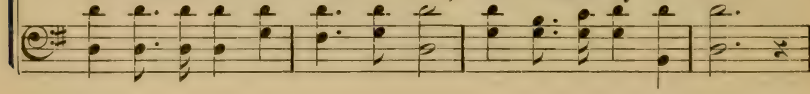
Kom och knä-fall vid öpp-nad dörr: Je - sus dig bi - dar huld,
Två dig ren i Hans pur - pur-våg, Flö-dan - de full och fri.
Tänk på fröj - der, som blom-ma skönt Of - van i him-mel - rik'.



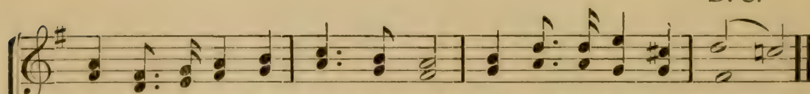
Kom och knäfall vid öpp-nad dörr: Je - sus dig bi-dar huld!



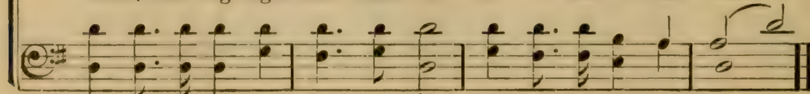
Bi-dar att tro-get he - la dig, Bi-dar att gif - va tröst.
Hör du Hans kärleks-ful - la röst, Ljuflig den ma-nar än.
Kom och förtrö-sta blott i Gud, Kom i Hans dy - ra namn.



D. C.



Vill du i mör-ker van-dra fram? Kom till Hans dy-ra bröst!
Lägg vid Hans kors din börda ned, Je - sus skall bä-ra den.
Kom, Han dig tager kär - leks-full Ut - i Sin ri - ka famn.



No. 40. Jesus dig kallar.

"I dag om I hören Hans röst."—Ebr. 3: 8.

FANNY J. CROSBY. GEO. C. STEBBINS by per.

1. Jesus dig kärleksfull kallar till Sig, Kallar dig nu, kallar dig nu.
Kärlekens solljus be-ly-ser din stig: Fly det ej, fly det ej du!

2. Jesus dig bjuder, du trötte, till ro, Bjuder dig nu, bjuder dig nu.
Gif honom bördan, haf frid i din tro! Gif den förtröstande du!

3. Jesus dig bidar, o, kom till Hans famn! Bidar dig nu, bidar dig nu.
Kom med din synd och anamma Hans namn! Dröj ej, o, dröj ej ännu!

4. Jesus dig manar att hö-ra hans röst, Manar dig nu, manar dig nu.
De hvilka lyssna få frid i sitt bröst. Hör Honom, hör Honom du!

Kör:
Kal - - lar dig nu, Kal - - lar dig nu;
Bju - - der dig nu, Bju - - der dig nu;
Bi - - dar dig nu, Bi - - dar dig nu;
Ma - - nar dig nu, Ma - - nar dig nu;

Kal-lar, kallar dig nu, dig nu; Kallar, kallar dig nu, dig nu;
Bjuder, bjuder dig nu, dig nu; Bjuder, bjuder dig nu, dig nu;
Bi-dar, bidar dig nu, dig nu; Bi-dar, bidar dig nu, dig nu;
Ma-nar, manar dig nu, dig nu; Manar, manar dig nu, dig nu;

Je - - - sus dig kal - - - lar, så kärleksfull kallar dig nu.
Je - - - sus dig bju - - - der, så kärleksfull bjuder dig nu.
Je - - - sus dig bi - - dar, så kärleksfull bi-dar dig nu.
Je - - - sus dig ma - - nar, så kärleksfull manar dig nu.

Jesus så kärleksfull kallar dig nu, så kärleksfull kallar dig nu.
Jesus så kärleksfull bjuder dig nu, så kärleksfull bjuder dig nu.
Jesus så kärleksfull bidar dig nu, så kärleksfull bi-dar dig nu.
Jesus så kärleksfull manar dig nu, så kärleksfull manar dig nu.

No. 41. Kom Frälsare.

"Min hjälp och min förlossare är Du."—Ps. 40: 18.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. O, hör mitt rop, var nå - de - full mot mig! Kom Fräl-sa - re, o kom! Mitt hjär - ta krossadt, längtar ef - ter Dig.
2. Ej plats jag har, ej skydd mot stormens brus: Kom Fräl-sa-re, o kom! En blick af Dig, den gåf - ve lif och ljus.
3. Min stig är skum, min fot är matt och svag: Kom Fräl-sa - re, o kom! E - mot Ditt mil - da an - let blickar jag.
4. Min ängs-lans brut - na suck försmär ej Du. Kom Fräl-sa - re, o kom! O, hör min bön, hör min å - kal-lan nu:

Kör.

Kom Fräl - sa - re, o kom! Jag vandrat långt från hemmets dy - ra jord, Jag vil - se - gått mig små - nin - gom. O, tag mig upp och för mig till Din hjord! Kom Frälsare, o kom!

No. 42. Jesus vill hjälpa dig.

"Att vi må finna nåd till hälp i rätt tid."—Ebr. 4: 16.

Wm. Stevenson. Robert Lowry.

1. Dig, syn - dare, Fräl - sa - ren kal - lar, Fräl - sare finns
2. Han gif - ver den tro - en - de lif - vet. Tro på Hans nåd,
3. Med fa - ra du, syn - da - re, drö - jer. Stun - der - na i-

ingen ann. Han bjuder: "I tron mig a-nam-ma!" Je - sus vill
den är sann! Som Fräl-sa - re Honom a-nam-ma! Je - sus vill
la: vä - lan! Barmhärtighet fin-nes det än - nu, Je - sus vill

Kör.

hjäl-pa dig, Han.
hjäl-pa dig, Han. Je - sus vill hjälpa dig, Je - sus vill hjälpa dig,
hjäl-pa dig, Han.

Ta - ga den ar - me sig an. O, Fräl - saren kal - lar de

sva - ga och ar - ma: Je - sus vill hjäl - pa dig, Han.

No. 43. Jag vill följa Jesus.

"Om någon tjänar mig, han följe mig."—Joh. 12: 26.

W. O. CUSHING. ROBERT LOWRY.

1. Ned ut - i da - len vill med Fräl - sa - ren jag gå,
Där vid kla - ra vå - gor blommor dof - tan - de stå.
Hvart Han le - der vill jag föl - ja i Hans dy - ra spår,
Föl - ja tro - gen, tills jag lif - sens kro - na får.

2. Ned ut - i da - len vill med Fräl - sa - ren jag gå,
Om än stor - mar bru - sa, mör - ka vå - gor - na slå.
Med Hans vä - na hand i min ej fruk - tan mer jag bär.
Fa - ror ej för - fä - ra, då min Gud är när.

3. Ned ut - i da - len, el - ler mot den bran - ta höjd
Nä - ra Fräl - sarn vill jag van - dra, trygg och för - nöjd.
Han skall tro - gen le - da mig up - på be - pröf - vad färd
Upp till Her - rens berg, de fräl - stas lju - sa värld.

Kör.

Föl - ja, föl - ja, jag vill föl - ja Je - sus Öf-ver-allt,

öf - ver-allt, hvart Han äf-ven går; Föl - ja, föl - ja, jag vill

föl-ja Je-sus; Hvart Han äf - ven le - der, föl - ja i Hans spår.

No. 44. Mera lik Dig.

"Skola vi blifva Honom lika."—1 Joh. 3: 2.

Mrs Edna L. Park. W. H. Doane.

1. Dju-pa-re kär-lek gif, Fräl-sa-re, mig! Kär-lek, som ma-nar varm: All-ting för Dig! Drag mig från jor-den, drag,
2. Tro-en-de kär-lek gif, Her-re, och full! Lär mig att allt för-dra Blott för Din skull! Tag Du min hand, o tag,
3. Ma-nan-de kär-lek gif, Her-re, min själ! Lär mig att sö-ka varm Syn-da-res väl! Stärk mig, när jag är svag,
4. Långmo-dig kär-lek gif! Själf Du för-lät. Närm-re Ditt kors mig för, Led mig till det! Drag mig från synden, drag,

Lär mig Din själs behag, Gör mig med hvarje dag Me-ra lik Dig!

No. 45. Du är mig oundgänglig.

"Jag skall ingalunda lämna dig."—Ebr. 13: 5.

Frances Ridley Havergal. Robert Lowry.

1. Du är mig o - und - gäng - lig, Du Fräl-sa - re i nöd,
2. Du är mig o - und - gäng - lig, Ty vä - gen är så lång
3. Du är mig o - und - gäng - lig. De i - la mi - na år,

Ditt li - dan - de för - los - sat Från synd och skuld och död.
Och jag är trött af bör-dan, Och kla-gar mån-gen gång.
Och snart den dju - pa flo - den Jag stil - la öf - ver - går.

Din he - lig - het, Din mis-kund, Ditt dy - ra of - fer - blod
Hur kan jag Dig und - va - ra? Jag kän-ner ej min stig.
Men Du skall mig ej svi - ka Vid vre - da böl - je - slag;

Min en - da urskuld ä - - - ro, Min gläd - je och mitt mod.
Du kän-ner den al - le - - na Och öf - ver-ger ej mig.
Jag vet Du skall bli när mig Och hviska: "Det är jag!"

No. 46. Frälsare dyre!

"Och ingen annan frälsare finns än jag."—Os. 13: 4.

Sakta. Arr. by W. H. Doane.

1. Fräl - sa - re dy - re, Mer än allting an-nat värd, Du, som för-
2. Of - ta i smärtan Du har ta - lat tröstens ord, Lyf - tande
3. Fräl - sa - re dy - re, Hjälp mig, jag är svag och arm! Håll mig, o,

los - sat Mig från synd och flärd, Vid Din tron jag bi - dar O, så
an - den Öf-ver sorgens jord. Om än molnen ho - pas Öfver
håll mig Skyddad vid Din barm! När till slut min an - de Öfver

up - pen - ba-ra Dig! Drag i nåd och kär - lek Till Ditt hjärta mig!
dun-kel, nattlig stig, Vid Din arm jag hänger, Li-tan de på Dig.
gru-set lyf-ter sig, Må jag dväljas e - vigt, Gud, min Gud, hos Dig!

Kör. 1. 2.

Fräl-sa-re dy-re, Låt mig höra få Din röst!
Fräl-sa-re dy-re, Drag mig till Ditt bröst!

No. 47. Korsfäst med Kristus.

"Jag är korsfäst med Kristus."—Gal. 2: 20.

Rev. W. F. Crafts. | Robert Lowry.

1. Nu är med Kristus kors-fäst jag, Mitt för - ra lif är dödt.
2. Nu är för värld och synd jag död. Mitt lif är Her-rens lån.
3. Nu fyl - ler himlens Kung den tron, Mitt 'själf' fyllt i mitt bröst.
4. Nu är det ic - ke me - ra jag, Ej synd, som styr min själ.

Dock lef - ver jag, ty Kristus har Mig å - ter på-nytt-födt.
Jag lef - ver nu al - len i tron På Fräl - sa-ren, Guds Son.
Min an - de hyl - lar Ho-nom glad Och ly - der blott Hans röst.
Råd där för e - vigt, Kri-stus Gud! Du är mitt en - da väl.

Kör.

Ja, jag lef - ver nu i Dig, blott i Dig, blott i Dig.
Lef - ver blott i Dig, blott i Dig! Ja, jag lef - ver, lef - ver
nu i tron på Dig. Lef-ver blott i Dig, blott i Dig!

No. 48. Skin, ljusets Ljus.

"Herren skall vara dig till ett evigt ljus."—Es. 60: 20.

DR. H. BONAR. W. H. DOANE.

1. Skin, lju - sets Ljus, hit - in! Mitt mör - ker öf - ver - vinn,
2. Kom, gläd-jes Gläd - je, in, All smär - ta öf - ver - vinn,
3. Träd, lif - vets Lif, hit - in, Bjud all min synd: försvinn!
4. Flyt, kär - leks Kär - lek, in, Allt hat - fullt öf - ver - vinn
5. Min Her - re och min Gud, Träd in i se-ger-skrud!

I he - lig strålglans brinn! Skin, lju - sets Ljus, hit - in!
Din lju - sa frid gör min! Kom, gläd - jes Gläd - je, in!
Och dö - den öf - ver - vinn! Träd, lif - vets Lif, hit- in!
Och i mitt hjär-ta brinn! Flyt, kär- leks Kär - lek, in!
O, gör min själ Din brud, Min Her - re och min Gud!

Kör.

O Ljus, du himla - kla - ra, Din glans mig up-pen - ba - - ra!

O säll - het un - der - ba - ra Kom i mitt hjärta in!

No. 49. Jag är med dig.

"Se, jag är med eder alla dagar."—Matt. 28: 20.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Hvad är värl-den väl för mig Med min Je - sus när mig?
2. Hur kan la - sten fre - sta väl, När min Je - sus hör mig?
3. Hur kan plik-ten sy-nas hård, När min Je - sus sändt mig?
4. All min lit till Her-ren står, Je-sus mild mot - tar mig.

Hvad all flärd på jordisk stig Mot hvad Han be - skär mig?
Hur kan syn - den nå min själ När Hans hand än för mig?
Hvem mig ryc-ker från Hans vård, När min Gud be-känt mig?
Han mig föl-jer hvart jag går. Her-ren ej be-drar mig.

Kör.

"Se, jag är med dig hvar dag, Se, jag är med dig hvar dag;"

O, dy - ra Her - rens ord, Skö - na Je - su löf - te!

No. 50. Helt och hållet ljuflig.

"Hans mun är idel sötma och allt Hans väsende behag." Hög. Vis. 5: 16.

MRS ELIZA M. SHERMAN. W. H. DOANE.

1. Af-tonklockor rin-ga, Frid och glädje bringa; Lof och sång kvällen lång,
2. Ljuft, som toner lju - da, Hörs Hans stämma bju - da. Hur Hans röst bringar tröst,
3. Himlaharpor klin-ga; Äng la-rö-ster bringa Lof och tack, ofvan ack,

Fräl - sa-re, till Dig! Ljuft de budskap bä - ra Om Din nåd och
Manar: "kom till mig!" Helt och hål-let ljuflig Är min dy - re
Fräl - sa-re till Dig! Helt och hållet ljuflig, Främst bland tio-

ä - ra. Skönsta sång på jordisk stig: Kristus, Frälsarn, dött för mig!
Je-sus. Skönsta sång på jordisk stig: Han till frälsning dött för mig!
tu-sen! Skönsta sång på jordisk stig: Kristus, Frälsarn, dött för mig!

Kör.

Helt och hål - let ljuf - lig Är Han Ä - rans Fur - ste.
Sjung, o sjung om Ä - rans Kung, Om al - la kungars Kung!

No. 51. Ödmjuk vid Din fot.

"Han gifver de ödmjuka nåd."—Ordspr. 3: 34.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Ödmjuk vid Din fot, min Fräl-sa-re, jag lig - ger, Andas för-
2. Ödmjuk vid Din fot, min Fräl-sa-re, jag lig - ger. Hjälplös jag
3. Ödmjuk vid Din fot, min Fräl-sa-re, jag lig - ger. Från hvarje
4. Ödmjuk vid Din fot, min Fräl-sa-re, jag lig - ger. Din röst al-

kros - sad ångerns bön till Dig. Hvart kan jag väl gå? Du är min
kom-mer, ty Du bju-dit mig. På Ditt löf-tes ord mitt brustna
synd mig re - na skall Ditt blod. Öpp - na Du min blick, att jag må
le'n kan bjuda e - vigt lif. Tag mig som jag är! Min tro är

Kör.

enda tillflykt. Gud, jag har syndat, men Du dött för mig.
hjärta li - tar: Ej skall han gå den ång-rande från Dig. Ödmjuk
källan skå - da; Rena mig, Herre, i dess purpurflod!
fast på Herren. Fräl-sa - re, Du den ångrande förgif!

vid Din fot jag tigger tröst: Je-sus, Je-sus, hör, o, hör min röst!

No. 52. Jag ber om nåd.

"Klappen, och eder skall varda upplåtet."—Matt. 7: 7.

MRS. LYDIA C. BAXTER. T. E. PERKINS.

1. Vid nå-dens dörr jag lig-ger, Gud, Med ängslan och med hopp.
2. Ack o-hörd in-gen gått än-nu, Som sökt i san-ning Dig.
3. När å-ter-lö-sta ska-ror stå På Zi-ons kul-lar, Gud,

Här bi-dar jag Din stämmas ljud. O, låt mig dör-ren opp!
Och jag, o Je-sus, kom-mer nu, Att be om nåd för mig.
Och vif-ta se-ger-pal-mer då Och bi-da Mästarns bud,

Ditt dy-ra ord mig ma-nat har Att sö-ka tröst hos Dig:
Ditt dy-ra blod är mitt för-svar, Mitt en-da in-för Dig.
O, bä-re jag min palm jäm-väl Och pri-se hän-förd Dig,

𝄋 För-bar-ma Dig och gif ett svar! Jag ber om nåd för mig. FINE.
Gif mig, o Gud, ett nå-digt svar! Jag ber om nåd för mig.
Hvars kär-lek räd-dat har den själ, Som bad om nåd för sig!

Kör.

Jag ber om nåd för mig, Ber om nåd för mig! D.S.

No. 53. Full utaf Jesu kärlek.

"Din kärlek och den tro, som du har till Herren Jesus."—Fil. 1: 5.

W. O. Cushing. Robert Lowry.

1. Gör min själ från syn-den fri, Full ut - af Je - su kär - lek!
Gjut Din ri - ka nåd där - i, Full ut - af Je - su kär - lek!
Lär mig föl - ja Di - na bud, Kläd mig i Din an - des skrud,
Låt mig skåda Dig, min Gud, Full ut - af Je - su kär-lek!

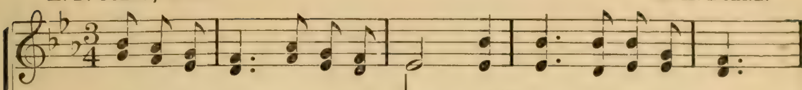
2. Vig i sanning, Her- re, mig, Full ut - af Je - su kär - lek!
Lär mig li - ta blott på Dig, Full ut - af Je - su kär - lek!
Allt jag, tänker, talar, gör, Du, som bönens stäm-ma hör,
Hel - ga, tills i Dig jag dör, Full ut - af Je - su kär-lek!

3. O, hvad fröjd jag nju-tit har, Full ut - af Je - su kär - lek,
O, hvad fridfullt ljuf - va dar, Full ut - af Je - su kär - lek!
Kom, o, kom du synda - träl, Bed till Den, som vill ditt väl,
Bed om frälsning för din själ, Full ut - af Je - su kär-lek!
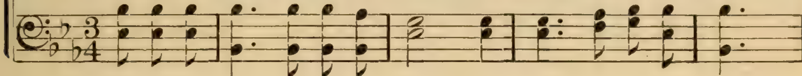
No. 54. Till Dig min tro ser opp.

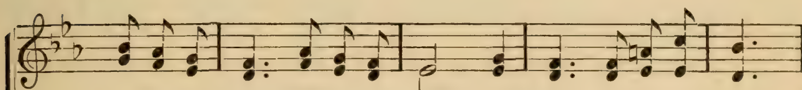
"Stån faste i tron."—1 Kor. 16: 13.

H. F. Colby, D. D. W. H. Doane.

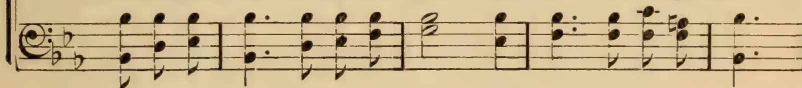


1. Min synd är stor, min kraft är svag, Af sna - ror full min stig.
2. För-u - tan Dig är världen mörk. Långt från dess kamp och brus
3. Försåt och fa - ror ho - ta jämt. Min själ är arm och svag.
4. O, lär mitt hjär-ta Di-na bud, Min skumma blick gör ren!





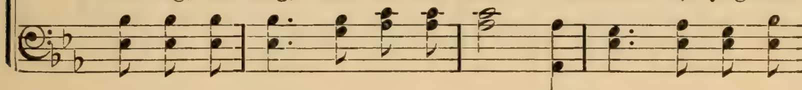
Men Du för mig, o Kristus, dött, Och Du skall höra mig.
Jag sö-ka vill Din kärleks frid, Ty Du är lifvets ljus.
Men dyrbart är Ditt löfte, Gud, Och där - på li - tar jag.
Låt mig på jor - den tjä-na Dig Och lof - va e-vigt se'n!

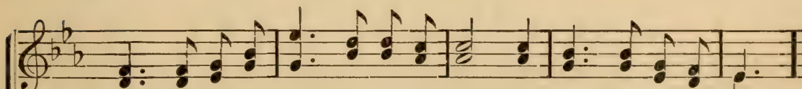


Kör.

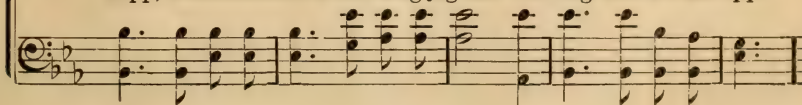


Till Dig, till Dig, som kor-set bar, De skuld - be-tyng-das





hopp, Förtröstansfull min sorg jag tar. Till Dig min tro ser opp.



No. 55. Ofta, Ofta.

"När Honom är mycken förlåtelse."—Es. 55: 7.

MRS E. L. PARK. W. H. DOANE.

1. Ofta, of-ta vil-sen jag ir - rat Och fåfängt längtat till ro.
2. Ofta, of-ta Dig jag förtörnat Och ångrat syn-der-na se'n,
3. Ömt Din stämma kallar mig, Herre, Och manar mig till Ditt bröst.

Trött mitt hjärta blifvit på fär - den: O, Fräl-sa-re, he - la min tro!
Tag mig bland din hjord, och förlåt mig: Ej mer skall jag ir-ra i - gen!
Glad till Dig jag kommer, o Je - sus, Ty kärleksfull ljuder Din röst.

Tung är bördan, tunga be-kym-ren, Låt mig ta dem, Herre, till Dig!
Dun-kel är min väg och så öds - lig. Låt i tro mig komma till Dig;
Lycklig bland din hjord och beskyddad, Skall ej mer jag vilse - gå mig.

Vid Din fot jag gråtande lig - ger: O Je-sus, var nådig mot mig!
Låt mig vinna frid vid Ditt hjär-ta, O Je-sus, var nådig mot mig!
Herren, Herren va-re väl - sig-nad! I här-lig-het skådar jag Dig!

Kör.

Fast of-ta jag har ir - - rat Din röst den hör jag än;

Ofta, ofta jag har ir - rat Din röst hör jag än;

rit.

Vid Din fot jag gråtande lig - - - ger. O Gud, jag ej ir - re i - gen!

No. 56. Räck mig din hand.

"I trons fullvisshet."—Ebr. 10: 22.

MRS. ELLEN H. GATES. W. H. DOANE.

1. Räck mig, o barn, din hand,— Hjälp - - lös, al - - le - na
2. Räck mig, o barn, din hand, Hem - - lös, för - vil-lad!
3. Räck mig, o barn, din hand! Hvad kan du li - - da,

I det vil - da öc - ken - land! Jag skall ej för - me-na
Med mig vid den fjärran strand All o - - ro blir stil-lad.
Föl-jer blott bland öcken - sand För - los - sarn din si - da

Dig stöd på din vandring, Dig stöd på din van-dring.
Till him - - len jag för dig, Till him - len jag för dig.
I kär - lek o - - änd-lig, I kär - lek o - änd-lig?

No. 57. Jag vet jag är svag.

"Se, jag har gifvit inför dig en upplåten dörr.—Uppb. 3:8.

Mrs. Urania Locke Bailey. Robert Lowry.

1. Om än mån-ga min lefnads synder, Och mitt hjärtas dem öfvergå,
2. Om än lägst ibland dem Dig älska, Om än svagast i bön till Dig,
3. Mi-na fel - steg Din nåd kan hölja; Mi - na synder Du ta-ger bort;
4. Om än mån-ga min lefnads brister, Och mitt hjärtas dem öfvergå,

Och jag knappast kan se för tå-rar, Dock vid dörren jag klappar på.
Dock jag kommer, som Du har bjudit, Du skall ic - ke för-skjuta mig.
Och min fot, om än trött och sårad, Skall dock gå genom ljusets port.
Och jag knappast kan se för tå - rar, Du skall lå-ta mig in än - då.

Kör.

Jag vet jag är svag och syndfull, Jag kan det allt mer för-stå, Dock bjuder mig Frälsaren komma, jag går I- ge- nom den dörrn ändå.

No. 58. Endast Jesus känner.

"Herre, Du vet det."—Ps. 40: 10.

W. H. D. W. H. Doane.

1. En - dast Je - sus kän - ner, Hur mån - gen synd jag bär.
2. En - dast Je - sus kän - ner, Min bön i ån-gerns stund,
3. In - gen så - som Je - sus För - lå - ta mig för - mår

En-dast Je - sus kän - ner Hvad mitt hjär - ta är.
En-dast Je - sus kän - ner Mitt be - hof i grund.
Al - la brut-na löf - ten Att gå i Hans spår.

D. S. En - dast Je - sus kän - ner Min strid från dag till dag.
En - dast Je - sus kän - ner Hur nedtryckt är min själ.
En - dast Je - sus kän - ner Hvar hem - lig bit - ter tår.

Fine.

Ingen som Je - sus, hjäl - per en svag. In - gen som Je - sus Min
Ingen likt Je - sus sö - ker mitt väl. In - gen som Je - sus Kan
Ingen likt Je - sus bö - nen för-står. In - gen likt Je - sus Be-

D. S.

pröf - ning för-står. Ingen som Je-sus kan he - la mitt sår.
gif - va mig tröst, Fatta min svaghet och lug - na mitt bröst.
skyd - da mig kan. Ingen skall älska mig dyrt såsom Han.

No. 59. Hviska ett budskap.

"Jag hafver något från Gud att säga dig."—Dom. 3:20.

Myra Judson. W. H. Doane.

1. Fräl-sa - re, da - gen sig sän - ker, O, för en stund blott med
2. Da - gen till slut jag ar - - be - tat, Nu vill jag drö - ja hos
3. Mildt, likt den västan som su - - sar Öf - ver en blom-man-de
4. Un - der Din nåds ri - ka fa - - na Hel-bräg-da kän-ner jag

Dig! Kom uti skymningens dunkel, Hviska ett budskap till mig!
Dig. Kom, jag behöfver Din kärlek, Hviska ett budskap till mig!
stig, Kom ut - i andaktens timma, Hviska ett budskap till mig!
mig. Je - sus, För-los-sa-re dy - re, Hviska ett budskap till mig!

Kör.

pp

Hvi-ska, hvi-ska, Stil - la hviska Din frid i min själ!

pp

Hvi-ska, hvi - ska, Hviska Din frid i min själ!

rit

No. 60. Gör mig ödmjuk.

"Ödmjuken eder."—1 Petr. 5: 6.

F. J. Van Alstyne. Robert Lowry.

1. O Je-sus, låt Din klarhets blick Beständigt vak-ta mig,
2. O Je-sus, låt Din an-des kraft Beständigt le-da mig,
3. I ödmjukhet jag van-dre hän På lju-sets skö-na stig,

Att från Din dy-ra hjord min själ Ej må för-ir-ra sig!
Din kär-lek och Din ri-ka nåd Mitt hjär-ta dra till Dig!
Tills Du mig kal-lar, Je-sus, hem Till fridens land hos Dig!

Kör.

Gör mig ödmjuk, ly-dig, trofast Du, Red Din bo-ning i mitt hjärta nu! Re-na, re-na huld All min själ från skuld!

No. 61. Jesus, Du som älskar mig.

"Du är min tillflykt."—Ps. 142: 5.

Rev. Charles Wesley. Simeon B. Marsh.

Fine.

2. Annan tillflykt har ej jag:
Hjälplös flyr jag till Ditt bröst.
Öfvergif ej mig i dag,
Bär mig än och gif mig tröst!
All min lit till Dig jag satt,
All min hjälp jag får af Dig.
Hölj uti min pröfnings natt
Med Din starkhets vinge mig!

3. Du, o Jesus, är mitt allt,
Blott i Dig är ljus och lif.
Lyft en fallen, stöd en halt,
Och den blindes öga blif!
Heligt är Ditt namn, o Gud.
Jag har öfvat syndens dåd,
Jag har brutit Dina bud.
Du är sanning blott och nåd!

No. 62. Tidens Klippa.

"Min tillflykts Klippa."—Ps. 94: 22.

Rev. A. M. Toplady. Dr. Thos. Hastings.

Fine.

2. Sträfvade än ständigt jag,
Flöte tårar natt och dag,
Blefve jag ändå ej ren:
Du kan frälsa, Du allen!
Intet kan jag bringa Dig,
Blott vid korset hålla mig.

3. Medan lifvets dag förgår,
När min sista timma slår,
När jag skådar, Kärlekssol,
Dig uppå Din domarstol,
Klippa du, som brast för mig,
Låt mig dölja mig i Dig!

No. 63. Allt närmre, Herre, Dig.

"Låtom oss framgå med ett uppriktigt hjärta."—Ebr. 10: 22.

SARAH F. ADAMS. DR. LOWELL MASON, by per.

1. Allt närmre, Her-re, Dig, Allt närmre Dig! Om äfven smärtans kors
D. S. Allt närmre, Herre, Dig,

Fine. D. S.

Skall hö - ja mig, Den ljude in - nerlig Min sång: Allt närmre Dig,
Allt närmre Dig!

2. När solen har gått ned
Uppå min färd,
Och trött jag har en sten
Till hufvudgård,
Min dröm än före mig
Allt närmre, Herre, Dig,
Allt närmre, Herre, Dig,
Allt närmre Dig!

3. Och rede af min väg
En himlastig,
Där Du mig bringar nåd
Evinnerlig,
Och änglar vinka mig
Allt närmre, Herre, Dig,
Allt närmre, Herre, Dig,
Allt närmre Dig!

4. Och när med lof och sång
Jag vaknar då,
Ett Betel af min sorg
Jag bygga må.
Min natt skall föra mig
Allt närmre, Herre, Dig,
Allt närmre, Herre, Dig,
Allt närmre Dig!

No. 64. Korset.

"Jesus . . . led korset."—Ebr. 12: 2.

THOS. SHEPHERD. GEORGE N. ALLEN.

1. Är korsets tyngd för Je -sus blott, Att värl-den skonas må?
O nej, ett kors hvar dödlig fått Ett kors har jag ock - så.

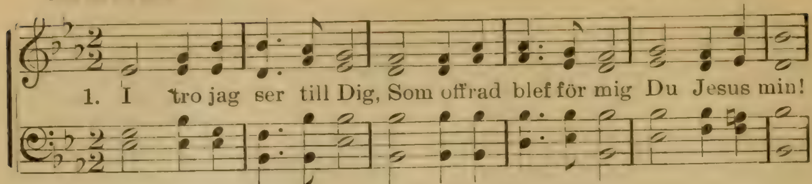
2. De sälla, som i himlen bo,
En gång ha burit det,
Men fröjdas nu i himmelsk ro
Och tårlös salighet.

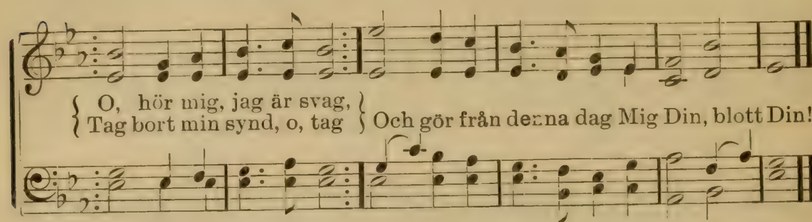
3. Det helga kors jag bära må
På jordens dunkla stig,
Att härlighetens krona få
I himmelen af Dig!

No. 65. I tro jag ser till Dig.

"Stån faste i tron."—1 Kor. 16: 13.

DR. RAY PALMER. DR. LOWELL MASON.





1. I tro jag ser till Dig,
Som offrad blef för mig,
Du Jesus min!
O, hör mig, jag är svag,
Tag bort min synd, o, tag
Och gör från denna dag
Mig Din, blott Din!

2. Mitt arma hjärta gif
I nåd Ditt ljus och lif,
Som ej förgå!
Och Du, som dött för mig,
Lär mig att älska Dig
Med kärlek innerlig,
Som skall bestå!

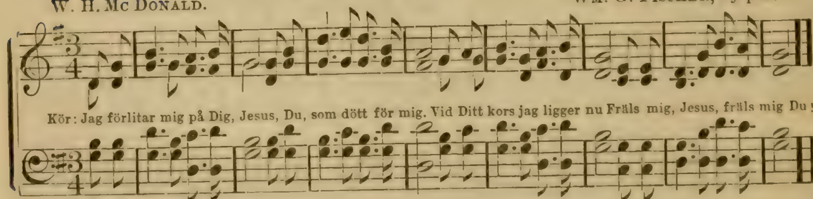
3. I lifvets mörka dal
Med sorger utan tal
Och stormars brus,
O, torka sorgens tår,
Läk smärtans djupa sår,
Led mig i Dina spår
Och blif mitt ljus!

4. Vid slutad lefnadsdröm,
När dödens kalla ström
Bortrycker mig,
O Jesus, räck Din hand
Och bär mig öm i land
Till fridens himlastrand,
Till Dig, till Dig!

No. 66. Jag förlitar mig på Dig.

"På Dig förlitar jag mig."—Ps. 141: 8.

W. H. MC DONALD. WM. G. FISCHER, by per.



1. Vid Ditt kors jag dignar ner,
Arm, eländig, blind och svag.
Skarn jag är och intet mer,
Tag mig i Din nåd, o tag!

2. Här mitt allt åt Dig jag ger,
Vänner, gods och timligt väl.
Allt jag offrar: tag, jag ber,
Tag för evigt kropp och själ!

3. På Ditt löfte litar jag:
Ja, Ditt blod re'n frälsar mig!
O, jag skådar Dina drag!
O, jag korsfäst är med Dig!

4. Jesus kommer till min själ,
Helad går ur synd jag fram!
Jag är frälsad, — allt är väl!
Ära, ära Herrens Lamm!

No. 67. Allt, allt för Dig.

"Med tron och kärleken."—1 Tim. 1: 14.

S. D. Phelps, D. D. | Robert Lowry.

1. Din kärlek, Frälsa-re, Du gif-ver mig.
Allt, allt jag skyldig är O................ Herre, Dig! Min själ i tacksam fröjd Ock offre må förnöjd O Gud, i himmelshöjd, Allt, allt för Dig!

2. Jag blickar upp i tro,
Jesus, till Dig,
Där Du vid nådens stol
Försvarar mig.
Mitt kors jag bäre så,
Att de som irra må
Din kärleks djup förstå.
Allt, allt för Dig!

3. Gif mig en trofast själ,
Gör mig lik Dig,
Att hvarje dag som flyr
Må skåda mig
Arbeta kärleksvarm,
Att föra till Din barm
Hvar vilseledd och arm.
Allt, allt för Dig!

4. Allt hvad jag är och har
—Du gaf det mig!—
I sorg och glädje, Gud,
Jag ägne Dig!
Och när Ditt öga ler
Mot frälsad ande ner,
I evighet jag ger
Allt, allt åt Dig!

No. 68. Bön.

"Han gifver de ödmjuka nåd."—Ordspr. 3: 34.

Anne Steele. | Dr. Lowell Mason.

1. Hvad jordisk sällhet än, min Gud, Du vis mig väg-ra må, Hör nu den bön jag öd-mjuk bär In-för Din tron än-då!

2. Gif mig en fridfull, tacksam själ,
Från knot och klagan fri!
Din nåds välsignelse mig gif,
Och låt mig bo däri!

3. Det ljusa hopp, att jag är Din,
Mig följe lifvet ut!
Din strålglans lyse på min stig
Och kröne färdens slut!

No. 69. Hela nu.

"Jag skall välsigna dig."—Ebr. 6: 14.

REV. ALEXANDER CLARK. ROBERT LOWRY.

1. Gud, väl-sig-na Du mig nu! Se, vid Kristi kors mig Du: He-la synden, gif mig tröst!

Kör.

He-la nu, o, hör min röst! Hela nu, He-la nu! Dy-re Fader, he-la nu!

2. Nu, o Herre, denna stund,
Tag mig uti Ditt förbund!
På Ditt ord förtröstar jag:
Kom, välsigna mig i dag!

3. Nu, o nu, för Jesu skull
Dimman lyft af mörker full!
Medan än min röst Du hör
Hela mig, förr än jag dör!

4. Aldrig så jag dyrkat har
Kristus Gud, som är och var:
Nu är stunden! Lifvets lif,
Fader, i Din nåd mig gif!

No. 70. Kom Du salighetens Källa.

"Skänk mig ock vattukällor."—Dom. 1:15.

REV. R. ROBINSON. JOHN WYETH.

Fine.

1. { Kom, Du sa - lig - he - tens Käl -la, All min själ till jubel stäm! }
{ Nå-dens flö - den e-vigt väl -la, Låt mig hänförd lofva dem! }
D. C. Att Din kär - lek jag må pri-sa, Som be - ta -lat syndens gäld.

Lär mig nå-gon högstämd vi - sa, Född på tun - ga ut - af eld,

D. C.

2. Hit Du hulpit: här jag ställer
Glad min Eben-Ezer-sten *
Och jag vet, att Du ej heller
Glömmer mig på färden se'n.
Kärlek, kärlek underbara!
Göt Du ej för mig ditt blod,
När Du såg mig vilsefara,
Blind i syndens öfvermod?

3. Djupare min skuld skall blifva
För Din nåd med hvarje dag.
Låt Din kärlek kraft mig gifva,
Drag mig närmre, Herre, drag!
Allt för ofta från Ditt tempel
Plägar glömsk af Dig jag gå;
Tag mitt hjärta, tryck Din stämpel
Du för evigt däruppå!

* 1 Sam. 7: 12.

No. 71. Led mig, Jesus.

"Jag skall hålla dig vid handen".—Es. 42: 6.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Led mig, Jesus, vid Din hand! Låt mig släcka törstens brand
2. Må för Dig jag lefva ren, Hel - ga allt åt Dig al - len.
3. När jag vandrar hän till slut Där Din fot har gått för-ut,

I den våg, som flödar klar Ur Ditt ord, och under - bar!
Bind min själ till himlens land Med Din ri - ka kärleks band.
Stärk mitt hjärta i Ditt råd, Gif min själ Din kärleks nåd!

Du, hvars namn i himlens höjd Änglar lofva ut - i fröjd,
Låt mig verka genom Dig, Och Din vilja le-da mig!
Mer än lifvet Du mig är, O - - utsägligt dyr och kär.

Hör mig, led mig vid Din hand, För mig hem till ljusets land!
Hör mig, led mig vid Din hand, För mig hem till ljusets land!
Hör mig, led mig vid Din hand, För mig hem till ljusets land!

No. 72. O, ljufva bönestund.

"Vid den bönestund, som var vid nionde timmen."—Ap. 3:1.

REV. WM. W. WALFORD. WM. B. BRADBURY.

1 2 *Fine.*

1. { O ljufva, ljufva bönestund! Från mödans tunga hvardagsrund
Du bjuder mig vid Frälsarns bröst Bekänna allt och . . . . . .finna tröst. }
D. C. Hur of-ta känt Hans säkra grund I stilla, ljuf-lig . . . . .bönestund!

D. C.

Hur of - ta den jag funnit har I sorgens mörka pröf-vo-dar!

2. O ljufva, ljufva andaktsstund,
Den bön som brinner på min mund
Du bär till Herren, som min själ
Välsignat har i ve och väl
Och bjudit mig i barnatro
I Hans beskydd för evigt bo!
Hans makt, Hans kärlek, Hans miskund
Jag prisa må i bönens stund!

3. O ljufva, ljufva bönestund,
Gör mig i tro på Jesus sund,
Till dess från Pisgas sköna höjd
Jag ser mitt hem i ändlös fröjd!
Då skall jag fälla stoftets skrud
Och fly förklarad upp till Gud
Och jubla uti Hans förbund:
Lof, lof och tack, o bönestund!

No. 73. Nådastolen.

"Och där vill jag tala med dig."—2 Mos. 25: 22.

REV. HUGH STOWELL. DR. THOS. HASTINGS.

1. Från hvarje storm, som rasar kall, Från hvarje sorgens mörka svall Det finns en ljuflig fristad än: In - under nå - dens tron är den.

2. En plats det finns, där Jesus ger
Sin kärleks spis åt hvem som ber.
Det finns ej plats så ljuf, så kär,
Ty nådens dyra tron det är.

3. En plats det finns, dit anden når,
Där vän med vän försmälta får.
Hur skilda åt, de mötas må
Kring samma nådastol ändå.

4. Dit ila vi med örnens flykt
Från synd och last,—där är så tryggt.
Där lyser Herrens klara sol,
Och ära kröner nådens stol.

No. 74. Hvilken vän vi ha.

"Älskar trognare än en broder."—Ordspr. 18: 24.

JOSEPH SCRIVEN. C. C. CONVERSE, by per.

1. Hvilken vän vi ha i Jesus, Som be-ta-lat syndens lön! Hvilken nåd att kunna bära Allting fram till Gud i bön! O, hur of-ta vi oss plåga, Hur vi drifvas kring som rön, Blott emedan vi ej bä-ra Allting fram till Gud i bön!

2. Har du pröfningar och möda,
Spira ständigt sorgefrön,
Fäll ej därför modet, broder,
Bär din nöd till Gud i bön!
Finnes väl en vän så trogen?
Finns en kärlek väl så skön?
Jesus känner all vår svaghet,
Bär till Herren allt i bön!

3. Stapplar du inunder bördan,
Sviker dig din mödas lön,
Är ej Frälsarn dock din starkhet?
Sök Hans hjälp uti din bön!
Svika vänner, hopas faror,
Bryter stormen fram med dön,
Fly till Jesus, Han skall skydda,
Fly till Honom uti bön!

No. 75. En dyrbar vän.

"En vän älskar i all tid."—Ordspr. 17: 17.

REV. JOHN NEWTON. I. B. WOODBURY.

1 2

1. { En jag känner, vi må kalla Mer än andra dyrbar vän. Och Hans kärlek tillhör alla.................... } Rik, oändlig, fri är den.

2. Hvem bland vänner ljöte döden
För vår räddning kärleksfull?
Jesus dog för vän i nöden,
Göt sitt blod för syndarns skull.

3. I vår själ Din nåd låt strömma,
Lär oss älska, Herre, lär!
Alltför ofta vi förglömma
Bäste vännen ofvan där.

No. 76. Din nådastol.

"Jag vill tala med dig från nådastolen."—2 Mos. 25: 22.

C. J. F. | W. H. Doane.

1. Barmhärtig Gud i himmelshöjd, Hvars ord är lif, hvars namn är fröjd,
I - gen, i - gen, Du världens Sol Vi sam - las kring Din nådastol!
Som förr den lju - - sa him - laskyn I glans sken ut för Israels syn,
Den ly - se nu, Du världens Sol För oss omkring Din nå - da - stol!

2. Hur of - ta här, där friden rår, Din hand har tor - kat sorgens tår.
Hur mången själ, Du världens Sol, Har nal - kats glad Din nådastol.
Hur of - ta här Du mild beskärt Den gåf - va, som vår tro be - gärt.
Hur säll står ej, Du världens Sol, Hvar bönhörd själ vid nå - dens tron!

3. O säl - la, säl - la stund allt mer Oss nå - dens dagg sin balsam ger;
Och Du oss ly - ser världens Sol, I kär - - lek vid Din nådastol.
När knä vi bö - - ja, be om tröst Och blicka upp, en himmelsk röst
Vårt hjärta når, Du världens Sol: "En tro, en Gud, en nå - da - stol!"

No. 77. Hör min bön.

"Herren skall stadfästa eder."— 2 Tess. 3: 3.

E. W. Kellogg, by per.

1. Hör min bön, o Je - su kär, Fast jag arm och syndfull är!
2. Her - re, från Din lju - sa stig Syn-den of - ta loc-kat mig.
3. När jag står vid lif - vets rand, Står vid e - vig - hetens strand,

Har jag bru - tit, Tå - rar flu - - tit: Mig Din nåd beskär!
Gif mig styr-ka Till att dyr - - ka E - vigt, e-vigt Dig!
Gif mig li - - sa! Låt mig pri - - sa Dig i himlens land!

Kör.

O Gud vår Fader, Krist vår Kung, Gif den själ, som suckar tung,
Nå-dens gåf-va! Låt mig lof-va Dig där-of-van, världars Kung!

No. 78. Dig älske jag än mer.

"Förblifven i min kärlek."—Joh. 15: 9.

Mrs E. P. Prentiss. W. H. Doane.

1. Dig äl - ske jag än mer, O Krist, än mer! På mina knän Du ser, Jag fal - lit ner. Hör Du den bön jag ber: Dig äl - ske jag än mer, O Krist, än mer! O Krist, än mer!

2. Jag världens fröj - der sökt Af all - ting mest. Nu söker jag blott Dig. Gif hvad är bäst! Blott den - na bön jag ber:

3. Låt sor-gen pröf-va mig, Sänd nöd och brist, Jag ödmjuk hör Ditt bud O Je - - su Krist! Och pröf-vad än jag ber:

4. Min si - - sta suck skall bli Ett lof till Dig. Mitt sista mat - ta rop På än - dad stig Den bön, som nu jag ber:

No. 79. Lägg din sorg på Jesus.

"Kasten allt edert bekymmer på Honom."—1 Petr. 5: 7.

R. L. Robert Lowry, by per.

1. Lägg din sorg på Jesus, Se, Han bär den Han på färden! In-gen är lik Je-sus.
2. Lägg din skuld på Jesus, Se, Han tar den Han, som bar den. In-gen är lik Je-sus.
3. Gif din själ åt Je - sus. Tro på Herran, När och fjärran. In-gen är lik Je-sus.

No. 80. Ro i Dig.

"Att I må hafva frid i mig."—Joh. 16:33.

EDMUND TURNEY, D. D. ROBERT LOWRY.

1. Dy - re Je-sus, dy - re Je – sus, Du, som gaf Dig själf för mig,
2. Du de ar - mas hopp, de sva-gas, Du skall bli allt hopp för mig.
3. Rädda mig från synd och lu - sta, Från mig själf, o, räd - da mig!
4. All min högsta fröjd och sällhet Skall Din dyrkan brin-ga mig.

Öf - ver-gif mig ej i syn-den, Bjud mig sö-ka ro i Dig!
Dy - re Je - sus, dy-re Je-sus, Bjud mig sö-ka ro i Dig!
Dy - re Je - sus, dy-re Je-sus, Bjud mig sö-ka ro i Dig!
Dy - re Je - sus, dy-re Je-sus, Bjud mig sö-ka ro i Dig!

Kör.

Ro i Dig, ro i Dig, Bjud mig sö - - ka ro i Dig!
Ro i Dig, ro i Dig, Bjud mig sö - ka ro i Dig!

No. 81. En salig stund.

"Vid den bönestund, som var."—Ap. 3: 1

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. En sa-lig stund med Je - sus, vår Gud, En sa-lig stund att
2. En sa-lig stund med Je - sus al-len', En sa-lig stund i
3. En sa-lig stund af hvi - la och tröst, En sa-lig stund af
4. En sa-lig stund med Je - sus i - gen, En salig stund med

hö - ra Hans bud! En salig stund med Je - sus, vårt väl,
him - melens sken! En salig stund vid Fräl - sarens fot,
frid vid Hans bröst! En salig stund af kär - lek så skön,
syn - darens vän! En salig stund med Je - sus, vår Kung!

En sa - lig stund att lug - na upp - rörd själ!
En sa - lig stund med Gud i bön och bot!
En sa - lig stund af djup och he - lig bön!
Sjung ut i he - lig an - dakt, sjung, o, sjung:

Kör.

O, en stund af frid och he - lig ro, O, en stund af kärlek
ut - i tro, O, en stund, Du dyre Je - sus, O, en stun med Dig!

No. 82. Du är min själs behof.

"Och min Gud skall fylla alla edra behof."—Fil. 4: 19.

MRS. ANNIE S. HAWKS. ROBERT LOWRY.

1. Du är min själs be-hof, O Je - - - su blid! Ej nå-gon röst lik Din För - lä - - - nar frid.
2. Du är min själs be-hof, Dröj, o, dröj här! All fre-stel-se för-går, Då Du är när.
3. Du är min själs be-hof, Gif mig Ditt råd! Fullbor-da ut - i mig Din ri - - - ka nåd!
4. Du är min själs be-hof Båd först och sist. Gör Du mig e- vigt Din, O Je - - su Krist!

Kör.

Du är, o, Du är för mig Hvar stund min själs behof. Välsig-na mig, o Je-sus, Jag ber till Dig!

No. 83. Litet kärlek.

"Trogen i ett det minsta ting."—Luk. 19: 17.

MARGARET S. TENNENT. ROBERT LOWRY.

1. Li-tet kärlek, Her-re Gud till Dig, Att lif - va, när jag dignar På min stig!

2. Litet tro blott, Herre,
Litet ljus,
Att leda mig i stormens
Dystra brus!

3. O, en skymt blott, Herre,
Af Ditt land,
Att jag allt mer må längta
Till dess strand!

No. 84. Hvarje dag och stund.

"Afplana mina synder."—Ps. 51: 3.

Fanny J. Crosby. W. H. Doane.

1. Je - sus, mer än lif - vet kär, Låt mig evigt va-ra, där Du är!
2. Je - sus, led mig på min färd, Led mig stilla genom stoftets värld!
3. Lär mig äl-ska Dig allt mer, Tills min lefnads stjärna sjunker ner,

Låt Ditt dy - ra, dy - ra blod Rena mig från synd och öfver-mod!
Föl - jer jag blott Dig, o då Skall jag aldrig mera vil - se gå.
Tills den slutar lif-vets färd I de frälstas evigt lju- sa värld!

Kör.

Hvarje dag, hvarje stund Re-na mig i Ditt för-

Hvarje dag och stund, hvarje dag och stund

bund! Låt Din kärlek dra-ga mig, Frälsare, allt närmre, närmre Dig!

No. 85. Kom, Herre.

"O, kom till min själ."—Ps. 69: 19.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Kom, Her - re, hör vår röst, Väl-sig - na oss i dag! Drif sorg och tvif-vel ur vårt bröst Och lär oss Ditt be - hag!
2. Vi fal - la till Din fot Med ödmjukt hjär-ta nu. Din nå - da-tron i bön och bot Vi nal-kas, hör oss Du!

3. Låt ej vår syndaskuld
Fördölja Dina drag!
Du känner oss, o Jesus huld,
Af nåd, af nåd oss tag!

4. Se vid Din dyra fot
Vår själ i andakt böjd!
Tag nådig, Herre, oss emot
Och gif en hvar Din fröjd!

No. 86. Närmre Dig.

"Vandren i Anden".—Gal. 5: 16.

WILLIAM COWPER. DR. THOMAS HASTINGS.

1. Jag vandre, Herre, närmre Dig, Min ande lugn och vän! Ett ljus beskine mildt den stig, Som för till Lammet hän, Som för till Lammet hän!
2. Kom åter, helga Dufva, ner! Ljud, fridens ljufva röst! Jag fjärme hvad Dig smär - ta ger För all - tid ur mitt bröst, För all - tid ur mitt bröst!

3. Hvart tomt beläte i min själ
Jag rycke bort, att ren
Uti Din nåd, som är mitt väl,
Tillbedja Dig allen!

4. Så skall jag vandra närmre Dig,
Min ande lugn och vän,
Och se ett ljus uppå den stig,
Som för till Lammet hän.

No. 87. Jag Herrens är.

"Min vän är min, och jag är hans."—Hög. Vis. 2: 16.

MRS. ANNIE S. HAWKS. ROBERT LOWRY.

1. Jag Herrens är, och Han är min: O ljuf - va tröst i sorg och strid!
2. Jag tillhör Dig!—o ljuf - va ord! Allt, allt bestämmas skall af Dig.
3. Låt törnen gro på jor-disk stig: Ej döden mer mitt hjär-ta når.
4. Gud, jag är Din, för e - vigt Din! O sköna tro, min fröjd, mitt mod!

Min arma själ får lif från Din. Du ger den nåd och ljus och frid.
Hvar-enda dag på natthöljd jord Din vil-jas ljus skall le - da mig.
Är jag i Dig, och Du i mig, Skall Je - sus he - la al - la sår.
O ljuf-va löf - te: Du är min! Vårt band be-seg-ladt i Ditt blod!

Kör.

O dy - re Gud, Du är min högsta fröjd. I Dig, i Dig jag e-vigt
dväljes nöjd. Om jag är Din, och Du är min, Finns väl en högre fröjd?

No. 88. Drag mig närmre.

"Jag är Din."—Ps. 119: 94.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Her - re, jag är Din! Jag har hört Din röst, Hört Ditt kär-leks-bud till mig. Stärk den tro, som nu sa-lig-gör mitt bröst! Drag, o, drag mig närmre Dig!
2. Lär, o Her - re, mig i Din kun-skap bo! Ja, i kraft ut - af Din nåd Låt min själ ut - i under - gif-ven tro äl-ska al - la Di - na råd!
3. O, hvad sa - lig fröjd, att i den - na stund Nalkas få Din tron i - gen, Att på knä i bön få ur hjärtats grund Ta - la med min bä - ste vän!
4. Kär-leks - djup det finns, dem jag skall för - stå, När Jordan jag öf - ver - gått, Sa - lig-heters höjd, dem jag skå - da må, Först när jag Din himmel nått!

Kör.

Drag mig närm - re, Närmre, närmre, närmre, Herre Gud Till det kors, där mild Du dog! Drag mig närm-re, närmre, närmre, Herre Gud, Till det bröst, som allt fördrog!

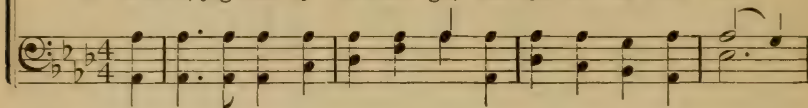
No. 89. O Gud, var när mig.

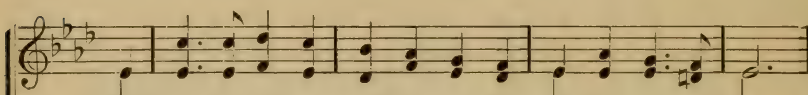
"Jag släpper Dig icke med mindre Du välsignar mig".—1 Mos. 32: 26.

EBEN E. REXFORD. ROBERT LOWRY.

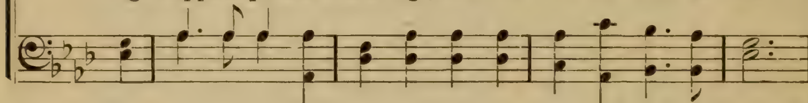


1. O Gud, var när mig dag och natt, Min väg är brant och svår,
2. Af synder loc-kas nu min själ Från Dig, min Gud, allt mer.
3. O Gud, jag kan ej en-sam gå, Min själ för - fä - rad är.





Och, blott när jag får föl - ja Dig, Mot himlens land jag går!
Jag mäk-tar ej be - käm-pa dem, Om Du ej hjälp mig ger.
Jag stapplar på min vandring jämt, Om ic - ke Du är när.



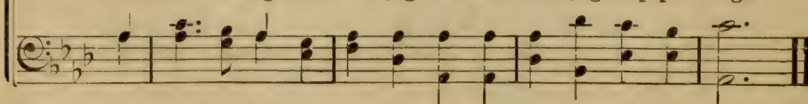


Min skuld mig tyn-ger, in - gen ro Dess bör - da gif - ver mig.
Två Du en skuld-be - fläc - kad själ Så hvit som snö för mig!
Men då jag rör Din dy - ra hand, Hvad ljus på dunkel stig!





Tills Din väl-sig - nel - se jag får, Hur kan jag släp-pa Dig?
Tills Din väl-sig - nel - se jag får, Hur kan jag släp-pa Dig?
Tills Din väl-sig - nel - se jag får, Hur kan jag släp-pa Dig?



No. 90. Jesus allena.

"Afplana mina synder."—Ps. 51: 3.

JOSEPHINE POLLARD. W. H. DOANE.

1. Je - sus, från syn-den O, gör mig fri! Gör mig Ditt tem-pel,
2. O, må jag föl - ja Tro-gen Ditt råd; Lär mig att lof - va
3. Sö-kan - de jämt hvad Al - drig jag når, Ständigt i o - ro
4. Re - na, o re - na Du mig från skuld; Dröj hos mig Je - sus,

Bo där - ut - i! He - lig, barmhär-tig, Nå-dig mot mig, Lär, som ett
Her-re, Din nåd! Gif mig Din an - de, Gör, o, gör mig Ödmjuk och
Da - gen för-går. Men i Din när-het Lugnas all strid, Fräl-sa-re
Dröj hos mig huld! Fräl-sa - re dy - re, Blif Du min tröst; Red Dig ett

Kör.

barn, mig Älska blott Dig!
he-lig, Gör mig lik Dig! Je - sus al - le - na Kan trösta mig och
dy-re, Gif mig Din frid!
tempel Här i mitt bröst!

re - na O Je-sus, för - e - na Mitt hjär-ta med Dig!

No. 91. Mera kärlek.

"Min bön komme inför Ditt ansikte."—Ps. 119: 170.

W. H. D. — W. H. Doane.

1. Dy - re Je - sus, bä - - ste vän, Här på knä jag ber:
2. Kom och he - lig - gör mig nu; Gör mig e - - vigt Din!
3. Lär mig li - - ta som ett barn, Her - re, up - på Dig,
4. Me - ra kär - lek, stän - digt mer Blir min bön till Dig;

Lär mig e - vigt äl - - ska Dig, Fräl - sa - re, allt mer!
Må jag eg - na Dig, o Gud, Hjär - ta, håg och sinn'!
När jag ödmjuk be - der: gif Me - ra kär - lek mig.
Me - ra kär-lek, stän-digt mer, Tills Du fräl - sat mig!

Kör.

Je - sus, Fräl-sa-re dy - re, o, så kär för min själ, Gif mig, Jag ber Dig, Mer af Din ande! Drag mig allt närmre, Närmre till Dig!

No. 92. Din i allt.

"Fridens Gud själf helge Eder."—1 Tess. 5: 23.

Mrs. Annie S. Hawks. Robert Lowry.

1. Din, o nå - dens Gud, O, gör i allt mig Din—,
2. Din i allt, o Gud, Hvart-helst Du för min stig!
3. Din i allt, o Gud, Hvar - en - - da stund, som går!
4. Din i allt, o Gud, Att bil - das hur som helst!
5. Din i allt, o Gud, För e - - vigt *en* med Dig!

Din i tan-kar, ord och dåd, Ty Du, o Krist, är min!
Din, för - sa - kan - de mig själf I allt, i allt för Dig!
Din i tystnad, Din i tal, Så vidt Din kraft jag får!
Stärk, väl - sig - na Du den själ Som Du från syn - den frälst!
Ro - tad i den kärleks djup, Som skall väl - sig - na mig!

Kör.

En dast Din, en - dast Din! Du för-los - - sat, jag är Din.
Dy - - re Je - - sus, Du är min, Gör i allt mig Din!

No. 93. Jag det vet.

"Jag vet på hvem jag tror."—2 Tim. 1: 12.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Min för - trö - stan står blott till Dig. Hur, o Her - re, Du
2. Du Din hjälp mig så öm be-skär; Du så vän-lig mig
3. Du mig för till en värld af ljus; Jag skall bo i ett

äl - skat mig! Du skall ly - sa min dunkla stig. Jag det vet,
le - der här; Och Din sanning min grundval är, Jag det vet,
här-ligt hus, När jag lyfts öf-ver jordens grus, Jag det vet,

Kör.

jag det vet!
jag det vet! Din, Din och endast Din, Nu och e - vigt Din!
jag det vet!

Du mig äl-skar, Je-sus min, Jag det vet, jag det vet!

No. 94. Jesus undfår syndaren.

"De helbregda behöfva icke läkare utan de kranka."—Matt. 9: 12.

FROM NEWMASTER. JAMES MCGRANAHAN.

1. Je - sus syn-da-ren und-får. O, för - kun-na Herrens nåd
2. Kom, och Han skall ge dig frid. Tro på Honom, Han är huld.
3. Nu min själ ej dömmer mig; Ren jag står för lagens kraf.
4. Kristus undfår syn - da - ren, Äf-ven mig med all min skuld.

För en hvar, som vil - se går, Och som öf-var syndens dåd!
Han skall lug - na hjärtats strid, Hu - ru djup din syn-da-skuld.
Han som tog min synd på Sig Lyf-tat hvar - je an-svar af.
Ren från hvar-je fläck i - gen, För Han mig till him len huld.

Sjung den om och om i - gen! Kristus
Sjung den om i-gen, Sjung den om i-gen!
und - - - får syn-da-ren,
undfår syn-daren, Kristus undfår syndaren. Sjung hans nåd och
Sjung hans nåd, sjung den;
lof-va den! Kristus und - får syn-da - ren.
Sjung hans nåd, sjung den!

No. 95. Smulorna blott.

"—de smulor, som falla ifrån deras herres bord."—Matt. 15: 27.

Mrs. E. L. Park. W. H. Doane.

1. Fräl - sa-re, se i Din nåd till mig, Hungrig, bedröfvad på
2. Je - sus, jag vet, att jag rin - gast är, Men Du har bjudit, och
3. Mån - ga de sjä - lar Du mät - tat, Du, Här vid det bord, där jag
4. Smu-lor al-len' från Ditt bord mig gif, Smulor att nä - ra min

knä för Dig! Sänd mig ej bort, jag förgås, jag dör! Herre mig hör!
jag är här. Låt mig blott samla i sa-ligt hopp Smulor-na opp!
lig - ger nu. Låt mig blott samla i sa-ligt hopp Smulor-na opp!
an - des lif! Smulor al-len' jag be-gär af Dig, Gif dem åt mig!

Kör.

Smu-lor-na blott från Ditt ri - - ka bord Skul-le mig nä - ra till
e-vigt lif. Smulorna blott från Ditt rika bord, Herre, mig gif!

No. 96. Bönens port.

"—nalkades Jesus själf."—Luk. 24: 15.

D. B. P. D. B. PURINTON.

1. När vid bönens port vi stamma All vår ångest brännhet än, Fridens
2. När vid bönens port vi drö-ja, Skall all fruktan vi-ka hän, Och vår
3. När till bönens port vi hin-na, Frälsarn öppna skall, vår vän, Och vår
4. Blifver himlens port upplåten, Säl - la an-dar ses i - gen, Ä- ran

säll - het vi a - nam - ma, Ty den porten för till himlen den.
tro i kraft sig hö - ja, Ty den porten för till himlen den.
själ af sällhet brin-na, Ty den porten för till himlen den.
krönt och synd för-lå - ten. O, vår bön, vår bön skall öppna den!

Kör.

O, vi bi - da, ödmjukt bi - da Nu vid bönens himla - port!

Öppna Gud, att vi må skrida Genom bönens ljusa himla - port!

No. 97. Nådens dagg.

"Gud gifve dig af himmelens dagg."—1 Mos. 27: 28.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Lik - som af - to-nens dagg, när den fal-ler stilla, ljuf På de blad, som sig vi - kit till ro, Fal - ler Herrens förbarmande nåd, med balsam fylld Från de fält, där de sa - li - ga bo.
2. Hur den när, hur den lif - var hvar knopp af kristlig tro! Hur den fyl - ler vår själ med sin skatt! O, långt ljuf-va - re den, än all jor - dens kla-ra dagg, Och den sval-kar vår dag och vår natt!
3. När vi bed - ja till Her-ren i en-kel, ödmjuk bön Att be-for - dra vårt e - vi - ga väl, O, så bedjom, att evigt med nå - dens ri-ka dagg Han må sval-ka vår tör - stan - de själ!

Kör.

Evigt fal - - ler, Evigt fal - - ler Nå-dens dagg så stilla, stilla of-van - från! Hur den fröj - - dar,

E - vigt fal-ler nådens dagg ner Evigt faller nådens dagg ner

Hur den fröjdar, när den faller,

nådens dagg, oss, Sänd i kärlek ned utaf Guds Son!

nådens dagg, så ljufligt oss,

No. 98. Jesus är här.

"— där är jag midt ibland dem."—Matt. 18: 20.

HELEN R. YOUNG. ROBERT LOWRY.

1. Vi stå på he - lig mark: Je - sus är här! Han här - lig är och stark. Je - sus är här. O, Han är här att räd - da än, Kom syn - da - re, din skuld be - känn! Hans nåd Dig e - vigt räd, dar den. Je - sus är här.

2. Du fräl - sas kan, o själ, Je - sus är här. Sök i Hans nåd ditt väl. Je - sus är här. I kär - lek kal - lar nu Han dig: 'Kom, van-dra - re, o, kom till mig, Att räd - das i - från syn-dens stig!' Je - sus är här.

3. O, ljuf - va, säl - la stund, Je - sus är här! O, sa - li - ga för - bund, Je - sus är här! Kom skyn-da dig att se Hans drag! I tro Hans nå - des - löf - te tag: Den flyr, den flyr din snab - ba dag! Je - sus är här.

No. 99. Tag Hans löfte.

"De skola icke förgås."—Joh. 10: 28.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Tag Hans dy - ra löf-te blott, Som de tro-en - - de ha fått.
2. Kommer natt med stormens brus, Se din Stjärnas kla - ra ljus!
3. Barn af tro, var fast, var stark, Himlens löf - te är din ark.

Göm Hans ord ut - - i din själ: Han skall e - - vigt bli ditt väl.
Ho-pa mör-ka sky-ar sig, Kristus tro - fast le -der dig!
Sprängdes jordens grund i - tu, Kristus kän - de dig än - nu.

Kör.

O Du här - li - - ge Guds Son, Du som nedsteg of-van-från,
Blif min le - da - - re, o blif All min frid, mitt ljus, mitt lif!

No. 100. Hans nåd skall bestå.

"Nåd och ära gifver Herren."—Ps. 84: 12.

Mrs. Clara M. Wilson. W. H. Doane.

1. Drag närma-re Jesus, din Herre och Gud! Fullborda allt mera Hans
2. Lef närma-re Jesus i bön och i frid. Räck hjälpsam din broder din
3. Bind lefnadens värf blott med kärlekens band Och lef för att ärfva de

he - li-ga bud Och tro på Hans löfte, hvarhelst du må gå! Hvad öde dig
hand i hans strid. I otröt-tad godhet, i kärleksfullt lif Ett kristligt e-
sa - li-gas land, När vandringen slutat härnere, o då, Skall säll du till

bi - dar, Hans nåd skall bestå. Som Han i det gångna dig ledt med Sin
xem-pel be-stän-digt oss gif. Din vandring den blifve som solen så
Je - sus, din Fräl - sa-re, gå Och väl - jas där-of-van, befriad från

hand, Skall än Han dig leda mot him - melens land. Så tro på Hans
ren. Men kronan den vinnes i pröf - ning al-len: Så tro på Hans
strid, Och lof-va Hans namn i e-vin - ner lig frid. Så tro på Hans

löf-te, hvarhelst du må gå! Hvad öde dig bidar, Hans nåd skall bestå.

No. 101. Kristi kors min enda ära.

"Från mig vare det fjärran att berömma mig, om ej af vår Herre Jesu Kristi kors."—Gal. 6: 14.

SIR JOHN BOWRING. ITHAMAR CONKEY, by per.

1. Kri - sti-kors, min en - - da ä - ra, När ut-öf - ver ti - dens slut.
2. När all världens fröj - der vi - ka, Hoppet flyr och vän bedrar,
3. Men om lyc-kan gif - mild strå-lar Ljus och kär-lek på min stig,
4. Hopp och glädje, sorg och smär-ta Hel-gas un - der kor - sets frid.

Lju-set allt i he - - - lig lä - ra Strålar i-från kor - set ut.
Al-drig skall mig kor - - set svi - ka. O dess frid, hur un-der-bar!
Korsets mil - da glans blott må - lar Da-gen än mer skön för mig.
Mildt det ly - ser i hvart hjär-ta Nåd och fröjd för e - vig tid.

No. 102. Jag mitt kors vill taga.

"Öfvergifvit allt och följt Dig."—Matt. 19: 27.

REV. H. F. LYTE. MOZART.

1. Je - sus, jag mitt kors vill ta-ga, Lämna allt och föl - ja Dig;
2. Stolt må världen från mig vi - ka, Den sin Fräl-sa-re försmått.
3. Världen hård sin o - rätt öf - ve, Jag skall fly till Je - su bröst.

:S: FINE.

Nöjd skall jag hvar sorg fördraga, Allt Du blif - va skall för mig.
D. S. Ty hur rik än - då jag blifver, När jag Gud och him-len har!
Mänskohjär-tan gär - na svi - ka: Du är sann och tro-fast blott.
D. S. O - vän ha-te, vän för-rå - de, Jag skall föl - ja Di - na bud.
Lif-vets tun-ga storm mig pröfve, Han skall gif - va ro och tröst.
D. S. In - gen gläd-je kan för - nö - ja, Om jag ic - ke ä - ger Dig!

D. S.

O, jag gär - na öf - ver-gif-ver Hvad som förr min glädje var,
Ser Du ned till mig i nå - de, Kär - lekens och maktens Gud,
In - gen pröfning kan mig böja, Om Din kär-lek ly-ser mig.

No. 103. Bär ditt kors.

"De lade korset på honom."—Luk. 23: 26.

HELEN R. YOUNG. ROBERT LOWRY.

1. Bär ditt kors: ju kla - ra - re den kro - na, Du skall nå i tro och tå - la - mod. Bördans tyngd den tan-ken må för - so - na, Att du fyllt din plikt med he - ligt mod.
2. Bär ditt kors och stapp-la ej och dig - na. Åt det rät - ta all din styr - ka vig. E - vigt skall Han dig en gång väl-sig - na, Han som i Sin kär - lek ut - valt dig.
3. Bär ditt kors: på nat-ten dag skall föl - ja. Snart det strå-la skall Hans löf - tes ljus; Och Hans kär - lek skall det gång-na höl - ja Med o - änd - lig frid i Fa - drens hus.

Kör.

Bär ditt kors, bär ditt kors, De - sto lju - sa - re kro-nan blir!

No. 104. Det finns en väg blott

"Och den vägen är smal, som drager till lifvet."—Matt. 7: 14.

A. J. Hodge. Robert Lowry.

1. Det finns en väg blott till att vandra på, Det finns en väg blott, att till hemmet nå, Det finns en väg blott, som är ljus och sann: Vår dy - re Je-sus är den vä - gen, Han.
2. Det finns en tro blott, som är evigt sann, Det finns ett namn blott, som oss rädda kan, Det finns ett blod blott, som gör syndarn ren: O dy - re Je-sus, det är Ditt al - len!
3. Det finns en våg blott, som kan svalka huld, Det finns en hjälp blott emot syndarns skuld, Det finns en nåd blott, som är allt för mig: Den nåden, dy - re Je-sus, är i Dig!

Kör.

Jesus vägen är, blott Han den är. Kärleksfull Han ma - nar oss, som Skriften lär: Kommen till mig

al - le, som ha'n mig kär! Vår dy - re Jesus enda vä - gen är!

No. 105. O Jesus, Din.

"Din är jag."—Ps. 119: 94.

Mrs. F. J. Van Alstyne. W. H. Doane.

1. Red Du Din bo - ning här, Var Du min gäst! Den ri - ke-dom Du är, Jag äl - skar mest. Fast lik en som-mardag Mitt hopp må blekna, jag Skall pri-sa Ditt behag. Du vet ju bäst!

2. Hvi plå - gar sig min själ, Då Du är min? Hvi fruk-tar jag mig väl, Min hand i Din? Ljus på min pilgrimsstig, Min själ ser upp till Dig. Va-kan-de gör Du mig: Behåll mig Din!

3. Fast fa - ror lu - ra må Omkring min stig, Så föl - jer jag än - då Med til - lit Dig. På him - la - vin - gar bär Din kär-lek frid, och lär, Hvad bäst och ljufvast är: Att pri-sa Dig!

4. Din, om min dag blir lång, O Je - sus, Din! Din, när den släcks en gång, O Je - sus, Din! Du lif - vets ljus och stöd, All andakts djup och glöd, Din ut - i lif och död! O Je-sus, Din!

No. 106. Mer lik Jesus.

"—skola vi blifva Honom lika."—1 Joh. 3: 2.

F. J. C. W. H. Doane.

1. Gör mig, Jesus, mer lik Dig! Bo, min Frälsa-re, i mig! Fyll min själ med rent begär, Gör mig from, som dufvan är! Led mig på min pilgrimsfärd Genom syndens dunkla värld!
D. S. Lär mig ödmjuk följa Dig; Bo, min Fräl-sa-re, i mig!

Fine. D. S.

2. Du, som korpens rop förstår,
Du, hvars öga ej försmår
Att beakta sparfvens fall,
Säkert Du mig höra skall.
Led Du mig, o Jesus, huld
Och förlåt mig hvarje skuld!
Lär mig renad följa Dig;
Bo, min Frälsare, i mig!

3. Lär mig, Jesus, hvarje dag
Lefva mer till Ditt behag!
Låt mig, Herre, vid Ditt bröst
Finna frid och mod och tröst!
Lär mig lyda Dina råd,
Pånyttfödd utaf Din nåd;
Lär i tro mig följa Dig;
Bo, min Frälsare, i mig!

No. 107. Närmre Dig.

"Och ljuset lyser i mörkret."—Joh. 1: 5.

Mrs Charlotte B. Merrit. Robert Lowry.

1. Närmre, närmre, Herre, Dig, Medan stormen rasar hård! I dess mörker tag Ditt barn Armt och syndfullt, i Din vård!

Kör.

Närmre, närmre, Herre, Dig, Tills Du evigt frälsat mig!

2. Led mig upp till ljusets land,
Där en evig frid är lag,
Och en evig himlasol
Tänder en fullkomlig dag!

3. O Rättfärdighetens Sol,
Brinn i all Din glans för mig!
Till Din evigt ljusa dag
Led mig upp på fridens stig!

No. 108. Mitt hjärtas Sol.

"Förblifven i mig, och jag i Eder."—Joh. 15: 4.

Rev. John Keble. Peter Ritter.

1. Mitt hjärtas Sol, o Je - - sus kär, Det finns ej natt, där Du är när.
Må inga sky - ar ho - pa sig Och dölja, Gud, Din glans för mig!

2. När sömnens dagg så stilla gjuts,
På ögonlock, som tröttadt sluts,
Min sista tanke vara må,
Hur ljuft i Jesus slumra få!

3. Från morgon dröj till kväll hos mig,
Jag kan ej lefva utan Dig!
När natten kommer, o dröj kvar,
Ty utan Dig ej frid jag har!

4. Välsigna mig, när upp jag står,
Att åter ta min vandringsstaf,
Tills jag Din himmel ändtligt når
Uti Din djupa kärleks haf!

No. 109. Dröj kvar hos mig.

"Blif kvar hos oss."—Luk. 24; 29.

Rev. H. F. Lyte. W. H. Monk.

1. Dröj kvar hos mig, min afton svinner snar, Och natten kommer—Herre, o dröj kvar!
När de som hul-pit vika från min stig, O Du, de ar-mas vän, dröj Du hos mig!

2. Min lefnads dag försvinner inom kort,
Och jordens fröjd och ära blekna bort.
Allt är förgängligt på min lefnads stig:
O Du, som är och var, dröj kvar hos mig!

3. Håll korset för min blick i dödens strid;
Lys genom dunklet mig till himlens frid.
Dess morgon gryr, och mörkret skingrar sig:
I lif och död, o Herre, dröj hos mig!

No. 110. Min Gud, som bönen hör.

"Du hör bön."—Ps. 65: 3.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Min Gud, som bönen hör, O, lyssna Du Till Dina barn, som Dig
2. Lär oss allt mer förstå Din viljas bud, Och helga vå - ra lif
3. Du morgonstjärna klar, Skin på vår stig! All sannings Källa, lär

An - ro - pa nu! Ut - i Ditt namn vi be Om Ditt för-
I Dig, o Gud! Du, som vår tillflykt är, Vår svaghet
Oss be till Dig! Må vå - ra hjär-tan bo Hos Dig i

barman - de: I god-het till oss se! Hjälp Di - na barn!
kraft beskär, Vår tro i kär-lek när! Hjälp Di - na barn!
hel - gad tro! För oss till sa - lig ro! Hjälp Di - na barn!

No. 111. Välsignelsen.

"Nåden vare med eder."—2 Tim. 4: 22.

W. H. DOANE.

Vår Herre Jesu Kristi nåd och frid . . . . Va - re vår nu och för alltid! A - men.

No. 112. Älska jag vill Dig.

"Jag är med eder alla dagar."—Matt. 28: 20.

Rev. John Love, Jr. | Robert Lowry.

1. Äl-ska jag vill Dig O Je-sus, vän så kär! Var Du mig städ-se när På dunkel stig. Ditt löf-te är min tro: Ut-i mitt hjär-ta bo Och led till himmelsk ro, O Her-re, mig!

2. Tro vill jag på Dig! Hvi fruk-ta då mig här? Är Herren ic-ke när På nattlig stig? O, lin-dra sor-gens slag Och bördans tyngd förtag! Ur hvarje pröfning drag Mig närmre Dig!

3. Sö-ka jag vill Dig, Min Fräl-sa-re, mitt råd! Gif mig, jag be-der, nåd E-vin-ner-lig! Då räds ej mer jag fall, Och sor-gen lutt-ra skall, Och all min glädje, all, Skall bli i Dig!

No. 113. Tro på Gud, min broder.

"Jag förtröstar på Guds nåd."—Ps. 52: 10.

E. A. Barnes. | Robert Lowry.

1. Tro på Gud, min broder, Hvarje dag som går! I din enkla tro på Gud, Himlens land du når.

Kör: Tro på Gud, som fader, Tro på Gud, som vän, Tro på Honom, som din borg, Tro i döden än!

2. Tro på Gud, min broder,
Med en öppen själ.
All Hans stig är rätt och sann.
Och Han vill ditt väl.

3. Tro på Gud, min broder,
Han skall hämta dig,
Då din pröfning slutad är,
Evigt upp till Sig.

No. 114. Vänd om.

"Vänd om, Israel, till Herren."—Os. 14: 2.

REV. JOSIAH HOPKINS. REV. JOSIAH HOPKINS.

1. Vänd om, o, vänd om! Vill du dö i din skuld, { När Gud i barmhärtighet nalkas dig huld? / Hör, Je-sus dig manar och Anden: "O kom!" } Och änglarna bi-da dig därofvan om.

2. Hur dåraktig tanken, att, dröjande än,
Din själ må bli fri och förbättras igen.
Kom fattig och syndfull, kom just som du är!
Att rädda de fallna är Jesu begär.

3. Förkrossade hjärtan dem gifver Han ro.
O, hvi vill du icke Hans fröjdebud tro?
Om synden dig tynger, hvi tvekar du väl?
Mild tager Han mot dig och helar din själ!

115. Kom, o syndare.

REV. JOSEPH HART. "Kommen, låtom oss vända oss till Herren."—Os. 6: 1. J. INGALLS.

Fine. D. C.

1. Kom, o syn-da - re, hur fat-tig, Svag och så - rad än du är,
Je - sus, re - do till att fräl - sa, Kärleksfull dig nåd be - skär.
D. C. Han kan räd-da, Han kan räd-da! Blott i tro Hans nåd be - gär!

2. Kom du törstande till Honom.
Ära Kristi gifmildhet:
Öppen tro och öppen ånger
Möta Hans barmhärtighet.
Utan gengäld,
Utan gengäld
Kom och köp din salighet!

3. Dröj ej uti fåfäng bidan
Att bli mer beredd ännu.
Han begär blott, att du känner
Ditt behof af Honom nu.
Denna känsla,
Denna känsla
Väcker Anden, hör den du!

No. 116. Jag kommer i Ditt namn.

"Jag tänker på Ditt namn."—Ps. 119: 55.

W. H. D. W. H. Doane.

1. Min Fräl - sa - re, Guds Lamm, O, räd - da mig! Jag brin-gar ån - gest - full, Du mil - de, Dig Ett bru-stet hjär - ta blott, Att heladt bli. Jag kommer i Ditt namn: Gå ej mig för - bi!

2. Vid kor - set fal - ler jag I tå - rar ner. O, blott en blick från Dig, Ett ord — ej mer! Ett bru - tet rö jag är, O, stå mig bi! Jag kommer i Ditt namn: Gå ej mig för - bi!

3. Om jag är full med skuld, Blott synd och skarn, Jag ber i ån - ger, Gud, Gör mig Ditt barn! Vid käl - lan dig - nar jag: Två mig där - i! Jag kommer i Ditt namn: Gå ej mig för - bi!

No. 117. Klaga, sorgsna själ, ej mer.

"Och det är ännu rum."—Luk. 14: 22.

Rev. A. M. Toplady. Wm. B. Bradbury, by per.

1. Kla - ga, sorgsna själ, ej mer, Je - sus nå - de - full dig ser.
Blö - dan-de på kor - sets stam Bär Han all din synd och skam.
I Sin död Han frälsning ger. Kla - ga, sorgsna själ, ej mer!

2. Fly till Honom du, ty Han,
Han allen, försona kan,
Lägg din börda vid Hans fot,
Tag din frihet där emot.
Kom till Frälsaren och trygg
På Hans nådelöften bygg.

3. Gud, Din arm sig visa må,
Förr'n i tro jag Dig kan nå.
Då jag räds att skåda Dig,
Se i nåd, o Gud, till mig!
Vid Din fot jag sjunker ner,
Fräls mig, fräls! till Dig jag ber.

No. 118. Jesu blod allena!

"utan blodsutgjutelse sker ingen förlåtelse."—Ebr. 9: 22.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. { Hvad kan två från synd mig fri? Je-su dy-ra blod al - le - na!
Hvad, o hvad, min frälsning bli? Je-su dy-ra blod al - le - na! }

Kör.

O, pur-pur - våg, hur kär, Som tvår mig hvit och skär!

Min gläd - je - käl - la är Je - su dy - ra blod al - le - na.

2. Intet synden helat än,
Utom Jesu blod allena.
Min förtjänst, hvad är väl den?
Jesu dyra blod allena.

3. All min frid jag söker i
Jesu dyra blod allena.
Min rättfärdighet skall bli
Jesu dyra blod allena.

4. Segerns glädje skall jag få
Genom Jesu blod allena.
Himlens boning skall jag nå
Genom Jesu blod allena.

5. Ära, ära vare då
Jesu dyra blod allena!
Allt mitt hjärta lofva må
Jesu dyra blod allena.

No. 119. Er Jesus kallar.

"Om I söken Honom, låter Han sig finna af eder".—2 Krön. 15: 2.

S. F. SMITH. DR. LOWELL MASON.

1. Er Jesus kallar här,
I vandringsmän,
Som följen ert begär!
Hvi irra än?

2. Er Jesus kallar här.
O, hören då!
Den nåd Han mild beskär
En hvar kan få.

3. Er Jesus kallar här.
Till Honom flyn!
Se, döden snart är när.
Den mörknar skyn.

4. Er Anden kallar här.
Tan mot Hans tröst!
När hören I, o när,
Igen Hans röst?

No. 120. Gå ej mig förbi.

"Hvar och en som åkallar Herrens namn skall varda frälst."—Rom. 10: 13.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Gå ej mig för-bi, o Je - sus! Låt mig bönhörd bli.
2. Låt mig in - för nå - da - tro - nen Fin - na sa - lig ro!
3. Blott i tro på Din för-tjänst, jag Kommer nu till Dig.
4. O, Du är min gläd-je - käl - la, Mer än lif - vet kär;

När du ler så mild mot an - dra, Gå ej mig för - bi! FINE.
Där jag ligger djupt för - kros - sad, Stärk min svaghets tro!
He - la Du mitt brustna hjär - ta, Fräl - sa, Her - re, mig!
Allt på jorden, allt i him - len Du allen' mig är!

D. S. *När Du kommer till de an - dra, Gå ej mig för - bi!*

Kör.

Je - sus! Je - - sus! Låt mig bön - hörd bli! D. S.

No. 121. Äfven mig.

"Rägnskurar af välsignelse."—Hes. 34: 26.

MRS. ELIZABETH CODNER. WM. B BRADBURY.

1. Gud, jag hört, Din nåd Du sänder Ned i skurar, rikelig.
De ju vattna hela länder, Gif en droppe äfven mig!

Kör.

Äf - ven mig, äf-ven mig! Gif en droppe äfven mig!

2. Gå mig ej förbi, jag beder,
Fast jag syndat har mot Dig!
Du, som syndarn frid bereder,
Gif en droppe äfven mig!

3. Låt mig, dyre Jesus, blifva
Städse ångerfull hos Dig!
Styrk min tro, min kärlek lifva,
Gif en droppe äfven mig!

No. 122. Så nära Hans rike.

"Du är icke långt ifrån Guds rike."—Marci 12: 34.

F. J. C. ROBERT LOWRY.

1. Så nä - ra Hans ri - ke! Hvi drö-jer du väl? Så nä - ra Hans ri - ke! Hvi tve - kar din själ? För - drif ur ditt hjär - ta hvar af - gu - da-bild Och tro blott på Je-sus, som ma-nar dig mild!

2. Så nä - ra dig ljuder den varnan - de sång Från dem, som i tron haf-va räd-dats en gång, Och lik - väl för - blif-ver i synden du än, Fast Je-sus blott bidar, att blif - va din vän.

3. O, kom, förr'n förbarmandets tid är för - bi! Den öm - mande maning Hans si - sta kan bli. O, hvart vill du gå, om det slocknar det sken, Som Anden har tändt i ditt hjär-ta, all - re'n?

4. Att dö u-tan hopp, har du pröf - vat det väl? Att dö u-tan Kristus, för - tap-pad din själ? Så nä - ra Hans ri - ke! O, dröj ej, träd in! Hör, Je - sus dig bjuder: Kom, kom och blif min

Kör.

Ma - - nar dig mild, Dig Frälsaren manar, Han manar Dig mild!

Manar dig mild, manar dig mild,

No. 123. Är din synd äfven blodröd.

"Om edra synder än vore blodröda, så skola de dock varda hvita såsom snö."—Es. 1: 18.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

DUETT.

1 2

1. "Är din synd äfven blodröd, Skall den varda hvit som snö; som snö;
2. Hör den röst, som dig kallar, O, kom åter till din Gud, din Gud.
3. Han för-lå-ter dig synden, Och Han minnes den ej mer. ej mer.

QVARTETT.

Är den än röd som purpur, Skall den bli som ull."
Är ej Hans nåd oänd-lig, Och Hans kär - lek djup?
"Sen upp till mig, I mänskor," Säger Her - ren Gud.

Är den än röd

DUETT. *p* QVARTETT. *f*

"Är din synd äf-ven blod-röd, Är din synd äf-ven blod - röd,
Hör den röst, som dig kal - lar, Hör den röst, som dig kal - lar,
Han för - lå - ter dig syn - den, Han för - lå - ter dig syn-den,

p rit.

Skall den varda hvit som snö, Skall den var-da hvit som snö."
Och kom å - ter till din Gud! Och kom å - ter till din Gud!
Och Han min-nes den ej mer, Och Han minnes den ej mer.

No. 124. Kom till nådens brunn.

"—leda dem till lefvande vattenkällor."—Upp. 7: 17.

WILLIAM BENNETT. W. F. SHERWIN.

1. O, kom blott till nå-dens och kär-lekens brunn, Hvars bölja skall sval - ka din törstande mun. Den flödar från Frälsarens sida så fri. O syndare, kom, det är balsam däri, Balsam där - i, bal-sam där - i! O syn-da-re, kom, det är bal - sam där - i!

2. Kom sör-jan-de, kom, med det brännan-de sår, Drag nä - ra den brunnen, och svalka du får. O, lita på Frälsarn, Hans kärlek är fri. Kom fram till Hans brunn, det är balsam däri. Balsam där-i, bal-sam där - i! Kom fram till Hans brunn, det är balsam däri!

3. Kom du, som de tryc-kan-de bör - dor - na bär, O, kom till den källan, kom just som du är. Drick djupt ur dess bölja, som flödar så fri. Du trötte, o, kom, det är balsam däri, Balsam där - i, bal-sam där - i! Du trötte, o, kom, det är bal - sam där - i!

Bal - sam där-i, bal - sam där - i!

No. 125. O, blott ett steg.

"Ty då kan du vara trygg."—1 Sam. 20: 21.

F. J. V. A. W. H. Doane.

1. O, blott ett steg till Je - sus! Hvarför ej ta det nu?
2. O, blott ett steg till Je - sus! I tron du lef - va må,
3. O, blott ett steg till Je - sus! Ett steg från synd till nåd!
4. O, blott ett steg till Je - sus! Kom, säg till Honom nu:

Kom, be om nåd, för-sko - ning Böj knä för Ho - nom du!
I kär - lek dig Han bi - dar, Sin nåd vill Han be - stå.
Hvad vill din själ be - slu - ta? Din tim - ma i - lar bråd!
Jag gif - ver glad Dig, Je - sus, Min själ, o, tag den Du!

Kör.

O, blott ett steg, O, blott ett steg! Kom, Han bi - dar dig!
Kom, be om nåd, försko - ning! Han bjuder mild för - so-ning,
För-små ej, o, för-små ej Den nåd Han bju - der dig!

No. 126. Hör, en hviskning kommer.

"Gif mig ditt hjärta."—Ordspr. 23: 26.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Hör, en hviskning kommer, Stil - la som en dröm, Fräl - sa-ren dig kal - lar Så mild och öm:
2. O, hur dyr-bart lju - der Ej Hans mil - da röst: "Tälj mig di - na sor - ger, Jag bju - der tröst!"
3. Vill du få en fri - stad, Där din själ kan bo, Je - sus sak-ta hvi-skar: "Jag är din ro."
4. O, vid Je - su kors blott Lägg din bör - da du. Hör, hur mild Han hvi-skar: "Jag tar den nu."

Kör.

"Gif ditt hjärta mig Jag har dött för dig (Just nu) Hör, hör din Je-su röst, (O, kom) kom syn - da - re!"

Copyright, 1882, by W. H. Doane.

No. 127. Änglar sväfva.

"Den som gör sina änglar till vindar."—Ebr. 1: 7. Arr. by W. H. D.

1. Änglar sväf - va nu omkring, Äng-lar sväf-va nu omkring, Änglar, äng - - lar sväf - - - va nu omkring.

2. Föra till Jerusalem
Till det nya, budskap hem.
Änglar etc.

3. Du, som hör det o, kom snar,
Medan rum ännu finns kvar!
Änglar etc.

No. 128. Kommer oss till möte.

"Hans fader varkunnade sig och lopp emot honom."—Luk. 15: 20.

MRS. F. J. VAN ALSTYNE. CHESTER G. ALLEN.

1. När från syndens stig vi vända oss till Gud. När vår själ i ån - ger
2. Han skall leda oss till fridens kla - ra våg. Han skall leda mild oss
3. När Jordanens mör - ka, kal-la våg vi nå, Tryggt till löftets dy - ra

hör Hans frälsnings bud, Kommer mild vår Fader med förbarmande och tröst,
på vårt vandringståg. Med välsignelser skall Han oss styrka dag för dag,
land Han för oss då, Kommer kärleksfull att bära oss med trogen hand

Kör.

För att ta - ga oss intill sitt bröst;
När Han kommer ut-i sitt behag; Kommer oss till möte, o så huld,
Till dess sköna, evigt ljusa strand!

Kommer oss till mö - te, kommer oss till mö - te! O, vår Fader, mer än

lyc - ka, glans och guld Kommer oss till möte, o, så huld!

Copyright, 1869, by Biglow & Main.

No. 129. Hvem kommer näst?

"Om någon tjenar mig, han följe mig."—Job. 12: 26.

Mrs Annie S. Hawks. — Robert Lowry.

1. Hvem kommer näst att föl - ja Je-sus? Hvem kommer näst Hans kors att ta? Nå - gon är re - do, nå - gon väl läng-tar. Hvem skall väl näst en kro-na ha?

2. Hvem kommer näst att föl - ja Je-sus, Föl - ja Hans tun-ga steg i tron? Hvem kommer näst att läg - ga sin bör - da Ned in - för Fadrens nå - da - tron?

3. Hvem kommer näst att föl - ja Je-sus? Hvem kommer näst med lof och fröjd? Hvem vill nu sjun - ga glad om förso - ning, Ä - ra åt Gud i him-lens höjd?

4. Hvem kommer näst att föl - ja Je-sus Öf - ver Jordan till lju - sets land? Hvem kommer näst att glad med de fräl - sta Sjun - ga på e - vig-he-tens strand?

Kör.

Hvem kom-mer näst? Hvem kommer näst? Hvem kommer näst att föl - ja Je - sus Hvem kommer näst att följa Je - sus nu? Föl - ja Je - sus nu?

No. 130. O, tag mig, som jag är.

"Förlåt all skuld och tag oss till godo."—Os. 14 : 3.

ELIZA H. HAMILTON. REV. SAMUEL ALMAN.

1. O Her-re Je-sus, mild mig hör, För-u-tan Dig, min Gud, jag dör!
Din fräls-ning till mitt hjär-ta för Och tag mig, som jag är!

2. Jag sjunker ned i syndens flod. Men, o, för mig Du göt Ditt blod,
Och Du kan å-ter gif-va mod. O, tag mig, som jag är!

3. Guds An-de, o, mitt hjär-ta rör, Till Frälsarn ånger-full mig för
Och mig allt mer lik Ho-nom gör! O, tag mig, som jag är!

Kör.

Jag sö-ker Dig, jag sö-ker Dig. O, haf för-bar-man-de med mig
Och drag mig bort från syndens stig! O, tag mig, som jag är!

No. 131. Ett kungligt budskap.

"Jag hafver något från Gud att säga dig."—Dom. 3: 20.

M. Lowrie Hofford, D. D. W. H. Doane.

1. Jag har ett kung-ligt bud-skap, Sjung he - la värl - den, sjung!
2. Jag har ett ljuf - ligt bud-skap, Från Je - su mun det är:
3. Jag har en kär - lekshäls-ning: "Kom hit till ro hos mig

En häls-ning, ljuf - lig häls-ning Från Kri - stus, kungars Kung.
"Var viss, allt in - till än - dan Skall jag dig va - ra när!"
Du som är trött, be - tun-gad, Jag skall hug-sva - la dig!"

Kör.

O, skönt Hans löf - te lju - der, Fall ned in - för Hans tron!

Dig e - vigt lif Han bju - der, Tag mot det ut - i tron!

No. 132. Han allen' kan frälsa.

"Ty af nåden ären I frälsta genom tron."—Ef. 2: 8.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Gråt för-mår ej fräl - sa. Grä - te jag af sorg ock - så Tå - re - flo - der, ej än - då Skul - le de från synd mig twå.
2. Ej mitt verk kan fräl - sa. Allt det bä - sta, som jag gör, Tänker, ta - lar, el - ler hör Ej mitt hjär - ta he - lig - gör.
3. Dröjsmål kan ej fräl - sa. Hjälplös, full af skuld jag står. Nådens röst mitt ö - ra når, Men min stund för - går, för - går!
4. Tron på Kristus fräl - sar! O, så gif mig, Gud, den tro På Din Son, som gif - ver ro! Låt ut - i Hans nåd mig bo!

Kör.

Gråt förmår ej fräl- sa.
Ej mitt verk kan fräl- sa. Je - sus gråt och dog för mig, Offrande på kor - set Sig. Se, Han bju-der in - ner - lig: Han al-len' kan frälsa!
Dröjsmål kan ej fräl-sa.
Tron på Kristus fräl-sar!

No. 133. Jesu nåd frälsa må.

"Tro på Herren Jesus Kristus, så varder du och ditt hus frälst."—Apost. 16: 31.

PRISCILLA J. OWENS. WM. J. KIRKPATRICK, by per.

1. Du för-num-mit fröj-dens ljud: Je-su nåd fräl-sa må!
Sprid det skö-na gläd-je-bud: Je-su nåd fräl-sa må!
Bär det ut till al-la land Öf-ver fält och öc-ken-sand,
Öf-ver berg och vå-gor blå: Je-su nåd fräl-sa må!

2. Bär det öf-ver haf-vets brus: Je-su nåd fräl-sa må!
Sänd det hän med vin-dens sus: Je-su nåd fräl-sa må!
Fjärran ö-ars böl-je-svall, Hafvets grot-tor af ko-rall,
He-la jor-den jub-le så: Je-su nåd fräl-sa må!

3. Sjung ut-öf-ver stri-dens larm: Je-su nåd fräl-sa må!
Sjung till hvar-je plå-gad barm: Je-su nåd fräl-sa må!
Sjung till hvar-je hjär-ta här, Som i ån-gest nåd be-går,
Jub-la öf-ver grafven så: Je-su nåd fräl-sa må!

4. Stormen gif en mäk-tig röst: Je-su nåd fräl-sa må!
Jub-len fröjd-fullt al-la bröst: Je-su nåd fräl-sa må!
Låt, o Her-re Gud, en gång Den-na säl-la se-ger-sång
Al-la jor-dens än-dar nå: Je-su nåd fräl-sa må!

No. 134. Jesus allt betalt.

"Förlossning sände Han sitt folk." —Ps. 111: 9.

Mrs. F. J. V. A. — John T. Grape, by per.

1. Hans frälsningsverk är gjordt, Och syndens skuld betald. Till offer för min synd Guds egen Son blef vald.

Kör.

Je - sus allt be - talt, Nu skall jag ej dö. All min synd, fast purpurröd, Han tva - git hvit som snö.

2. Jag faller till Hans fot,
Jag vädjar till Hans nåd
Och tvår mig i det blod,
Han gjutit i sitt råd.

3. Ja, Jesus allt betalt
För tid evinnerlig.
Hans kärlek mig förlät,
Hans nåd har frigjort mig.

No. 135. Just som jag är.

"Hafva vi återlösningen genom Hans blod." —Ef. 1: 7.

Miss Charlotte Elliott. — Wm. B. Bradbury, by per.

1. Just som jag är—mitt hopp, mitt mod, Blott att Du göt för mig Ditt blod Och bjuder mig så mild och god—Jag kommer nu till Dig, Guds Lamm!

2. Just som jag är, så arm och svag,
Med brister full af alla slag
Och oförtjänt af Ditt behag,
Jag kommer nu till Dig, Guds Lamm!

3. Just som jag är, af mången strid
Och många tvifvel all min tid
Kring världen jäktad utan frid,
Jag kommer nu till Dig, Guds Lamm!

4. Just som jag är! Du skall ändå
Din frid, Din rika nåd bestå.
Enär Ditt ord jag litar på,
Jag kommer nu till Dig, Guds Lamm!

5. Just som jag är! Jag vet, jag vet,
Din nåd ger mig rättfärdighet!
Och att bli Din i evighet
Jag kommer nu till Dig, Guds Lamm!

No. 136. Hvadan ditt dröjsmål.

"Ty då kan du vara trygg."—1 Sam. 20: 21.

G. F. R. | Geo. F. Root.

1. Hvadan ditt dröjsmål, broder? O, hvar-fö-re tvekar din själ? Din Fräl-sa-re bidar att ta - ga Dig upp bland de trogna jämväl.
2. Hvad kan du hoppas, broder, Att vinna med dröjsmål,o, säg? Dig, Je-sus al - le-na kan rädda, Hans väg är blott frälsningens väg!
3. Kän-ner du ic - ke, bro-der, Hans ande be-rö - ra din själ? Hvi då ej anamma Hans frälsning, Han vill ju ditt e- vi-ga väl!
4. Hvadan ditt dröjsmål, broder? Det fara och död är där - i. Hur mild Han dig bjuder sin frälsning! O, dröj ej,—din stund går förbi!

Kör.
Hvar-för, hvarför, Hvar-för ej komma nu? nu?

No. 137. Kom, kom till Jesus.

"Kommen till mig." —Matt. 11: 28.

George B. Peck. | Hubert P. Main, by per.

1. Kom, kom till Jesus, Han vill välkomna dig, Du vandrare, till Sig. Kom, kom till Jesus!

2. Kom, kom till Jesus,
Han vill förlossa dig
Till frid evinnerlig.
Kom, kom till Jesus!

3. Kom, kom till Jesus,
Din börda Han från dig
Vill ta så innerlig.
Kom, kom till Jesus!

4. Kom, kom till Jesus,
Han vill beskydda dig,
Du vilsne på din stig.
Kom, kom till Jesus!

5. Kom, kom till Jesus,
Han skall behålla dig,
Du kvalda själ, hos Sig.
Kom, kom till Jesus!

No. 138. Min själ sig fröjdar.

"Han for sin väg och var glad." —Ap. 8: 38.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Min själ sig fröj-dar da - gen lång. Je - sus mig har fräl-sat;
2. Min tun - ga skuld ej fin-nes mer, Je - sus mig har fräl-sat.
3. Jag hör - de nå-dens ljuf - va röst: Je - sus mig har fräl-sat.
4. För - täl - ja skall jag en och hvar, Je - sus mig har fräl-sat.

Och allt mitt lif är fullt af sång: Je - sus dött för mig!
Vid äl -skadt kors jag lagt den ner: Je - sus dött för mig.
Jag en-dast trod-de och fann tröst: Je - sus dött för mig.
Hvad sa - lig - het jag fun-nit har: Je - sus dött för mig.

Kör.

Lof - vad, lof - vad, lof-vad va - re Han, Guds Lamm, som dött för syndaren! Lofvad, lofvad, lofvad vare Han, Guds Lamm, som lefver än!

No. 136. Hvadan ditt dröjsmål.

"Ty då kan du vara trygg."—1 Sam. 20: 21.

G. F. R. — Geo. F. Root.

1. Hvadan ditt dröjsmål, broder? O, hvar-fö-re tvekar din själ? Din Fräl-sa-re bidar att ta - ga Dig upp bland de trogna jämväl.
2. Hvad kan du hoppas, broder, Att vinna med dröjsmål,o, säg? Dig, Je-sus al - le-na kan rädda, Hans väg är blott frälsningens väg!
3. Kän-ner du ic - ke, bro-der, Hans ande be-rö - ra din själ? Hvi då ej anamma Hans frälsning, Han vill ju ditt e- vi-ga väl!
4. Hvadan ditt dröjsmål, broder? Det fara och död är där - i. Hur mild Han dig bjuder sin frälsning! O, dröj ej,—din stund går förbi!

Kör.

Hvar-för, hvarför, Hvar-för ej komma nu? nu?

No. 137. Kom, kom till Jesus.

"Kommen till mig." —Matt. 11: 28.

George B. Peck. — Hubert P. Main, by per.

1. Kom, kom till Jesus, Han vill välkomna dig, Du vandrare, till Sig. Kom, kom till Jesus!

2. Kom, kom till Jesus,
Han vill förlossa dig
Till frid evinnerlig.
Kom, kom till Jesus!

3. Kom, kom till Jesus,
Din börda Han från dig
Vill ta så innerlig.
Kom, kom till Jesus!

4. Kom, kom till Jesus,
Han vill beskydda dig,
Du vilsne på din stig.
Kom, kom till Jesus!

5. Kom, kom till Jesus,
Han skall behålla dig,
Du kvalda själ, hos Sig.
Kom, kom till Jesus!

No. 138. Min själ sig fröjdar.

"Han for sin väg och var glad." —Ap. 8: 38.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Min själ sig fröj-dar da - gen lång. Je - sus mig har fräl-sat;
2. Min tun - ga skuld ej fin-nes mer, Je - sus mig har fräl-sat.
3. Jag hör - de nå-dens ljuf - va röst: Je - sus mig har fräl-sat.
4. För - täl - ja skall jag en och hvar, Je - sus mig har fräl-sat.

Och allt mitt lif är fullt af sång: Je - sus dött för mig!
Vid äl -skadt kors jag lagt den ner: Je - sus dött för mig.
Jag en-dast trod-de och fann tröst: Je - sus dött för mig.
Hvad sa - lig - het jag fun-nit har: Je - sus dött för mig.

Kör.

Lof - vad, lof - vad, lof-vad va - re Han, Guds Lamm, som dött för syndaren! Lofvad, lofvad, lofvad vare Han, Guds Lamm, som lefver än!

No. 139. Fågeln lik, till Dig.

"Flyn till edert berg, såsom en fågel." —Ps. 11:1.

W. H. D. W. H. DOANE.

1. Je - sus, få - geln lik, till Dig, Tröttad, min an-de vill räd - da sig.
2. Je - sus, Du min smär-ta bar, Balsam för så - ra-de bröst Du har:
3. Je - sus, Du har fräl-sat mig. Ä - ra e - vin-ner-lig va - re Dig!

O, låt den fin - na tröst och ro, *pp* Drö - jan - de stil - la hos
O, blott ett ord, och jag får ro, Drö - jan - de stil - la hos
Gladt vill jag sö - ka tröst och ro, Drö - jan - de stil - la hos

Dig i tro!
Dig i tro! **Kör.** Få-geln lik, låt mig fly till Dig! Vid Ditt bröst,
Dig i tro.

o, beskydda mig! Då skall jag ej lämna mer Det hem, som frid mig ger.

No. 140. Lägg din sorg på Jesus.

"Kasten allt edert bekymmer på Honom." — 1 Pet. 5: 7.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Är den mörk din lef - nads dag, Lägg din sorg på Je - sus.
2. Tvif-lar på Hans löf - te du, Lägg din sorg på Je - sus.
3. Är det dun-kelt, när du ber, Lägg din sorg på Je - sus.
4. Äl - skar du ej Fräl-sarn varm, Lägg din sorg på Je - sus.
5. Å - ter - vänd till nå - dens port, Lägg din sorg på Je - sus,

Är din sträf-van allt för svag, Lägg din sorg på Je - sus.
Sak - nar du din brud-gum nu, Lägg din sorg på Je - sus.
Drö - jer sva - ret mer och mer, Lägg din sorg på Je - sus.
Sak - nar du Hans star - ka arm, Lägg din sorg på Je - sus.
Han för - lå - ter allt du gjort. Lägg din sorg på Je - sus.

Kör.

Allt, allt för dig Han bar, Allt, allt för dig Han bar.

O, hvad kval, hvad synd du har, Lägg blott allt på Je - sus!

No. 141. Jag tror på Dig.

"Jag tror, hjälp min otro." —Marc. 9: 24.

Helen R. Young. Robert Lowry.

1. Jag tror på Dig! Din maning nått min själ; O, att i Dig jag fun-ne allt mitt väl! Kom, kom, tag bort min synd och smärta nu:
2. Jag vet, Ditt dy-ra blod min synd kan två. Jag vet Din nåd mig e-vigt fräl-sa må. Bland ti-o-tu-sen är Du kung än-nu.
3. Och när jag sjunker vid Din nå-da-tron, Fyll Du min själ med sa-lig-het i tron. Kom, Mä-sta-re, mig styrk och räd-da nu:

Kör.

Jag tror på Dig, o, hjälp min o-tro Du! Jag tror på Dig, Jag tror på Dig, Jag tror på Dig. o, hjälp min o-tro Du!

No. 142. Vid Ditt kors.

"Frid genom blodet på Hans kors."—Kol. 1: 20.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Vid Ditt kors håll Du mig kvar! Där ur ljuf - lig käl - la
2. Vid Ditt kors, o Her - re, Du Fann mitt brustna hjär-ta.
3. Vid Ditt kors låt, o Guds Lamm, Nådens pärl - dagg dugga!
4. Vid Ditt kors låt Du mig bo Ut - i tro och bi - dan,

Lif - vets vå - gor för en hvar, Fram i da - gen väl - la.
Där min mor - gonstjär-na nu Sking - rar hvar - je smär - ta.
Låt mig drö - ja vid dess stam, Sval - kas af dess skug - ga!
Till jag fin - ner sa - lig ro På den an - dra si - dan!

Kör.

Vid Ditt kors, vid Ditt kors Låt mig e - vigt drö - ja,

Tills min själ sin vin-ge säll Skall mot him - len hö - ja!

No. 143. Nu är jag frälst.

"Du förlossar mig."—Ps. 31: 6.

E. A. H. ELISHA A. HOFFMAN, by per.

1. Nu-fröj-das mitt hjär-ta i Je-su Krist. Han re-nat mig, Han, i-från skuld och brist Och fört mig på hel-gel-sens väg till sist. O, nu är jag frälst,

2. O-änd-lig den frid, som mitt hjär-ta fått, O-änd-lig den säll-het min själ har nått, Ty Fräl-sa-ren hvit såsom snö mig tvått. O, nu är jag frälst,

3. En a-ning om him-me-len fyl-ler re'n Det hjär-ta där Je-sus nu bor al-len, Ty Han har för-lå-tit och tvått mig ren, Och nu är jag frälst,

Kör: Är frälst, är frälst! Min själ den är frälst Ty Jesus mig re-nat från synd och brist, Och nu är jag frälst! är frälst!

Nu är jag frälst nu är jag frälst. Ä-ra åt Je-sus, min själ den är frälst.

No. 144. Jag är frälst.

"frälste Han oss ...efter sin barmhärtighet." —Tit. 3: 5.

Mrs. Annie S. Hawks. Robert Lowry.

1. Jag är frälst, jag är frälst O, min Je - sus i Dig!
2. O, hvad gåf - va är min, Hu - ru stor, hu - ru stor!
3. Jag var svag—jag är stark Af Hans styr - ka, blott Hans;
4. Lof-ven Gud! lof - ven Gud Al - la fräl - sta i sång!

Du har köpt för ett pris Äf - ven mig, äf - ven mig!
Jag har frid i Hans ord, Och jag tror, ja, jag tror!
Och allt mör - ker har flytt För Hans glans, för Hans glans.
Jag skall jub - la jäm - väl I Hans him - mel en gång.

Kör.

Hal-le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja, min Fräl-sa-re!
Hal-le - - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! A - men.

No. 145. Jubla i fröjd.

"Fröjden eder i Herren." —Fil. 3: 1.

MRS. F. J. VAN ALSTYNE. W. H. DOANE.

1. Jubla i fröjd, jubla i fröjd, Glöde af kärlek mitt hjär- ta:
2. Jubla i fröjd, jubla i fröjd: Sa - li - ga, sa - li - ga sanning!
3. Kom till din vän, kom till din vän! Nåden bevekande ta - lar.

Je - su blod mig re-nat, Jesus har köpt mig fri! Jubla igen,
O, förtappadt var jag, När Han Sin nåd mig gaf. Jubla i fröjd,
Trött af tunga bördan, Än finns det rum för dig. Tro blott din vän,

jubla igen: Ljufva förlåtelsens glädje! Himmelsk nåd har frälst mig,
jubla i fröjd: Nu är jag säll ut-i Jesus! Allt är lugn och gläd - je,
tro blott din vän: Jesus är redo att hjälpa. Komma må vi al - la

FINE.

Och Jesus mitt allt skall bli. Tröttad och ensam, Sökan-de fåfängt
Och allt Han förlå - tit mig. Nu vill jag dyr-ka Jesus, som nådig
Hans nåd för en hvar är fri. Hvarför då dröja? Annu så mild Han

D. S.

gläd - jen, Fjärran min själ för - ir - rat från Dig sin gång.
fräl - sat. Ja, jag vill ä - ra Honom min lef - nad lång.
ma - nar. Kom och var lycklig, kom med din gläd - jes sång!

No. 146. Han frälsa skall.

REV. W. T. SLEEPER. "Se Guds Lamm." —Joh. 1: 29. D. B. TOWNER, by per.

FINE.

1. { O, se Guds Lamm, Guds Lamm, Han fräl - sa skall!
   { Hans blod på kor - sets stam Dig fräl - sa skall!
2. { Kom du, som fruk - tan bär: Han fräl - sa skall!
   { Du syn - da - re, drag när: Han fräl - sa skall!

D. C. Si, Je - sus är dig när: Han fräl - sa skall.
D. C. Dem, som i mör - ker gå. Han fräl - sa skall.

D. C.

Du, som Hans nåd be - går, Du, som för-kros - sad är,
Hvad än det ko - sta må, Han räd - da vill än - då

3. Din kärlek söker Han. Han frälsa skall.
Din själ Han rena kan. Han frälsa skall.
Han vill beskydda dig Och leda innerlig
På lifsens ljusa stig. Han frälsa skall!

No. 147. O, sälla dag.

"Den som tröstar på Herren, säll är han." —Ordspr. 16: 20.

PHILIP DODDRIDGE, D. D. E. F. RIMBAULT.

𝄋 Kör.

1. { O, sälla dag, då jag till slut Fann Dig, min Frälsare och Gud! } Sälla
   { Sjung hänförd den min själ! Sjung ut Din salighet i glädjeljud! }

FINE. D. S.

dag, sälla dag, När Jesus blef min själs behag, { När Han mig lärde fridens lag,
{ Att tro och bedja dag för dag!

2. O, min förvandling är nu gjord.
Min vän är min och jag är Hans!
Jag följde säll Hans dyra ord,
Och i mitt hjärta sken dess glans.

3. Haf ro min en gång kvalda själ!
Hos Honom hvila från din strid!
Där har du nått ditt sanna väl,
Där är dig salighet och frid!

No. 148. Hans blod har oss frälst.

"Hans Sons blod renar oss från all synd." —1 Joh. 1: 7.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Hans blod har oss frälst, Ty det flö - da - de fram För oss ur Hans sår Uppå li - dandets stam.
2. Hans blod har oss frälst. Han be - seg - ra - de än I dö-den all död, Och Han lefver i - gen.
3. Hans blod har oss frälst. Si dess purp-ra - de lopp Vår själ gif-ver lif Och e - vin-ner-ligt hopp.
4. Hans blod har oss frälst. Hal le - lu - ja i - gen! Hans blod har oss frälst. Hal-le - lu - ja, Amen!

Kör.

Hal - le - lu - ja, min Gud, som för-los - sa - de mig! Halle - lu - ja, hal-le - lu - ja, min Fräl - sa - re Dig!

No. 149. Barn af synd och smärta.

"Vänden edert öra till och kommen till mig." —Es. 55: 3.

THOMAS HASTINGS. DR. THOMAS HASTINGS.

FINE. D. C.

1. Barn af synd och smärta, Dröj icke mer!
Kom med ödmjukt hjärta, Jesus dig ber.
Kom, o, kom snar, Rum finnes kvar!
D. C. Barn af synd och smärta, Dröj icke mer!

2. Barn af synd och smärta,
Stunden förgår!
Kom förrän ditt hjärta
Ej mer förmår!
O, följ Hans råd,
Mottag Hans nåd!
Barn af synd och smärta,
Stunden förgår!

No. 150. Härliga Kärlek.

"Han älskade dem intill änden." —Joh. 13: 1.

GRACE J. FRANCES. HUBERT P. MAIN.

1. Här - li - ga kär - lek, o, som Sökt oss i stor-mens brus!
2. Här - li - ga kär - lek, o, som Bry - ter med himmelskt ljus
3 Här - li - ga kär - lek, o, som När-mat oss Je - su bröst,
4. När vi en gång vid E - dens Por-tar i bi - dan stå,

Här - li - ga kär - lek, o, som Fört oss till Herrens hus!
Ge - nom natt-li - ga skug-gor Ned öf-ver jor - dens grus!
Fyllt oss med himmelsk säll - het, Fyllt oss med sa - lig tröst!
Himmelska kär - lek, du skall Öppna dem för oss då!

Kör.

Här - li - ga Je - su kär - lek, Lofvom i vörd - nad den!

Lof-vom dess ri - ka gåf - va, Lof-vom för e - vigt den!

No. 151. Fader, led Du mig.

"Han leder mig." —Ps. 23: 2.

HELEN R. YOUNG. ROBERT R. LOWRY.

1. Blifve min vandring kort eller lång, Må den förgå i sorg eller sång, Var-de dess ba-na vid el-ler trång, Fa - der, led Du mig!
2. Där, hvarest böljan gli-der i ro, El - ler där, mörka, stormarna bo, Föl-jande Dig i li - tan-de tro, Fa - der, led Du mig!
3. Ack, ur min lefnads nattliga brus, Hän till Din fröjd, Ditt strålande ljus, Hän till Ditt eget här-li - ga hus, Fa - der, led Du mig!
4. Nalkas jag ock den skuggade dal, Hvarest Jordanen rinner så sval, Si, Du är när mig, lindrar mitt kval, Fa - der, led Du mig!

Kör.

Led Du mig, Led Du mig, Fader, Fa - der, led Du mig!

No. 152. En källa finnes.

"Genom blodet på Hans kors stiftat frid."—Kol. 1: 20.

WILLIAM COWPER. WESTERN MELODY.

FINE.

1. { En källa finnes, full af blod Ifrån Immanuels sår. / Och syndarn, tvagen i dess flod, } Ur källan renad går.

D. C. Och syndarn, tvagen i dess flod, Ur källan renad går!

Kör. D. C.

Ur källan renad går, Ur källan renad går!

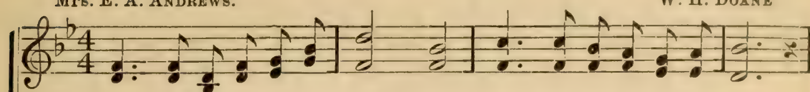
2. Från korset röfvarn källan såg
Och gladdes i sin själ.
Fast ond, som han, uti dess våg
Jag renas må jämväl.

3 Enär den källan renat har
Min synd, som purpurr röd,
Hans kärleks nåd, så underbar,
Jag lofve till min död!

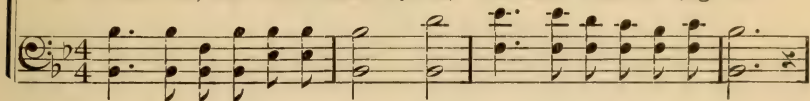
No. 153. Tomhändt med förkrossadt hjärta.

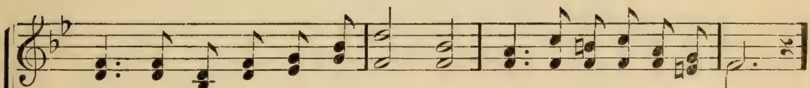
"Herren har sändt mig att förbinda de förkrossade hjärtan." Es. 61: 1.

Mrs. E. A. Andrews. W. H. Doane

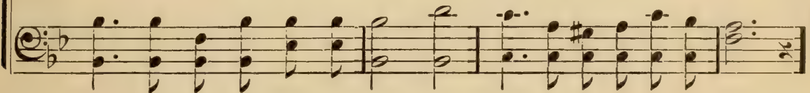


1. Tomhändt, med förkrossadt hjärta, Svag och arm jag nalkas Dig,
2. Tomhändt, med förkrossadt hjärta, Jag den öppna dörren nått,
3. Tomhändt, med förkrossadt hjärta, Sö - ker jag min Frälsa - re,
4. Tomhändt, med förkrossadt hjärta, Om mitt helande jag ber.

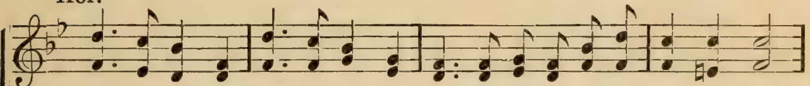




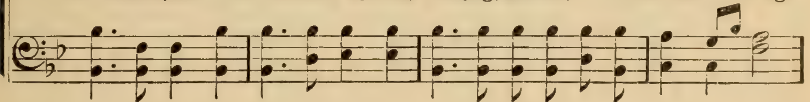
Du, som ser, när sparfven fal - ler, Du skall äfven skydda mig.
Där på knä i bön och ån - ger Bidar jag Din miskund blott.
Du är rik på nåd och kär - lek, Jag har blott min synd att ge.
Fyll min hand med frön att ut - så På ditt fält allt mer och mer.

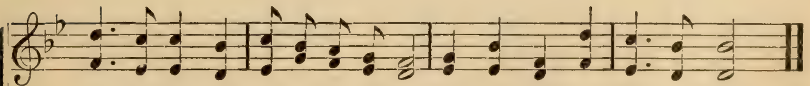


Kör.

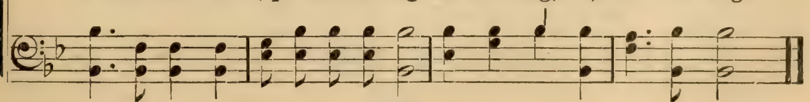


Tomhändt, med förkrossadt hjärta, Ber jag, Herre, blott om nåd till Dig.





O min Fräl - sa-re, på dunkel stig Se till mig, o, se till mig!



No. 154. Sarons lilja.

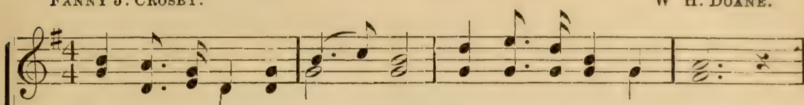
"Jag är en blomma från Saron, en lilja ifrån dalarne."—Hög. Vis. 2: 1.

C. W. FRY. Engelsk Melodi.

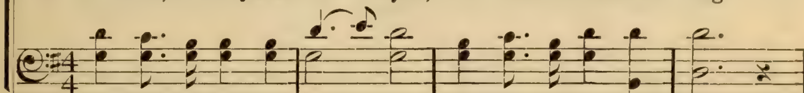
No. 155. Trygg uti Jesu armar.

"Nedåt sträcka sig Hans eviga armar." —5 Mos. 33: 27.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

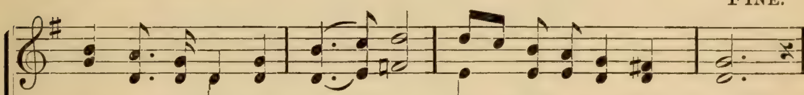


1. Trygg ut - i Je - su ar - - mar, Trygg vid Hans milda bröst,
2. Trygg ut - i Je - su ar - - mar, Trygg i - från kval och sorg,
3. Je - sus, mitt hjärtas till - flykt, Je - sus har dött för mig.

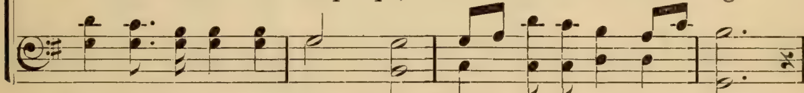


D. C. Trygg ut - i Je - su ar - - mar, Trygg vid Hans milda bröst,

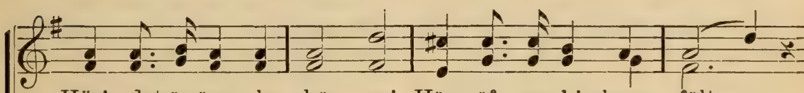
FINE.



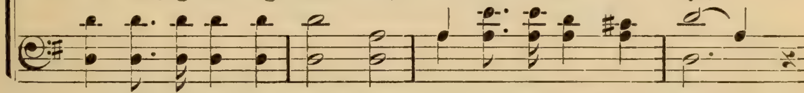
Höljd af Hans kärleks skug - ga, Nju - ter jag fridens tröst.
Trygg e-mot världens lu - - star, Fin - ner jag där min borg.
Ti - der - nas fa - sta Klip - pa, Va - rar e - vin-ner - lig.



Höljd af Hans kärleks skug - ga, Nju - ter jag fri - dens tröst.



Hör!—det är äng - la - kö - rer! Hän öf - ver himlens fält,
Trygg i-från mör - ka tvif - vel, Trygg i - från hat och agg,—
Där må jag tå - lig bi - - da, Bi - da till nat - ten flyr,



D. C.



Hän öf - ver Jasper - vå - gen Häl - sa de mig. Hur sällt!
Blott näg - ra tå - rar än - nu, Blott nå - gon tör - ne - tagg!
Och öf - ver gyllne stran - den Rod - nan-de mor - gon gryr.



No. 156. Min grund.

"Var mig en stark klippa." —Ps. 31: 3.

REV. EDWARD MOTE. WM. B. Bradbury, by per.

1. { Hans blod och Hans rättfärdighet! En annan grund min själ ej vet.
För mig finns in - gen fridens hamn, För - utan Je - su dy - ra namn.

Kör.

Han är min Klip - pa, som be - står. All an - nan grund lik sand för-går, All an-nan grund lik sand för - går!

2. När Han i mörker döljer Sig,
Än vid Hans nåd jag tryggar mig.
Uti orkanens mörka stund
Är Han min trygga ankargrund.
Han är min Klippa, som består.
All annan grund lik sand förgår,:,:

3. Hans löftes ord, Hans dyra blod,
De rädda mig på upprörd flod.
När allt af stormen störtas ner,
På Honom litar jag allt mer.
Han är min Klippa, som består.
All annan grund lik sand förgår,:,:

No. 157. Hell Jesu namn.

"Låtom oss samfäldt upphöja Hans namn." —Ps. 34: 4.

REV. EDWARD PERRONET. OLIVER HOLDEN.

1. Hell Je-su namn! Vid harpors brus, Du äng-la - ska - ra, sjung! Och tag Hans di - a - dem af ljus Och krö - na Ho - nom Kung! Och

tag Hans di - a - dem af ljus Och krö - na Ho - - - nom Kung!

2. Du valda flock af Israels stam,
I evig sällhet sjung
:,: Din andes jubel till Guds Lamm
Och kröna Honom Kung!:,:

3. Hvartenda folk, hvarenda släkt,
Stå upp i fröjd och sjung
:,:Hans lof, som dödens välde stäckt,
Och kröna Honom Kung!:,:

4. O, måtte äfven vi en gång,
När bördan fallit tung,
:,:Få stämma in i änglars sång
Och kröna Honom Kung!:,:

No. 158. Göm Du mig.

"Du är mitt beskärm." —Ps. 32: 7.

FANNY J. CROSBY. ROBERT LOWRY.

1. Tidens Klippa, i Din remna Göm Du mig! Där mig världens stormar läm - na, Göm Du mig! Där ej död-lig arm kan ryc - ka Bort mitt hjärtas tro och lycka, Göm mig, o Du Tidens Klippa! Tryggt hos Dig!

2. Från det falska nöjets snara
Göm Du mig;
Från all frestelse och fara
Göm Du mig!
Ja, när världens lustar fika,
Och jag redo är att vika,
Göm mig, o Du Tidens Klippa,
Tryggt hos Dig!

3. Under nattens sorgetimmar
Göm Du mig;
Till dess morgonrodnan glimmar,
Göm Du mig!
Tills jag ser Jordanens bölja,
Låt mig vid Ditt bröst mig dölja!
Göm mig, o Du tidens Klippa,
Tryggt hos Dig!

No. 159. O, du Guds barn.

"Vakten, stån faste i tron." —1 Kor. 16: 13.

Helen R. Young. Robert Lowry.

1. O, du Guds barn, var sann, Var ä - del, from och ren! Ack, in - gen hjäl-pa kan För - u - tom Gud al - len!
2. Hans hjälp i tro be - gär Och hör Hans dy - ra råd; Blif Ho - nom all - tid när I tro up - på Hans nåd!
3. O, du Guds barn, var stark, Bland kam - pens fa- ror sjung, Be - va - ra hjär - tats ark! Snart kom - mer ä - rans Kung.
4. Var mo - dig i den strid, För Her - ren Gud du för, Och du skall ärf - va frid, Hos Ho - nom, när du dör!

Kör.

O, du Guds barn, var sann, var sann;

O, du Guds barn, var sann, var sann;

Med he - la världen mot dig, O, du Guds barn, var sann!

No. 160. Räck mig Din hand.

"Jesus räckte ut handen och fattade i honom." —Matt. 14: 31.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. O Jesus, Du, som ser i nåd till mig, Din kär - lek är en him - mel här. Min fot blott läng-tar att få föl - ja Dig. O, led mig, var mig all - tid när!
2. O Jesus, Du, hvars vinge skuggar mig, Du är min vän, den bä - ste än. Min sa - lig - het jag bi - dar blott af Dig. Din ljuf-va röst mig lof - vat den.
3. O Jesus, Du, hvars kärlek ned på mig Än strå - lar klar och un - der - bar, Gif mig Ditt stöd och låt mig bo i Dig! O, håll min hand be - stän - digt kvar!
4. O Jesus, när en gång Du kallar mig Att bo hos Gud i nå - dens skrud, Då skall min själ för e - vigt lof - va Dig, Hvars kärlek fört mig hem till Gud.

Kör.

Räck mig Din hand på vredgad våg, Du, som en gång den stillas böd! Räck mig Din hand på vred-gad våg, Du hjälp och stöd i lif och död!

No. 161. Jesus leder.

"Så ledde Herren honom." —5 Mos. 32: 12.

F. J. C. ROBERT LOWRY.

1. Je - sus städ-se mild mig leder. Hvad kan jag väl önska mer?
2. Je - sus städ-se mild mig leder, Är min vandrings ljus och stöd,
3. Je - sus städ-se mild mig leder. O, Hans rika kärleks ljus!

Kan jag på Hans kärlek tvif - la, När den ständigt flödar ner?
Ger mig nåd i hvarje pröfning, När mig huld med lifvets bröd.
Fridens frid Han huld mig lofvar I min Faders skö-na hus.

Sa - lig frid och himmelsk sällhet Har i Honom all min själ.
Om min själ af törst för - smäk - tar På mitt he - ta öcken-tåg,
När min an - de frälsad svin - gar Upp mot här-lighetens land,

O, jag vet, att, hvad än händer, Jesus allt bestäl - ler väl.
Se, ur klippans barm framför mig Flödar sval en käl - las våg!
Blir min sång i e - vig - he - ter: Jesus städse ledt min hand!

O, jag vet, att, hvad än hän - der, Je-sus allt bestäl - ler väl.
Se, ur klippans barm framför mig Flödar sval en käl - las våg!
Blir min sång i e - vig - he - ter: Jesus städse ledt min hand!

No. 162. Med kärlig hand.

"Han leder mig." —Ps. 23: 3.

MYRA NICHOLS. W. H. DOANE.

1. Med kär-lig hand Han le - der mig I stof-tets dunkla värld.
2. Med kär-lig hand Han le - der mig I - ge-nom lif - vets dal
3. Med kär-lig hand Han le - der mig. Och när min färd är all

Be - ständigt på min vandring här Han tryg-gat har min färd.
Och bju-der mig att dric - ka där Den våg, som flö - dar sval.
Till fri - dens e- vigt lju - sa land Han trygg mig fö - ra skall.

FINE.

D. S. Och väl jag vet, att, hvart jag går, Skall den för - bli mitt stöd.

Kör.

Med kär-lig hand Han le - der mig Ur mö - da, sorg och nöd.

D. S.

No. 163. Du leder mig.

"Han förer mig." —Ps. 23: 3.

Rev. J. H. Gilmore. Wm. B. Bradbury, by per.

1. Du le-der mig! Hvad sa - lig tröst Den ljufva tanken ger mitt bröst! Hvar än den går min dunkla stig, Din hand be - ständigt le - der mig.
2. Bland törnesnår och öcken-sand, I - genom E-dens skö-na land, I lugn och storm så in - ner-lig Din hand be - ständigt le - der mig.
3. Din hand jag gripa vill, o Gud, Förnöjd med al - la Di - na bud, Och al-drig kla - ga in - för Dig, Då Du be - stän-digt le - der mig.
4. Och när en gång jag kämpat ut Och segrat i Din nåd till slut, Hän öf - ver flodens mör - ka svall Din hand än - nu mig fö - ra skall.

Kör.

Du le - der mig! Du le - der mig! Med e - gen hand Du leder mig! Jag vandrar trygg på dunkel stig, Din hand be-ständigt le-der mig!

No. 164. O Jesus, tag min hand.

"Led mig på den eviga vägen." —Ps. 139: 24.

M. Lowrie Hofford. W. H. Doane.

1. O Je - sus, tag min hand i Din Och led mig hvar-je stund,
2. O Je - sus, tag min hand i Din! Det är en mödans stig,
3. O Je - sus, tag min hand i Din Och led mig på min färd,

Att dag och natt jag van-dra må Med Dig i Ditt för - bund!
O trött jag dig-nar, Her-re, ned, Al - le - na, u - tan Dig.
Ty Du al - len mig fö - ra kan Till sa - lig-he - tens värld.

Jag tör ej li - ta på mig själf, Jag kan ej en - sam gå.
Min e - gen kraft ej hjäl - pa kan, Ty den är in - tet värd.
Din mil - da hand mig le - da skall Dit upp, där jag en gång

O Je - sus, tag min hand i Din, Att trygg jag van-dra må!
O Je - sus, tag min hand i Din Och led mig på min färd!
I e - vig-he - ter pri - sa får Din kär - lek ut - i sång.

No. 165. Dyra löfte.

"Hvarigenom de dyra och stora löftena äro oss gifna." —2 Petr. 1: 4

NATHANIEL NILES. P. P. BLISS.

1. Dy - ra Herrens löf - te, gif - vet Åt den tröt-te på hans stig
2. När i fre - stel - se och smärta All min styr-ka svi - ker mig,
3. När mitt ty - sta hopp försvinner, När det mörknar på min stig,
4. När sig kväl-lens skuggor ho - pa, Och när döden kal - lar mig,

Hän mot him-len genom lif - vet: Jag skall le - da trogen dig!
Lju der löf - tet i mitt hjär - ta: Jag skall le - da trogen dig!
Klart än - nu Hans löf - te brinner: Jag skall le - da trogen dig!
Skall jag hö - ra Honom ro - pa: Jag skall än-nu le - da dig!

Kör.

Jag skall le - da, Jag skall le - da, Jag skall le - da tro-gen dig!

På din vandring genom lif - vet Skall jag le - da tro-gen dig!

No. 166. Du mig förlossat.

"Jag har förlossat dig." —Es. 43: 1.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Si, till min an - de, drömmande stil - la, Ta - la - de
2. Rik är den säll - het, Du mig för - un - nat, Äl - ska - de
3. Grönklädd är än-gen, ky - lan - de böl-jan, Där jag vid

himmelskt ljuflig en röst. Glad jag den hör - de sak-ta upp-
Her-re, Frälsa-re kär. Ej skall jag tröt-tas mer vid Din
mid-dag hvi-la mig plär. Hur skall jag tac-ka, hur skall jag

D. S. Ömmande drag mig, kärleksfull

FINE. Kör.

re - pa: Jag dig för-lossat, kom till mitt bröst!
si - da. Du mig förlossat, blott Din jag är! Du mig för-
lof - va? Du mig förlossat, blott Din jag är!

drag mig! Dvälje för e-vigt min själ i Dig!

D. S.

los - sat, Frälsare dy - re, O, i Din vård be - va-re Du mig!

No. 167. Ett enda namn.

"I Jesu namn alla knän skola böja sig." Fil. 2: 10.

Rev. Robert Lowry. W. H. Doane

1. Ett enda namn blott helgonen djupt tillbe: Je-sus, vår vän och bro - der, Och det - ta namn, som e - vigt sitt lof de ge, Det strå - lar klarast bland kle - no - der.
2. Ett enda namn är dyrbart för hvarje själ: Kristus, den Herrens Smorde, Som tå - lig up - på kor - set för syn-darns väl Sig till för - so - nings-of - fer gjor - de,
3. Ett enda namn af äng-lar-ne pri-sadt är: Je - sus, all ä - ras Ä - ra. Si, in - för Honom jub - lar all him - lens här Och lof - var sa - lig - he - tens lä - ra.

Kör.

Så sjungom vi med fröjd Mot himmelrikets höjd Det ljuf - va nam - net Je - sus! Je - sus!

No. 168. Håll upp Hans kors.

"Och Han bar sitt kors."—Joh. 19. 17.

MISS. F. G. BROWNING. ROBERT LOWRY.

1. Här vid Je - su kors jag dig-nar, Sträfvan-de ut - i min nöd
Den-na lä - ra, som väl-sig-nar, Om Hans kär-lek och Hans död.

2. Här vid Je - su kors jag fö - res Närmre Den, som dog för mig.
Och, ju mer mitt hjär-ta rö-res, Ser jag, Herre kors-fäst, Dig!

3. Här vid Je - su kors min längtan Ef - ter kro-nan stil - lad är.
Hur mitt hjär ta fylls af trängtan Till Hans lju - sa ri - ke här!

Kör.

Håll upp Hans kors för en synd-full värld, Håll upp Hans kors, håll upp Hans kors!
Håll upp Hans kors för en synd-full värld Håll upp Hans kors!

No. 169. Dyra namn.

"För eder således, som tron, är han dyrbar." —1 Petr. 2: 7.

Mrs. Lydia Baxter. W. H. Doane.

1. Tag, du barn af sorg och smär-ta, Je - su dy - ra namn med dig!
2. Låt Hans namn beständigt vara Dig en sköld mot falskt begär!
3. O, Hans namn, det underba - ra, Hur det sa - liggör min själ!
4. Vid Hans röst vårt knä vi bö - ja På den gyllne strand en gång,

Himlens frid det bär ditt hjär - ta, Ly-ser mildt din dunkla stig.
Höj den upp mot hvarje fa - ra, Mot de on - da makters här!
Din, o, Din blott vill jag va - ra, Du, som e-vigt vill mitt väl!
Och till himlens konung hö - ja Lof och pris i hänförd sång.

Kör.

Dyra namn: fridens hamn, Jordens hopp och himlens fröjd! Dyra namn: fridens hamn, Jordens hopp och himlens fröjd!

Dyra namn: fridens hamn,

Dyra namn: fridens, fridens hamn,

No. 170. Jag vet ett namn.

"Jag vill lofva Ditt namn evinnerligen." —Ps. 145: 1.

Rev. Frederick Whitfield. W. H. Doane.

Fine.

1. { Jag vet ett namn, långt mera värdt Än jor - disk här-lig - het.
{ Lik skön mu-sik det lju - der kärt, Och säll jag lof - var det.
D. C. Mitt hjärtas ljus, min själs be - gär, Min fröjd i e - vig - het.

Kör. D. C.

Och Je - sus det - ta nam - net är, Det skö - na - ste jag vet.

2. Det minner mig om En, som slöt
Sitt lif på korsets stam,
Om En, som full af kärlek göt
Sitt blod som offerlamm.

3. Det minner mig om En, hvars själ
Förstår mitt hjärtas sorg.
Som älskar mig och vill mitt väl,—
Min starkhet och min borg!

4. Det namnet saliggör mitt bröst
Och läker smärtans sår.
Det hviskar mig med himmelsk röst:
"Min kärlek ej förgår!"

No. 171. Jesu namn.

"Du skall gifva Honom namnet Jesus." —Matt. 1: 21.

Rev. George W. Bethune. Wm. B. Bradbury, by per.

Fine.

1. { Ej finns på jorden namn så kärt Och ej i himlens höjder,
{ Som Jesu namn, långt mera värdt Än alla världens fröj-der.
D. C. På denna jord finns intet ord Så ljuft som namnet Je - sus.

Kör. D. C.

Så stämmom vi med fröjd ut - i Ditt lof, o dy - re Je - sus!

2. Det namnet fäste de till skam
På korset öfver Herran,
Men, si, det strålar från dess stam
Sin glans till när och fjärran.

3. Nu sitter Han på himlens tron
Vid Fadrens högra sida
All världens Furste; och i tron
Hans nåd vi ödmjukt bida.

No. 172. Endast lita.

"Jag hoppas uppå Dig." —Ps. 25: 2.

Mrs F. J. V. A. W. H. Doane

1. Endast li - ta, hvart jag är, Uppå Je - su dy - ra nåd,
2. Li - ta, när min sky är ljus Och mitt hjär-ta jub-lar gladt;
3. Li - ta, när det går mig väl, Li - ta, hvad än kom-ma må,
4. Li - ta, när jag dig-nar svag, Li - ta, när min natt drar när;

En-dast li - ta, hvart det bär, På Hans kär - leks-ful - la råd!
Li - ta un - der stormens brus I mitt hjär - tas mör-ka natt!
Tro, att Han blott vill mitt väl Och att jag Hans frid skall nå!
Li - ta, när i Hans be - hag Si - sta tim-man lju - der här!

Kör.

Endast li - ta, endast li - ta, Tro på Je - sus, det är allt,
Tro, som Han mig an - be - falt! En-dast li - ta, det är allt!

No. 173. Hvit såsom snön.

"Två mig, att jag varder hvitare än snö." —Ps. 51: 9.

James Nicholson. Wm. G. Fischer, by per.

1. O Je - sus, jag längtar att re - nas i Dig! Bo Du i mitt
2. O Je - sus, se ned ifrån himmelens höjd Och lär mig att
3. Min Je - sus, jag bjuder Dig allt u - tan knot! Jag lig - ger i

hjär - ta och he - lig - gör mig! Tag bort mi - na synder, hör
off - ra mitt e - get förnöjd! Allt, allt vill jag gif - va, men
bön vid Din blö - dan-de fot: O, räd - da mig Du i - från

nå - dig min bön: O, två mig så hvit, som den glänsande snön!
hör Du min bön: O, två mig så hvit, som den glänsande snön!
syn - der-nas lön, O, två mig så hvit, som den glänsande snön.

Kör.

Hvit såsom snön, ja, hvit såsom snön, O, två mig så hvit, som den glänsande snön!

No. 174. Jag beder för dig.

"I våra böner för eder." —Kol. 1: 3.

SAMUEL O'MALEY CLUFF. IRA D. SANKEY, by per.

1. Jag ut - i him - len en Fräl - sa - re ä - ger, Min äl-ska-de Je - sus, min dy - ra - ste vän, Som vår - dar mig öm och för-lå - - nar mig se - ger. O, blef - ve Han äf - ven din Fräl - sa - re än!

2. Of - van i him - me - len glän - san-de kläder En gång skola gif - vas af Her - ren åt mig. O när jag dem und - får och sa - - lig mig glä - der, O, gåf - ve Han äf - ven en kläd-nad åt dig!

3. Frid jag har vun - nit, lik käl - lan den kla-ra, En frid, som ej värl-den oss gif - va för-mår. Min Fräl - sa - re gaf den, o, vis - ste jag ba - ra, Att äf - vén, min bro - der, den fri - den du får!

4. Fin - ner dig Je - sus, förtälj det för världen! Förtälj den hvad fröjd till din själ Han har fört, O bed Ho-nom räd - da din bro - der på fär - den! Din bön skall Han hö - ra, som min Han har hört.

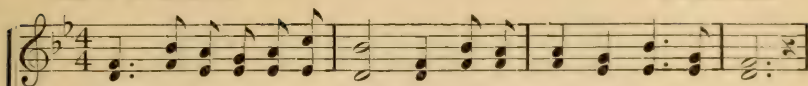
Kör.

f Jag be - der för dig, *p* o, jag be - der för dig, O, jag be - *f* der för dig, *pp* o, jag *rall.* be - der för dig!

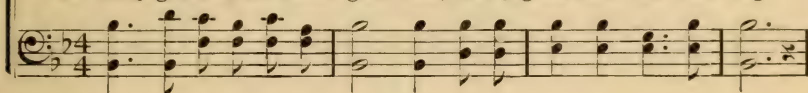
No. 175. Äfven mig.

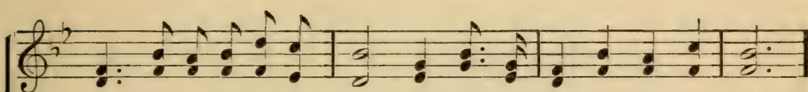
"Han har omsorg om eder." —1 Pet. 5: 7.

Mrs. E. A. Andrews. W. H. Doane.

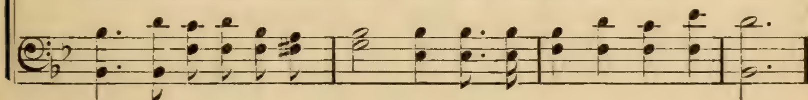


1. Ljufva tro, att ärans Ko - nung Skulle äl - ska äf - ven mig,
2. Jag, som förr försmått Hans maning, Ligger nu i stof - tet böjd;
3. Nu jag fattar all Hans god - het, Och jag ser hur in - ner - lig

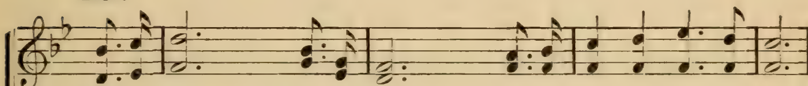




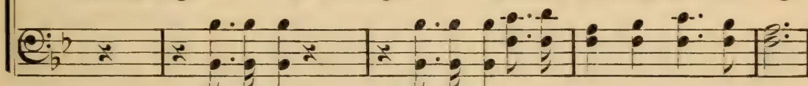
Och att Han, trots mina syn - der, Bju-der nåd e - vin - ner - lig!
Och när Han mig huld förlå - ter, Jub-lar all min själ af fröjd.
Brann Hans underbara kär - lek, När Han gaf Sig själf för mig.



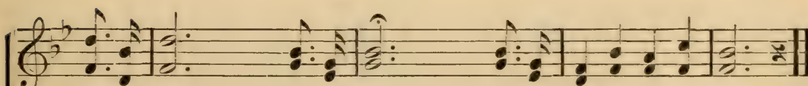
Kör.



Äfven mig, äfven mig! Je-sus äl - skar äf - ven mig!



Äfven mig, äfven mig!



Äfven mig, äfven mig! Jesus älskar äfven mig!



Äfven mig, äfven mig, äfven mig!

No. 176. Herre lindra.

"Fridens Gud själf helge eder." —1 Tess. 5: 23.

C. W. Ray, D. D. Robert Lowry.

1. Af lif - vets sor-ger pröf - vad Min an - de ber, be-dröf - vad:
2. Min väg bland storm och töc - ken Går fram i natthöljd öcken.
3. Blott Du kan mig för - los - sa Och syn-dens bo - jor krossa.

O, lin - dra, Her - re, lin - dra Min smär-ta i Din nåd!
För - ja - ga storm och dimma, Drif mörkret från min stig!
O, låt mig al - drig me - ra Be - dröf - va Dig, min Gud!

Räck Du mig vä - na han - den Och stärk den tröt - te anden!
O, gjut ut - i mitt hjär - ta Din bal - sam för dess smärta!
Blif Du min tro, mitt an - kar Och hel - ga al - la tankar!

Bjud fri - dens stjär-na tin - dra Och led mig i Ditt råd!
Bjud fri - dens stjär-na glimma, Jag läng - tar så till Dig!
O, led mig till Din ä - ra, O, kläd mig i Din skrud!

No. 177. Frälsa förmår.

"Han kan fullkomligt frälsa." —Ebr. 7:25.

G. F. R. G. F. Root, by per.

1. Tvif - la ej på Frälsarns makt, Ty e - vigt den be - står.
2. Var ej läng - re syn-dens träl, Dess fal - ska fröjd för - går.
3. Kom, din kär - lek Ho - nom gif Och bed med ån - gerns tår,

Kom blott i tro på hvad Han sagt, Att Han dig frälsa förmår;
Nej, Je - sus, Je - sus gif din själ, Ty Han dig frälsa förmår;
Och du skall und - få e - vigt lif, Ty Han dig frälsa förmår;

Kör.

Frälsa förmår, Frälsa förmår, Al - la som gärna på or - det be-ro;

Frälsa förmår, Frälsa förmår, Ja, till det ytter-sta al - la som tro.

No. 178. Sjung min själ.

"Jag har förlossat dig." —Es. 43: 1.

E. G. T. E. G. TAYLOR, by per.

1. Sjung, min säl - la själ, om Je - sus Och Hans dy - ra nåd,
2. Sjung min själ om Hans för - so - ning Och om him-melsk ro!
3. Sjung min själ om all den kär - lek, Han mig huld be - skär,
4. Sjung min själ om ä - rans bo - ning Ut - i lju - sets land

Han som mild oss å - ter - lö - ste I Sin Fa - ders råd!
Sjung om e - vigt lif, som ljus - nar Re - dan i vår tro!
Och om lif - vets bröd, det ljuf - va, Som min nä - ring är!
Och om Frälsarn, som skall fö - ra Säll mig till dess strand!

Kör.

Synd lik pur - pur, synd så blod - röd, Blott jag brin - ga kan,

Ack, men hvit som snö Han gör den. Lof - vad va - re Han!

No. 179. Milde Jesus.

"Jag skall vederkvicka eder." —MATT. 11: 28.

REV. J. N. FOLWELL. ROBERT LOWRY.

1. Mil - de Je - sus, Du min Gud, Jag för - gä - tit Di - na bud.
2. O, tag bort min synd och skam, För mig huld till lju - set fram,
3. Låt mig kän - na, Du är när, Drag mitt hjär - ta dit Du är!
4. Låt Din An - de hel - ga mig, Låt mig, Her - re, bo när Dig!

Med ett djupt be - dröfvadt bröst Kommer jag till Dig för tröst.
Gör min själ lik Din al-len, Tå - lig, kär - leks-full och ren!
Gör min själ i Dig förnöjd, Blif, o blif, dess en - da fröjd!
Låt mig lof - va Dig i sång Bland de sa - li - ga en gång!

Kör.

Mil - de Je - sus, hör mig, hör Till Din säl - la tro mig för.
Vid Din fot jag ber till Dig, Hör mig, Du, som dog för mig!

No. 180. Så i kärlek.

"Skördetiden är världens ände." —Matt. 13: 39.

KNOWLES SHAW. GEO. A. MINOR, by per.

1. Så i kärlek du, när morgonstrålar glimma, Så i middagsstunden, så i dag-gig kväll! Bida bärgningstiden, bi-da skördens timma,
2. Så i sol och skugga, så ditt sä - de trogen, Så i nöjd för-bi - dan allt omkring ditt tjäll! Snart är mödan ändad, snart står skörden mogen,
3. Så din säd för Herren, så, om ock i smärta! All din lit till Honom, i din pröfning ställ: Han vid slutad möda läker öm ditt hjär - ta!

Kör.

Då skall dina kärfvar du ock bärga säll, Du ock bär - ga säll, du ock bär - ga säll! Då skall dina kärf - var du ock bärga säll, Du ock bärga säll, du ock bärga säll! Då skall dina kärfvar du ock bärga säll!

No. 181. Jag vill lofva Dig.

"Jag vill dagligen lofva Dig." —Ps. 145: 2.

Rev. J. B. Atchinson. E. S. Lorenz, by per.

1. Jag vill lof - va Dig, Her - re, båd' mor - gon och kväll, Jag vill
2. Jag vill lof - va Dig, Gud, om än mörk är min stig, Ty ej
3. Jag vill lof - va Dig, e - vigt, min Ko - nung och Gud, För Din

pri - sa Ditt ljus i mitt lyck-li - ga tjäll, Jag vill tjä - na Dig
mör-ker kan döl - ja Ditt an - let' från mig. Jag vill lof - va be-
nåd, för för - so - ningens he - li - ga bud. Och när mat-tad den

he - la min lef - nad för-nöjd, Jag vill gif - va Dig allt, som jag
ständigt Ditt he - li - ga namn, Du, som bju - der mig frid i Din
tystnat här - ne - re min sång, Skall jag jub - la Din ä - ra där

Kör.

e - ger, med fröjd.
äl - skan-de famn. Jag vill lof - va Dig, Her-re, Jag vill lof - va Dig,
of - van en gång.

Herre, Jag vill lof - va Dig e - vigt och e - vigt, min Gud!

No. 182. Korsets baner.

"Du har gifvit dem som frukta Dig ett baner."—Ps. 60: 6.

EL. NATHAN. JAMES MCGRANAHAN. By per.

1. Ett ba - nér, ett kungligt, strå-lan-de af hopp, Herrens stridsmän fått en gång. Hö - jen e - dert skö-na se - gertecken opp, Jub-lan - de er frälsningssång.
2. Ra - sar fi-en-den, som skummig, uppsvälld flod, Höjen e - dert kors-ba - nér! Un - der blodbestänk-ta veck i sanningsmod Ställen, Herrens stridsmän, er!
3. Öf - ver land och haf, hvarhelst än mänskor bo, Bä-ren Herrens fröj-de - bud! Le - den un - der pur-pur - fa-nan dem till tro, Le - den dem till Herren Gud!
4. När så ri - ket kommer— da - gen gryr allt mer, Nalkas oss med hvar-je stund—, Fly skall fi - en - den för Herrens korsbanér, Som be-här-skar världens rund.

Kör. Tågen fram, tågen fram! För Kristus off-ren vil-ligt er!

Tågen fram, fram, fram! Tågen fram, fram, fram! För Kristus off-ren allt, offren villigt er! Sjungen

gammal ung till Å-rans kung In - un-der blodigt korsba - nér!

No. 183. Dyre Jesus, lotsa mig.

"På Honom förtröstar jag."—2 Sam. 22: 3.

Rev. Edward Hopper. J. E. Gould.

1. Dy - re Je-sus, lot - sa mig Öf-ver lifvets mörka haf!
2. Du kan stil-la upprördt haf, Som en mor sitt barn, o Gud.
3. När jag nal-kas fjär-ran strand, Där bland vågsvall skären stå

Vre-da vå-gor häf-va sig, Ho - tan-de att dra i kvaf.
Vil - da vå - gor ty-na af Vid Din stämmas lugna bud.
Mellan mig och fridens land, Må jag vid Ditt hjärta då

Min kompass jag fått af Dig. Dy-re Je-sus, lot-sa mig!
Le - da - re på haf-vets stig, Dy-re Je-sus, lot-sa mig!
Hö - ra Di-na ord till mig: "Frukta ej, Jag lotsar dig!"

No. 184. Låt mig vandra.

"Och vi må vandra på Hans stigar!" —Es. 2: 3.

Mrs. E. L. Park. W. H. Doane.

1. O min Jesus, låt Din ande Bli mitt skydd, hvart än jag går! I de växlingar, som stunda, Låt mig följa Dina spår!
2. När mig frestelser omgifva, Håll i Din min svaga hand, Låt mig i Ditt ljus få vandra Hän mot himlens underland!
3. Om jag stapplar på min bana, O min Jesus, stöd Du mig! Låt mig vandra ödmjuk framåt Uti allen' på Dig!
4. Tills min trötta väg är ändad, Och vid stadens port jag står, Tills jag träder in lycksalig Låt mig följa Dina spår!

Kör.

Låt mig van - - - dra, ständigt van - - - dra, Låt mig vandra på Din kärleks stig! Låt mig van - - - dra, ständigt van - - - dra, Låt mig vandra på Din kärleks stig!

(Bas: Låt mig ständigt vandra, Låt mig ständigt vandra, ... Låt mig ständigt vandra, ständigt vandra, vandra, ...)

No. 185. O, blicka upp.

"Vänden eder till mig, så varden I saliga." —Es. 45: 22.

E. M. J. ROBERT LOWRY.

1. O, blic - ka upp, o, blic - ka upp, Den skingras skall din sky! När Her-ren Gud så vill, Hans hand Skall bjuda mörk - ret fly.
2. O, blic - ka upp, o, blic - ka upp Till e - vig - he - tens höjd, Långt bortom ti - dens mör-ka moln Bor sa - lig - he - tens fröjd!
3. O, blic - ka upp, o, blic - ka upp Och hvi - ska blott: jag tror, Tror på Ditt löf - tes ljuf-va ord, Du som i höj - den bor!
4. O, blic - ka upp, o, blic - ka upp, Till dess din strid är all! Han bju-der dig att käm-pa ut, Och säll du seg - ra skall.

Kör.

O, blic - ka upp, o, blic-ka upp, Den skingras skall din sky! När Her-ren Gud så vill, Hans hand Skall bjuda mörk-ret fly.

No. 186. Ej hälften förtäljas kan.

"Mig är icke hälften berättadt." —1 Kon. 10: 7.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE

1. Guds dju - pa nåd långt öf - ver - går Hvad tan - ke fam - na kan, —
2. Hans kär - lek än mig lif - vet ger Och strå - lar på min färd, —
3. O dju - pa nåd, som bördan tog! Guds gåf - va rik och skön!
4. O dju - pa, un - der - ba - ra nåd, Som räd - dar e - vigt mig,

Hans dju - pa nåd, som allt förmår Och dö - den öf - ver - vann!
Mitt ljus, min sa - lig - het och mer Än all - ting an - nat värd!
Hur skall jag pri - sa Ho - nom nog, Som frälst från syndens lön?
O dju - pa nåd i Her - rens råd, Jag lof - var sa - lig dig!

Kör.

Ej hälf - ten för - täl - jas kan, Ej hälf - ten för - täl - jas
kan! Med hänförd själ jag jublar högt: Ej hälften för - täl - jas kan!

No. 187. En jubelsång.

"Ty I ären dyrt köpte." —1 Kor. 6: 20.

Rev. Archibald Kenyon. Robert Lowry.

1. En sång, en ju - bel - sång Till Dig, som dog för mig!
2. Dig va - re ä - ra, Du Vår Fräl - sa - re och Kung!
3. O, hör, o, hör vår röst, Där vi till - bed - ja Dig!

Vi sjun - ga al - la på en gång Ett mäktigt lof till Dig.
En ju - belhymn vi sjun - ga nu. Sjung Je - su lof, o sjung:
O, gjut Din frid i hvar - je bröst Och nåd e - vin - ner - lig!

Kör.

Du har betalt vår skuld, Du har betalt vår skuld!

Du göt Ditt blod för oss så huld, För mig, för mig!

För al - la, ja, för mig!

No. 188. Allt jag gjort för dig.

"Hvilken har utgifvit Sig själf för oss." —Tit. 2: 14.

FRANCES R. HAVERGAL. W. H. DOANE.

1. Jag göt mitt dy - ra blod, Mitt lif för dig jag gaf.
Jag upptändt hoppets mod Och krossat synd och graf.
Jag gaf mitt lif för dig, Hvad har du gjort för mig?

2. Jag vandrat kring ut - i För - sa - kel - se och nöd,
Att du må frälsad bli I - ge - nom kor-sets död.
Jag off - rat år för dig, Ger du en dag för mig?

3. Jag li - dit har för dig Ett o - ut - sägligt kval,
Att räd - da genom mig Din själ från dödens dal.
Jag li - dit har för dig, Hvad har du gjort för mig?

4. O, gif mig nu ditt lif O, gif mig di - na år.
Ditt allt, ditt allt mig gif: Långt mer du å - ter - får!
Jag gaf mig själf för dig, Gif du dig själf för mig!

Kör.

Allt jag gjort för dig, Hvad har du gjort för mig?
Allt jag gjort för dig, Hvad har du gjort för mig? Ja,
Allt jag gjort för dig, Hvad har du gjort för mig?
allt jag gjort för dig,

No. 189. O, dyra Offerlamm.

"Det är fullkomnadt." —Joh. 19: 30.

R. L. — Robert Lowry.

1. "Det fullkomnadt är," så ljöd Je - su ord i kor - sets död. Han har frälsat mig ur nöd. O, Guds Lamm, jag sö - ker Dig!
2. Jag af synd al - len är full: Du, som dog för syndarns skull, O, Du gör den hvit som ull. O, Guds Lamm, jag sö - ker Dig!

Kör. Je - su, dy - ra Of - fer - lamm, Du, som dog på korsets stam, Renat mig från synd och skam. O, Guds Lamm, jag sö - ker Dig!

3. Arm, eländig som jag är,
Jesus rikedom beskär.
Du, som är min själs begär,
O, Guds Lamm, jag söker Dig!

4. Jesus känner all min nöd,
Jesus är mitt enda stöd,
Han har frälst från syndens död.
O, Guds Lamm, jag söker Dig!

No. 190. O, blödde Han?

"Kristus dog för våra synder."—1 Kor. 15: 3.

Isaac Watts. — W. H. Doane.

1. O, blödde Han, min Jesus huld, Vid hån och gis - sel - slag? O, dog Han grymt för syndarns skuld, Blott för en mask, som jag?
2. Var det för vå - ra synder blott Hans blod på kor - set rann? O nåd, o kär - lek, u - tan mått! Ditt djup ej mä-tas kan!

3. Dölj dig i nattligt mörker, sol,
Släck ut ditt klara bloss,
O, himlens Kung, från ärans stol
Kom ner att frälsa oss!

4. Ej gälda kan dock sorgens tår
Min djupa kärleksskuld.
Mig själf jag ger–allt jag förmår–:
O, tag mig, Herre huld!

No. 191. Lifvets bröd.

"Jag är lifvets bröd." —Joh. 6: 35.

MARY A. LATHBURY. WM. F. SHERWIN, by per.

1. O, bryt mig, dy - re Je - sus, lif-vets bröd, Som Du en gång vid haf-vet brö - den böd! Jag sö - ker Dig i - ge-nom Skriftens ord, Min an-de trår till Dig från syn - dens jord.
2. Väl - sig - na Du mig san - nin - gen och lär, Som Du väl-sig - na - de de brö - den där, Och hvar - je fjätt-ra fal-la skall från mig, Och all min frid be - stå, o Gud, i Dig!

No. 192. Flyg, du dyra ord.

"Men Guds ord är icke bundet." —2 Tim. 2: 9.

TR. CATHERINE WINKWORTH. ROBERT LOWRY.

1. Sprid, o, sprid, du dy - ra ord, Her-rens ri - ke kring vår jord,
2. Dy - ra ord så un-der - bart, Lys, o lys för fol - ken klart,
3. Skördens Gud, uppå Ditt fält Blif - ve ver - ket väl be - ställdt!

Sprid det hvart en död - lig än Mog - na kan för him - me - len!
Lys till dess att värl - den all Af Din glans be - strå - las skall!
Måt - te jordens skaror bo I Ditt ljus i nåd och tro!

Kör.

Flyg, du dy - ra ord, flyg ut, Tills du världen fyllt till slut!

No. 193. Då, blott då.

"Allt du var skyldig efterskänkte jag dig." —Matt. 18: 32.

REV. R. M. MCCHEYNE. ROBERT LOWRY.

1. När min dag ej fin - nes mer, När min lefnads sol gått ner, När med Dig jag blic - kar ut Öf - ver hänflydd tid till slut, Då, blott då, skall jag för - stå All min skuld till Dig—blott då!
2. När in - för Din tron jag står I den glans af Dig jag får, När jag ser Dig, som Du är, Mer än all - ting skön och kär, Då, blott då, skall jag för - stå All min skuld till Dig—blott då!
3. När mitt säl - la ö - ra hör Di - na trog - nas Ju - bel - kör, När jag sjun - ger full af fröjd Herrens lof mot him-lens höjd, Då, blott då, kan jag för - stå All min skuld till Dig—blott då!

No. 194. Må jag bli ett ljus.

"Så lyse edert ljus för människorna." —Matt. 5: 16.

Miss F. G. Browning. Hubert P. Main.

1. Må jag bli ett ljus för Je - sus, Brinna, brinna dag och natt,
2. Må jag bli ett ljus för Je - sus, Brinna, hög - re dag för dag,
3. Må jag bli ett ljus för Je - sus, Där Han mäter ut min färd!

Lysa med en trogen strå - le, Hvilken aldrig tindrar matt!
Drifva hädan tun - ga skug - gor, Skingra sorgens mörka drag!
Om jag än ej mäktar strå - la Vidt omkring en dunkel värld,

Där i syndens värld, den mör - ka, Mänskor gå bland sorger fram,
Må jag ly - sa bland de fall - na, Le - da dem till bön och bot!
Till hvad verk jag än må kal - las, Ly - sa kan för Ho - nom jag.

Må jag bli ett ljus för Je - sus, Och dem le - da till Guds Lamm.
Må jag bli ett ljus för Je - sus, Tindrande vid korsets fot!
Jag vill bli ett ljus för Je - sus, Tin - dra, tindra natt och dag,

Kör.

Brin - na, brin - na, E - vigt brinna dag och natt!
Brinna, brinna,

Må jag bli ett ljus för Je - sus, Brin - na dag och natt!

No. 195. Gif oss Din frid.

"Frid öfver Israel." —Ps. 125: 5

HENRY F. CHORLEY. ROBERT LOWRY.

1. Gud Du för-fär - li-ge Kung, som be - fal - ler, Vin - den Din
2. Gud, Du förbar - mare, Män - skor a - nam - ma Ej Din rätt-
3. Sko - la de hel - ga-de Då med sin tun - ga Pri - sa Dig,

stäm - ma och blix - ten Ditt bud, Vi - sa Ditt mis - kund mot
fär - dig - hets vä - gar och bud. Bjud ej Din vre - de gå
Du, som har räd - dat, o Gud,— Högt e - mot him - me - len

mänskan, som fal - ler, Gif oss Din frid, o förbarmande Gud!
ut lik en flam - ma, Gif oss Din frid, o förbarmande Gud!
jub - lande sjun - ga, Her - re, Din frid, Ditt förbarmandes bud!

No. 196. Är ock natten mörk.

"Gäster och främligar på jorden." —Ebr. 11: 13.

D. B. P. D. B. Purinton.

1. Framåt, pil-grim, på din vandring, Snart, o snart din pilgrimsfärd är all!
2. Framåt kri - ga - re i stri - den, Bi - da segerhymnens sköna svall;
3. Framåt vingårdsman i verket, Snart är dagens tunga möda all.

Är ock natten mörk och dyster, Klar och ljus din dag än stråla skall.
Ut - i kamp för Gud är se - ger. Klar och ljus din dag än stråla skall
Gyll-ne frukt skall kröna skörden. Klar och ljus din dag än stråla skall.

Kör.

Är ock natten mörk och dyster, Bru-sar äf - ven stormen kall,
Lyft ditt ö - ga, morgon bräcker, Klar och ljus din dag än stråla skall!

No. 197. Blott pilgrimer.

"Gäster och främlingar på jorden." —Ebr. 11: 13.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Blott pil-gri-mer ä-ro vi. Hem vi gå, hem vi gå. Sån-gen skall vår gläd-je bli, Me-dan hem vi gå.
2. Nöj-da i vår Her-res råd Van-dra vi, van-dra vi. Ja, i tro up-på Hans nåd Van-dra säl-la vi.
3. All vår pröfning snart än-då Än-das skall, än-das skall. I det land, dit nu vi gå Mö-dan än-das skall.
4. Ef-ter slu-tad färd en gång Kommer ro, kommer ro. Stärk din själ i bön och sång, Snart nog kom-mer ro!

Kör.

Framåt, uppåt än, Van-dra-re, på fär-den Framåt gladt på den Mot det säl-la hem Vi van-dra hand i hand Till Kana'ns lju-sa land O, kommen vänner, grannar Och följen till dess strand!

No. 198. Vi vandra till Zion.

"Stån upp och låtom oss gå upp till Zion." —Jer. 31: 6.

ISAAC WATTS. ROBERT LOWRY.

1. Kom du, som äl - skar Gud, För - kun - na all din fröjd! Stäm
2. Din bör - da, o, hur tung, Om du ej kän - ner Gud! Men
3. Från Zi - ons kul - lar sällt Vi skö - na gåf - vor få, Förr'n
4. Så sjung med oss i fröjd Och tor - ka sor - gens tår! Din

in, stäm in i gläd - jens ljud! Stäm in, stäm in i glädjens
de som äl - ska himlens Kung, Men de som äl - ska himlens
vi på sa - lig - he - tens fält, Förr'n vi på sa - lig-he-tens
väg mot him - lens lju - sa höjd, Din väg mot him - lens lju - sa

ljud! Sjung ut mot himlens höjd! Sjung ut mot himlens höjd!
Kung, De sjun - ga glädjens ljud, De sjunga glädjens ljud.
fält, På gyll - ne ga - tor gå. På gyll - ne ga - tor gå.
höjd, Vid Je - su si - da går. Vid Je - su si - da går.

Sjung ut mot himlens höjd! Sjung ut mot him - lens höjd!

Kör.

Vi, van - dra till Zi-on, Här - li - ga, här-li-ga Zi - on, Vi,

Vi vandra upp till Zi - on,

vandra glada till Zi - on Till helgonens här li - ga stad!

Zi - on, Zi-on,

No. 199. Barn af en Kung.

"Fröjden eder, I Zions barn."—Joel 2: 23.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Barn vi ä - ro af en Kung På vår färd till Zi - on. Gladt vi
2. Mö - dor bi - da, fa - rors hot På vår färd till Zi - on; Tör-nen
3. Sträfvom troget, gammal ung, På vår färd till Zi - on, Tills vi

sjun-ga— gammal, ung— På vår vandring hem. Kom och följ oss
stin-ga mattad fot På vår vandring hem. Men vår Konung
skå - da få vår Kung På vår vandring hem! Han i tron oss

äf - ven du På vår färd till Zi - on! Si vår Konung för oss nu
bjuder tröst På vår färd till Zi - on. Ah, hur of - ta hörs Hans röst
bjuder gå På vår väg till Zi - on, Tills vi stadens pärl-port nå

Kör:

På vår vandring hem. Zi-on, Zi - on, På vår färd till Zi - on!

Snart dess glänsan-de port vi nå, Snart vi sam-las hem!

No. 200. Mot Kanaans land.

"De Kommo till gränsen af Kanaans land."—2 Mos. 16: 35.

MYRA JUDSON. W. H. DOANE.

1. När jag bad om nåd i den Star-kes fjät, Hur Han log mot mig och min synd för-lät! Nu i tro jag hän-ger vid Frälsarns hand, Och jag föl-jer Ho-nom mot Ka-na'ns land,
2. Vid dess gräns, där stäm-ma vi sån-ger opp. Och mitt hjär-ta jub-lar af fröjd och hopp, När jag hinner grän-sen ur öc-ken-sand, När jag föl-jer Her-ren mot Kana'ns land,
3. Och allt hög-re sy-ner mitt ö-ga ser, Ty min väg den ljusnar allt mer och mer. O, hvad skö-na taf-lor vid gyllne strand, När jag föl-jer Her-ren mot Kana'ns land,
4. När jag öf-ver-skri-der Jor-da-nens våg, Och jag ser Hans an-let' vid än-dadt tåg, Skall jag säll väl-sig-na den trog-na hand, Som mig fört i kär-lek mot Kana'ns land,

Kör.

Hän mot Ka - - - - na'ns land, mot Ka - - na'n, Hän mot Ka - - - - na'ns land, mot Ka - - - na'n, Ka-na'ns

Hän mot Kana'ns landamären, hän mot Kana'ns ängd så vän Hän mot Kana'ns landamären, med min Fräl-sa-re dithän Ka-na'ns

Copyright. 1884, by BIGLOW & MAIN.

säl - - - - - la land, mot Ka - na'n! Lofvad va-re Herren Gud!

sälla landamären, Kana'ns ängd så ljus och vän!

No. 201. Led mig.

"Hjälp mig snarligen." —Ps. 31: 3.

Rev. William Williams. Robert Lowry, by per.

1. Led mig, mäk - ti-ge Je - ho - va, På min färd i ö - de land!
2. Låt den kla - ra källan flö - da Fram ur klip-pans barm för mig!
3. Då jag nal - kas får Jor-da - nen Räck mig än Din star-ka hand,

Jag är svag, men Du är mäktig, Upprätt-håll mig med Din hand!
Låt Din lju - sa eldstod le - da Trötte van-drarn på hans stig!
Bär mig öf - ver flödens böl - ja Led mig trygg till Kana'ns land!

Him-la - man-na, him-la - man-na, När mig här i öc - ken - sand!
Ä - rans Konung, ä - rans Konung, Blif min sköld, jag beder Dig!
Tacksamhe - tens ljuf-va lof-sång Skall jag hö-ja på dess strand.

No. 202. Välsignadt hvarje band.

"Så hafva vi gemenskap inbördes." —1 Joh. 1: 7.

JOHN FAWCETT, D. D. H. NAGELI.

1. Hur ljuft det ban - det är Af kär - lek och af tro,
Som e - nar al - la krist - na här, Likt dem, som of - van bo!

2. Till Gud i him - lens höjd Gemen - sam bön vi be
Vi ä - ro ett i sorg och fröjd, I läng - tan, hopp och ve.

3. Vårt hjärta blöda kan
Af samma djupa sår,
Och uti kärlek för hvarann
Vi gjuta sorgens tår.

4. Vi ofta skiljas må,
Det smärtar djupt vårt bröst;
Men att vi åter mötas få,
Är en gemensam tröst.

No. 203. Helge Ande.

"Som ock har gifvit Sin Helige Ande bland oss." —1 Tess. 4: 8.

M. M. WELLS. M. M. WELLS, by per.

FINE.

1. { Hel - ge An - de, o, jag trår Att få föl - ja di - na spår!
{ Led pil - gri - men vid din hand Genom lif - vets öc - ken - land!

D. C. Kom, du vandringsman, med mig, Till ditt hem jag le - der dig!

Hvi - ska med din ljuf - va röst, Hvil-ken sa - lig - gör hans bröst:

D. C.

2. Du, min evigt trogne vän,
Du, som aldrig svikit än,
Låt mig ej i tviflets natt
Famla ensam svag och matt,
Hviska, när i stormens brus
Slockna vill mitt hjärtas ljus:
Kom du vandringsman med mig,
Till ditt hem jag leder dig!

3. När min mödas dag är all,
Och min frihet komma skall,
När i helig tro och bön
Jag förbidar Herrens lön,
Hviska på den mörka flod,
Där mitt hopp är Jesu blod:
Kom du vandringsman med mig,
Till ditt hem jag leder dig!

No. 204. Gån ut, I kristne.

"Jag vill ropa namnet på Herren." —2 Mos. 33: 19.

B. H. DRAPER. H. C. ZEUNER.

1. Gån ut, I kristne häroldsmän, Förkunnen frälsningsbu-det än
I fjärran land! Hvart Gud begär, Planteren Sarons lil - ja där!

2. Han leda skall er tungas röst,
Och ifvern tända i ert bröst.
Han skydda skall i storm och strid
Och vända världens håg till frid.

3. Och när vår möda är förbi,
Vi mötas att ej skilda bli.
Bland återlösta skaror då
Hans härlighet vi lofva få.

No. 205. Han råda skall.

"Han skall regera i evigheters evighet." —Upp. 11: 15.

ISAAC WATTS. L. O. EMERSON.

1. Han rå - da skall, hvart solen ler På mänskobarn från himlen ner,
2. Till Ho - nom hö-jas skall vår bön Och jubelsån - gen to - na skön.

Hans välde nå från strand till strand Utöfver jor - dens al - la land.
Hans dy-ra namn skall stiga opp, Likt blomsterdof - ten af vårt hopp.

3. Hans kärlek finna skall en tolk
I hvarje hem, i hvarje folk
Själf barnarösten skall med fröjd
Välsigna Honom i Hans höjd.

4. Stå upp en hvar i fröjd och sjung
En härlig sång till ärans Kung,
Att änglar glädjas må hos Gud
Och sjunga 'Amen!' till dess ljud!

No. 206. Si, morgonljuset.

"Det folket, som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus." —Es. 9: 2.

S. F. SMITH. GEORGE JAMES WEBB.

1. Si, mor - gon-lju-set bräc - ker, Och nat-tens mörker går;
Och so - len mänskan väc - ker Att gju - ta ångerns tår.
D. S. Om re - dan lö - sta töc - ken, Om folk, som sö - ka Gud.
FINE.
Hvar vind från hafvets öc- ken Oss brin - gar gla - da bud:
D.S.

2. Si, nådens droppar sändas
I milda skurar ner,
Och ljusa syner tändas
För ögat mer och mer.
Hvar bön till Herren bringar
Så tröstefulla svar:
Med frid på lätta vingar
Hans vind kring världen far.

3. Si, hednafolken böja
Sig ner för Herren Gud,
Och tusen hjärtan höja
Hans lof i glädjeljud.
Och syndare anamma
Hans evangeliums ord,
Hvars rika strålar flamma
Omkring en vaknad jord!

207. *Vårt land er bjuder.*

1. Vårt eget land er bjuder:
I Herrens män, stån opp!
Och Kristi stämma ljuder:
Gån ut i tro och hopp!
I ljus vårt land ju glädes,
Och löften blomma här;
Dess vidd af skördar klädes:
Det skördemän begär!

2. Er Herres nåd förkunnen,
I män, från strand till strand,
Tills hvarje själ är vunnen
Uti vårt sköna land!
O Herre Gud, i nåde
Oss bringa segerns dag!
I hvarje hem den råde
Allen Din kärleks lag!

Mrs. G. W. Anderson.

No. 208. Bereden väg.

"Bereden Herrens väg." —Es. 40: 3.

Rev. M. Lowrie Hofford. Robert Lowry.

1. Be - re - den väg för Her-ra-nom, För e - der Gud och Kung!
2. I ö - de-mar-ker, fröj - den er, Och blom-ma, hed, en gång!
3. Fridsfurstens sto - ra här-lig - het Skall täc - ka jordens land,
4. All värl-den skall i sa - lig fröjd Hans kär-lek ta e - mot,

Höj dig, du dal, sjunk ned, du berg, Du värld, Hans ä - ra sjung!
I jor-dens land, för - e - nen er I lof och ju - bel - sång!
Och lju - sa vin-gar bä - ra lätt Hans ord från strand till strand.
Och fol-ken fal - la ned i lof In - för sin Konungs fot.

Kör.

Be-reden I väg för er Kung! Be - re-den I väg för er Kung!
för er Kung för er Kung!

Be - reden i öcknen, be - reden i öcknen en väg för e - der Gud!

No. 209. Missions-hymn.

"Alla hedningars öar skola tillbedja Honom."—Zef. 2: 11.

REGINALD HEBER. DR. LOWELL MASON.

1. Till Grönlands snö-la - vi - ner, Till Indiens brända land,
Dit so - lig böl - ja ski - ner Bland Libyens gyll-ne sand,
Till ångder palmbe - kläd - da Och mången vågplöjd slätt
Vi manas ut att räd - da En natthöljd mänsko - ätt.

2. Om doft-rik vind än su - sar Ut - öf - ver Ceylon mild,
Om hvar-je syn än tju - sar, Men män-niskan är vild,
De ri - ka gåf-vor al - la För - gäf-ves Herren ger
Åt hed-nin-gar, som fal - la För dö - da gu - dar ner.

3. När skö - na löf - ten häg - ra In - för ditt hjärtas tro,
Kan lif - vets ljus du väg - ra Dem som i mörker bo?
Nej, frälsning, e - vig frälsning, För - kun-na det - ta ord,
Till dess Mes-si - as hälsning Har sa - lig-gjort en jord!

4. Bär ut, o vind, Hans lä - ra Bär den, o böl - je - svall,
Att likt ett haf af ä - ra Den täc - ke jor-den all,
Tills öf - ver fräl-sta sjä - lar Guds Lamm, som offret bragt
Och räd - dat syndens trä - lar, Skall komma i Sin makt!

No. 210. Öarne bida Ditt ljus.

"Och hafvets öar." —Es. 11: 11.

Rev. W. O. Cushing. W. H. Doane.

1. O Je - sus, vi be Dig, sänd sanningens glans Långt hän öf - ver hafs-vå-gens brus! Se, fol-ken i mör - ker de vän - ta på dag;
2. För-lä - na in-gif - vel - se, Fräl - sa - re huld, Åt krist - ne af lef - van-de tro, Att de måt-te bä - ra för-loss-nin-gens bud
3. Sänd nu, o, vi be, nå - gon härold af ljus, En själ, som vill fräl - sa ur nöd, Och bjud honom gå till de mör - ka - ste land'

D. S. O Je - sus, vi be Dig, sänd sanningens glans,

Fine. Kör.

Se ö - ar - ne, ö - ar - ne bi - da Ditt ljus!
Långt hän till de folk, hvil-ka fjätt - ra-de bo! O, de bi - da Ditt ljus
För-kun-nan-de Je - su för - so-nan-de död!

Ty ö - ar - ne, ö - ar - ne bi - da Ditt ljus!

D. S.

O, de bi-da Ditt ljus! I sitt nattli-ga mörker De blott bida Ditt ljus!

No. 211. All världen för Jesus.

"Prediken evangelium för hela skapelsen." —Marc. 16: 15.

OLIVER CRANE, D. D. ROBERT LOWRY.

1. All värl-den snart för Je - sus, Allt, allt för Ho - nom blott!
2. All värl-den snart för Je - sus! O Kri - sti samfund, opp!
3. All värl-den snart för Je - sus! I hel-gon fröj-den er,

Hans kärleks makt skall rå - da, Hvart män-sko-fot har nått.
Kläd dig i styr-ka, Zi - on, Och lå - ga ut - i hopp!
Ty skön och här-lig klar - nar Hans löf - tes dag allt mer.

Till Honom Sa-bas ko - nung Sin hyllning brin-ga skall,
Gå fram ut - i din sänd - ning, I Je - su namn gå fram,
Från mörker fol-ken vak - na I jordens al - la land

Och jordens fjär-ran län - der Och ö - ar af ko - rall.
Tills jordens mil - li - o - ner Se upp mot korsets stam!
Och Je - sus snart skall rå - da I ljus från strand till strand!

No. 212. Långt bortom hafvets våg.

"Att vi skulle gå till hedningarna." —Gal. 2: 9.

Mrs. J. W. Sampson. W. B. Bradbury.

1. Långt bortom hafvets våg, bortom dess brus, Hednin-gar dväljas än, bi-dan - de ljus,
Kör:— Krist-na, o, sänden dem hjälp från vårt land, Bjuden dem lifvets bröd, räcken er hand!

Fine. D. C.

Dväljas i mör-ker i synd och i skam,
In - gen Guds bi-bel att le - da dem fram.

2. Här i vårt sälla land lyser den klar
Glansen af Herrens ord ut till en hvar.
Sändom vi äfven dem frälsningens bud,
Lärare, vänner, som verka i Gud!

3. O, när vi bringa dem frälsningens bud,
Skola de sjunga i jublande ljud:
Si, öfver hafvets våg, öfver dess brus,
Bringa de lifvets bröd, bringa de ljus!

No. 213. Välsignelse.

"Nåden vare med eder!" —2 Tim. 4: 22.

Mrs. Edna. L. Park. W. H. Doane.

1. För den-na andaktsstund, o Gud, Vi lof - va Dig i sångens ljud,— För denna andaktsstund, hvars ljus Lyst frid utöfver lifvets brus!
2. När hän vi gå, be - va - re Du Ut - i vår själ Ditt ord än - nu, Och låt oss vandra, som Du lär I ödmjuk tro och andakt här!
3. Vår tan-ke styr och led vår fot, Lär oss att ly - da u-tan knot, Och låt vårt mö - te den-na dag Oss fö-ra närm-re Ditt behag!

No. 214. Låt budet gå.

"Att vi skulle gå till hedningarna." —Gal. 2: 9.

E. W. Rogers. W. H. Doane.

1. Det gla-da bud, att Je-sus huld Har bu-rit all vår syndaskuld,
O, låt det, rikt som haf-vets svall, Utbre-da sig kring jor-den all!

2. Tälj hur vår syn-daskuld Han tog, Och hur på korsets stam Han dog;
Hur Han ur grafvens natt steg opp, Bröt dödens makt och tände hopp!

3. Förtälj hur Han oss bju-der öm: Kom fri och drick af lifvets ström,
Kom u-tan gen-gäld till min frid, Kom, släck din törst för e-vig tid!

Kör.

Låt bu-det gå— en ju-belsång!—Till världen all i se-gergång!
Låt bu-det gå — en ju-bel-sång—Till världen all i se-gergång!

No. 215. Sänd ut.

"Ibland alla hedningar Din salighet." —Ps. 67: 3.

WILLIAM HURN. ROBERT LOWRY.

1. Sänd ut, o Her - re, sänd Din fräls-nings lju - sa makt,
2. Till fol - ken al - la för Ditt ljuf - va frälsnings-bud,
3. För - kun - na all Din makt, Att fol - ken kom - ma må

I hvar - je hjär - ta tänd Det ljus, som Du har bragt!
Att de i sam - fäld kör Må lof - va Her - ren Gud!
Från hvar - je jor - dens trakt Att nå - dens frid und - få!

Låt nå - dens strömmar flö - da så, Att värl-den all Dig
Bred ut Din makt allt mer hvar dag, Och lär rätt-fär-dig-
Väl - sig - na Gud Din fräl - sta hjord, Och täck all värl-den

kän - na må, Att värl - - den all Dig kän - na må!
he - tens lag, Och lär rätt - fär - - dig - he - tens lag!
med Ditt ord, Och täck all värl - - den med Ditt ord!

No. 216. Rädda de sjunkande.

"Herre, hjälp oss, vi förgås." —Matt. 8: 25.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Räd - da de sjunkan - de, Hjälp de e - län - da, Drag dem i kär - lek ur synd och ur nöd! Gråt med de fe - lan - de, Lyft de förfall - na, Tälj dem om Je - su för - so - nan - de död!
2. Dem som försmå Honom Bi - dar Han än - nu, Bju - der i kär - lek de ång - ran-de ro. Bed dem all - var-li - gen, Bed dem i mild-het: 'Her - ren för-lå - ter, om du blott vill tro!'
3. Kväf-da af fre - sta - ren, Döl - jas i sjä - len Käns-lor, dem Her ren kan väc - ka i den. Rör - da af kär - le - kens Väc - kande öm-het, Strängar som brustit vib - re - ra i - gen.
4. Räd - da de sjunkan - de, Plik-ten dig bju - der; Her-ren skall blif - va din kraft och ditt stöd! För dem till - ba - ka på Vä - gen till lif - vet, Tälj de e - län - da om Fräl - sa-rens död!

Kör.

Rädda de sjunkande, Hjälp de elända! Jesus är nådefull, Frälsa Han vill.

No. 217. Varde ljus.

"Varde ljus." —1 Mos. 1: 3.

JOHN MARRIOTT. ROBERT LOWRY.

1. Du, vid hvars all-makts-ord Him - mel och haf och jord
2. Du, som med him-melsk makt Kär - le - kens bal - sam bragt
3. San - nin-gens An - de, Du, Flyg öf - ver haf - vet nu,
4. Hel - ga Tre - e - nig-het, Du, som i e - vig-het

Föd - des i ljus, Her - re, vi bed - ja här: Dit ej en
Till jordens grus, He - la hvar så - rad barm, He - la hvar
Öf - ver dess brus! Bär i - från strand till strand, Bär öfver
Bor ut - i ljus, Hvart åf - ven haf - vet når, Hvar än dess

strå - le bär Fräls-nin-gens bud, o, där, Där var - de ljus!
blind och arm, Stöd dem med kär - lig arm, Gif dem Ditt ljus!
öc - kensand Bu - det till al - la land! Gif dem Ditt ljus!
böl - ja slår, Hvar än finns män - sko-spår, Där var - de ljus!

No. 218. Den som verkar.

"Och bära sina kärfvar." —Ps. 126: 6.

THOMAS HASTINGS. DARIUS E. JONES.

1. Den, som ständigt verkar trägen, Den som sår sin kärleks frön Och ej slumrar in på vä - gen, Han skall få en här - lig lön.

2. Solens milda strålar flamma,
Daggens pärlor dugga ner:
Himlens nåd hans skörd skall amma,
Frukten mognar mer och mer.

3. Så ditt frö och verka trogen,
I din Herres tjänst förnöjd,
Och var viss, din frukt blir mogen,
Du skall skörda evig fröjd!

No. 219. Fram, I kristne stridsmän!

"Kämpa trons goda kamp."—1 Tim. 6: 12.

SABINE B. GOULD. ARTHUR SEYMOUR SULLIVAN.

1. Fram, I kristne stridsmän, Fram till heligt slag! Jesu kors i spetsen Lede er i dag! Kristus, eder Furste, För till strid er an. Sen, Hans fanor vaja. Framåt! bjuder Han.

2. Lik en härsmakt rycker Hans församling ut. Bröder, där vi tåga, Helgon gått förut! Ej vår här är delad. Enig tågar den: En i hopp och lära, En i kärleken!

3. Kronor må förmultna, Riken falla må, Din församling, Jesus, Evigt skall bestå! Helvetet skall aldrig Öfvermäktigt bli. Så har Jesus lofvat: Därpå lita vi!

4. Fram då brödraskaror, Fram med oss i Gud! Svälle edra röster Segerhymnens ljud! Genom evigheter Lofva må en gång Människor och änglar Frälsaren i sång!

Kör.

Fram, I kristne stridsmän, Fram till heligt slag! Jesu kors i spetsen Lede er i dag!

No. 220. Gån, förkunnen ljuflig lära.

"Prediken evangelium för hela skapelsen."—Marc. 16: 15.

REV. SIDNEY DYER. ROBERT LOWRY.

1. Gån, förkunnen ljuflig lä - ra, Om hur Je-sus äl - skat, dött,
2. Drö-jen ic - ke, fram till - ho - pa, Israels män, med kraft och glöd!
3. Upp, I Herrens stridsmän! Dröjen Ej att vi - ga er till slag.

Tills en frälsad värld skall ä - ra, Honom, som för oss har blödt!
Hö - ren hur mil - lio - ner ro - pa, Bed-jan-de om lif - sens bröd!
Rundtom Kristi kors er bö-jen: Han skall le - da er i dag.

Säl-la dag, du klar-nar re - dan, Östern strå-lar ut - i ljus;
Gif din skatt och gif din mö - da,— Gif dig själf vid Je - su bud!
Fram, I tappre, då att stri - da! "Fram!" er lö-sen lju - de klar!

Se-ger-ro - pen lju - da, medan Väldigt vä-xer kampens brus.
Låt din sällhet bli att fö - da Dem som hungra ef - ter Gud!
Palm och krona e - der bi - da, När er se - ger vunnits har.

No. 221. Låten höra.

"Låten höra detta, utspriden det till jordens ända." —Es. 48: 20.

FRANCES R. HAVERGAL. W. H. DOANE.

1. { Låten al - la folken höra: Herren Gud är Kung! Han är Kung!
{ Bjuden dem i andens ifver: Upp, o folk, och sjung: Han är Kung!
2. { Låten al - la folken hö-ra: Jesus fräl - sa kan, Han är Kung!
{ Bjuden hedningarne sjunga: Lofvad, lofvad Han! Han är Kung!

Han är Kung!

Han är Kung! Låten al - la folken hö-ra: Heligt är Hans bud.
Han är Kung! Sägen de betryckta, Han kan hela hvar - je sår.

Årans Konung, Han är äfven fridens mil - de Gud. Bjuden
Sägen åt de ar-ma, fridens glädje Han be - står. sä - gen

al - la folken sjunga ut i glädje ljud: Han är Kung! Han är Kung!
syndarn, Han förlåter, Jesus allt förmår. Han är Kung! Han är Kung!

Han är Kung!

3. Låten alla folken höra: Han därofvan styr,
Han är Kung! Han är Kung!
Sägen dem att jordens mörker för Hans kärlek flyr.
Han är Kung! Han är Kung!
Låten alla, alla höra i ert eget land,
Jublen öfver berg och vågor, ifrån strand till strand.
Till hvar tröttad vandringsman på lifvets öcken-sand:
Han är Kung! Han är Kung!

No. 222. Statt upp, var ljus.

"Statt upp, var ljus! ty ditt ljus kommer." —Es. 60: 1.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Statt upp, bjud dagen: hell! Kläd dig i styrka, Zi - on! Gå fram i stri - den säll, Dess stund, dess stund är när!
2. O, fruk - ta ej att slå, Lyft pannan högt, o Zi - on, Ty äng - lar-ne för - stå, Att nu är kam-pens stund!
3. Med dig är Herren Gud, Var säll i Ho-nom, Zi - on, Och jub - la glädjens bud, Att nu är se-gerns stund!

Kör.

Statt upp, statt upp, var ljus! Re'n stridens larm dig hin - ner. O, se, ut - i dess brus Hvad glans omkring dig brinner! Statt upp, statt upp, var ljus! O, Herren med dig stri - der, Och, si, till jordens grus Hvad himla - glans sig spri - der!

No. 223. Ljus öfver nattlig trakt.

"Ett ljus för dem, som äro i mörker." —Rom. 2: 19.

Rev. S. F. Smith. W. H. Doane.

1. Ljus öf - ver natt - lig trakt Bry - ter och klär i prakt
2. Å - ra åt Her-ren Gud! Lju - de Hans gläd - je - bud
3. Hell Dig, Du Hö - ge, nu Löf - tet full - bor - dar Du,

Mor - go-nens sky. Se, i - från österns rand Strå lar det
Fjär - ran och när! Han, som i lju-set bor, Han, som al-
Lju - set är här! Hell Dig, Du Her - re, hell! Jub - lan-de

ef - terhand Ned öf - ver mör-ka land, Skug-gor - na fly.
len är stor, Nå - dig en hvar som tror Frälsning be - skär.
lofsång svall! Jor - den skall sjun-ga säll: Her - ren är när!

No. 224. Zion.

—"du Zion's glädjebud".—Es. 40: 9.

Rev. Thomas Kelly. Dr. Thomas Hastings.

Skön bland kullar Zi - on hyl-las, Skyddad, Herre, ut - af Dig.
Al - la fi - en - der förbryl - las, Om än världen väpnar sig.

Säl - la Zi - on, Hvil - ket ö - de gyn - nas dig!

Säl - la Zi - on, Hvil - ket ö - de gyn - nas dig!

2. Gud, din Gud, skall dig upplifva,
Han, som är din starke vän,
Och de fiender fördrifva,
Som dig fåvitskt hota än.
:,:Sköna räddning!
Zions Konung sänder den.:,:

3. Fienden ej mer skall hota,
Gäldas skall din orätt all.
Herren nådig dig skall bota
Efter pröfningar och fall.
:,:Alla strider
Han i frid förbyta skall.:,:

No. 225. Amerika.

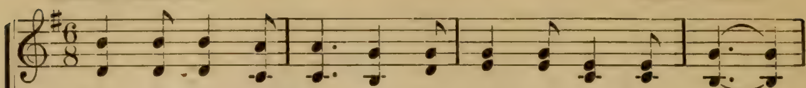
REV. S. F. SMITH. HENRY CAREY.

1. Mitt land i fri - hets-glans, Det dy - ra - ste som fanns, Till dig vår sång! Högt lju - de, fo - ster-land, Och stolt från strand till strand Mot himlens blå - a rand Din fri-hets sång!
2. O. mi - na fä - ders land, Pil - gri-mens lju - sa strand, Dig äl - ska vi! Bland strömmar, berg och fält, Där Gud sitt tem - pel ställt, Vårt hjär - ta klappar sällt I har-mo - ni.
3. Ljud stark, ljud se - ger - säll Från skog och dal och fjäll O fri - hets - sång! Allt, allt, som tun - ga har, Så långt som vin - den far, Stäm upp en un - der-bar En hänförd sång!
4. Till vå - ra fä - ders Gud, Vår fri - hets lif och bud, Sjung sam-fäldt, sjung! Be - va - ra län - ge än, O Her - re, fri - he - ten, Be - va - ra län - ge den, O Gud, vår Kung!
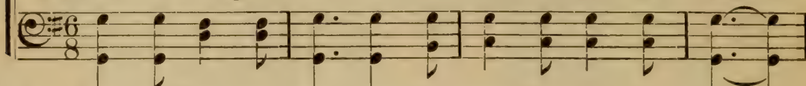
No. 226. När vår Brudgum kommer.

"Se, brudgummen!" —Matt. 25: 6.

EBEN E. REXFORD. ROBERT LOWRY.

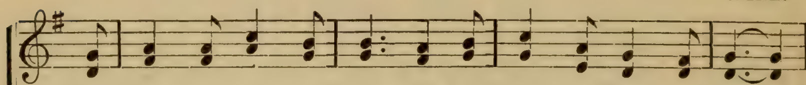


1. När vår Brudgum kom - mer, En mor - gon el - ler kväll,
2. När vår Brudgum kom - mer, Din lam - pa brin - na må,
3. När vår Brudgum kom - mer, Möt Ho - nom fröjd-full då,

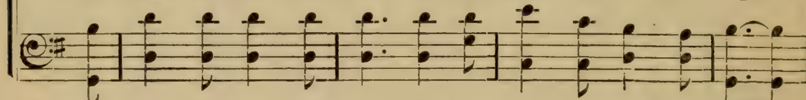


Kör: När vår Brudgum kom - mer, Ej mer du drö - ja får.

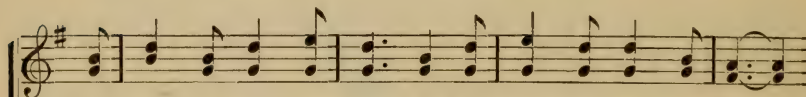
FINE.



Var re - do, o, var re - do Att föl - ja Ho - nom säll!
Det blir ej tid att fyl - la Och tän - da hen - ne då.
Be - redd att Ho - nom föl - ja, När Han vill å - ter gå.



Var re - do, o, var re - do, Att ej din stund för - går!



Tag på din bröl - lops kläd-nad: Hvem vet, när här Han står?
Han sagt oss, Han skall kom-ma. Han bju - dit: Re - do var!
Så tag din bröl-lops - kläd - nad, Han kom-mer kan - ske snar,



D. C. Kör.



Och ve dig, ve oss, brö - der, Om Han för - bi oss går!
Och ve dig, när Han kom-mer Om Han dig läm - nar kvar!
Och fyll och tänd din lam - pa, Att den må brin - na klar!



No. 227. Äro vi alltid redo?

"Salige äro de tjänare, hvilka herren finner vaktande, när han kommer."—Luk. 12: 37.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. När Je - sus kommer att mild be - lö - na Si - na tjä - na-
2. När i den ti - - di-ga mor - gon - väk - ten Om vår gärning
3. Ha vi full-bor - dat Hans uppdrag tro - get? Ha vi gjort vårt
4. O, säl - la de, som sin Her - re bi - da! I Hans ri-ke

re en hvar, Må då Han fin - na oss tro - get vak - ta
Han oss sport, Och vi ha läm - nat till - baks Hans pen - ning,
bä - sta blott? Finns in - tet kvar som vår själ för - dö - mer,
del de få. Han komme kväll el-ler mor-gon ti - da,

rit.

Med vår lam-pa fylld och klar!
Skall Han svara då: "Väl gjordt"?
Då blir sa - lig frid vår lott.
Tro-get vak - te vi än - då!

Kör.

O bro - der, ä - ro vi all - tid re - do, Att till ljusets bo-ning gå? Skall Han väl fin - na oss tro - get vak - ta, Vakta, tills vår Herre kom-ma må?

No. 228. Herren med dig!

"Herren välsigne dig och bevare dig."— IV Mos. 6: 24.

REV. J. E. RANKIN. W. G. TOMER, by per.

1. Herren med dig, tills vi mö - tas få! Han ditt mod, din styrka va - re Och i tron din själ be - va - re. Herren med dig, tills vi mö - tas få!
2. Herren med dig, tills vi mö - tas få! Han ditt skydd för evigt blifve. Han sin manna än dig gif-ve. Herren med dig, tills vi mö - tas få!
3. Herren med dig, tills vi mö - tas få! Han sin kärleks frid dig sän-de, Mild Han dödens hot afvän - de. Herren med dig, tills vi mö - tas få!

Kör.

Mö - tas få, mö - tas få, Mö-tas få hos Je - sus då, Mötas få, mö - tas få, Herren med dig, tills vi mö - tas få!

Mö-tas få, tills vi mö - tas få, mötas få, Mötas få, Tills vi mö - tas få,

Copyright, by J. E. Rankin.

No. 229. Ljufva bölja.

"Och han visade mig en flod med lifvets vatten." —Upp. 22: 1.

DR. H. BONAR. ROBERT LOWRY.

1. Ur Lammets tron den flö - dar Med vå - gor som kri - stall
Den lif - vets flod, som e - vigt Mitt hjär - ta he - la skall.

2. Du flod af lif och gläd - je, Du böl - ja un - der - bar,
Kring dig de har - por klin - ga, Och sån-gen lju-der klar.

3. Du Herrens flod, min hyllning I an-dakt jag dig bär.
Min själ till dig blott tör - star, Mitt lif, min fröjd du är.

Ljuf - va böl - ja, Låt mig föl - ja Säll din kla - ra gång!
Ljuf - va böl - ja, Låt mig föl - ja Dig med hänförd sång!
Ljuf - va böl - ja, Låt mig föl - ja, Sval-kad jämt, din gång!

Ljuf - va böl - ja, Låt mig föl - ja Säll din kla - ra gång!
Ljuf - va böl - ja, Låt mig föl - ja Dig med hän - förd sång!
Ljuf - va böl - ja, Låt mig föl - ja, Sval-kad jämt, din gång.

No. 230. Den blir ej lång.

"Den trakt, om hvilken Herren sagt: Jag vill gifva eder den." —4 Mos. 10: 29.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Den blir ej lång vår vandring här. Hvar gju-ten tår, hvart
2. Den blir ej lång den sor-gens dag, Som kom och bröt, i
3. Om än vår sorg är djup och svår, När den vi äl-skat
4. Vår tun-ga färd, som öm-som går Bland öc-ken-sand och

tungt be-svär Är snart för - bi, och allt skall bli Al-
Hans be-hag, Hvad som för - e - nadt var en gång. Vi
dju - past går, Hur skön än - då hans si - sta sång: Din
tör - ne-snår, Blir ej så tung med den - na sång: Dess

Kör.

rit.

le - na frid och har - mo-ni.
mö-tas snart, den blir ej lång! Flyt mörk, o flod, Vi
smärta bär, den blir ej lång!
slut är fröjd, den blir ej lång!

Flyt mörk, o flod, flyt mörk, o flod,

rit.

sky ej ditt svall, Till hemmet du fö - ra oss skall, oss skall!

No. 231. Uti dalen.

"De söka ett fädernesland." —Ebr. 11: 14.

Mrs. Annie S. Hawks. Robert Lowry.

1. Min lef-nad, o, så snabb för - går, Den blir ej lång, den blir ej
2. Än li - tet sorg, än li - tet fröjd—Hur snart är ic - ke bägarn
3. En li - ten krets vid dö dens bädd Af dem, som här mig älskat
4. Men Je - su hand, Hans dy-ra hand, Skall bli mitt stöd, mitt en-da

lång. Blott några dar, blott någ - ra år, Och så den ty-nar hän min
tömd!—Och jag till ro mig lägger nöjd. Och snart förglömd, ja, snart för-
så. Och tå - rar sist vid grafvens brädd, Blott några få. blott några
stöd, Och e - vig glans från himlens land Skall ly - sa ut ur graf och

sång, Och jag går till min ro, till min ro ut - i da - len.
glömd, Så jag bor, stil - la bor, stil - la bor ut - i da - len.
få, När till slut jag får ro, jag får ro ut - i da - len.
död Mildt min själ, när den går, när den går ge-nom da - len.

No. 232. Än några stunder.

"Således står en sabbatsro åter." —Ebr. 4: 9.

Horatius Bonar. Leonard Marshall.

1 Än några snab-ba år, Än några stunder blott, Och jag skall dväljas nöjd hos dem, Som ro i grafven fått.

2. Än några mödans dar,
Än några få farväl,
Än några tårar, några kval,
Och hvila får min själ.

3. O Gud, mig redo gör
För evighetens dag!
O, rena mig i Jesu blod
Och syndens skuld förtag!

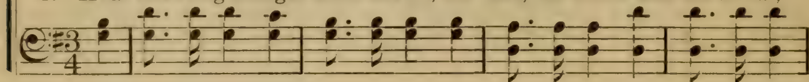
No. 233. Beulah land.

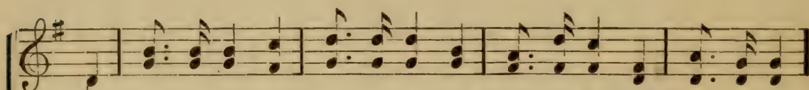
"Likt en Edens lustgård ligger landet framför dem." —Jo. 2: 3.

EDGAR PAGE. JOHN R. SWENEY, by per.

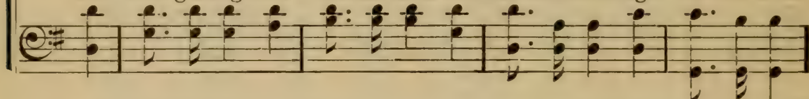


1. Mitt land af korn och vin jag nått. Dess skö-na ri - ke - dom jag fått.
2. Bredvid min si - da Je - sus går, Och all min längtan Han för-står.
3. Hvar fläkt mig bringar mild och fri, En säll, en himmelsk me-lo - di,

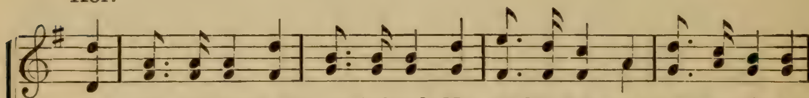




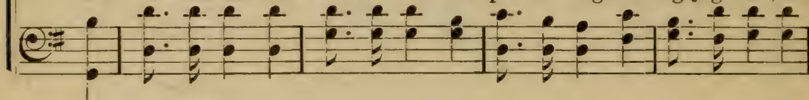
Här ly - ser da - gen e - vigt klar, Och nattens mörker vi - kit har.
Han mild mig le - der med sin hand Dithän, dithän mot himlens land.
De hö - ga äng-lars lof till Gud För Hans försonings ri - ka bud.

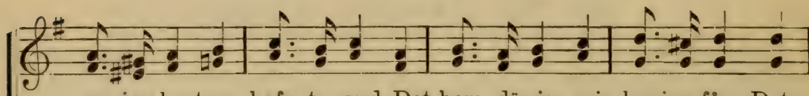


Kör.

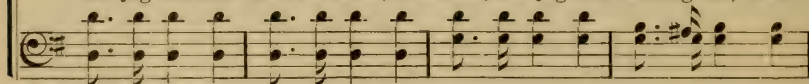


Be - u - lah land! Be - ulah land! När på ditt högsta berg jag står, Då



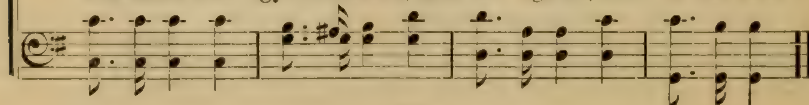


ser jag bortom hafvets rand, Det hem, där jag min boning får, Det





skö-na löf-tets gyll-ne strand, Min sa - lighets, min ä - ras land.



No. 234. Likt sanden i hafvet.

"En gång skall talet på Israels barn varda såsom sanden i hafvet."—Os. 1: 10.

F. A. B. Arr. F. A. Blackmer. Arr.

1. När vi samlas till slut vid Jorda-nen, Och vi se de för-los-sa-de
2. När vi skåda hur seklernas frälsta, Hvilkas pröfvande färd är för-
3. När till slut vi vår Fräl-sa-re skå-da, I den himmel Han dväljes ut-

vi Ut - i skaror likt san-den i haf - vet, O, hur här-lig den
bi, En väl - sig-nelsens hälsning få mö - ta, O, hur här-lig den
i, Som en Kung öfver konun-gar rå - da, O, hur här-lig den

Kör:

sy - nen skall bli! Skaror likt sanden djupt ut - i haf-vet!

Skaror likt sanden djupt därut - i! där-ut - i! Här-lig den syn skall bli

När vi se de ska-ror vi, O - ta - li - ga såsom sanden i haf-vet!

No. 235. Himlen mitt hem.

"Mitt hvilorum för evig tid." —Ps. 132: 14.

REV. THOMAS R. TAYLOR. DR. LOWELL MASON, by per.

1. Jag är en främling här, Himlen mitt hem.
Jorden så öds - lig är, Himlen mitt hem.
Här ut - i öc - kensand
Trycker mig solens brand, Där är mitt rät - ta land, Himlen mitt hem.

2. Dunkel är syndens värld,
Himlen mitt hem.
Kort är min pilgrimsfärd,
Himlen mitt hem.
Dagen är mörk och kall,
Snart är den likväl all.
Finna till slut jag skall
Himlen mitt hem.

3. Där invid Jesu bröst,
Himlen mitt hem.
Skall jag få ro och tröst,
Himlen mitt hem.
Säll skall jag återfå,
Dem jag begråtit så,
När jag en gång skall nå
Himlen, mitt hem.

No. 236. Seger.

"Segern genom vår Herre Jesus Kristus." —1 Kor. 15: 57.

H. C. PAGE ROBERT LOWRY.

1. O, ef - ter mol - nen, sol - ljus, Ly-san - de van-drarn än!
O, ef - ter dö - den, ä - ran! Her - ren skall gif-va mig den.

2. O, ef - ter mö - dan, hvi - la, Ef - ter all pröfning · ro,
Ef - ter för - fä - ran gläd - je! Her-ren skall stärka min tro.

3. O, ef - ter fa - ran rädd - ning, Ef-ter hvar brottvåg, frid,
Och ef - ter kampen, se - ger! Her-ren skall fö - ra min strid.

4. Så skall jag hän - förd jub - la: Hvar är din se - ger, död?
Hvar är din makt, Ge-hen - na? Herren mig fräl-sat ur nöd!

No. 237. Härliga Eden.

"Således står en sabbatsro åter." —Ebr. 4: 9.

Rev. W. O. Cushing. Wm. F. Sherwin.

1. Här - li - ga, härli - ga E - den, Ljuf blir din sab - bats - frid,
2. Öf - ver de sörjandes hjär - tan Lyser en gyll - ne dag,
3. Där är min Frälsares bo - ning. Där skall ock jag en gång

Fläk - tande glädje och bal - sam Öfver vårt hjärtas strid!
Lju - da från änglar där - of - van Sånger till Guds be - hag.
Sjun - ga med sa-li - ga ska - ror Herre, till Dig min sång!

Kör.

Här - li - ga, härli - ga E - den, Hvarest de re - na bo,

Hvarest de re-na, de re - na bo,

Hur of - ta bland rasande böl - jor Jag drömt om din sabbatsro!

No. 238. O, att därofvan vara.

"Inför Dig är glädje tillfyllest." —Ps. 16: 11.

FLORENCE C. ARMSTRONG. ROBERT LOWRY.

1. O, att där-of - van va - ra! O, land du un - der- - ba - ra,
2. O, att där-of - van va - ra I - bland den frälsta ska - ra!
3. O, att där-of - van va - ra, Ej me - ra vil - se fa - ra.

Hvarest äng - la - rö-ster blan - da sig med mil - da har - po - ljud,
Hu - ru ljuft än - då att klä - das få en gång i himmelsk skrud!
Endast pri - sa med de sa - lig-gjor - da Herrens hö - ga bud!

Och där sjä-len en-dast rymmer Sa - lig - het, men ej be-kym-mer!
Hvar-je jordiskt band skall brista, Hvar-je vän sin vän skall mi - sta,
O, att Her-rens lof få hö - ja, Där sig äng - lar - ne be - slö - ja

O, att där i klar-het dväl-jas nä - ra här - lig - he-tens Gud!
Men det fin - nes in - tet af-sked mer hos här - lig - hetens Gud!
För den glans, som strålar e - vigt klar från härlig - hetens Gud!

No. 239. Ro och frid.

"Israels Gud slutar edert tåg." —Es. 52: 12.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Än - nu blott näg-ra sky - ar, Och vi nå vår hamn; Än - nu blott näg-ra by - ar, Och vi nå vår hamn. Än-nu blott näg - ra mödans dar Och himlen öpp - nas ljus och klar. Än-nu blott näg-ra sky-ar, Och vi nå vår hamn.
2. Än - nu blott näg-ra tå - rar, Och vi nå vår hamn. Än - nu blott näg-ra vå - rar, Och vi nå vår hamn. Än-nu blott näg - ra kärf-var mer, Och skördens sol skall sjunka ner. Än-nu blott näg - ra skyar,
3. Än - nu blott näg-ra kä - ra, Slit - na ur vår famn, Än näg - ra kval att bä - ra, Och vi nå vår hamn. Än-nu blott näg - ra af - sked kvar, Och snart vi föl - ja en och hvar. Än-nu blott näg - ra skyar,

Kör.

Ro och frid skall föl-ja Bort - om ti - dens böl - ja. In - ga fle - ra sky - ar, När vi nå vår hamn!

Ro skall följa, frid skall följa Bortom, bortom

No. 240. Bortom floden.

"Då skola de rättfärdiga skina såsom solen." —Matt. 13: 43.

Rev. John Atkinson. Hubert P. Main, by per.

1. Bortom flo-den ses vi å - ter Snart, o snart! snart, o snart!
2. Ljuft skall våra harpor klin - ga Snart, o snart! snart, o snart!
3. O, vi var - de Jesus li - ka Snart, o snart! snart, o snart!
4. Sköna, skö - na dag hos Herran Snart, o snart! snart, o snart!

Där ej ö - gat me-ra grå-ter, Snart, o snart! snart, o snart!
När vårt lof vi Frälsarn bringa Snart, o snart! snart, o snart!
När vi kro-nan få den ri - ka Snart, o snart! snart, o snart!
När allt mörker vi-ker fjärran Snart, o snart! snart, o snart!

När vi än - dat mödans färd, Seg-ran-de med Her - rens svärd,
Här-ligt de - ras to - ners svall Genom e - vig - he - ten all
Och de äng - lar, som hos Gud Bi - da gladt Hans vil - jas bud,
Kva-len flyk - ta hän ett hvart Och där-of - van allt är klart,

Nå vi här - lig - he-tens värld. Snart, o snart! snart, o snart!
In - för tro - nen lju - da skall Snart, o snart! snart, o snart!
Klä-da oss i snöhvit skrud Snart, o snart! snart, o snart!
Härligt, ljust och un-der-bart Snart, o snart! snart, o snart!

No. 241. Ja, vi samlas.

"En flod med lifvets vatten, hvilken, klar som kristall utgick från Guds och Lammets tron." —Upp.22: 1.

R. L. | ROBRRT LOWRY, by per.

1. Få vi sam-las up-på stranden Af den flod, hvars klara svall Flö-dar fram i him-la-lan-den Ur Hans tron, liksom kri-stall?
2. Få vi vid dess kla-ra böl-ja, Vid dess ljuf-va silf-ver-brus, Äng-la-kö-rers lofsång föl-ja I en dag af e-vigt ljus?
3. Vid den flodens kla-ra flö-den, Dit med Frälsaren vi gå, Vi, be-fri-a-de från dö-den, Under tro-nen sam-las få.
4. Snart dess silf-ver-våg vi hin-na, När den än-dad är all strid, Och på vå-ra läp-par brin-na Sånger ut-af himmelsk frid.

Kör.

p

Ja, vi samlas få vid flo-den Den härli-ga, den härli-ga flo-den, Samlas med de trogna vid floden, Som flö-dar från Lammets tron!

No. 242. Snart, ja snart.

"Då skall jag känna fullkomligt." —1 Kor. 13: 12.

Edna L. Park. W. H. Doane.

1. Snart vi nå vårt sommarland, Snart, ja snart; ljufva dag! Snart vi
2. Vid den klara floden, tänk, Snart, ja snart— ljufva dag!— Finna
3. In - ga afsked mer i - gen, Snart, ja snart: ljufva dag! Vän för-

kys - sa gyllne strand, Snart, ja snart : ljufva dag! O, hvad kä - ra
vi hvar bruten länk. Snart, ja snart— ljufva dag—, Ler den stjärna,
e - nas skall med vän Snart, ja snart: ljufva dag! När de mör - ka

vänner stå, Bidan - de kring tronen då, Att hvar fröjd vi
hvilkens ljus, Slocknat här i sorgens hus, Mot oss of - van
skuggor flytt, Och när himlens ljus har grytt, Blir all sorg i

Kör.

de-la må! Snart, ja snart: ljufva dag! Snart, ja snart,
jordens grus! Snart, ja snart: ljufva dag!
fröjd förbytt. Snart, ja snart: ljufva dag!

Snart, ja snart, ja snart, ja snart:

—Ljuf-va dag!— Få vi möta dem som gått. Snart, ja snart: ljufva dag!

No. 243. Ej än mitt barn.

"Att få vara med honom." —Marc. 5: 18.

C. PENNEFATHER. ROBERT LOWRY.

1. Ej än, mitt barn, än li-tet storm och töc-ken, Än-nu en stund på böl-jans vre-da skum! Än någ-ra da-gar i din mör-ka öc-ken Och se-dan sol-ljus i din Fa-ders rum!

2. Gå hän med Je-su namn till dem, som li-da, Och ta-la mildt om Her-rens nåd och ljus. Än näg-ra kor-ta stun-der tå-lig bi-da Och vak-ta än med mig i lif-vets brus!

3. En li-ten stund, så kro-nan, o, den kla-ra, De gyllne har-po-strän-gar, segerns palm! En li-ten stund, och så i un-der-ba-ra, I mil-da välljud e-vig-he-tens psalm!

No. 244. Ofvan där.

"Klädda i hvita fotsida kläder." —Upp. 7: 9.

Rev. D. W. C. Huntington. T. C. O'Kane, by per.

1. O, tänk på hvart hem ofvan där Vid den här - li - ga flodens kri-
stall, Där du skådar de he - li - gas här Ut - i
of-van där,
Kör.
ski-nan-de skrud vid dess svall! ofvan där! Ofvan där, ofvan
ofvan där! Ofvan där,
där! O, tänk på hvart hem ofvan där! ofvan där, Ofvan
ofvan där! ofvan där!
där, ofvan där! Ofvan där, ofvan där! O, tänk på hvart hem ofvan där!

2. O, tänk på hvar vän ofvan där,
Som har ändat allredan sin färd
Och som jublar i helgonens här
Till sin Konung i himmelens värld!
Ofvan där, ofvan där!
O, tänk på hvar vän ofvan där!

3. Snart är äfven jag ofvan där,
Ty jag nalkas den gyllene strand.
O, så mången, som älskat mig här
Nu mig bida i änglarnes land.
Ofvan där, ofvan där!
Snart är äfven jag ofvan där!

No. 245. Du får skåda Honom.

"Dina ögon skola skåda en Konung." — Es. 33: 17.

EDWARD A. BARNES. ROBERT LOWRY.

1. Du skall skå - da Honom of - van där, Hvar-est in - gen skug-ga
2. Du skall skå - da Honom du en gång Vid kri-stall-sjön, hvar-est
3. Du skall skå - da Honom i Hans nåd, Skå - da Honom ut - i

fin - nes mer; Du skall se din Kung från Sin lju - sa tron Blic-ka
äng-lar bo. Du skall se din Kung i Hans strål-pa-lats, När du
sa - lig fröjd. Du skall se din Kung, där Han e - vigt bor Ut - i

på de fräl-sta ner.
fräl-sats i Hans tro.
här - lig - he tens höjd!

Kör.

Ja, o ja, du skall skå - da Din

Her - re och Kung i all Hans glans När dit - hän du går

all Hans glans

glad du skå - da får Din Her - re och Kung i all Hans glans.

No. 246. Blott litet ännu.

"Jag skall snart aflägga min hydda." —2 Pet. 1: 14.

CORA LINDEN. W. H. DOANE.

1. Blott li - tet än - nu, och mitt hem skall jag nå. O, säll skall i
2. Blott li - tet än - nu, och min vandring är all. Si, hän öfver
3. Blott li - tet än-nu, och jag skådar i - gen I him-me-lens
4. Blott li - tet än-nu, öf - ver svallan - de flod, Och Honom jag

sol-sken för e - vigt jag gå Och jub - la i sång, som
fjäl - lar och skummande fall Min fräl - sa - re kär mig
bo-ning hvar bi - dan-de vän. De äl - skades röst! Hvad
skå-dar, som off - rat Sitt blod! Med kär - le-kens hand Han

da - gen är lång, När, här - li - ga E - den, jag nått dig en gång!
lif - var och när. Hans kärlek mig le - der: hvi fruk-ta mig här?
säll-het och tröst! De kal - la mig ömt till sitt lång - tan-de bröst.
för mig i land Till Edens för - lof - va - de, sa - li - ga strand.

Kör.

Blott li - tet, ja li - tet än, blott li - tet, ja li - tet än, Blott
li - tet än - nu, och mitt hem skall jag nå!

No. 247. Snart, o ja snart.

"Således står en sabbatsro åter." —Ebr. 4: 9.

HORATIUS BONAR, D. D. — WM. B. BRADBURY, by per.

1. Snart slu - ta skall all jordisk mö - da, Snart, o ja snart! Snart
2. Snart skall jag å - ter se de kä - ra, Snart, o ja snart! Se
3. Snart skall jag frigjord hädan fa - ra, Snart, o ja snart! Snart

skall ej hjär-tat me - ra blö - da, Och in - ga sorgens tå - rar
al - la dem jag äl-skat nä - ra I him - mel-ri-kets glans och
skall jag e - vigt räd-dad va - ra Från tidens storm och syndens

Kör.

flö - da, Snart, o ja snart!
ä - ra Snart, o ja snart! Nåd, ro och hem, Ro och hem!
sna - ra, Snart, o ja snart!

O, hur ljuft att åter mö - ta få De dy - ra i sitt hem!

O, hur ljuft att åter mö - ta få De dy - ra i sitt hem!

No. 248. Jag nalkas.

"I min Faders hus äro många boningar." —Joh. 14: 2.

PHOEBE CARY. JOHN M. EVANS, by per.

1. In - för min an - de står En ljus och sa - lig tro:
2. Jag nal - kas Fadrens hus, Som mången bo - ning har,
3. Kanhän - da re - dan nu Min fot vid stran - den står.

Med hvar - je dag, som går, Jag nal - kas hemmets ro!
Och him - lens tron af ljus Och ja - sper - vå - gen klar.
Hvem vet det, ut - om Du, Hur snart min tim - ma slår?

Kör.

Jag nal - kas mitt hem, nalkas mitt hem, Nalkas mitt hem hvar dag!

Jag nal-kas mitt hem med hvarje dag, Med hvar-je dag som går!

No. 249. O, allt närmre.

"Ett bättre land, det är ett himmelskt." —Ebr. 11: 16.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE, by per.

1. O, allt närmre mitt hem, o, allt närmre hvar dag Fram den i - lar min
2. O, allt närmre mitt hem, o, allt närmre dess strand, Där ej fresta-ren
3. O, allt närmre mitt hem! O, jag i - lar dit-hän! O, allt närmre mitt

båt e-mot böl - jor-nas slag. Och mot stormen jag ler och dess
mer skall mig bju-da sin hand, Och det ljus, som jag ser blott vid
hem och dess E - den så vän, Där vi tor - ka hvar tår, och där

skummande brus: Det är lugn i mitt bröst, i min själ är det ljus!
himme-lens bryn I o - än - de - lig glans skall förblän-da min syn.
vän fin-ner vän; Och de trog-na i lof få för - e - nas i-gen!

Kör.

O, allt närm-re hem, o, allt närm-re hem! Ljufva hem, ljuf-va hem!

O, allt närmre mitt hem, O, allt närmre mitt hem!

No. 250. Snart, o snart.

"Skördetiden är världeus ända." —Matt. 13: 39.

F. J. C. Wm. F. Sherwin.

1. Snart, o snart, när de skör-de-män Up - på gulnadt fält hö - ja skördens sång, Gladt vi minnas då e - gen mö - da än, Och de kärfvars gull ut - i sol - nedgång.
2. Snart, o snart, när vi mö - tas få, Och vår kärf-ve vi äf-ven brin - ga må, Ut - i fridens land blir den sanning klar, Att vår mö - da här icke få - fäng var.
3. Snart, o snart, om vår plikt vi gjort, Få vi trä - da in genom pär - le - port, Få vi jub - la högt ut - i sa - lig fröjd Med de fräl-sta an - dar i himmelshöjd.

Kör.

Snart, o snart uti världens solnedgång Stämma äfven vi ut - i änglars sång. O snart, ja snart uti världens solnedgång Stämma äf-ven vi ut - i äng - lars sång.

(Snart, o snart, Snart, o snart, O snart, ja snart, snart, ja snart,)

No. 251. Jerusalem.

"Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem." —Upp. 21: 2.

BERNHARD, 1140. Tr. REV. J. M. NEALE. ALEXANDER EWING.

1. Je - ru - sa-lem det gyll - ne Med mjölk och honung klar,
2. Af sång och ju - bel fyl - les Det skö-na Zi - ons hus.
3. Där Davids tron sig hö - jer, Och hä - rar u - tan tal
4. O ljuf - va, skö - na ri - - ke, Där Herrens val - da bo!

Min själ ej mäk-tar a - na Din glans så un - der - bar!
Där glän-sa äng-la - ska - ror Och hel-gon ut - i ljus.
I se - ger-sån - ger jub - la, Be - fri - a - de från kval.
O ljuf-va, skö - na ri - ke, Där hel - gon sö - ka ro!

Jag vet ej, o, jag vet ej Hvad fröj - der bi - da mig,
Där Fursten bor be - stän - digt, Och da - gen strå-lar ren,
Och de som ut - i kam - pen För Her-ren vå - gat dö,
O Je - sus, i Din kär - lek För oss till fri-dens land,

Hvad strål-om-gju - ten ä - ra, Hvad sa - lig - het hos dig.
Och sa - lig - gjor-da an - dar Be - ly - sas af dess sken.
De smyckas nu af klä - der Så ski - nande som snö.
Till Her-ren Gud, Din Fa - der Och till Den Hel - ge And'!

Ämnesförteckning.

Afton 22, 59, 108, 109.
Alltigenom älsklig 50.
Arbete 17, 19, 20. 24.
Arbete, sång och hopp 13.
Bedröfvelse 230, 231, 232.
Bekännelse 38, 41, 51, 54, 55, 57, 69, 70, 77, 85, 89.
Beroende 14, 27, 35, 45, 60, 61, 63, 68, 71, 80, 82, 83, 84, 89, 99, 107, 109, 112, 140, 151, 158, 160, 161, 162, 163, 164, 183, 184, 201.
Beulahs land 233.
Bibeln 191, 192.
Blif icke trött 14.
Blodröda synder 123, 178.
Blott en grundval 33, 156.
Blott en väg 37, 104.
Blott ett namn 167.
Blott ett steg 125.
Brustna hjärta 39, 153.
Bärande korset 102, 103.
Bön 22, 30, 36, 72, 74, 76, 77, 81, 96, 97, 110, 174.
Bönens timme 30, 72, 76, 81, 82, 98.
Bön om frid 195.
Den goda gamla vägen 5.
Den kristne ledd 27, 43, 45, 49, 56, 77, 84, 93, 100, 113, 151, 160, 161, 162, 163, 164, 200, 201, 203.
Dörren öppen 57.
Eden 237, 246.
Endast smulorna 95.
Enfaldigt förtröstande 172.
Fosterlandet 207, 225.
Frälsning 25, 33, 37, 52, 98, 104, 115, 117, 123, 128, 133, 134, 145, 146, 147, 148, 152, 155, 166, 175, 177, 178, 187, 188, 190.
Frälsningens fullhet 11, 31, 42, 66, 94, 118, 143, 144, 186.
Främlingar 164, 196, 197, 230.
Följande Jesus 43, 105, 129, 200.
Föreställning 114.
Förlorad 128.
Förtröstan på Gud 14, 68, 69, 72, 113, 151, 162, 163, 201, 228.
Glädjen i tron 138, 143, 144, 145, 147, 167.
Gud, helig 3.
Gudsdyrkan 3, 21, 23.
Guds försyn 195, 201.
Guds gemenskap 76.
Guds löfte 165.
Guds oändlighet 186.
Guds rättfärdighet 215.
Guds ära 21.
Gud vår starkhet 4, 159.
Gå framåt 15.
Gå mig ej förbi 120, 121.
Helgelse 34, 43, 44, 47, 49, 53, 60, 66, 67, 71, 87, 88, 90, 91, 92, 93, 102, 103, 105, 106, 173.
Helige Ande 10, 22, 27. 60, 86, 90, 91, 114, 119, 130, 136, 184. 203, 241.
Hemmissionen 207, 214, 216, 217, 218, 220, 221, 224.
Herrens hus 21.
Himlen 197, 198, 199, 200, 201, 229, 233, 234, 235, 236, 237 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251.
Himmelska hemmet 18, 38, 60, 64, 103, 113, 150, 199, 227, 230, 233, 235, 237, 239, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250.
Hopp 5, 14, 33, 197.

Hunger 95, 154, 191, 201, 220.
Hvila 32, 80, 142, 162, 167, 197, 237.
Hvit som snö 89, 118, 123, 143, 173.
I dag 119.
Inbjudning 9, 11, 29, 31, 32, 36, 39, 40, 42, 56, 98, 114, 115, 117, 122, 124, 125, 126, 127, 129, 131, 136, 137, 145, 149, 174.
Ingen såsom Jesus 79, 132.
Jesu berättelse 7, 8, 9, 25, 50, 168.
Jesu blod 34, 45, 70, 75, 118, 135, 141, 145, 146, 148, 152, 156, 170, 187, 188, 190.
Jesu inneboende 48, 60, 90, 91, 99, 105, 106, 173.
Jesu kallande 40, 42, 50, 56, 119, 121, 122, 126.
Jesu kärlek 7, 8, 9, 12, 26, 46, 53, 58, 67, 75, 97, 103, 155.
Jesu namn 116, 167, 169, 170, 171, 205.
Kamp 18, 159, 182, 219, 220, 222.
Kom nu 136.
Kom till Kristus 82, 89, 95, 118, 120, 130, 135, 139, 141, 153, 156, 176, 179.
Korset 25, 28, 44, 62, 63, 64, 66, 69, 88, 101, 109, 116, 126, 132, 138, 142, 168, 172, 182, 189, 219.
Kristi ankomst 18, 19, 159, 178, 182, 223, 226, 227.
Kristi kärlek 7, 8, 9, 12, 26, 46, 53, 61, 150, 152.
Kristi offer 45, 175.
Kristi regering 171, 205.
Kristus, gömstället 158.
Kristus, herden 166.
Kristus, klippan 33, 62, 155, 156, 158.
Kristus, konung 131, 171, 245.
Kristus, korsfäst 54, 168, 171, 187, 189, 190.
Kristus, krönt 157, 167, 223, 234.
Kristus, kärlek 7, 8, 9, 12, 26, 46, 53, 61, 150, 152.
Kristus, lammet 65, 86, 116, 134, 135, 138, 142, 146, 148, 189.
Kristus, lifvet 47, 131.
Kristus, ljuset 27, 48, 54, 105. 107, 108, 110.
Kristus, medlare 45.
Kristus, vän 45, 46, 58, 74, 75, 91, 112, 154.
Kröning 157.
Källa 11, 31, 124, 142, 152, 201.
Kämpande 18, 34, 196.
Kärleken, odödlig 67.
Kärlek till Jesus 78, 84, 91, 112.
Lif och död 5, 193, 230, 231, 232, 236, 239, 247.
Liljan i dalen 154.
Lofva Gud 2, 3, 4, 151, 163, 165, 186, 195, 201.
Lofva Kristus 28, 50, 70, 78, 138, 144 157,167, 169, 181, 219.
Lokalmissionen 16, 19, 20, 216, 218.
Lotsa 165, 183.
Längtan efter Gud 85, 86.
Löfte 28, 49, 99, 169, 185.
Mera kärlek 12, 44, 53, 78, 91.
Mötas åter 28, 228, 230, 234, 240, 241, 242, 244, 247.
Nåd 100, 111, 112.
Nådastol 6, 36, 67, 73, 76, 85.
Nära Guds rike 122.
När brudgummen kommer 226, 227.
Närmare Gud 63.
Närmare Jesus 88, 90, 100, 107, 179.
Pånyttfödelse 106.
Rädda den förlorade 216.
Samla dem in 16.
Seger 34, 37, 133, 185, 196, 236.
Sköna flod 241.
Skördefältet 14, 15, 17, 24, 180, 196, 250.
Slutsånger 99, 108, 111, 213, 228.
Småningom 20, 240, 242, 250.
Som jag är 51, 130, 135.
Sådd och skörd 180, 281.
Sällskap 24, 76, 100, 202.
Treenigheten 1, 217.
Tro 43, 49, 54, 57, 65, 66, 68, 79, 93, 100, 105, 113, 132, 140, 141, 154, 161, 162, 163, 164, 165, 172, 184, 185, 195, 197.
Trygg i Jesus 87, 92, 93, 155.
Tvifvel 140, 141, 149, 159, 177, 179.
Tälj berättelsen 7, 8, 9, 221.
Urtidens klippa 62, 155, 156, 158.
Var sann 159.
Verksamhet 13, 15, 16, 17, 19, 20, 24, 159, 180, 194, 214, 221, 222.
Väckelser 2, 10, 22, 23.
Välsignade flod 229.
Välsignande 10, 69, 70, 85, 89.
Vänd åter till Gud 123.
Yttre missionen 192, 204, 205, 206, 208, 209, 210, 211, 212, 214, 215, 217, 220, 221, 223, 224.
Zion 198, 199, 222, 224, 251.
Ånger 41, 51, 52, 55, 116, 120, 121, 153. 176, 195.
Återlösningsverket 134, 143, 148, 166.
Ålskande godhet 26.
Ånglar 127.
Ödmjukhet 60, 68.
Öppen 21, 30, 59, 85.

Register.

NO.

Af lifvets sorger pröfvad. 176
Aftonklockor ringa 50
Allt närmre, Herre, Dig 63
All världen snart för Jesus.......211
Barmhärtig Gud i himmelshöjd . . 76
Barn af synd och smärta........149
Barn vi äro af en Kung 199
Bereden väg för Herranom....... 208
Blifve min tro en som ej kan förgå. 33
Blifve min vandring kort eller lång 151
Blott litet ännu, och mitt hem skall jag nå.................246
Blott pilgrimer äro vi............197
Bortom floden ses vi åter........240
Bär ditt kors: ju klarare den krona.........................103
Den blir ej lång vår vandring här. 230
Den, som ständigt verkar trägen. 218
Det finns en väg blott till att vandra på 104
Det fullkomnadt är, så ljöd 189
Det glada bud, att Jesus huld....214
Dig, syndare, Frälsaren kallar.... 42
Dig älske jag än mer............ 78
Din kärlek Frälsare 67
Din, o nådens Gud 92
Djupare kärlek gif 44
Drag närmare Jesus, din Herre och Gud... 100
Dröj kvar hos mig, min afton svinner snar.................109
Du blef min vän, o Jesus. Nu är du allt för mig 154
Du förnummet fröjdens ljud. 133
Du leder mig! Hvad salig tröst....163
Du skall skåda Honom ofvan där. 245
Du, vid hvars allmaktsord 217

NO.

Du är mig oundgänglig 45
Du är min själs behof 82
Dyra Herrens löfte, gifvet........165
Dyre Jesus, bäste vän............ 91
Dyre Jesus, dyre Jesus 80
Dyre Jesus, lotsa mig 183
Ej finns på jorden namn så kärt. 171
Ej än, mitt barn, än litet storm och töcken 243
Endast Jesus känner.... 58
Endast lita, hvart jag är. 172
En enda väg är sann............. 37
En jag känner vi må kalla........ 75
En källa finnes, full af blod 152
En salig stund med Jesus, vår Gud........................ 81
En sång, en jubelsång.......... 186
Er Jesus kallar här 119
Ett banér, ett kungligt, strålande af hopp.....................182
Ett enda namn blott helgonen djupt tillbe...................167
Fram, I kristne stridsmän........219
Framåt I starke, tappre män 15
Framåt, pilgrim, på din vandring. 196
Framåt vandra vi med vår staf i hand........................ 5
Från hvarje storm, som rasar kall. 73
Frälsare, dagen sig sänker........ 59
Frälsare, Din nådastol 6
Frälsare dyre.................... 46
Frälsare, se i Din nåd till mig.... 95
Få vi samlas uppå stranden 241
För denna andaktsstund, o, Gud . 213
För Jesus och hans dyra tro 13
Förtälj mig denna lära 7
Gråt förmår ej frälsa.............132

NO.
Gud, Du förfärlige Kung, som befaller.......... 195
Gud, jag hört Din nåd Du sänder. 121
Guds djupa nåd långt öfvergår....186
Gud välsigna Du mig nu......... 69
Gå ej mig förbi, o Jesus......... 120
Gån, förkunnen ljuflig lära...... 220
Gån ut, I kristne häroldsmän 204
Gör mig, Jesus, mer lik Dig 106
Gör min själ från synden fri 53
Han råda skall, hvart solen ler....205
Hans blod har oss frälst..........148
Hans blod och hans rättfärdighet. 156
Hans frälsningsverk är gjordt.....134
Hans kors vår glädje är 28
Helge Ande, o, jag trår............203
Helig, helig, helig, Herre Gud Allsvåldig.................. 3
Hell Jesu namn! Vid harpors brus. 157
Herre, jag är Din! Jag har hört Din röst 88
Herre Jesus oss välsigna......... 23
Herren med dig, tills vi mötas få. 228
Herre, vi be Dig, o, var oss när... 10
Hit vi från världen fly.......... 22
Hur ljuft det bandet är 202
Hvadan ditt dröjsmål, broder....136
Hvad jordisk sällhet än, min Gud. 68
Hvad kan fröjda all min själ 12
Hvad kan två från synd mig fri . 118
Hvad är världen väl för mig..... 49
Hvem kommer näst att följa Jesus. 129
Hvilken vän vi ha i Jesus........ 74
Härliga, härliga Eden............237
Härliga kärlek, o som............150
Här vid Jesu kors jag dignar.....168
Hör en hviskning kommer.... ...126
Hör min bön, o Jesu kär......... 77
Inför min ande står.............248
I tro jag ser till dig 65
Jag göt mitt dyra blod...........188
Jag har ett kungligt budskap....131
Jag Herrens är, och Han är min... 87
Jag söker hjälplös Jesu blod..... 34
Jag tror på Dig! Din maning nått min själ.....................141

NO.
Jag täljer glad en sanning........ 8
Jag uti himlen en Frälsare äger . 174
Jag vandre, Herre, närmre Dig.... 86
Jag var glad, när de sade till mig . 21
Jag vet ett namn långt mera värdt. 170
Jag vill lofva Dig, Herre, båd morgon och kväll........ ...181
Jag är en främling här............235
Jag är frälst, jag är frälst........144
Jerusalem det gyllne.............251
Jesus dig kärleksfull kallar till sig. 40
Jesus, Du som älskar mig 61
Jesus, från synden............... 90
Jesus, fågeln lik, till Dig.........139
Jesus, jag mitt kors vill taga.....102
Jesus, mer än lifvet kär 84
Jesus städse mild mig leder 161
Jesus syndaren undfår.......... 94
Jubla i fröjd, jubla i fröjd........145
Just som jag är—mitt hopp, mitt mod.......................135
Klaga, sorgsna själ ej mer........117
Klippa Du, som brast för mig.... 62
Kom, Du Salighetens källa...... 70
Kom du, som älskar Gud.........198
Kom, Herre, hör vår röst......... 85
Kom, kom till Jesus.............137
Kom med all din smärta 32
Kom, o kom med din kvalda själ . 39
Kom, o syndare hur fattig......115
Kom till den källa, som bjuder dig ro...... 31
Kom tyngda själ med all din skuld. 36
Kristi kors, min enda ära 101
Led mig, Jesus, vid Din hand.... 71
Led mig, mäktige Jehova........201
Liksom aftonens dagg, när den faller stilla, ljuf............. 97
Litet kärlek, Herre 83
Ljufva tro, att ärans Konung....175
Ljus öfver nattlig trakt.........223
Lofven I Fadren för Hans rika kärlek.......... 1
Långt bortom hafvets våg, bortom dess brus....................212
Låten alla folken höra: Herren Gud är Kung............... 221

NO.
Låt mig förtälja än en gång 9
Lägg din sorg på Jesus 79
Med kärlig hand Han leder mig . 162
Milde Jesus, Du min Gud. 179
Min Frälsare, Guds Lamm 116
Min förtröstan står blott till Dig . 93
Min Gud, som bönen hör. 110
Min Gud är mitt ljus, hvi frukta mig här 27
Min lefnad, o, så snabb förgår. . . . 231
Min själ sig fröjdar dagen lång . . 138
Min synd är stor, min kraft är svag. 54
Mitt hjärtas Sol, o Jesus kär. 108
Mitt land af korn och vin jag nått. 233
Mitt land i frihetsglans 224
Må jag bli ett ljus för Jesus 194
Ned uti dalen vill med Frälsaren jag gå 43
Nu fröjdas mitt hjärta i Jesus Krist 143
Nu är med Kristus korsfäst jag . . 47
När de mörka stormmoln hopas. . . 14
När från syndens stig vi vända oss till Gud 128
När jag bad om nåd i den starkes fjät 200
När Jesus kommer att mild belöna. 227
När min dag ej finnes mer 193
Närmre, närmre, Herre, Dig 107
När vid bönens port vi stamma . . 96
När vi samlas till slut vid Jordanen. 234
När vår Brudgum kommer 226
O, allt närmre mitt hem, o, allt närmre hvar dag. 249
O, att därofvan vara 238
O, blicka upp, o, blicka upp 185
O, blott ett steg till Jesus. 125
O, blödde Han, min Jesus huld. . 190
O, bryt mig, dyre Jesus, lifvets bröd. 191
O, du Guds barn, var sann 159
O, du ljufva bönestund 30
O, efter molnen, solljus 236
Ofta, ofta vilsen jag irrat. 55
O Gud, var när mig dag och natt. . 89
O Herre Jesus, mild mig hör. 130
O, hör mitt rop, var nådefull mot mig 41
O Jesus, Du, som ser i nåd till mig. 160
O Jesus, jag längtar att renas i Dig 173
O Jesus, låt Din klarhets blick. . . . 60
O Jesus, tag min hand i Din 164
O Jesus, vi be Dig, sänd sanningens glans. 210
O, kom blott till nådens och kärlekens brunn. 124
O, ljufva, ljufva bönestund. 72
O min Jesus, låt Din ande. 184
Om än många min lefnads synder. 57
O, se Guds Lamm, Guds Lamm . 146
O, sälla dag, då jag till slut 147
O, tag morgonens vingar, flyg hänförd dit opp 29
O, tänk på hvart hem ofvan där . 244
O, välsignadt Kristi kors, det kära. 25
På hans skördefält än du verka må. 17
Red Du Din boning här 105
Räck mig, o barn, din hand 56
Rädda de sjunkande. 216
Samla dem in, ty än är det rum. . . . 16
Si, en källa rinner opp. 11
Si, morgonljuset bräcker. 206
Si, till min ande, drömmande stilla. 166
Sjung, min sälla själ, om Jesus. . . 173
Skin, ljusets Ljus, hitin. 48
Skön bland kullar Zion hyllas. . . . 224
Snart, o snart, när de skördemän. 250
Snart sluta skall all jordisk möda. 247
Snart vi nå vårt sommarland. 242

NO.
Sprid, o, sprid, du dyra ord. 192
Statt upp, bjud dagen: hell 222
Så i kärlek du, när morgonstrålar glimma 180
Så nära hans rike! Hvi dröjer du väl 122
Sänd ut, o Herre, sänd 215
Tag, du barn af sorg och smärta . 169
Tag hans dyra löfte blott. 99
Tidens klippa, i Din remna. 158
Till Grönlands snölaviner. 209
Till vårt verk, till vårt verk, som Guds tjänare blott. 19
Tomhändt, med förkrossadt hjärta. 153
Tro på Gud, min broder 113
Trygg uti Jesu armar 155
Tvifla ej på Frälsarns makt 177
Ur Lammets tron den flödar. 229
Uti en härlig strid vi gått, ... 18
Vak upp min själ till hänförd sång. 26
Var när mig, Herre Jesus. 35
Verka, när morgonstunden. 20

NO.
Vid Ditt kors håll Du mig kvar . 142
Vid Ditt kors jag nignar ner. 66
Vid nådens dörr jag ligger, Gud . . 52
Vi lofva Dig, Gud, för din älskade Son 2
Vi stå på helig mark. 98
Vår Herre Jesu Kristi nåd och frid. 111
Vår starkhets Gud i himlens höjd. 4
Vårt eget land er bjuder. 207
Vänd om, o, vänd om! Vill du dö i din skuld 114
Älska jag vill Dig 112
Än en dag i möda. 24
Änglar sväfva nu omkring. 127
Ännu blott några skyar 239
Än några snabba år. 232
Är den mörk din lefnads dag. 140
Är din synd äfven blodröd 123
Är korsets tyngd för Jesus blott. . 64
Ödmjukt bekänne 38
Ödmjuk vid Din fot, min Frälsare, jag ligger. 51

VALDA HYMNER

SÅNGBOK

—FÖR—

...ENSKILD OCH ALLMÄN UPPBYGGELSE...

—I—

FÖRSAMLINGEN, SÖNDAGSSKOLAN OCH HEMMET

II.

A. J. ROWLAND,
1420 CHESTNUT STR., PHILADELPHIA, PA.

VALDA HYMNER.

I. GUD.

1. GUDS LOF, FULLKOMLIGHETER, VERK OCH FÖRSYN.

No. 1. Hela världen fröjdes Herran.

J. ARRHENIUS.

1. He - la värl-den fröj-des Herran Ti - digt och af hjär - tans grund.
2. Han är den oss haf-ver ska-pat Sig till folk och fo - ster - får,
3. Tac-ken Honom i Hans portar, Lofven Honom i Hans gård;

Kommen i - från or - ter fjär-ran, I som stån i Hans för-bund.
Frälsat det, som var för-tappadt, Och är den, som med oss står,
Kommen hit från al - la or - ter; Pri - sen den om oss har vård;

Trä-den fram med lust och fröjd, Sjun-gen Gud i him-mels-höjd.
Vill oss ändtligt fö - ra in Ut - i him - la-gläd-jen Sin.
Han är mäk-tig, god och blid, Hål - ler tro i e - vig tid.

No. 2. Det finns en Gud.

J. Hayden.

mf *f*

1. Det finns en Gud, hvars all - makts ord Har fram - bragt
2. Jag ser Hans spår, hvarhelst jag går: På allt Hans
3. Det finns en Gud, det sä - ger mig Allt hvad för

p

him - mel, haf och jord. Det vi - sar blom - ster-än - gens
namn in - ri - stadt står. I må - nens sken, i stor-mens
ö - gat vi - sar sig; Ja, äf - ven i mitt e - get

pp *f*

dräkt, Det hvi - skar af - ton - vin - dens fläkt; Det har mig
sus, I få - gelns sång, i for - sens brus, I so - lens
bröst Jag hvi - ska hör en sak - ta röst: Det finns en

f

å - skans dun - der sagt, Det vitt - nar stjär - ne - him - lens prakt.
glans och ma - je - stät Jag hör Hans röst och ser Hans fjät.
Gud, hvars all - makts ord Har frambragt him - mel, haf och jord.

No. 3. Lofvadt Herrens namn.

W. H. CLARK. Arr. by WM. J. KIRKPATRICK.

1. Väl - sig - nad Han, som e - vigt styr Ut - i gu-dom - lig makt, Som gaf sin Son att dö för oss, Och ljus och frälsning bragt!
2. Min Fa - der, Frälsa - re och vän, När synden allt för - ödt, Din frälsningsplan Du ge - nomfört, Ty Du för al - la dött.
3. Ditt namn skall bli Im- ma - nu - el, Fridsfursten i all tid All världens Her-re, hvilkens namn Är sa - lig - het och frid.
4. Din fräl-sta hjord Dig bringa skall Sin dyrkan och sitt pris Och vid Din fot för - kun - na Dig Al - le - na skön och vis.
5. Hur skönt det varda skall en gång Att i de fräl - stas värld Få e - vigt lof - va kring Din tron Din kärleks ri - ka gärd!

Kör.

Lofvadt Herrens namn! Lofvadt Herrens namn! Lofvadt vare e - vigt Hans namn!
Lofvadt Herrens namn! Lofvadt Herrens namn! Lofvadt vare e - vigt Hans namn!

From "Hymn Songs." Used by per. of JOHN J. HOOD, owner of copyright.

No. 4. Höga Majestät.

S. J. HEDBORN.

1. { Hö - ga Ma - je - stät! vi al - le För Di - na föt - ter
   { E - vig är Din makt och ä - ra; Dig jord och him-mel

2. { Oss väl - sig - na och be - va - ra: Med nåd Ditt an - sik-
   { Här Ditt namn vi vil - ja sjun - ga; Och se - dan, med en

ne - der fal - le: Ditt lof från vå - ra hjär - tan går.
vitt - ne bä - ra: Af allt Ditt verk Du of - fer får.
te för - kla - ra Och vänd det till Ditt folk med frid!
he - lig tun - ga, Dig lof - va, Gud, till e - vig tid,

Dig lof - va Ke - ru-bim, Dig sjun - ga Se - ra-
Med Di - na Ke - ru-bim Och Di - na Se - ra-

fim. Ho - si - an - na! He - lig är Gud, All
fim. Ho - si - an - na! He - lig är Gud, All

världens Gud, All krafts och nåds och vis - doms Gud!
världens Gud, All krafts och nåds och vis - doms Gud!

No. 5. I korpungar små.

L. ALMQUIST.

p

1. I korp - un - gar små, ej kun - nen I så, Ej
2. "Jo, ser du, vi bo i trygg-het och ro, Vår
3. I blom-mor så små, hur kun-nen I få En
4. "Jo, stil - la vi se mot him-len och le, Vår

f

sam - la i la - dan ett en - da - ste strå! Hur kunnen I få hvar
Fa - der oss fö - der; vi gla - da det tro. O, gör du som vi: var
kläd-nad så präk-tig ? o, sva-ren där - på! Ej spinnen I så, ej
Fa - der oss klä - der förr'n därom vi be. Var stil - la som vi: Hur

mål-tid än - då? O, sä - gen mig, ty jag ej kan det för - stå!
sorg-lös och fri, Tro blott och lid stil - la, hur glad skall du bli!"
sömmen där-på, Och kungar ej ä - ro så kläd - da än - då.
skön skall du bli, Om Her-ren dig klä - der sin mantel ut - i!"

No. 6. Från evighet Du var, o Gud!

N. J. Russell, by per.

1. Förr'n bergen lyf - te hjässan opp, Och allt stod fram uppå Ditt bud. Och ti - den bör - ja - de sitt lopp, Från e - vighet Du var, o Gud.
2. För Dig ju ä - ro tu-sen år Som dagen den i går framgick. Hvad va-rit, är och fö - re-står, Du skå-dar i en en - da blick.
3. Men, ack, vårt lif lik-som en ström, Likt flyktig tanke bort det far, För-svinner som en morgondröm, Och endast minnet blif - ver kvar.
4. O Gud, oss där-för nåd beskär Att så begag - na hvar minut, Att vi till sist må blif - va där, Hvar lif och frid nå al - drig slut.

No. 7. Så älskade Gud världen.

Betty Ehrenborg.

1. Så äl - skade Gud världen all, Att Han ut-gaf sin en - de Son, Att hvar och en, som på Honom tror, Skall få ett e - vigt lif.
2. Ty där - ut - i står kär - le-ken, Ej att vi haf-va äl - skat Gud, Men där - ut - i att Han äl - skat oss Och gif - vit oss sin Son.
3. Ja där - i är Guds kär-lek stor Vorden up - pen - bar till oss, Att till för-so - ning för all vår synd Han haf-ver sändt sin Son.
4. Han haf-ver oss sändt Je-sus Krist, Att på Honom vi sko - la tro, Att ge - nom Honom vi lef - va må Och äl - ska för Hans skull.

No. 8. Lofva Herren!

Af WEBER.

1. Lof - va Herren Gud, min själ! Hvad Han gör, är rätt och väl:
2. Trö - sta ej på nå - gon man, Hu - ru hög han va - ra kan,
3. Män-niskan är fö - re - lagdt, Som Gud själf oss haf-ver sagt,
4. Se! hvad blir då hen - nes makt, Hennes an - slag, hen-nes prakt?

Lof - va Ho-nom i all tid, Ty Han nå - dig är och blid.
Ty han hjäl-pa ej för - mår, När du mest i nö - den står.
Dö och å - ter bli till jord, Där af män - ni - skan är gjord.
Allt för-lo - radt blir och dödt, Allt för-vand-ladt och för - ödt.

5. Evigt salig är den man,
Som på Gud förtrösta kan;
Den hos Honom söker råd,
Säker är att finna nåd.

6. Gud är den, som med ett ord
Skapat himmel, haf och jord;
Men af allt, som jorden bär,
Mänskan Honom kärast är.

7. Den, som hungrar, gör Han mätt;
Skaffar den förtryckta rätt;
Löser den, som fången är,
Och den blinda syn beskär.

8. Han upprättar mer och mer
Den, som ligger slagen ner;
Älskar den, som lefver from;
Spar den onda till sin dom.

9. Herren ser till änkors nöd;
Ger de faderlösa bröd;
Främlingar Han nåd beter,
Slår de ondas anslag ner.

10. Zions Gud är hög och stor;
Salig den, på Honom tror!
Lofva Herren, gammal, ung!
Gladligt halleluja sjung.

2. KRISTI MÄNNISKOBLIFVANDE.

No. 9. Var helsad sköna morgonstund.

J. O. Wallin.

1. { Var hel - sad, skö - na mor - gon - stund, Som af Pro-
   { Du sto - ra dag, du säl - la dag, På hvil - ken
2. { Guds vä - sens af - bild, och lik - väl En män - sko-
   { Han kom - mer, följd af frid och hopp, De vil - la -

fe - ters hel - ga mun Är oss be - bå - dad vor - den!
himlens väl - be - hag An - nu be - sö - ker jor - den!
son, på det hvar själ Må glad till Gud sig vän - da,
de att sö - ka opp Och hjäl - pa de e - län - da,

Un - ga Sjun - ga Med de gam - la; Sig för - sam - la
Vär - ma, När - ma Till hvar - an - dra Dem, som van-dra

Jor-dens bö - ner Kring den Stör - ste af dess sö - ner.
Kärleks - lö - sa Och ur us - la brunnar ö - sa.

3. Han tårar fälla skall som vi,
Förstå vår nöd och stå oss bi
Med kraften af Sin anda,
Förkunna oss Sin Faders råd
Och sötman af en evig nåd
I sorgekalken blanda,
Strida, Lida
Dödens smärta,
Att vårt hjärta
Frid må vinna
Och en öppnad himmel finna.

4. Han kommer, till vår frälsning sänd,
Och nådens sol, af Honom tänd,
Skall sig ej mera dölja.
Han själf vår herde vara vill,
Att vi må Honom höra till
Och Honom efterfölja,
Nöjda, Höjda
Öfver tiden,
Och i friden
Af Hans rike
En gång varda Honom like.

No. 10. Upp, Zion, upp.

J. Blomqvist.

1. Upp, Zi - on, upp, brist ut och sjung, Stäm nu din lof-sång sina - a.
Han kommer ko-nun-gar-nas Konung Och Herren öf-ver a - a.
Kom - mer hit med nå - dens ord Till vår ar - ma jord Dess barn att sö - ka upp Samt ro och frid och hopp Åt menskligheten gif - va.

2. Från härlighetens sälla land
Till oss Han stiger neder
Och löser våra bojors band,
Ur fångenskap oss leder.
Barmhertig, saktmodig, mild,
Faderns sanna bild,
Af nåd och sanning full,
För våra synders skull
Han Sig i döden gifver.

3. Dem hjertats portar höga gör,
Dess dörrar öppna vida
För Konungen, som sparar för
Och mäktig är att strida.
Han är Herren Zebaot,
Gån nu för Hans fot
All verlden böje sig
Och prise nu med dig
Hans namn, som evigt blifver

No. 11. Änglarnes lofsång.

1. Ä - ra va - re Gud i höj - den och frid på jor - den och
och frid på

frid på jor - den, män - ni-skor-na en god vil - ja.
och frid på

Ä - ra va - re Gud, ä - ra va - re Gud i
ä - ra vare ä - ra vare

höj - den och frid och frid på jor - den och

frid på jorden och män - ni-skor-na en god vil - ja.

No. 12. Hör hur änglasången klingar!

J. A. Hultman, by per.

1. Hör hur äng-la-sån-gen klin-gar, Ut - i himmelsk har-mo - ni.
2. Hvad Profe - ter-na ha skrif-vit, Hvad de gam-le för - ut - sagt;
3. Himmel - ri - kets sto-re Fur-ste Sti-git ned från himlens tron,
4. Fröjda dig, du lil - la ska - ra, Ut och möt din Fräl-sa - re!

Sa - lig ny - het den oss bringar; Nå got stort har händt, ack si!
Det har nu fullbordadt blif - vit, Det har nu framträdt med makt.
Han, bland konungar den Störste Vor-den är en mänsko - son.
Snart får du till Honom fa - ra, Att för e - vigt Honom se.

Kör.

Fröjd i him - len, frid på jor-den Och bland oss Guds välbe - hag;
Nu Guds Son är mänska vor-den, Fräl-sa - ren är född i dag!

No. 13. Förlossningen är vunnen.

L. Petri.

1. { För-loss-nin-gen är vun - nen: Guds Son från e - vig - het
   { Af Fadren är upprun - nen Till världens sa - lig - het.

Han är den mor - gon - stjär - na, Som ly - sa kan och vär - na I mör - ker och i kval.

2. Han människa är vorden.
En lofvad nådetid
Har uppgått öfver jorden
Med ljus och hopp och frid.
Nu dödens makt är krossad
Och syndens boja lossad
Och öppnad himlens port.

3. O, Kriste! oss benåda,
Så att i tron vi må
Ljus i Din sanning skåda,
Lif af Din kärlek få.
Till Dig vårt hjärta längtar,
Från världens flärd det trängtar
Till Din rättfärdigdet.

4. Din fader Dig allena
Har gifvit allt i hand,
Att Du må allt förena
Med trons och fridens band
Och så åt Dig förvärfva
Ett folk, som sällt skall ärfva
Det rike, Du beredt.

5. Hvad Fadren Dig har gifvit,
Du ej borttappa vill;
Du för till rätta lifvet
Allt hvad Dig hörer till.
Dit värdes mig ock föra,
Att jag må Dig tillhöra
I tid och evighet.

No. 14. Barnet i krubban.

J. Blomqvist. Svensk folkmelodi.

1. Till Bet - le-hem nu vi skynda, Till stal-let, det lå - ga, vi gå
2. Der ser jag, o hvilket under, Det bar-net, som oss blifvit födt,
3. Ej guld, ej rökverk och myrra Jag har att Dig gif - va, o nej.

Och se bar - net un-der - ba - ra, Som hvi - lar i krubban på strå.
Der den So - nen oss är gif - ven, Där or - det som kläd-des i kött.
Men hur väl det är, o Her - re, Af mig Du be-gär det ju ej!

4. Men ett jag vet Du vill hafva,
Ett enda som fröjdar Din själ,
Och det är mitt arma hjärta:
Den gåfvan behagar Dig väl.

5. Så tag då, Herre, mitt hjärta,
Kom själf att där blifva och bo.
Låt ock mig hos Dig, o Jesu,
Få hvila beständigt i ro.

No. 15. Herren i Davids stad.

1. O du sa - li - ga, O du he - li - ga Jordens fröjdfulla högtids dag.
2. Född är Frälsa-ren Och Förlossaren, Kristus, Herren, i Davids stad.
3. Sto-ra, he - li - ga, O-ut-säg - li - ga Gåfvor få vi af Fadrens hand.

Ä - ra ske Herran! Nä-ra och fjärran, Änglar förkunna Guds välbehag.
Kommen är friden! Himmelska tiden Nu är fullbordad, min själ, var glad.
En är ock Anden, Som oss vid handen Leder till hemlandets sälla strand.

No. 16. Till Betlehem.

J. M. L. — Svensk folkmelodi.

1. { Till Bet - le-hem mitt hjär - ta I stil - la pil-grims färd
Nu skyndar från den smär - ta, Som bor bland ti-dens flärd
Där vill min själ sig göm - ma, Där har min tro sin skatt.
Jag vill ej Je - sus glöm-ma, Sen Han fått hjär-tat fatt.

2. Du mörka stall och ringa,
Dock ljust, när i dig är
Det barn, som oss kan bringa
All fröjd som tron begär.
När Jesu krubbas minne
Mig rätt till hjärtat går,
Förklaras för mitt sinne,
Hvar jag all ära får.

3. Men hvarför skall jag skåda
All världens Herre här,
Där hö och strå förråda
Blott armod, nöd, besvär?
Hvi ser jag himlens Furste
I mörka stallet bo,
Bland konungar den Störste
I krubban söka ro?

4. Ack jo, Du ville visa
Dig som den armes vän,
Att tiggarn må Dig prisa
Så väl som konungen.
Den ringaste på jorden
Du ville nalkas huld
Och skänka kärleksorden
Och trons och hoppets guld.

5. Tillbedjande jag skådar
Dig, Jesus, Gud och man,
I ordet Du mig bådar
Hvad godt Du vill och kan.
Så ringa, dock så mäktig,
Så huld och dock så stor.
Från himlen hög och präktig
Du kom, i stall Du bor.

6. En fågel har sitt näste,
Ett vilddjur har sitt bo,
Du under himlens fäste
Ej finner hem, ej ro,
Att trött Ditt hufvud luta
En boning Du ej fick
Och knappt en famn att sluta
Dig till, då här Du gick.

7. O kom, jag har upplåtit
Mitt hjärtas dörr för Dig,
Du som mig allt förlåtit,
Med Gud försonat mig.
Kom Jesus, alltid gästa
Uti mitt hjärtas hus.
Kom att Din brud Dig fästa
I nåd, i tro, i ljus!

No. 17. Fridsfursten.

BETTY EHRENBORG.

1. { Ett barn i dag är oss gif - vet, En Son är skänkt oss i dag.
   I Ho-nom fin-ner du lif - vet, I Ho-nom Gud har be - hag.

2. { I värl-den krigen väl bullra, Och makt sig spänner mot makt;
   Men på den spädastes skuldra Är her - ra-dömet dock lagdt.

I Ho - nom upp-går för jor - den Den ny - a himmelens sol.
Och öf - ver-äng - lar-nes ska - ra Kring Ho-nom prisande står,

Ack skal - le, skal - le de or - den Med makt från pol och till pol.
Som är och var och skall va - ra, Då jord och himmel förgår.

3. Han Råd och Underlig kallas;
Själ, må Han råda för dig.
Han känner hjärtgrunden allas;
Han skådar doldaste stig.
Han heter Kraft, o var stilla,
Låt Honom föra dig an.
Hvem kan nu göra dig illa,
Sen Han för dig blifvit man!

4. Han, Hjälten, stred för dig striden
Mot hela mörkrets förbund.
Han, fridens Furste, till friden
Har lagt en ovansklig grund.
Han, evig Fader, vill vara
Åt dig, då får du ock tro,
Att den är trygg för all fara,
Som har i Honom sin ro.

3. KRISTI LIDANDE OCH DÖD.

No. 18. Du går, Guds Lamm.

J. O. Wallin.

1. Du går, Guds Lamm, Du mil-da, O - skyl-di - ga och re - na!
Att oss, i - från Gud skil-da, Med Gud i - gen för - e - na.
2. Att kunna oss väl - sig - na, Du lå - ter Dig för-ban - na.
De tyng-da skul-dror dig-na, Blod droppar från Din pan-na.

Ditt hjär - ta bär vår sve - da, Att vå - ra hjär - tan fre - da.
Guds vre - des kalk Dig bräd - das, Att syn - da-re må räd - das.

Pris va - re Dig, o Je - su!

3. Fast änglars legioner
Din bön kan nederkalla,
Fast öfver himlatroner
Din vink förmår befalla;
Du villig bojan tager
Och tålig bördan drager.
Pris vare Dig, o Jesu!

4. Men Gud, som Dig ej skonat,
Min synd mig nu förlåter.
Hugsvaladt och försonadt,
Mitt hjärta lefver åter.
Mitt hjärta jag Dig gifver
Och Din för evigt blifver.
Pris vare Dig, o Jesu!

No. 19. Guds rena Lamm.

Guds rena Lamm, oskyldig
På korset för oss slaktad,
Alltid befunnen tålig,
Ehur Du var föraktad!
Vår synd Du hafver dragit
Och dödens makt nedslagit.
Gif oss Din frid, o Jesu!

O. Petri.

No. 20. Vid Korset.

"Vänden eder till mig, så varden I saliga." —Es. 45: 22.

I. Watts. R. E. Hudsom, by per.

1. O, blöd-de Fräl-sa-ren för mig? O, led Han gis - sel - slag
2. Var det för vå - ra syn-der blott Hans blod på kor-set rann?
3. Ej gäl - da kan dock sorgens tår Min dju-pa kär-leks-skuld.

Och gaf Han upp sitt hel - ga lif Blott för en mask, som jag?
O nåd, o kär - lek, u - tan mått! Ditt djup ej mä-tas kan!
Mig själf jag ger— allt jag för-mår—: O, tag mig, Her-re huld!

Kör.

Vid Hans kors, vid Hans kors, där jag först såg mitt hopp, Och mitt hjärtas tun-ga bör-da föll af, föll af, Det var där ett ljus ut - i tron gick opp: Och jag pri - sar den säll-het Han gaf!

No. 21. Vi tacka Dig, o Jesu god.

J. Svedberg.

1. Vi tac-ka Dig, o Je-su god, Som rin-na lät Ditt dy-ra blod. Från satans makt och ar-ga list Har Du oss löst, o Je-su Krist.
2. Vi bed-ja Dig, sann Gud och man: Slit sön-der vå-ra synders band, Fräls oss i-från en e-vig död Och stå oss bi i all vår nöd!
3. Be-va-ra oss för syn-da-men; När kor-set tryc-ker, var ej sen Att hjäl-pa, styr-ka, stöd-ja så, Att det för svårt ej va-ra må.
4. O Je-su, Du vår bro-der kär, Du vill oss all-tid va-ra när. I vårt e-län-de hos oss blif Och hjälp oss till ett e-vigt lif!

No. 22. Min blodige Konung.

A. C. Rutström.

1. Min blo-di-ge Konung på kors-trä-dets stam, För-ak-ta-de Her-re, o-skyl-di-ga Lamm! Din klädnad är blo-dig, Du
2. Du grå-ter, Du kvi-der, Du tig-ger om nåd, Du händerna vri-der och vet in-gen råd. I tret-ti års träldom Du
3. För mig Du blef så-rad, för mig Du blef träl; Du smaka-de dö-den, att räd-da min själ; Du hän-ger för-ak-tad, men
4. Din hel-ga le-ka-men mitt på-ska-lamm var: Den bitt-ra-ste gal-la för säll-het du tar; Att gö-ra mig sa-lig Du

ängslas, Du ber, Du lig - ger på mar-ken med an - sik - tet ner.
li - der all nöd, Och sist Du oss fräl-sar i - ge - nom Din död.
tän-ker på mig; Du be - der för an - dra, men glömmer bort Dig.
li - der all nöd; Att skän-ka mig lif - vet Du hän - ger där död.

No. 23. Se Guds Lamm.

Innerligt. Ej fort. Ord och musik af J. Blomqvist.

1. Se Guds Lamm, det hel - ga, re - na, Som all världens synder
2. Se Guds Lamm, som ängslas, kvi - der, Ned-tryckt af vår synd och
3. Se Guds Lamm, o blif ej bor - ta, Själ, från den - na nå - da-

bär, Je - sus Kri-stus, som al - le - na Fa - sta frälsningsklippan
nöd. Se Guds Lamm, som för oss li - der Kor-sets bitt - ra mar-ter-
stol. Känn din sökningstid, den kor - ta; Än - nu strå - lar nådens

är. Kom till Ho-nom med din smär-ta, Lyss - na till Hans ljufva
död. En - de So - nen Gud ej sko - nar; Hvil-ken nåd! På Fadrens
sol. Se Guds Lamm, det helga, re - na, Som all världens synder

röst. Han ditt sju - ka, sorgsna hjärta Gif - ver häl - sa, bringar tröst.
bud Blo-det gju-tes, som för-so-nar Ar - ma syn - da-re med Gud.
bär. Kom till Je - sus, Han al - le - na Världens frälsnings klippa är.

No. 24. Svinga dig, min ande, opp.

J. ARNDT. P. U. STENHAMMAR.

1. Svin-ga dig, min an - de, opp Till de dju-pa så - ren,
2. Silf - ver hjälpte ej och guld Att från dödens sna - ra
3. Ta - ger jag i tron det an, Räk - nad då jag blif - ver

Där för - so-ning, frid och hopp Finns för ar - ma få - ren.
Fräl - sa oss från syndens skuld Och från domens fa - ra.
Ren, o - skyldig så-som Han; In-tet kvar då blif-ver

Se Guds Son, din her - de god, Dig till go - do blö-der,
Men Guds e - gen kä - re Son Sig till of - fer gjor - de,
Af den synd jag öf-vat har. Fast jag in - för Her-ran

Å - ter - lö - ser med Sitt blod Huld - rikt Si - na brö - der.
Led o - skyl-digt, fräl - ste från Hvad vi li - da bor - de.
Mycket bru-tit, Hans för-svar Drif - ver vre-den fjär - ran.

Å - ter - lö - ser med Sitt blod Huld-rikt Si - na brö - der.
Led o - skyl-digt, fräl - ste från Hvad vi li - da bor - de.
Mycket bru-tit, Hans för-svar Drif - ver vreden fjär - ran.

4. Äro ej Hans öppna sår
Himladörrar vida,
Hvarest syndarn ingå får,
När hans hjärtsår svida?
Med den klara purpursaft
Ur Hans kärleks källa
Lifvets flod, med balsamkraft,
Ses i strömmar välla.

5. Svinga dig dit upp, min själ,
Till de såren sköna:
Där du finna skall dig väl,
Frid och hvila röna!
Sätt dig, lilla dufva, där
I ditt klipponäste;
Skydda skall din Jesus kär
Dig i detta fäste!

No. 25. Tänk, o, min själ.

1. Tänk, o, min själ, den dy - ra - ste stun-den, Då för dig gäl - de lif, död och allt! Medlaren ut - stod dö-den i grun-den I vår ge - stalt, Tills Han för dig de tu - sende pun-den Ha - de be - talt.
2. Al - la i En, den E - ne för al - la Dog för vår synd på vre-de-nes dag, Smaka-de dö - dens bitt-raste gal - la En-ligt Guds lag. Himmel och jord må stå el - ler fal - la, Sa-lig är jag.
3. Allt hvad man lif och sa - lig-het kal - lar, Allt det nu finns i Medlarens blod. Nå-denes haf vår jord öf-versval - lar Lik - som en flod. Klangårs basu-nen högljudt nu skal-lar. Själ, haf godt mod!
4. Tör - sti - ga hjor-ten käl - lan nu fun-nit, Där han får lif och sval-ka i sig. Je - sus ur nät, som sa - tan har spunnit, Fri - a - de mig. O, hvilken sällhets-höjd jag har vun - nit, Je - sus, i Dig.

No. 26. Kommen, bröder.

O. A. Ottander.

1. Kommen, bröder, vi nu tå - ga Upp till Zi - ons hel - ga stad.
2. Se Han li - der, se Han blö-der; O hvad kval i den - na stund!
3. Sam-me Je - sus du ock haf - ver, Samme Je-sus än i dag.

Kommen, al - la till att skå - da Sy - nen up - på Gol-ga - ta.
Tänk hur varmt Hans kärlek glö-der, Han ger röf - va-ren miskund.
Han har, så - som e - vig Fa - der, Ic - ke om - bytt sin-ne - lag.

Kom och se Guds Lamm, som bär Världens synd, vår Frälsare det är.
Hand-lar sen på det-ta vis: Röf-varn tages med till pa - ra - dis.
Du har sam-ma nåd och rätt: Je-sus hand-lar än på sam-ma sätt.

Kom och se Guds Lamm, som bär Världens synd, vår Frälsare det är.
Hand - lar sen på det-ta vis: Röfvarn tages med till para - dis.
Du har sam-ma nåd och rätt: Je-sus handlar än på samma sätt.

4. Du kan tydligt nu förfara,
Huru varmt Han älskar dig,
Huru kär du måste vara,
Då för dig Han offrar Sig.
Här din himmel nu du ser.
Säg hvad kan du väl dig önska mer?

5. Gud ske lof för denna gåfva!
Större aldrig tänkas kan.
Kommen, syndare, att lofva,
Lofva högt vår Gud, vårt Lamm,
Som har offrat Sig för oss.
Vi nu evigt slippa att förgås.

No. 27. Jesu Kors.

"För sina barn är Han en tillflykt." —Ordspr. 14: 26.

Miss E. C. Clephane. Ira D. Sankey.

1. Till Je - su kors jag flyk - tar Från brännhet ö - kensand, Till skuggan af en Klip - pa fast I pröf - nin-gar-nes land, Ett hem i ö - de - mar-kers natt, En hvi - la på min färd Vid mid - dags-stundens dju - pa glöd Här ut - i mö-dans värld!

2. O tryg-ga, säl - la fri - stad! O tillflykt ljuf och kär! O skyggd, där Hans rättfärdighet Med nåd för-bun - den är! Som Ja - cobs drömda ste - ge opp Mot Herrens bo - ning gick, Mot him - len hö - jes Frälsarns kors In - för min an - des blick.

3. Där döl - jes i dess skug - ga —Men bortom det lik - väl— En mörkrets graf, som öpp - nas djup Att slu - ka kropp och själ; Men fram - för grafven kor - set än Med sträck-ta ar - mar står, Att häj - da oss förr - än vår själ Dess dju - pa afgrund når.

4. På Jesu kors mitt öga
Ån stundom skåda kan
Den sargade, som dog för mig
Och Herrens nåd mig vann;
Och mäktig rörd jag ropar då:
Hur kärleksrik och huld!
Hur full utaf barmhärtighet
Trots all min syndaskuld!

5. Jag tar, o kors, din skugga
Till fristad här för mig.
Ett annat ljus ej önskar jag,
Än det som går från dig.
Jag låter världen ha sin gång,
Uti din frid förnöjd—
Mitt syndadjup min enda sorg,
Och korset all min fröjd!

No. 28. Oljoberget.

1. Si, det är natt på ber-gets höjd! På Ol - jo-berget, stjärnors sken
2. Si, det är natt och skild från allt, Han kämpar uti ån - gest svår.
3. Si, det är natt, för andras skuld Ses Smärtans man nu grå-ta blod;
4. Si, det är natt; i him-lens höjd Hörs sången re'n af äng - la - kör;

Ha slocknat och till jor - den böjd Här Frälsarn beder helt al - le'n
Bredvid den bleka mans ge - stalt Johan-nes va-ka ej för - mår.
Men glömdes ej af Fa - dren huld, Mot jorden böjd med ängsligt mod.
Fast ej af dödligt ö - ra röjd, Den ljuflig tröst till Je - sus för.

4. KRISTI UPPSTÅNDELSE.

No. 29. Kristus är uppstånden!

Något långsamt. Harm. af A. Elfåker.

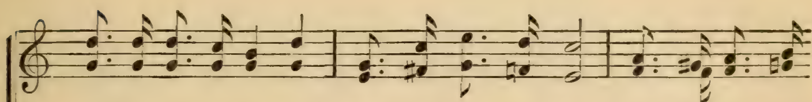
1. Kristus är uppstån-den! Fröj-da dig, min själ. Kri - stus är upp-
2. Nu må jag väl jub - la, hål-la på - ska-fröjd Al - la mi - na
3. Sjung om denne vännen, som mot dig så huld Öpp - nat him - len

stån - den! Nu är all - ting väl. Sla-gen blef nu dö - den,
da - gar glad, af hjär - tat nöjd. På - ska-lam - met Je - sus
å - ter, ga - tor - na af guld. Där i e - vig säll - het

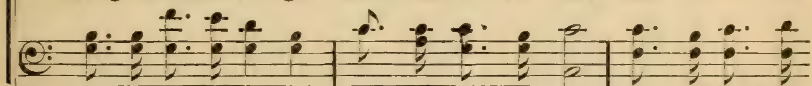


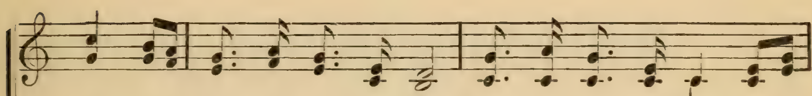
han har in-gen makt, Ormens hufvud krossadt, så har Herren sagt.
är min sa - lig-het. Ä - ra, hal - le - lu - ja, pris i e - vighet!
snart du får med fröjd Sjunga om Hans kär - lek, sa - lig. glad och nöjd.



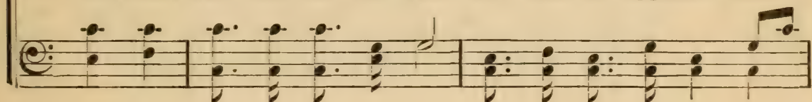


Sjung då, medarfvin - ge: Kri - stus lef - ver än, Han är nu din





bro - der, Gud din far, din vän, Kri - stus är uppstån - den.





ly - der hälsningen. Dö-dad blef vår Je - sus, men stod upp i - gen.



No. 30. Sitt öga Jesus öppnat har.

J. O. Wallin. Albert Lindström.

1. { Sitt ö - ga Je-sus öpp-nat har Och mörk - ret är för- drif - vet. }
   { Det hel - ga lif Han å - ter - tar, Som var för oss ut- gif - vet. }
Hjälten fram ur graf - ven går, Och på Hans se - ger - fa - na står: Uppstån - del - sen och Lif - vet.

2. Till ljusets rymder nu mitt lopp,
Mitt hjärtas hopp, skall sträckas.
Jag skall stå opp, som Han stod opp,
Jag skall med Honom väckas
Till ett lif, som ej förgås,
Som af förgängelsen ej nås,
Af synden ej befläckas.

3. Du död, hvar är din udd? Hvar är
Din seger, afgrundsskara?
Det lif, som Jesus mig beskär,
Kan ingen död befara.
Evigt hör jag Honom till,
Som sade: "Där jag är, jag vill,
Att mina skola vara."

No. 31. Han är ej död, Han lefver!

Harm. af A. MANKELL.

1. Hal - le - lu - ja! Upp - stån-den Vår Her - re Jesus är,
2. Hal - le - lu - ja! Be - skåden Det rum, där lagd Han var!
3. Hal - le - lu - ja! Vi hö - ra Re'n tu - sen rösters ljud,
4. Hal - le - lu - ja! Jag sjun - ger, Som så-dant hopp har fått

Och än - geln lif - vets budskap Till sorgs - na hjärtan bär:
Nu graf-vens makt är krossad, Ty Je - sus seg - rat har.
Som jub - la öf - ver frälsning Och fröj - da sig i Gud.
Och har från död till lif - vet I - ge - nom Je - sus gått.

Hvi sö - ken I bland dö - da Den lef - vande i - gen? Ej
Och fän-gel - set är fångadt; Du bund - na själ gå ut Och
På nytt de blif-vet föd - da Till lif - vets säl - la hopp Och
Jag ut - i blo - det re-nas, Att lik min Je-sus bli, Ty

död Han är, Han lefver, Er Fräl - sa - re och vän.
pri - sa glad din Je - sus; Din fån - gen-skap är slut!
få en gång med Je - sus För - kla - ra - de stå opp.
jag från syn - dens träl-dom För - los - sad är och fri.

No. 32. Den stora dagen.

F. OLLON. J. NEANDER.

1. { Denna är den sto-ra dagen, Som oss Kristus haf-ver gjort;
   { Mörkrets furste är nu sla-gen, Ne-der-lagd är dö-dens port,

2. { Hväs-se döden si-na tän-der, Ry-te sa-tan hämnd och mord;
   { Bundna ä-ro nu hans händer, Dö-dens makt till-in-tet-gjord.

Grafvens mörker har för-svunnit, Lifvets Sol har nu upp-run-nit.
Om med Kristus död jag blifver, Evigt lif åt mig Han gif-ver.

3. Låtom oss nu vara glada,
Fröjdas hvar uppå sin ort;
Nu är botad all den skada,
Som oss syndafallet gjort.
Dödens fruktan är fördrifven,
Döden är uppsvulgen blifven.

4. Upp min själ, min mun och tunga!
Upp, mitt hjärta och min röst!
Till att prisa och lofsjunga
Jesus, som oss återlöst,
Jesus tacka och berömma,
Jesu godhet aldrig glömma.

No. 33. Kristus lefver.

1. Kristus lef-ver, segern vunnen är Öf-ver satan och all mörkrets
2. Kristus lef-ver, vägen öppen är Till det skö-na Fadershemmet,
3. Kristus lef-ver, vi ock lefva få. Om än ge-nom dödens flod vi
4. Kristus lef-ver, vil-se-komna själ, Var ej läng-re nu en världens

här; Dödens makt ock nederbruten är. Hvad kan oss nu ska - da?
där Allt som än-nu störer friden här Evigt skall försvin - na.
gå, Skall dess mörka, kalla våg än - då Ej vårt lif ut-släc - ka.
träl! Allt än - nu för dig kan blifva väl: Herren Kristus lef - ver!

No. 34. Upp min tunga.

F. Ollon.

1. Upp, min tun-ga! Att lof-sjun - ga Hjälten, som på kor-sets stam
För oss blöd - de, Led och död-de, Som ett menlöst of - fer-lamm;
Han ur grif - ten, Ef - ter Skriften, Nu i ä - ra trä-der fram.

2. Han fullgjor-de Hvad vi bor - de, Och blef vår rätt - fär-dig - het.
Han af - vän-de Vårt e - län - de För båd' tid och e - vig-het.
Han för - värf-de, Att vi ärf - de Ljus och frid och sa-lig - het.

3. Vi förlossas,
Ormen krossas,
Afgrundens och dödens makt
Nu är bunden.
Från den stunden
Allt är Sonen underlagdt.
Nu är heladt
Hvad vi felat,
Och Guds nåd i ljuset bragt.

4. Gamla, unga
Må lofsjunga,
Fadrens makt och härlighet,
Och hembära
Sonen ära
För så stor barmhärtighet;
Prisa Anden,
Som vid handen
Förer oss till salighet.

No. 35. Du segern oss förkunnar.

E. G. GEIJER.

1. Du segern oss förkunnar, Du oss förlossat har.
Dig prise våra munnar, O Jesu, vårt försvar!
Du dödens udd har krossat Och grafvens bommar lossat
Och lifvet fört därur.

2. Du träder fram i ära:
Och världen fylls af ljus.
Dess strålar hugnad bära
I självfva dödens hus.
Fröjd är i änglars boning,
På jorden fröjd, försoning
Och ett odödligt hopp.

3. Ej grafven oss förskräcker:
Den var Din bädd också.
Din milda hand oss räcker,
Hur djupt vi hvila må.
Den Dig i lifvets skiften
Har följt, skall ock ur griften
Upptagas i Din famn.

4. Lär oss nu lefva, lida
Som Du, och dö Din död;
Låt oss Din hjälp få bida,
I kampen var vårt stöd.
Blott den, som delar striden,
Skall dela segern, friden
Och himlens ro med Dig.

5. När, Herre, Du oss väcker
Den sista morgonväkt,
Och Du din hand utsträcker
Att döma jordens släkt;
Ljuft skall Din stämma klinga
Och oss det budskap bringa.
Att ingen död mer är.

No. 36. Uppstånden är Herren!

N. J. Russell.

1. Upp-stån - den ur graf - ven vår Fräl - sa - re är, Fritt
2. Vi sko - la, som kor - nen väl göm - mas i jord, Men
3. Hans se - ger vår se - ger för e - vigt nu är, Ty

lju - de vår lof - sång nu fjär - ran och när! Han
upp - stå å ny - o, så lär oss Hans ord; Ty
se, vå - ra namn i sin bröst - sköld Han bär. Vår

lefver, Han lefver, vår Her-re och Gud, Vi sko-la ock lef - va—så
krossad är dödens och hel - ve-tets makt, Och lju - set och lif - vet i
sak är Hans egen, pris va - re vår Gud! Högt sti - ge ur hjärtat nu

ly - der Hans bud, Som dö - den och graf - ven be - seg - rat.
da - gen Han bragt Och vun - nit en e - vig för - loss-ning!
lof - sångens ljud: "Uppstånden, upp-stånden är Her - ren!"

No. 37. Herren är Konung.

E. N.

1. Her - ren är Ko-nung, dess gläd - je sig värl-den, Ö - ar - ne
2. Her - ren är Ko-nung, ty "sitt vid min si - da, Tills hvar - je
3. Her - ren är Ko-nung: för det Han Sig sänk - te Ly - digt för

al - la sig fröj - de där - af. Fäld ut - af dö - den, Han
o - vän sin hyll-ning Dig gett," Så har till So - nen Den
oss i för - ne - dring och kval, Fick Han ett namn me - ra

bröt dock dess välde: Segran-de gick Han till slut ur Sin graf.
E - vi-ge ta - lat; Löf-tet skall gäl-la dess bör - jan vi sett.
upphöjdt än al - las, Pri-sadt af hednin - ga - folk u - tan tal.

4. Herren är Konung: i nåd och i sanning
Bredes Hans rike allt vidare ut:
Midt uti fiendeland Han regerar,
Hjärtan Han vinner, på synden gör slut.

5. Herren är Konung: o hören I alle,
Som ej ännu gifvet sanningen rätt!
Böjen dock nu edert hjärta för Jesus:
Ljuft är Hans ok, och Hans börda är lätt.

5. KRISTI HIMMELSFÄRD.

No. 38. Till härlighetens land.

J. O. WALLIN.

1. Till här - lighetens land i-gen Jag ser Dig, Je-su, fa - ra:
2. Långt från min Faders hus jag går; Ack, Herre, huru län - ge?

Men jag på jor-den må-ste än En gäst och främling va - ra.
Men dit mitt ö - ga ic - ke når, Mitt hjärtas bön sig trän - ge;

Långt från mitt hem jag vandrar här, Mitt sällskap sorg och möda är.
Min suck, o-säg-lig, in - nerlig, Skall de - la skyn och hin-na Dig.

3. En skymt jag då i trone ser
Utaf det goda landet,
Där Du från mig ej skiljes mer,
När, löst ur syndabandet,
Bland helgonen jag, fri och glad,
Får bo i lefvande Guds stad.

4. Där uppe är dèt ingen natt
Och ingen gråt och smärta;
Där uppe är min högsta skatt:
Där vare ock mitt hjärta.
I himlen hos min Frälsare,
Där vare min umgängelse!

5. Och som Du for, Du komma skall,
O Jesu, hit tillbaka.
Jag akta vill uppå mitt kall,
Jag bedja vill och vaka.
Jag vet ej stund, jag vet ej dag;
Men dagligt Dig förbidar jag.

6. Och salig är den tjänaren,
Som Du så finner göra:
När sist Du komma skall igen,
Du honom lofvat föra
Till ära och odödlighet
Uti Din Faders härlighet.

No. 39. Efter slutadt värf.

1. Ef - ter slu-tadt värf på jor - den Je-sus till Sin Fa-der for,
2. Hö - ra vi till Je-su vän - ner, Den väl - sig - nel-sen är vår,
3. Och som Je - sus gick till him - len, Sko-la dit vi äf - ven gå

Där Han nu, med Gud för - e - nad, Ut - i e - vig ä - ra bor.
Och då skall den föl - ja tro - get Dag och natt i vå - ra spår.
För att ta - ga af Hans hän-der Hvad i tron vi vän-tat på.

Att väl - sig - na si - na vän - ner Var Hans si - sta verk—och se,
Om den ock sig stundom klä - der Ut - i sorgens mörka dräkt.
Där vårt hufvud är—där sko - la Lemmar - ne ju va - ra med!

Den väl - sig - nelsen skall än-nu Se - ger-kraft och frid dem ge.
Bär från Ol - jo-ber-gets lun - der Den lik - väl en himmelsk fläkt.
O, hur ljufligt att få vandra Un-der skygd af lif-vets träd.

4. Men till dess, o, blifve ordet
Ljuset på vår lefnadsfärd!
Må det ock därjämte vara
Oss ett fast tveegadt svärd.
I den allvarsamma striden
Mot all mörkrets väldighet;
Huru allt än här förändras,
Så förändras icke det.

5. O, så låt oss blott för natten
Uppslå våra restält här,
Morgonen är snart för handen,
Jesus, Mästaren, är när!
Hemmet vinkar oss där ofvan,
Vare det välkommet—ja,
Vare det vårt mål—vår längtan,
Gud till pris, Halleluja!

No. 40. Han kommer igen.

L. S. | Finsk Folkmelodi.

mf *f*

1. Je - sus, som fa - rit dit upp till Guds him - mel,
2. Må vi Hans an - komst i tron då för - bi - da,
3. Då skall Han kom - ma i makt och i ä - ra,

p

Är oss dock när midt i jord - lif - vets vim - mel,
Va - ka och bed - ja och man - li - gen stri - da,
O, må ock vi då få stå Ho - nom nä - ra!

f

Och som Han lof - va - de, Ljuf - ligt hug - sva - lan - de,
Ty som Han lof - va - de, Ljuf - ligt hug - sva - lan - de,
Ja, som Han lof - va - de, Ljuf - ligt hug - sva - lan - de,

p *rit.*

Kommer Han i - gen, Kommer Han i - gen!

Kom - - - mer Han i - gen,

6. KRISTI ANDRA TILLKOMMELSE.

No. 41. Se, Jesus kommer snart!

G. P.

1. Se, Jesus kommer snart I härlighet och makt, För alla uppenbart, Som Han i ordet sagt.
2. Brudgummen kommer, si! Han kommer uti skyn, Och Honom skola vi Få skåda—hvilken syn!
3. Dem, som uti Hans namn Ha funnit frid och tröst, Han sluter i Sin famn Och trycker till Sitt bröst.

Kör.

Han kommer, se, Han kommer, ja! Lof, ära, pris, Halleluja! Lof, ära, pris, Halleluja!

4. Se'n få Guds barn i ro,
Där uti himlens höjd,
Hos Jesus sälla bo
Och njuta evig fröjd.

5. Ack, låt oss troende
Städs verka, strida här!
Snart få vi Honom se
Och blifva, där Han är.

6. O, hvilken salighet
Gud har åt oss beredt!
O, hvilken härlighet,
Som intet öga sett!

7. Lof, pris, Halleluja
Nu sjungom med stor fröjd—
Lof, ära, Jehova,
Vår Gud i himlens höjd!

No. 42. Brudgummen kommer!

W. H. Doane, by per.

1. Snart skall vår Brudgum kom - ma I här - lig-het och makt
2. Med al - la Je - su vän - ner Vi bli för - en - ta där.
3. Där få vi se och hö - ra Hvad in - tet ö - ga sett

Och häm - ta si - na from-ma Med ä - ra och med prakt.
En hvar sin vän ock kän - ner Från pröfnings-lif - vet här.
Och hörts af in - tet ö - ra, Hvad fröjd oss Gud be - redt.

Upp att oss re - do gö - ra Med lam - por, ol - ja, ljus,
Med äng - lars hel - ga ska - ra Vi kny - ta kär - leks-band.
Där sko - la äng - lar sjun - ga Och hel - gon pri - sa Gud

Att Han oss må in - fö - ra I him-lens bröllops - hus.
En e - vig frid skall va - ra I sa - lig - hetens land.
Med o - för-gäng - lig tun - ga I e - vig lof-sångs ljud.

No. 43. Jesu Kristi dag.

A. L. Skoog. A. L. Skoog, by per.

1. Snart randas en dag så här - lig och stor För al - la, som äl-ska
2. I ä - ra och makt vår Konung sig ter Och kal - lar de si - na
3. För korset vi få en kro - na till lön, För ring-het konungslig
4. Vi ve-ta ej tid, vi ve - ta ej stund, Då gryningen in - ne

Gud. Dess sol al-drig skyms af skuggor-nas flor, Och
hem. Ej af-stånd, ej död då skil - ja dem mer, Ej
glans, För törn-beströdd stig en bo-ning så skön, För
är; Vi ve - ta lik - väl på san - nin-gens grund, Att

Kör.

al-drig hörs klagans ljud.
synden mer plå-gar dem. O, här - li - ga dag,
svär - det en se - ger - krans.
frälsningens dag är när.

O, här - li - ga dag,

som randas för mig! O, här-li - ga mål på pilgrimens

som randas för mig! O, här-li-ga mål på

stig! Min längtan och blick allt mer till dig

pilgrimens stig! Min läng-tan och blick allt

drag, Du, här-li-ga Je-su Kri-sti dag!

mer till dig drag,

No. 44. För sent.

p mf

1. Sent, sent, så sent! och natten mörk och kall; Sent, sent, så sent! mån' dörren öppnas skall?—För sent! för sent! I fån ej kom-ma in. För sent! för sent! I fån ej komma in.
2. Vi sak-na ljus, men nu vi ångra det, Ser Herren oss, nog har Han skonsamhet.—För sent! för sent! I fån ej kom-ma in. För sent! för sent! I fån ej komma in.
3. Ej ljus! så sent! i mörker utom hus! O, låt oss in, att vi må fin-na ljus! — För sent! för sent! I fån ej kom-ma in. För sent! för sent! I fån ej komma in.
4. Ha vi ej hört att Brudgummen är mild? O, låt oss in, fast sent, att se Hans bild!—Nej, nej! för sent! I fån ej kom ma in. Nej, nej! för sent! I fån ej komma in.

f p cresc. f f p

No. 45. Den sista, stora dagen.

E. NATHAN. JAMES McGRANAHAN. by per.

1. Vår Her - re nu för - ka - stas, För - ne - kad blir Guds Son.
2. I glans skall himlen ski - na, Men lju - sa - re än - då

Hans namn af mån-gen glöm-mes, Af mången nämns med hån.
De hel - gon-ska-ror glän - sa, Dem Fursten le - der då;

Men Han skall å - ter - kom - ma, När ti - den mog-nat har,
Och Je - su him - la - klar - het Skall, blän-da hvar - je syn,

Ty den si - sta, sto - ra da - gen nal - kas snar.
När den si - sta, sto - ra da - gen tän - der skyn.

Kör.

O, full - bor-dans dag skall kom-ma Den nal - kas mer och mer,

När i makt och här - lig - het Han Från himlen kommer ner.

O, hvad här - lig syn skall fröj - da Hvar hoppfull blick, som ser

Den - na sto - ra dag, som nal - kas mer och mer!

3. Då skall vår pröfning sluta,
Ty synd och sorg förgått.
Bakom oss ligger smärta,
Framför oss sällhet blott—
Oändlig fröjd i Honom,
Som oss behåller kvar,
När den sista stora dagen kommit har.

4. O, bidar du den dagen,
Påskynda då dess fröjd
I heligt verk och möda,
I Jesu Krist förnöjd!
Och samla på den gröda,
Som bärgas för Guds hus,
När den sista, stora dagen tänds i ljus!

No. 46. Fridsfursten kommer.

IDA SCOTT TAYLOR. A. BEIRLY.

1. Fridsfursten kommer, sänd af Gud Bland himlaska-rors ljus,
I ä-rans skö-na kungaskrud Till jordens lå - ga grus!
Och berg och dalar vak - na opp, Ett Ju-bel all - ting är,
Och ska-pelsen är full af hopp, Ty löf - tets Kung är när!

2. Fridsfursten kommer ned i-gen Att sty-ra Is - ra - el,
Den här-li-ge För - so - na-ren, Som världen bi - dat säll,
Han, Judas stjärna ren och klar, Som e - vig frid oss bär.
Vak upp, vak upp till lof en hvar Ty löf - tets Kung är när!

3. Han kommer Han, som lifvet ger, In - för hvars kun - ga - stol
All himlens ska-ror fal - la ner, Till-bed-jan-de sin Sol.
Låt hvar-je hjär-ta, fullt af hopp, Till Den, som var och är,
Sitt gla-da ju-bel stämma opp, Ty löf - tets Kung är när!

Kör.

f

Hör, hör, hur jub - let rul - lar Från berg och dal och kul - lar

Han kommer ä-rans Kung, Han kom-mer ä - rans Kung,

Hal - le - lu - ja, sjung hosian-na! Fröj-de-sån-ger sjung, o sjung!

Hal - le - lu - ja, sjung hosi - an - na, Fröj-de-sån-ger sjung, o sjung!

No. 47. Väktare, hvad lider natten?

FINE.

1. { Väkta - re, när få vi skå - da Zi - ons mor-gon gla-de - lig?
Ha de tec - ken, som be - bå - da Je-su ankomst, vi-sat sig?

2. { Se de kla - ra ljus upp-rin - na Af ett e - vigt sab-bats-år!
Högljudt rö - ster oss på - min - na Att Guds ri - ke fö - re - står!

D. C. Må du o - tron från dig ryc - ka, Morgon gryr, stå opp, stå opp!
Sa-lem ock, det väl-de - li - ga, Sol-be - lyst jag skådar här.

D. C.

Pilgrim, ja, omkring dig blic - ka, Ljuset bry-ter fram,— hvad hopp!
Väk-tar', ja, jag ser upp - sti - ga Härligt Kanaans höjder där

3. Pilgrim, Zions Konung tronar
I den gyllne staden där,
Klädd i prakt. Till jordens zoner
Sträcks den spira, som Han bär.
Där på berg och högar gröna
Solen strålar med behag,
Strömmar porla, källor sköna
Gnistra i en evig dag.

4. Pilgrim, se, du skall förnimma
Ljus af härligare slag.
Tecken öfver jorden glimma,
Bådande din framtidsdag.
När basunen sist skall höras,
Går från jord till haf ett bud.
Helgonskaran skall framföras,
Klädd uti odödlig skrud.

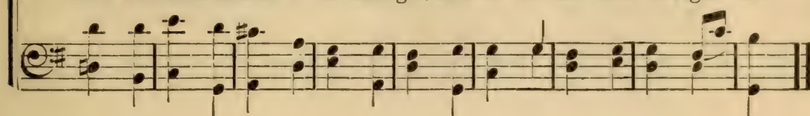
7. JESU NAMN.

No. 48. Det tröstrika namnet.

1. Si, Je-sus är ett tröst - rikt namn Och i all nöd vår säk - ra
2. Guds ende Son, o Je - su huld! För-låt oss all vår synd och
3. Af Dig är all rätt - fär-dig - het Af Dig all frid och sa - lig-
4. Dig va - re pris för lif-vets ord, För do-pets bad och nådens

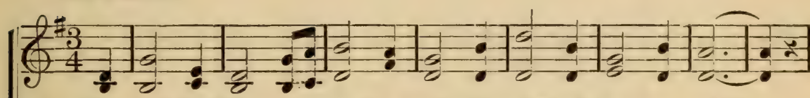


hamn. I-ge-nom Je-sus få vi nåd Och fin-na på det bä-sta råd.
skuld. Vår nöd Du ser och hjälpa kan, Du som är bå-de Gud och man.
het. Den på Ditt namn har satt sin tröst, Den varder från allt ondt förlöst.
bord. Din frid oss här i ti-den gif, Och ef-ter dö-den e-vigt lif.

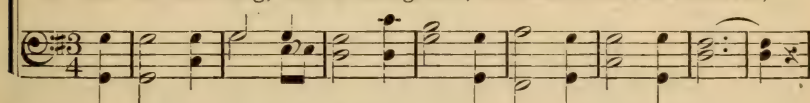


No. 49. Hur ljufligt klingar Jesu namn!

John Newton.

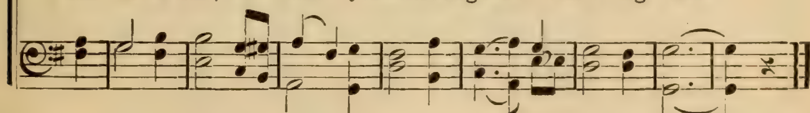


1. Hur ljuf-ligt klin-gar Je-su namn, Hur skön dess melo-di!
2. Till sar-gad själ det bal-sam bär Och lug-nar ängsligt bröst.
3. Det är mitt berg, min an-kar-grund, Min sköld och mitt för-svar,





I kval och nöd det är min hamn: Där är all sorg för-bi.
Den hungri-ge får man-na där, Den tröt-te ro och tröst.
Min fa-ta-bur, där hvar-je stund Jag nåd o-änd-lig har.



4. Min Herde, Frälsare, min vän,
Min Konung och min Gud,
Mitt ljus, mitt lif i döden än,
Tag mot min lofsångs ljud.

5. Jag prisa vill Din kärlek rik
Med hvarje andedrag
Och somna vid Ditt namns musik,
När så är Ditt behag.

No. 50. Den store läkaren.

W. Hunter.

1. Den sto - re lä - ka - ren är här, Den kärleks-ful - le Je - sus.
De kval - da bröst han hjälp beskär, O lyss-na nu till Je - sus.

2. För - lå - tel-se för allt du får, O lyss - na då till Je - sus
Och gå till himlen i Hans spår Och kronan vinn hos Je - sus.

3. Han är det he - li - ga Guds Lamm, Den oskuldsfulle Je - sus,
Som bar vår synd på kor-sets stam. O sjung om namnet Je - sus.

Kör.

Ljuf-va-ste ton i änglars musik, Ljufva-ste namn på jor - de - rik,
Ljuf-va-ste sång den in-gen är lik, Sån-gen om Herren Je - sus!

4. Och tvifvel, kval, bekymmer fly
Blott för det namnet Jesus.
Hvar dag den fröjden är mig ny
Att höra namnet Jesus.

5. I bröder, sjungen med mig då
Och prisen namnet Jesus.
I systrar, stämmen in också,
Berömmen namnet Jesus.

6. Och barnen också, stora, små,
Som älska namnet Jesus,
De kunna sjunga med också
Och lofva Herren Jesus.

7. Och då till sist kring Lammets tron
Vi samlas hos vår Jesus,
Vi sjunga i en högre ton
Det dyra namnet Jesus.

No. 51. Allt i Jesusnamnet

Lina Sandell.

1. O Je - sus, Ditt namn är ett fä - ste i nö - den, Min käpp och min staf och mitt berg - fa-sta slott. Ditt namn är det säk - ra - ste mot - gift mot dö - den, Ack viss-te, ack viss - te all värl-den det blott.

2. Ditt namn är en ut-gju-ten salf - va, som he - lar Och stil - lar och lä - ker min sar - ga - de själ. Ditt namn är min stark - het, när styr - ka mig fe - lar, Ditt namn är min till-flykt i ve och i väl.

3. Ditt namn är en klip - pa i pröfningens tim - ma, Ett torn hvil-ket in - gen för - mår att slå ner, Ett ljus, som för-sking - rar den tjoc - ka - ste dim-ma, En käl - la som lef - vande vat-ten mig ger.

4. Ditt namn har bevisat jämväl på mitt hjärta
Den lifskraft, som ligger förborgad däri,
Och stillat min oro och lindrat min smärta,
Och gjort mig från dödens förskräckelse fri.

5. Så vill jag det härliga namnet besjunga,
O Jesus, så länge jag ännu är här.
Må sedan i evighet hjärta och tunga
Förkunna hur stort och hur lofvärdt det är.

6. Det namnet skall ännu mig skydda och bära,
Och resa mig upp, när jag ligger omkull.
Det namnet, det namnet allena, gif ära,
O Gud, för Din sannings och trofasthets skull.

8. JESU KÄRLEK.

No. 52. Drag mig allt mer till Dig!

1. Min vän! hvad tack skall jag Dig gifva, Att Du, af nåd och tro - het
2. Jag rönt, hur ömt Du Dig förbarmar, Och Dig be - vi - sar som en

full, Vill med Din kär - leks - flam-ma lif - - va Mig ar - ma,
vän. Du har mig ryckt ur sa - tans ar - mar, Du har mig

kal - la stoft och mull? Jag tac - kar Dig af allt mitt
öpp-nat ö - go - nen; Du har mig bröl - lops - klä - der

hjär - ta, Att Du min synd tog up - på Dig, Att Du i
gif - vit, Du har mig med Ditt blod be - stänkt, Och till be-

dö - dens bitt - ra smär - ta För - värf-vat nåd och lif åt mig.
vis, att Din jag blif - vit, Har Du mig Andans pant ock skänkt.

3. Min vän! Du ser i hjärtegrunden:
Om ännu anden uti mig
Vid något finnes vara bunden,
Som icke kan behaga Dig.
Ack, vore det mig kärt som lifvet,
Slit med Din kärlek detta band:
Mitt hjärta vare helt Dig gifvet;
Min hand jag lägger i Din hand.

4. Här läggs mitt hjärta för Dig neder,
Min vän, det till Din boning tag!
Gif att Din Ande mig ock leder
Med fröjd i Dig från dag till dag.
Den kärleken, som Dig har dragit,
Att Du, för att försona mig,
Mitt svaga kött och blod antagit,
Den drage mig allt mer till Dig!

No. 53. Jesu återlösande kärlek.

ROBINSON.

1. O, du nådens hel - ga käl - la, Väck din lof - sång i min själ.
2. Själf mitt hjär-tas håg du bö - je, Och en he - lig sång mig lär.
3. Je - su kär - lek un - der - ba - ra Sök - te mig i villans spår,

Di - na ri - ka strömmar väl - la O - upp-hör - ligt för mitt väl.
Fyll min själ med hel-gadt nö - je, När jag fram min lofsång bär!
Och att räd - da mig från fa - ra Rann Hans blod från dju-pa sår.

4. Mer och mer mitt hjärta brinne
Utaf tacksamhet och pris!
Herre, fäst vid Dig mitt sinne,
Gif mig stadga, gör mig vis.

5. Böjd till otro—ack, med smärta
Jag det känner—dock, o Gud,
Tag mig mot, här är mitt hjärta;
Kläd det i Din egen skrud!

No. 54. Sökande mig.

"Si, jag vill själf uppsöka mina får." —Hes. 34: 11.

A. N. E. E. Hasty.

1. Je - sus, min Konung, blef född i Guds råd, Arm såsom vi, till förlossningens dåd, O, huru underbart—lofvad Hans nåd!—Sökande mig! ja, mig!
2. Je - sus, min Gud, på för-ban - nelsens stam Köp - te mig fri ifrån synd och från skam O,huru underbart,lofvadt Guds Lamm! Dödadt för mig!för mig!
3. Je - sus, min Her-de, mitt värn och mitt väl, Me - dan jag ir - ra-de, syndernas träl, Mild och tålmodig bevekte min själ, Kallande mig! ja, mig!
4. Je - sus skall komma en gång ut - i skyn, Kom-ma vid himmelens rodnande bryn—Härliga, underbart härliga syn!— Kommen för mig! för mig!

Kör. v. 1 o. 3. Ja, mig! ... Ja, mig!
v. 2 o. 4. För mig! ... För mig!

Sökande mig! Sökande mig! Sökande mig! Sökande mig!
Dödadt för mig! Dödadt för mig! Dödadt för mig! Dödadt för mig!
Kal-lan-de mig! Kal-lan-de mig! Kallan-de mig! Kallan-de mig!
Kommen för mig! Kommen för mig! Kommen för mig! Kommen för mig!

O, hu-ru un-derbart—lofvad Hans nåd!— Sökande mig! ja, mig!
O, huru underbart—lofvadt Guds Lamm!—Dödadt för mig! för mig!
Mild och tålmo-dig be-vek-te min själ, Kallande mig! ja, mig!
—Härliga, underbart härliga syn!—Kommen för mig! för mig.

No. 55. Samme Jesus.

LINA SANDELL. J. BLOMQVIST.

1. Samme Je - sus, samme Je-sus, som en gång vid Sikars brunn För Sa-
2. Samme Je - sus, som i kär - lek till den ar - me mannen såg, Hvilken
3. Samme Je - sus, som af an-dras sorg Sig så be-ve-ka lätt, Att vid

ma-riens ar - ma dot - ter öpp - na - de så huldt sin mun Och lät
spetälsk, kvald, e - län - dig för Hans hel - ga föt - ter låg, Samme
graf-ven i Be - ta-nien Han en dag ock stod och grät, Samme

nå - des orden flö - da likt en lifsström stark och klar, Se Han
Je - sus, som till ho-nom sa - de Sitt jag vill, var ren, Står än
Je - sus, som åt modren där i Nain vid so-nens bår Sa - de

är än - nu den sam - me, ja den sam - me som Han var.
fär - dig att för - lå - ta, fräl - sa, he - la hvar och en.
ljuf-ligt: gråt ej, kvin-na, sor-gens tå - rar än för - står.

4. Samme Jesus, som om natten under vågens vilda sång,
Nalkades det lilla skeppet på Tiberias haf en gång,
Sägande till de förskräckte: rädens icke, det är jag,
Se med samma fridens hälsning nalkas Han oss än i dag.

5. Samme Jesus, som så huldrikt ömmade för folkets nöd,
Att Han blott med några fiskar och därjämte sju små bröd
Spisade i ödemarken rikligt fyratusen män,
Samme Jesus, samme Jesus, o hvad tröst, Han lefver än.

6. Samme Jesus dukar ännu midt i öknen samma bord,
Talar än till de betryckta samma nådefulla ord.
Han som uti högsta mening själf är döpt med smärtans dop,
Ack Hans öra är ej slutet än i dag för nödens rop.

7. Samme Jesus, som på korset för vår synd lät offra Sig,
Samme Jesus, samme Jesus älskar ännu dig och mig.
Samme Jesus, som nu städse i Guds åsyn för oss står,
Är i evighet den samme, ja i dag liksom i går.

No. 56. En, ack, en allena!

N. J. Russell. by per.

1. En, ack, en al - le - - na Äl - skar med den re - - na, Var - ma kär - leks - glöd. O, hvad frid vi fin - - na, När Han oss får vin - na, Den - ne vän i nöd! Je - su nåd och
2. Je - sus, sjä - lens an - - kar, Ut - för Di - na tan - kar Och Ditt kär - leks - råd. Ber - gen kun - na vi - - ka Och allt an - nat svi - ka, Men Din fri - - a nåd, Ditt för - bund, har
3. Han, som från det hö - - ga, Med ett nå - digt ö - - ga På mig, ar - ma ser; En - sam vet hvad fe - - lar, En - sam hjälp med - de - lar, All - tid öm sig ter; Han är den tro-
4. Je - sus, ack, det e - - na, Som ock helt al- le - - na Gif - ver gre - nen saft, Är: i Dig bli fun - nen, Och helt öf - ver - vun - nen Af Din kär - leks - kraft, Lef - va Dig, som

kär - leks - råd Kun - na ej på jor - den
e - vig grund; Du Ditt barn ej öf - ver
fa - ste vän, Som är all min fröjd och
äl - skat mig, Tills jag sist. o Je - su

fat - tas, Al - drig nog upp - skat - tas.
gif - ver, Tro - fast Du för - blif - ver.
fäg - nad, Hjär - tats tröst och häg - nad.
sö - te! Som - nar i Ditt skö - te.

No. 57. Skall väl Jesus glömma?

1. Skall väl Je - sus glöm - ma Att be - vi - sa nåd?
2. Han som kun - de öm - ma Så för sjä - lars väl,
3. Låt oss se till - ba - ka På hvad Han har gjort.

Vill Han oss för - dö - ma Trots Sin kär-leks råd? råd?
Som Sitt blod lät ström - ma. Glömmer Han vår själ? själ?
Skall väl Han för - sa - ka Oss vid him-lens port? port?

4. Nej, om än en moder
Barnet öfverger,
Han, vår vän och broder,
Likväl till oss ser.

5. När Han vill oss trycka
Till Sitt hjärta, kan
Ingen oss bortrycka,
Så försäkrar Han.

No. 58. Min sång skall bli om Jesus.

"Jag vill prisa Honom i all tid." —Ps. 34: 2.

VAN ALSTYNE. W. H. DOANE.

1. Min sång skall bli om Je - sus: Hans nåd gör da - gen ljus,
2. Min sång skall bli om Je - sus, När öd-mjuk vid Hans fot
3. Min sång skall bli om Je - sus, Som för mig vid sin hand,

Med lof min själ Han fyl - ler, Med säll het allt mitt hus.
Jag vär - mes af Hans löf - ten Och tar Hans frid e - mot.
Till dess en gång jag hin - ner De fräl-stas lju - sa land.

Min sång skall bli om Je - sus: Han ger mitt hjär - ta mod,
Min sång skall bli om Je - sus: Hvad äf - ven hän - da må,
Och när jag E - den hun - nit Långt bort-om ti - dens svall,

Han blef min själs för - so - ning, Han göt för mig sitt blod.
Jag pri - sa skall Hans kär - lek Och all Hans nåd än - då.
Min sång till Herren Je - sus För e - vigt hö - jas skall.

No. 59. Hvad solsken i min själ!

E. E. Hewitt. Jno. R. Sweney.

1. Hvad solsken i min själ i dag, Mer strå-lan-de och klart,
Än det som ler ur morgonskyn, Mer skönt och un-der-bart!

2. Hvad solsken i min själ i dag, Hvad dyrkan af min Kung!
Och Je-sus lyss-nar väl och hör Hur hjär-tat bju-der: sjung!

3. Hvad vår ut - i min själ i dag, Hvad fröjd, hvad sabbatsro!
En fri-dens duf - va kuttrar där, Och glädjens blomster gro.

4. Hvad fröjd ut - i min själ i dag, Med hopp och ljus och sång,
För all väl - sig-nel - se Han ger Och lof - var mig en gång!

Kör.

O, hvad sol - - - - sken Ljufligt sol - - - - - sken
O, hvad sol-sken i min själ Ljufligt sol - sken i min själ
Me dan fridens skö-na stun-der fly. När
skö - na stunder fly.
Je - sus blic-kar mild på mig, O, hvad solsken i min själ!

No. 60. Krönen ärans Konung.

Mrs. Ella Lauder. D. B. Towner.

1. Hö - ren täm - pelhvalf-ven rin - ga Ut - af lof till Je - sus!
2. Krö-nen, krö-nen Je - sus stil - la För Hans dy - ra kär - lek,
3. Krö-nen Fräl - sa - ren den dy - ra! Lyf - ten tör-ne - kronan,
4. Krö-nen den uppstånd - ne Je - sus! Se - ger-rik' i dö - den

Hvar-je hjär - ta jub - lar. Hö - ren äng - la - har - por klin - ga
För Hans sto - ra god - het! Han det var, som i vår vil - la
Fäl - len grymma kor - set; Skå-den Ho - nom e - vigt sty - ra
Nu all världen styr Han. E-vigt den upp-stånd -ne Je - sus

Här - ligt till För - lossarns pris.
Dog blott för att fräl - sa oss.
Up - på him-lens gyll - ne tron!
He - lig - he - tens kro - na bär!

Kör.

Krö - nen ä - rans Ko - nung, Krönen världens Her - re, Krö - nen Da - vids Son!
Krö-nen, krö - nen å-rans Ko-nung,

Krö - - nen ärans Ko - nung, Krönen Jesus, världens Ljus!
Krönen, krö - nen ärans Konung.

No. 61. Jesu kärleks pris.

F. G. HEDBERG.

1. Lofsjungom Herren Je - su kär-lek, Som trofast in i kor - sets
2. Ej finns i him - len, ej på jorden En vän så huld, som Je - sus
3. Hur sa-ligt att vid Je - su hjär-ta Få hvi-la trygg i nå - dens
4. Här är den san - na lif - vets käl - la, Som flödar rikt i e - vig-
5. Nu Din, min Je - su, vill jag blif-va, I lif och död, al - le - nast

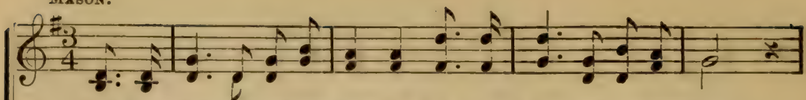
död, För oss har ut - stått hån och smä - lek, Ja, afgrunds-
är: Vår sjä - la-brud - gum är Han vor - den, Som e - vig
famn! Att un - der lif - vets storm och smär - ta Hug - sva - las
het, Som gör oss o - ut - säg - ligt säl - la, Upp-fyl - da
Din. Ack, låt Din hel - ge An - de skrif - va Din kär - lek

kva-lens dju - pa nöd! O Je - su, hjär - tans Je - su,
kär - lek till oss bär: O Je - su, hjär - tans Je - su,
i så frid - full hamn! Hur ljuft att al - la sor - ger
med Guds sa - lig - het. Så låt oss där - af ym - nigt
djupt i hjär - tat in! Så skall jag Dig, min Je - su

kä - re, Lof, pris och tack vi Dig hem - bä - re!
kä - re, Lof, pris och tack vi Dig hem - bä - re!
glöm-ma Och i Guds kär-leks sköt sig göm - ma!
nju - ta, Ej Her-rens ri - ka nåd för - skju - ta.
kä - ra, Ett e-vigt lof och pris hem - bä - ra!

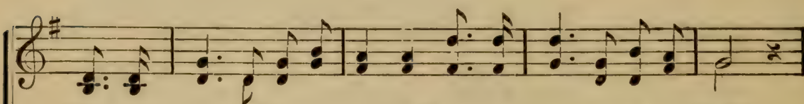
No. 62. Kristus. Konung och Herre.

Mason.



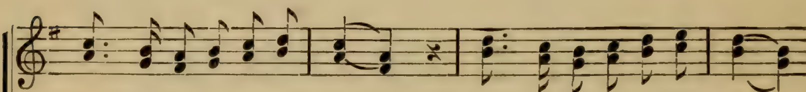
1. Hör, hur himlens sånger skal - la, Ti - o - tu - sen harpors ljud:
2. Hell Dig, Je-sus, Du hvars ä - ra Öf - ver - allt blir spord och hörd!
3. Ärans Konung al - la ti - der, Al - la e - vigheters tid!
4. Skyn-da Je - sus, uppen - ba - ra Dig oss syn - lig innan kort!





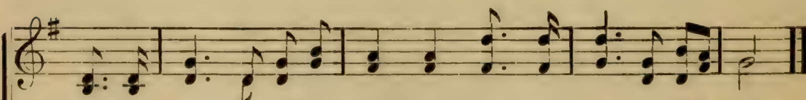
"Je - sus ut - i him-lar al - la Ko-nung är, pris va-re Gud!
Lif - vets Gud, Din kärlek bä - ra Al - la väsen vitt-nesbörd.
Dig från - ryc - ka inga stri - der Dem Du häm-tat hem i frid.
Ack, in - för Din eldsblick klara Smälta jord och himlar bort.



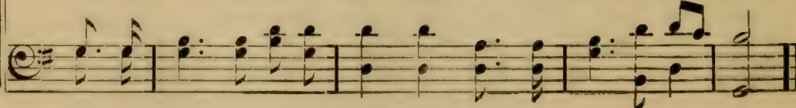


En - sam Han re-gerar där Och i al - la världars här,
När jag på Din kärlek ser, Sjun - ker jag i stof-tet ner.
De hos Dig i här-lig - het Sjun - ga ut - i e-vig - het
O, mitt hjärta upp och sjung: "Ä - ra, ä - ra, till vår Kung!"





Hal - le - lu - ja, hal-le - lu - ja! Hal - le - lu - ja, A - men!"



No. 63. Jesus vår Gud, Immanuel.

REV. E. A. INCE. W. H. DOANE, by per.

1. Här må en sång af ungdomens rö - ster Klin-ga så högt och lätt
2. Här må de trogna lof - va Hans kärlek, Hvilken gör sjä-len säll.
3. Här ut - af Honom lä - re vi ödmjukt Vandra till lif - vets kväll.
4. O, ut - i bönens sig - na-de tämpel, Her - re, allt väl be - ställ!

Till Hans lof, som hvarje hjärta fröjdar; Jesus, vår Gud, Immanu - el.
Här de fall - na se Hans kärlek flöda, Je-sus, vår Gud, Immanu - el.
Han, en gång försmådd, är upphöjd, helig, Jesus, vår Gud, Immanu - el.
Tryck på rummet helighetens stämpel, Je - sus, vår Gud, Immanu - el!

Kör.

Här må det e-vigt här-li - ga och dy - ra Or-det om Je-sus vi bringa hell!

Här må vi samfäldt, hjord och herde, ära Jesus, vår Gud Im-ma-nuel.

No. 64. Lammets pris.

G. Palmquist.

1. Kom, låt-om oss för - e - nas här Med äng-lar - na i höjd
2. Vårt Lamm är vär-digt ä - ran ha Och makt och här - lig-het
3. Si, det lät slak - ta sig för oss Och gju - ta ut sitt blod,
4. Ack, sjä - lar! hö - ren al - le I, Som kännen syndens skuld:
5. Må jord och haf och him-lar - na För - e - nas på en gång,

Samt tu - sen, tu - sen hel-gon där, Och sjun-ga med stor fröjd:
På jor-den och i him-lar - na, I tid och e - vig - het.
Att den, som tror, ej skall för-gås—O tänk, hvad Gud var god!
Nu kan enhvar bli bör-dan fri; Gud är oss al - la huld.
Att pri - sa Her-ren Je - ho-va Och sjunga Lammets sång.

Kör.

Hal - le - lu - ja, pris Guds Lamm, Som blef dödadt på Gol - ga - ta;

Hal-le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! A-men.

No. 65. Statt upp och sjung en sång.

"Och de sjöngo Moses', Guds tjänares, sång och Lammets sång."—Upp. 15: 3.

WILLIAM HAMMOND. ROBERT LOWRY, by per.

1. Vak upp, sjung Moses sång, Och Lammets dy - ra sång! Upp
3. Snart hör du Je - su röst: "O, kom, mitt barn, till mig!" Snart

Sång Och Lammets dy - ra sång;
röst: O, kom, mitt barn, till mig!

hvarje själ och sjung, Hans namn Som dog för oss en gång!
skall Han fö - ra räd-dad dig Från jor-dens grus till Sig.

2. Sjung om Hans kärleks djup. Sjung om Hans nåd så huld,
4. Då skall i himlens land Du jub-la högt en gång

Sjung om Hans Sjung om Hans
Då skall i Du jub-la

Om hur Han be - der mild för oss, Han, hvil-ken bar vår skuld!
Bland him-la-ska - ror Mo - ses sång, Och Lammets dy - ra sång!

No. 66. Jag vill sjunga.

"Om Herrens nådelöften vill jag evigt sjunga." —Ps. 89: 2.

F. H. Rawley. Peter Bilhorn.

1. Jag vill sjun-ga om hur Je - sus Li - dit har och dött för mig,
2. Je - sus fann mig, en för-lo - rad, Tog det vil - segång-na får
3. Jag var så-rad, Je - sus he - lat, Jag var vil - se-ledd och arm,
4. Mör - ka stunder än - nu komma, Sorgen pröf-var mig väl än:
5. Han skall skydda, tills de sval - la, Flodens böl - jor vid min fot;

Hur Han kom hit ned till jor - den, Att på kor - set off - ra sig.
Kärleks - full i si - na ar - mar, Och jag föl - jer nu Hans spår.
Blind jag var och full af fruk-tan, Men Han tog mig till sin barm.
Je - su hand lik-väl mig le - der, Och jag li - tar mig vid den.
Han skall bä - ra mig där - öf - ver; Ej jag fruk-tar de - ras hot.

Kör.

Sjun - ga vill jag ut i gläd - - - je
Sjunga vill jag ut i gläd - je

Om hur Krist om hur Krist har dödt för mig, har dödt för mig,

Sjun - ga ut med himlens här, som
Sjunga ut med himlens här, som

Vid kri - stall - - - sjön samlat sig, sam - lat sig!

Vid kristall-sjön samlat sig,

No. 67. Brudens lofsång.

LINA SANDELL.

1. Upp, min själ, att Herren lofva För Hans stora nåd, För Hans ord och dy - ra gåf - va, För dess tröst och råd, För dess tröst och råd.
2. Kristus har min synd afplanat, Skänkt mig frid och ljus. Genom synd och död Han banat Väg till Fadrens hus, Väg till Fadrens hus.

3. Ren och fri jag nu är vorden,
Barnaskap jag fått
Och är salig ren på jorden.
Hvilken härlig lott!

4. Ingenting kan mig fördöma,
Kristi brud jag är.
Vid sitt bröst Han vill mig gömma,
Jag är Honom kär.

5. Om Han än sig stundom döljer,
Är Han dock mig när.
Om i moln Han nåden höljer,
Det blott kärlek är.

6. Här med vapen uti handen—
Vapnet är Guds ord—
Vill jag emot himlastranden
Draga från vår jord.

7. Gläd dig därför ren, mitt hjärta,
Uppstäm fröjdeljud.
Gläd dig under all din smärta,
Du är Kristi brud.

8. Snart din brudgumme skall komma
Uti härlighet,
Och dig gifva med de fromma
Evig salighet.

No. 68. En sång om Jesus.

p *mf*

1. O, kom' låt oss sjun - ga om Je - sus, Vår dy - re, vår
2. Han öf - ver-gaf him - lar-nas ri - ke Och kom till vår
3. Han gick här så fat - tig och rin - ga, Att ar - ma - re

f

tro - fa - ste vän, Som äl - skat oss allt in-till
syn - di - ga jord, Att li - da och dö för oss
in - gen väl fanns; Och dock var Han ska - pelsens

fz *p*

dö - den Och äl - skar, ja äl - skar oss än.
ar - ma, Så lär oss Hans he - li - ga ord.
Her - re, Och him - lar och jord vo - ro Hans.

4. Än mer, Han vår synd på sig lade
Och stod i vårt ställe för Gud;
Och led hvad vi alla bort lida
Och uppfyllde alla Guds bud.

5. Och sedan Han uppstått ur grafven
Och kommit till himlen igen,
Han står nu alltjämt i vårt ställe
En trogen försvarare än.

6. Se där, hvad Han gjorde och gör oss!
Se där, hvilken kärlek så rik,
I gärning och sanning bevisad,
Att ingen den vännen är lik.

7. O, låt oss då lefva för Honom
Och prisa Hans heliga namn,
Till dess vi omsider få ila
Med jublande fröjd i Hans famn.

No. 69. En sång jag nu sjunga vill.

1. En sång jag nu sjunga vill Om vän-nen som hör mig till,
2. Han fräl-ste mig från all nöd, Då jag var i syn-den död.
3. O, hör, jag nu frå-gar dig: Har du lämnat syndens stig?
4. Hvad tänker du vin-na där? All lyc-ka i världen är

Ty Han är den bä-ste vän Af al-la jag fun-nit än.
Säg, skul-le jag ic-ke då En sång up-på harpan slå!
Kan-ske att du än-nu är På väg som till dö-den bär?
Så tom och den hastar bort. Be-sin-na din tid är kort.

Ty Han är den bä-ste vän Af al-la jag fun-nit än.
Säg, skul-le jag ic-ke då En sång up-på harpan slå!
Kan-ske att du än-nu är På väg som till dö-den bär?
Så tom och den hastar bort. Be-sin-na din tid är kort.

5. Så lämna då syndens stig
Samt tro och låt frälsa dig.
Ja, tro nu i Jesu namn
Och fly i Hans öppna famn.:,:

6. O, syskon, blott härden ut,
Ty snart, snart är tiden slut.
Ja snart, snart så bo vi där,
Därhemma hos Jesus kär!:,:

10. DEN HELIGE ANDE.

No. 70. Kom till oss, himmelska dufva.

T. T. Hurka.

1. Kom till oss, du himmelska dufva, Du milde Guds Ande, kom ned
2. Att Fadern så äl - ska-de världen, Att enföd-de Sonen Han gaf,
3. Ja, lär oss blott rätt Honom föl-ja I stridens och smätornas bad,

Med ordet det sa-li - ga, ljuf - va, Att Kristus för synda-re led;
Att säker med Honom är färden Till him-len, fast genom en graf!
Ty öf-ver den stormiga böl - ja Han fö - rer oss in i Guds stad!

No. 71. Bön om Andans ledning.

Browne.

1. O, kom Du hel-ge nådens And' Med ljus och frid från himlens land.
2. Låt sanningsel-den ly-sa klar Och vägen bli oss uppenbar.
3. Led oss på he - lig - hetens väg, Oss Herrens bud och rätter säg,
4. Led oss till Gud, vår si-sta ro, Att ut - i här - lig-het få bo

Oss skydda och led - sa-ga väl, Och lif-va upp vår tröt-ta själ.
En he-lig fruktan i oss när För-allt hvad or-det ic-ke lär.
Led oss till Kristus, lifvets brunn; Hans lof tänd i vår själ och mun!
I him-len, där är fröjd och frid Fullkomlig ut - i e-vig tid.

No. 72. Bön om den Helige Ande.

G. Palmqvist.

1. Hel-ge An - de, ljuf - va, Du Guds mil-da duf - va,
2. Kom och i mig ver - ka, Så att jag må mär - ka

Kom ut - i mitt bröst, Gif mig nå-dens tröst.
Frid och fröjd från Dig Städ - se ut - i mig.

3. Skingra otrons dimma,
Och låt mig förnimma,
Att Du är mig när
Och städs vittne bär.

4. Vittna i mitt hjärta,
Att från syndens smärta
Frälst jag vorden är
Genom Jesus kär.

5. Kom att jämt förklara
Nåden underbara
Uti Jesu blod.
Lifva upp mitt mod.

6. Gör mig angelägen
Om den enda vägen,
Som den rätta är
Och till himlen bär.

11. TREENIGHETENS PRIS.

No. 73. Guds lof.

L. S.

1. Pris Gud, all god-hets käl - la vid, I himmel och på jord!
O, stämmen in till e - vig tid: Pris Gud för nå - dens ord!

2. Du he - li - ga Tre - e - nig-het, Ack, snart på bätt - re vis,
Från e - vighet, till e - vighet, Jag sjun - ga skall Ditt pris.

No. 74. Pris vare Gud.

T. Ken. G. Franc.

1, Pris Gud, i makt och kär - lek stor! Pris Gud bland al-la himlars kor!
Pris va - re Gud i al - la land! Pris Fader, Son och Hel-ge And'!

2. Å - ra ske Fadern och Hans Son, Den Helge And' på samma tron!
Den he - li - ga Tre - e - nig-het Ske pris och lof i e - vig - het!

II. NÅDENS VERK I ALLMÄNHET.

1. VÄCKELSE OCH VARNING.

No. 75. Betänk, du nalkas.

P. B. P. BILHORN.

1. Bro - der, o, betänk, du nal - kas Jämt det dju - pa haf,
Där ej någon å-ter - vän - der, Mån-gen går i kvaf!

2. Vid dess kuster klippor ho - ta Med en hopp-lös graf.
Mån-gen välbyggd båt, o bro - der, Där har gått i kvaf.

3. Hör de vil-da vågor ra - sa, Se det hvi - ta skum!
Ry - tan-de sitt rof de dra - ga Ned i mörkrets rum.

4. Ah, men bortom vreda vå - gor Finns en här - lig strand,
Där, af Jesus frälst, hans trogna Fin - na E - dens land.

5. Bro - der, o. din båt skall al - drig Nå den lju - sa strand,
Förr än Jesus lotsdig blif - ver, Förr'n du tar Hans hand.

6. Kal - la du i bön på Ho - nom, Blott på Ho-nom bygg,
Och ut-öf-ver vredens vå - gor Skall du gli - da trygg!

Kör.

Bro-der, o, be - tänk, du nalkas, Nalkas e-vig-he-tens haf!

No. 76. Hvar är du?

O. AHNFELT.

1. Hvar är du? Hvar är du? Hvart skyndar du hän, O
2. Hvar är du? Hvar är du? Ack, trif - ves du än Där
3. När vill du då bör - ja att sö - ka den Gud, Som
4. Så tänk ej: än ly - ser ju so - len så klart, Än

mänska, som dväljes i gru - set? Hvar döl-jer du dig ibland
u - te i synden och flär-den? För - ak - tar du än-nu din
snart skall din doma-re blif - va? När vill du be-gyn - na att
är det för tidigt att bör - ja; Min Her - re skall dock ic - ke

lust - gårdens trän? Träd fram för din Her - re i
him - mel-ske vän, För - dju - pan - de dig ut - i
ak - ta Hans bud Och rätt i Hans ord Ho-nom
kom - ma så snart, Nog hin - ner för sjä - len jag

lju - set. Så ro - par den him - melska rö - sten.
världen, Den värld, som är fjär - ran från Her - ren?
gif - va? Nu är den be-hag - li - ga ti - den.
sör - ja; Nu vill jag ha gläd - je i värl-den.

5. Din tid är dock Herrens, det blifver därvid,
Du kan ej en dag den förlänga.
Nu, nu får du komma, nu, nu är det tid,
Men en gång Han dörren skall stänga,
Och då är för sent börja klappa.

6. Hvar är du? Hvar är du? Kanhända du ock
Beredt dig ett säkerhetsläger
Af egna förtjänster och dygder, ändock
Allt sådant för Herren ej väger
Det ringaste grand i Hans vågskål.

No. 77. Lefver du?

LINA SANDELL.

1. Lef - ver du det ny - a lif - vet Ut - i Je - su
2. Lef - ver du än - nu må - hän - da Syn-dens ty - gel-
3. Men ett lif i syn - den är ju Blott en död, en
4. Bed, att Je - sus måt - te väc - ka An-dens ny - a

Kri - sti tro? Är ditt namn i him - len skrif - vet,
lö - sa lif, Tän - ker ej på lif - vets än - da,
sä - ker död. U - tan lif i Kri - stus är du
lif hos dig Och det syn - da - lif - vet släc - ka,

Skall du i Guds ri-ke bo? O jag frå-gar dig än - nu:
Blott på världens tidsfördrif? O jag frå-gar dig än - nu:
Ständigt stadd i dödens nöd. Därför frå-gar jag dig nu:
Hvil-ket fö - der död af sig. Frå-ga dig hvaren-da dag:

Lef - ver du? O jag frå-gar dig än - nu: Lef - ver du?
Lef - ver du? O jag frå-gar dig än - nu: Lef - ver du?
Lef - ver du? Därför frå-gar jag dig nu: Lef - ver du?
Lef - ver jag? Frå - ga dig hvaren-da dag: Lef - ver jag?

5. Lefver jag till Herrens ära,
I Hans fruktan, stilla, nöjd?
Är ock mig Hans ande nära,
Är Hans ord min högsta fröjd?
Herre Jesus, kom och blif
Själf mitt lif.:,:

6. Blif mitt lif jämväl i döden,
Som en gång mig förestår.
Hjälp mig i den sista nöden,
Att med Dig jag lefva får,
Lefva som Din kära brud
Sist hos Gud.:,:

No. 78. Vänd åter du!

Rev. R. M. Offord. D. B. Towner.

1. O, någonstä - des grå - ter En moder nu, en mo-der nu. Bitt-ra de tå - rar hon gju - ta får, Långsam hvar timma i ångest går, Ty, ack, hon sörjer båd natt och dag För en som vandrat från Guds behag.—Vänd å - ter du!

2. O, någonstä - des bö - jer En moder nu, en mo-der nu, Djupt ut - i bön sig till Her-ren Gud, Stammar sin smärta i brut-na ljud, Ber som en moder al - len' förmår För en som vilse från Herren går.—Vänd å - ter du!

3. O, någonstä - des bris-ter Af smärta nu, af smär-ta nu, En mo-ders hjär - ta vid tå-rars lopp När skall hon sjunga i-gen af hopp? För henne finns det ej glädje—ljud, För'n hennes älskling sig vändt till Gud.—Vänd å - ter du!

4. O, någonstä - des väd-jar En moder nu, en mo-der nu Väd-jar till Gud för ett älskadt barn, Hvilket har fån-gats i lastens garn, Och hjärtat brinner af bön och hopp.—Du vilse gångne, håll opp, håll opp, Vänd å - ter du!

Kör.

Ja, ir-ran-de son,

Irrande son,

Hör, hör hennes röst! Din moder hon beder: O, gif hen-ne tröst!

Hör hennes röst!

No. 79. Mänska, dig besinna.

1. Män-ska, dig be - sin - na, Än du nåd kan fin - na.
2. Du din synd för - sto - rar, Säll - het du för - lo - rar;

Ti - den, kort och dyr, Snart i - från dig flyr.
Hjärtats käns - la dör, An - dens röst upp - hör.

3. Då Han än dig väcker
Och dig nåden räcker,
Fall till korsets fot,
Tag Hans nåd emot.

4. Jesus, kärleksrike
Vännen utan like,
Ropar än till dig:
Kom, o kom till mig!

5. Du gör Herren smärta,
Plågar själf ditt hjärta,
Om du borta går
Och Hans nåd försmår.

6. Mänska, dig besinna,
Än du nåd kan finna.
Tiden, kort och dyr,
Snart ifrån dig flyr.

No. 80. Har du mod att blifva borta?

LINA SANDELL.

1. Har dů mod att föl - ja Je - sus? ljuder frå - gan mången gång.
2. Har du mod att väl - ja dö-den, när dig lif - vet bju-des än?
3. Har du mod att än - nu drömma om ett lif af lyc - ka här,

Se dock här en an-nan frå - ga, framstäld i vår enk-la sång:
Har du mod att lå - ta Je - sus ohörd vän - da om i-gen?
Fast-än du så mån-ga gån-ger sett, hur arm den lyckan är?

Har du mod att blif-va bor - ta, när din Ko-nung kal - lar dig,
Har du mod att vän-da ryg-gen till Guds ri - kes bröl-lops - sal
Ri - ke - do-men tar ju vin-gar, nöjets ro - sor fal - la af,

Kal-lar dig till e-vig gläd - je, e - vig sa - lighet hos Sig?
Och i stäl - let sorglöst vandra mot ett djup af e-vigt kval?
Och du ka-stas kring i värl-den likt ett spån på stormigt haf.

4. Har du mod att nalkas grafven utan något grundadt hopp,
Mod när evighetens portar snart för dig ock springa opp?
Har du mod att slå i vädret Herrens maningar och bud?
Har du mod att utan Jesus träda för all världens Gud?

5. O, besinna dig, Han kallar, kallar dig i nåd ännu!
Skall Han väl förgäfves kalla dag från dag, hvi dröjer du?
Lyssna till Hans andes maning. Hör Han troget klappar än.
Har du mod att längre sluta hjärtats dörr för denne vän?

No. 81. Nådens dag är kort.

1. Skall du all - tid ha - sta Fram på dö - dens stig
2. Vill du så för - skju - ta Gud, som är din vän?
3. Vill du mö - ta dö - den U - tan skymt af hopp?

Och Guds nåd för - ka - sta, Som än bju - des dig? dig?
Vill du ic - ke nju - ta Frid i him-me - len? len?
Skall i af - grundsglö - den Du först vak - na opp? opp?

4. Vill du ej besinna
Evigt ve och väl?
Vill du icke vinna
Räddning för din själ?

5. Vill du själen mörda
Blott för jordisk tröst?
Vill du icke vörda
Jesu kärleksröst?

6. Skall Han fåfängt kalla
Dig från farlig stig?
Skall Hans domslut falla:
"Gå nu bort från mig?"

7. Dyra själ, besinna:
Nådens dag är kort.
Sök att frälsning vinna,
Innan den flyr bort!

No. 82. Du födas må igen.

"Utan en varder född på nytt, kan han icke se Guds rike."—JOH. 3:3.

W. T. SLEEPER. GEO. C. STEBBINS.

1. En råds-herre träd-de till Je-sus, en natt, Att spör-ja om lifvets och frälsningens skatt, Och Mästaren sade—Han sä-ger det än—: "Du fö-das må i-gen, i-gen.

2. O, hö-ren, I män-ni-sko-barn, des-sa ord, Han ta-lat all-var-lig en gång på vår jord! Ja, hören Hans maning och glömmen ej den: Du fö-das må i-gen! i-gen!

3. O, du som vill in-gå i him-me-lens frid Och pri-sa Hans namn i e-vin-ner-lig tid, Förglöm ej, Han bjudit, din him-mel-ske vän: Du fö-das må i-gen! i-gen!

4. De dy-ra, som här up-på jor-den du misst, De läng-ta att se dig där-ofvan till sist, O minns hur Han manat och ma-nar dig än: Du fö-das må i-gen! i-gen!

Kör.

Du fö-das må i-gen, i-gen, Du fö-das må i-gen, i-gen, I

sanning, i sanning jag sä-ger dig det, Du fö - das må i-gen"! i-gen!

No. 83 Hvad har du uti himmelen?

J. Blomqvist.

1. Du som din skatt på jorden ä - ger Och som har allt ditt goda här,
Som trifves bäst i mammons lä-ger Och tror, att lyckan vinnes där,

Kör.

Jag frå-gar dig, min dy - re vän: Hvad har du ut - i him-me-len?

2. Du sträfvat träget, handlat, sparat
Och nu med tryggad framtid står.
Du mycket godt åt dig förvarat,
Som räcka skall i många år.
Jag frågar dig, min dyre vän:
Hvad har du uti himmelen?

3. Och om du vunne hela världen,
Men toge skada till din själ,
Hvad hjälpte det? Snart sista färden
Du måste gå. Besinna väl:
Jag frågar dig, min dyre vän:
Hvad har du uti himmelen?

4. Och du som icke lyckats samla
På denna jord dig någon skatt,
Men ännu dväljs bland dem, som famla
I otrosmörkrets hemska natt,
Du dubbelt fattig är, min vän,
Som intet har i himmelen.

5. Men frågar du: hur skall jag blifva
För himlen rik? så hör och lär:
Du måste Jesus hjärtat gifva
Och tro på Honom som du är.
Sen kan du sjunga gladt: min vän,
Min skatt jag har i himmelen.

No. 84. Det finns lif i en blick.

AMELIA M. HULL. REV. E. G. TAYLOR.

1. Det finns lif i en blick på den kors - fä - ste Krist: Denna
2. O, hvi var Han väl där till att bä - ra vår synd, Om ej
3. Det är ic - ke din ån - ger, din flö - dande tår, Men Hans
4. Och be-tvif - la ej me - ra hvad Her - ren har sagt. Att full-
5. O, så tag ut - i gläd - je från Je - sus med ens Det o-

stunden Han bju - der dig lif! O, så blic - ka, du syn-da - re,
äf - ven din bör - da Han tog? O, hvi flöt från Hans si - da Hans
blod, som för-so - na för-mår. Uppå Honom, som göt det, för-
än - dadt är allt, och att Han Ut-i ti - dens fullbor-dan skall
änd - li - ga lif Han be-står, Och var viss, ja, var viss, att du

blic - ka dit opp, Och ditt allt åt din Fräl - sa - re gif!
fräl - sande blod, Om för dig och din skuld Han ej dog?
li - - ta dig då, Blott från Ho-nom för - so - nin - gen går!
kom-ma i-gen, Till att häm - ta de trog - na Han vann.
al-drig skall dö, Då din Fräl - sa - res lif ej för - går!

Kör.

Se! Se! Se och lef! Det finns lif i en blick på den

kors - fä - ste Krist: Den-na stun - den Han bju - der dig lif!

No. 85. Gå ej bort!

1. Hvad gag-nar dig att ä - ga he - la värl - den, Om du tar
2. Ack, ri - ke - do-mens svek har loc - kat mån - gen Att säl - ja
3. Den ri - ke yng - lin-gen gick bort be - dröf - vad, När Je-sus
4. Ja, pröf-va oss, o Her - re, om vi ä - ga I vå-ra
5. Är Du vår skatt, hvad rör oss he - la jor - den Med allt hvad

skada till din ar-ma själ? Har du satt fo -.ten uppå pilgrims-
himmelen för stoft och mull. Hur mången De - mas utaf världen
honom bjöd försaka allt. Hur mångens tro har ej, då hon blef
hjärtan trones rät - ta guld; Och gif, att vi med sanning kunna
hon uti sitt skö - te bär. Är Jesus själf vår själs brudgumme

fär - den, O, låt då in - tet hindra få ditt väl.
fån - gen, Har vi - kit af för jor-disk vin-nings skull.
pröf - vad, Sig vi - sat va - ra ut - af sam - ma halt.
sä - ga, Att Du för - lå - tit all vår synd och skuld.
vor - den, Hon ä - ger nog, och me - ra ej be - gär.

No. 86. Hvi ej nu?

"Si, nu är en välbehaglig tid." —2 Kor. 6: 2.

EL NATHAN. C. C. CASE.

1. Broder, lägg din syn-da - skuld Up-på Je-sus, Han är huld!
2. Du har län - ge vandrat vill, Våga ej en tim-ma till!
3. Finner du i värl-den väl Frid och li - sa för din själ?
4. Fly till Je-sus, allt be - känn, Han skall mild för - lå-ta än,

Hör vår bön, o, hör den du, Mild Han kal-lar dig än - nu!
Vänd dig ej från Je-sus, tag Ånger-full Hans nåd i dag!
Fly till Je - sus, fly i tid, Han al - len' ger sjä - len frid!
Tro på Honom, endast Han Nåd och frid för - lä - na kan!

Kör.

Hvi ej nu? Hvi ej nu? Hvi ej fly till Je-sus nu?

Hvi ej nu? Hvi ej nu?

Hvi ej nu? Hvi ej nu? Hvi ej fly till Je - sus nu?

Hvi ej nu? Hvi ej nu?

No. 87. Hvi ej i kväll?

"Huru länge skolen I halta på båda sidor?" —1 Kon. 18: 21.

DR. HORATIUS BONAR. IRA D. SANKEY.

1. O, låt ej or-dets makt för-gå! Ut - i dess varma ljus dig ställ!
2. Skall väl en morgon-sol i - gen Se ned i ljus up-på ditt tjäll?
3. Hvad kan dig världen bjuda än? Ditt hopp till bättre fröjder ställ!
4. Han vägrar in-gen. Han al-len Kan gö-ra den betryck-ta säll

Du frälsas vill, så lyssna då: Du frälsas kan,— hvi ej i kväll?
Nu stunden är, o, fat-ta den: Du frälsas kan,— hvi ej i kväll?
I Jesus sök ditt hjärtas vän! Du frälsas kan,— hvi ej i kväll?
Och fläckad själ från synden ren. Du frälsas kan,— hvi ej i kväll?

Kör.

Hvi ej i kväll? Hvi ej i kväll? Du frälsas kan,—hvi ej i kväll?

rit.

Hvi ej i kväll? Hvi ej i kväll? Du frälsas kan,—hvi ej i kväll?

No. 88. Bjud dem in.

Lifligt.

N. J. Russell.

1. Bjud dem in de us - la, ar - ma, Som i värl-den vil - se
2. Bjud dem in till hög-tids - bor-det, Re'n dem vän - tar hög-tids-
3. Bjud dem in för-tvif-lans of - fer, Som för - gås af synd och

gå, Fri be - nåd-ning dem för - kun - na, Dyr är
skrud, Bjud dem in båd' rik och fat - tig, Rum för
skam; Säg dem kär - leks - fullt att Je - sus Dog för

Kör.

de - ras själ ock - så.
al - la finns hos Gud. Bjud dem in de tröt - ta,
dem på kor - sets stam.

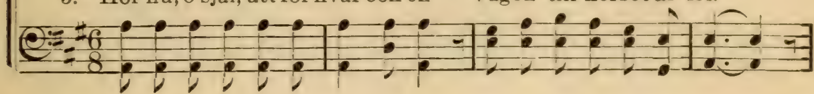
ar - mar, Kri - stus vän - tar, bjud dem in!
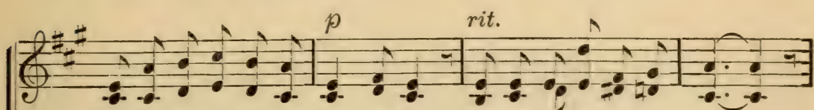
No. 89. Vägen till korset är fri.

Ord och Musik af J. B.



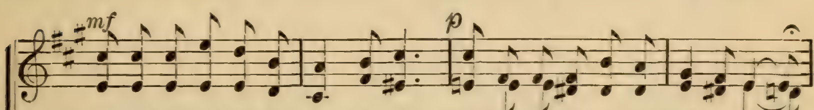
1. Syn-da-re, hör! du som li - der nöd; Vägen till korset är fri.
2. "Detta allt låter nog godt och väl"—Vägen till korset är fri.—
3. "O hvad jag hör! är det verkligt så?"—Vägen till korset är fri.—
4. "Skall jag då ej blifva synden kvitt?" Vägen till korset är fri.—
5. Hör nu, o själ, att för hvar och en Vägen till korset är fri.





Jesus för dig blef på kor - set död, Vägen till korset är fri.
"Men jag är ännu en syndens träl," Vägen till korset är fri.—
"Får jag då genast till Je-sus gå?" Vägen till korset är fri.—
"Men är då detta ej allt-för fritt?"— Vägen till korset är fri.—
Kom ic-ke då med ditt "om" och" men" Vägen till korset är fri.





Kom med din börda, lägg ned den här, Kvitt du den blifver hur tung den är.
"Vägen är fri, ja, men ej för mig, n-nu jag vandrar på orätt stig."—
"Ja, men jag känner ju ej min nöd; Tro mig, med mig är det bara död."—
"Det-ta är allt så välsig-nadt—men—Aldrig jag kan väl få komma än."—
Slu-ta i dag med: "ja, men" och "ack," Börja i stället med lof och tack.





Kom, kära själ, kom i dag, ty si, Vägen till korset är fri.
Kom då, o själ, kom i dag, ty si, Vägen till korset är fri.
Kom då, o själ, kom i dag, ty si, Vägen till korset är fri.
Kom kä-ra själ. kom i dag, ty si, Vägen till korset är fri.
Dröj ic-ke längre, kom nu, ty si, Vägen till korset är fri.



No. 90. Synda icke mer.

MAGGIE NICOLSON. W. H. DOANE.

1. Hör, o syn - da-re, ett budskap, Som dig Her - ren nå - dig ger.
2. Om din själ är mörk och dyster, Och du in-gen rädd-ning ser,
3. Dröj ej, smär - ta ic - ke Ho - nom! Lägg din skuld för Honom ner,
4. Kunde du blott skå - da Je - sus, Där Han bi - dar dig och ber,

Det är Je - su röst, som ta - lar: Gå, och syn - da ic - ke mer!
Jesus nå - dig än kan sä - ga: Gå, och syn - da ic - ke mer!
Stunden flyr!—än vill Han bju - da: Gå, och syn - da ic - ke mer!
Då Han ta - la vill i kär - lek: Gå, och syn - da ic - ke mer!

Kör.

Gå i frid, gå i frid. Gå, och synda icke mer, icke mer!
Gå i frid, gå i frid.

Gå i frid, gå i frid. Gå, och synda ic - ke mer!
Gå i frid, gå i frid.

No. 91. Jesus är när.

W. H. DOANE.

1. Finns det en själ, som i trängtan Ber om förlå - tel-se här,
Hör då det budskap vi bringa: Jesus nu drager dig när!

2. Nå-dig och mild Han dig nalkas: Möt honom då ut - i tro!
Öpp-na ditt hjärta för Ho-nom, Han skall förläna dig ro!

3. Lyss-na, när Anden dig ma - nar, Bed blott: förlåtelse gif!
Tag Honom nu i ditt hjär - ta, Tro på Hans ord, som ger lif!

4. Öm och förbarmande Je - sus Nal-kas, din himmelske vän.
Öpp-na ditt hjärta för Ho-nom, In-nan Han bortgått i - gen!

Kör.

Je-sus nu drager dig när, ja när dig här.

Je-sus nu drager, nu drager dig när, Han drager nu när i kärlek dig här.

Jesus nu drager dig när, O, drager nu här dig när!

dig när,

No. 92. Gå ej ifrån Hans nåd.

D. B. Towner.

1. Någ - ra gå bort ifrån Herrens hus, Re - nade från synd.
2. Någ - ra gå bort ifrån Herrens hus Ful - la ut - af frid.
3. Någ - ra gå bort ifrån Herrens hus, Ång-ran-de sin skam;

An - dra för - ka - sta nå-dens ljus Och gå i-gen i synd.
An - dra för - små i lif - vets brus Hans blod för e - vig tid.
An - dra ha fyllts af fröjd och ljus Och tro up-på Guds Lamm.

Kärleks-full än - nu Fräl-sarn står, Ma - nan-de din själ;
Kan-ske ej mer dig Fräl - sa - ren Bju - der nå-dens tröst;
Sa - li - ga de, Hans nåd und - få, Föl - jan-de Hans bud.

Än på ditt hjär - tas dörr Han slår, Och än Han vill ditt väl.
Kan-ske ej mer du hör i-gen Den Helge An - des röst.
Gif Honom nu din själ och gå Med fröjd i Her-ren Gud!

Kör.

Gå ej ifrån Hans nåd i kväll Ej bort från Hans kärleks bud!

Gå ej förr än du blif - vit säll I Je - sus, Herren Gud!

No. 93. O, låt med kraftigt ljud.

TOPLADY. LENOX.

1. O, låt med kraftigt ljud Ba - sunen fö - ra ut Högtidligt fröjde-bud Till al - la värl-dars slut:
2. Si, Jesus med Sitt blod Dig köp-te e-vigt fri, Du sorgsna själ, haf mod, Och se Guds nåd här - i!
3. Du ar-ma syn-da-träl, Du kan ock fri-het få, Ty för din dy-ra själ Har Je-sus dött ock-så.

Kör.

Nu ju - bel - å - ret har gått in! Nu ju - bel - å - ret har gått in! Fri-köp - te syn-da - re vänd om!

4. Och du, som har försatt
Din sköna arfvedel,
Kan återfå din skatt
Ännu fullkomligt hel!

5. Lofsjungom högt Guds Lamm,
Som syndaoffret var!
Kungören för hvar man
Vår frälsning underbar!

No. 94. Mild och förlåtande.

"Kommen till mig." —Matt. 11: 28.

W. L. T. WILL L. THOMPSOM.

1. Mild och för - lå - tan-de Fräl - sa-ren kal - lar, Kal - lar på dig liksom mig! Si, vid por-talen Han vaktar och väntar, Vän-tar på dig liksom mig!
2. O, hvarför drö - ja, när Fräl - sa-ren kal - lar, Ma-nan - de dig liksom mig? O, hvarför tveka att mö-ta Hans kärlek, Kär-lek till dig, liksom mig?
3. Här svinner ti - den, och stun-der-na i - la, I - la för dig liksom mig. Skuggorna hopas, och dödstimman kommer, Kommer för dig liksom mig.
4. Gif - ve oss Her-ren den kär-lek Han lof - vat, Lof - vat åt dig liksom mig! Fast - än vi syndat, för-lå-ter Han nådig, Nå - dig mot dig liksom mig.

Kör.

Kom hem! Kom hem! Kom hem! Kom hem! Du, som har tröttats, kom hem! Mild och all-var - lig mig Fräl-sa - ren kal - lar, Kal - lar: o syn - da - re, kom!

No. 95. Vill du gå med till himlen?

L. S. — Harm. af A. MANKELL.

1. Vill du gå med till him - len, så låt oss föl - jas åt,
2. Vi öf - vervin - na vi - da ut - i Hans kraft, ty Han
3. Och är än vä - gen ojämn och törn-beströdd och smal,
4. Vi lö - pa ic - ke ef - ter ett o - visst mål, ty si,
5. Är det så sa - ligt re - dan, att tän - ka blott här - på,

Trots sa - tans al - la pi - lar och li - sti - ga för - såt!
Är mäk - tig i de sva - ga, dem Han sig ta - git an.
Och går den ge - nom mör - ker och dö-dens skug-gas dal,
När Kri - stus up - pen - ba - ras, så up - pen - ba - ras vi!
Säg vill du ej på all - var då med till him-len gå,

Han vil - le gär - na hin-dra vår gång till himme - len, Men
Vi jub - la re'n i hop - pet, ty stri-den för Han själf Och
Vi tän - ka blott på må - let, som är oss fö - re - satt, Strax
Då få vi skå - da Honom med aftäckt an - le - te, Och
Och läm - na syn-da - lif - vet och världens kor - ta lust, Som

star - ka - re är Je - sus, vår Go - el och vår vän.
se - ger - pal - men vinkar vid lif - vets kla - ra älf.
stin - ger tör - net mindre, och strax blir hjär-tat gladt.
blif - va Ho - nom li - ka och slip - pa allt vårt ve!
dock så snart för - by - tas i e - vig sorg och pust?

p

No. 96. Ej långt från Guds rike.

ANNIE M. STOWE. W. H. DOANE.

1. Ej långt från Guds ri-ke, Väl - sig-na - de ord! Hur sa - ligt de lju - dat En gång på vår jord! Han tal - te i kär - lek Och ta - lar så än; Den trånga port är öppen, Och Han talar igen:
2. Ej långt från Guds ri-ke! O, skyn-da dig du Att und - få den nåd, som Han bju - der dig nu! Vid kär - le-kens maning Hvi dröjer du än? Hör, Frälsaren dig bjuder, Hör Hans stämma igen:
3. Ej långt från Guds ri-ke, Där al - la en gång Få bi - da hos Je - sus I kär - lek och sång! Ej långt från Guds ri-ke, Hvi dröjer du än? Hör Frälsaren dig bjuder, Hör Hans maning igen:

Kör.

Ej långt o, ej långt, o själ o, ej långt O, ej långt från Guds rike! Hvi drö-jer du än? Kom, o kom till din Gud, Tro, blott tro på Hans bud!

Hör Hans kär-leks-ful - la ma-ning! Vill du föl - ja den?

No. 97. Mig ditt hjärta gif!

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

1. Hör, en hviskning smyger Till ditt ö - ra sig! Je - su stämma bju-der Kärleksfull dig:
2. Hör hur Han dig ma-nar Med sin mil - da röst: Tälj mig dina sor - ger, Jag ger dig tröst!
3. Vill du lindring fin - na För din sorgsna själ, Kärleksfull Han ta - lar: Jag är ditt väl!
4. Låt din bör - da fal - la Ned vid kor-sets fot, Je - sus hviskar stil - la: Jag tar den mot!

Kör.

Mig ditt hjärta gif, Jag dig gaf mitt lif! Hör! hör! Han ma - nar dig: Kom, kom till mig!

nu, nu

O, kom

No. 98. Festen och kläderna.

Mrs. Harriet E. Jones. D. B. Towner.

1. En fest nu be-re - des; en Ko-nung är värd. Han bju - dit båd'
2. Och Konungen själf skall välkom - na hvar gäst: Det bor - det kan
3. O, hvarför ej komma till fe - sten ock du; För - so - nin-gens

ar - ma och ri - ka; Och glänsande klä-der de blif - va Hans gärd
rymma all värl - den. Och hvem, som vill komma till himmelens fest,
rät - ter att sma - ka? Blir dör - ren dig stängd, där du dröjer än-nu,

Kör.

Och kost-li - ga rät-ter til - li - ka.
Väl - signar den furst-li - ge vär - den. Lägg syn - da - re-klädnaden
Din bjudning ej kommer till - ba - ka.

bort Kom in till den festen, kom in, kom in! Din dräkt den är redo,

och Ko - nun - gen bidar Kom in, o min broder, kom in!

No. 99. Vid korset finns det rum.

1, Sorgs-na själ, hvem än du är, Vid kor-set finns det rum.
2. Skyn - da, vänd i dag dig om. Vid kor-set finns det rum.
3. Gud ske lof, för hvar och en. Vid kor-set finns det rum.

Lägg ditt hjär-tas bör - da där, Vid kor - set finns det rum.
An - den, bru-den sä - ga: kom, Vid kor - set finns det rum.
Kom i dag till Fräl - sa - ren, Vid kor - set finns det rum.

Säg blott strax för Je-sus Krist U - tan fruk-tan all din brist,
Lif-vets brunn gå ej för - bi, Rening bjuds en hvar där - i,
Ändlös nåd där finns att få För en hvar, som dit vill gå.

Han dig hö - ra skall för-visst. Vid kor - set finns det rum.
Rik och fat - tig, träl och fri. Vid kor - set finns det rum.
Viss-te värl-den det än - då! Vid kor - set finns det rum.

No. 100. Är det intet för dig?

(Solo med svar och kör.)

D. B. Purington. W. H. Doane.

1sta rösten:

1. Är det in - tet för dig, är det in - tet för dig Att din
2. Är det in - tet för dig, är det in - tet för dig, Att i
3. Är det in - tet för dig, är det in - tet för dig, Att dig

Her - re och Frälsa-re äl-skar dig huld? Är det in-tet för dig, är det
synd du från Honom, din Herre, dig vändt? Är det in-tet för dig, är det
e - vighet nalkas, att dö-den drar när? Är det in-tet för dig, är det

in - tet för dig, Att Han bar up - på kor-set din tun-ga skuld?
in - tet för dig, Att Hans öm-man - de maning du ej här känt?
in - tet för dig, Att för - gås, om ej Je-sus din räddning är?

2dra rösten:

1. Det är mycket för mig, det är myc - ket för mig, Att med
2. Det är mycket för mig, det är myc - ket för mig, Att Han
3. Det är mycket för mig, det är myc - ket för mig, När jag

kär - lekens röst Han mig kallar i dag, Det är myc-ket för mig,
kal - lar mig å-ter från ir-ran-de färd. Det är myc-ket för mig,
nal-kas en gång det oänd-ligas strand, Det är myc-ket för mig,

det är myc-ket för mig, Jag vill lyssna och föl-ja blott Guds behag!
det är myc-ket för mig, Att jag än kan mig räd-da från synd och flärd.
det är myc-ket för mig, Att till himlen få le-das af Je-su hand.

Kör.

Kom, Han kal - lar dig nu!
Kom, kom, kom, Han kal-lar dig nu, kal - lar dig nu!

Fort, o, dröj ic-ke du!
Fort, fort, fort, o, dröj ic-ke du, dröj ic-ke du! Hör, hör,

Je - sus dig kal - lar i dag Kom, kom, Hans nåd mottag!
Kom, kom, kom,

No. 101. Jesu fråga.

LINA SANDELL. RENDAHL.

1. Of - ta i kväl - lens Ty - sta - ste tim - ma
2. Äl - skar du värl - dens Y - ran - de nö - jen,
3. Äl - skar du ä - rans Slipp - ri - ga höj - der,
4. Äl - skar du ti - dens Flyk - ti - ga vin - ning,

Hör jag, hur Her - ren Nal-kas mitt tjäll, Hör jag Hans milda
Äl-skar du jor - dens Glitt - rande flärd, Då har du ic - ke
Sö - ker du ryk - te, Hög-het och glans, Då kan du ic - ke
Sö - ker du gru - sets Skat-ter och guld, Då har den en - da,

rit.

Ljuf - li - ga stämma For-skan-de frå-ga: Äl - skar du mig?
Rum för min kär-lek, Då kan du ic - ke Äl - ska mig rätt.
Äl - ska din mil - de, Öd - mjuke Je - su Ring - het och kors.
Kost - li - ga pär - lan Än - nu ej blif-vit Dyr - bar för dig.

5. Älskar du stundens
Glädje och njutning,
Söker du månskors
Bifall och gunst,
Då kan du icke
Söka din gode
Himmelske Faders
Ära och pris.

6. O vill du icke
Gifva ditt hjärtas
Innersta kärlek
Evigt åt mig?
O vill du icke
Följa mig efter
Tagande på dig
Villigt mitt kors?

7. Se hvad min kärlek
Gjort dig och gör dig,
Minns hvad jag lidit
Äfven för dig.
Följ mig från krubbans
Stråbädd till korset.
Hela den vägen
Gick jag för dig.

8. Älskar du ännu
Blott mina gåfvor,
Lär dig, ack lär dig
Älska mig själf.
Gåfvorna äro
Kära och dyra,
Men vill du lefva,
Vänd dig till mig.

No. 102. Källan.

W. LAGERCRANTZ.

1. Stil-la, ljuf - lig, un-der-bar, Väller fram en käl - la klar: Faders-
2. Törstan-de få dric-ka där, Lif åt dö - da hon be-skär; Svalka,
3. Till en hvar, till hög och låg, Slingrar sig dess kla-ra våg För att
4. Och en hvar, som druckit har Af den käl-lan un-der - bar, Skall i

hjärtats var - ma slag Drif-ver å - dran dag från dag. Fjärran
lä - ke-dom och tröst Ger hon åt ett kros-sadt bröst: Törstar
äf - ven på sin färd Hin - na hed - nin-gar - nas värld. Så hon
här - lig - he - tens land Bo vid själf - va flo-dens strand, Där man

dold den källan låg, Men lik - väl dess friska våg Till de
du, så kom i dag, Drick i dju - pa, ful-la drag, Du skall
lif och sa-lig - het Bju - der åt en mänsklighet, Som helt
in - ga tå-rar ser, Där man ej skall törsta mer, Där man

fall - na väg sig bröt, Frid i de - ras hjärtan göt.
fin - na re - dan här, Hu - ru ljuf - lig Her-ren är!
hjälp - lös får för - gås, Om hon af dess våg ej nås.
e - vigt dric-ka skall Af den käl - lans ri - ka svall.

No. 103. Kom till mig nu!

ELLEN K. BRADFORD. E. H. PHELPS.

1. Huru ljuflig, hur öm var ej Mästarens röst, När Han tala-de mildt till mig: "Kom till mig! O, kom nu, det är endast ett steg Och jag vän-tar mitt barn på dig!"
2. Ah, min synd är så djup, och min tro är så vek!—Då kom sva-ret så snabbt och klart: "Ej du nöd-gas be-ro på din vack-lan-de kraft: Jag skall hjälpa dig, kom blott snart!"
3. Men jag sa-de med ängs-lan: Mitt kött är så svagt, Och jag mäk-tar ej här-da fram. Jag mig fruk-tar att fal-la i fåfängt för-sök Och att var-da dig blott till skam!
4. Ja, min Je-sus, nu kan jag ej vän-da i-gen Till för-därfvets och tvif-lets värld! Låt mig ta-ga med tillit din sar-ga-de hand Och full-bor-da i tro min färd!

Kör.

"Kom till mig nu!" O, hvad välljud däri! Änglarne sjunga i ljuf harmoni:

"Kom, o kom nu!" —Hvi dröjer jag, hvi, Med ett steg mellan mig och Jesus?

No. 104. Äfven mig.

REV. ERNEST G. WESLEY. D. B. TOWNER.

1. Je - sus kom att syn-darn fräl - sa, Äf - ven mig,
2. Je - sus dog att syn-darn fräl - sa, Äf - ven mig,
3. Je - sus kal - lar ständigt vandrarn, Äf - ven mig,

äf - ven mig! Ja, Han kom till oss, Guds Lamm, För att dö på
äf - ven mig! Dog, på det vi lef - va må Dog, att Hans för-
äf - ven mig! kär-leks-full Han var och är Och Sin nåd Han

kor-sets stam Räd-dan-de från synd och skam Äf - ven mig.
tjänst också Måt - te hvar - je död - lig nå, Äf - ven mig.
mild beskär Åt en hvar, som blott be - gär, Äf - ven mig!

No. 105. Från urtidens klippa.

Albert Lindström.

1. Från ur - tidens klip - pa, långt bort - om vår tid, Ut-
2. Den fri - den be - ror ej af ä - ra och makt, För-
3. Hur sällt att i ti - den, där allt väx-lar om, Där
4. Men o, hu - ru sällt det än me - ra skall bli, Då
5. O, män - ska! den sa- - li - ga frid kan bli din: Blott

ström-ma - de flo - den, som gif - ver oss frid. Den
min - skas ej hel - ler i nöd och för - akt; Ty
värl - den oss svi - ker med fri - den så tom, Att
an - den, för - los - sad från krop - pen och fri, Skall
öpp - na ditt hjär - ta, och den kommer in. Du

fly - ter så stän - digt och stil - la fram - åt, För-
fridsströmmen fly - ter i mör - ker och ljus, Trots
midt i - bland o - ro och nöd och be - svär Få
fa - ra med fröjd till de he - li - gas ro, Att
fri - den skall å - ga, så sä - ger din Gud, Om

ta - ger vår smär - ta och stil - lar vår gråt.
å - skor - nas dun - der och stor - mar - nas brus.
nju - ta den fri - den oss Her - ren be - skär!
där bland Guds sa - li - ga äng - lar få bo!
blott du vill lyss - na till kär - le - kens bud.

Frid, frid, o Gudsfrid: Det ljufvaste ord här bland sorger och strid.

No. 106. Jag bär min synd till Jesus.

1. Jag bär min synd till Jesus, Han tager den på Sig, Och med Sin död mig fri - ar Från död evin-ner-lig, Jag bär min skuld till Je - sus: Hans dy-ra blod al-len Kan två de fläckar många, Att jag blir hvit och ren.

2 Jag bär min nöd till Jesus; Hos Honom fullhet bor, Han mina brister he - lar Och bär med mildhet stor. Jag bär all sorg till Je - sus, Allt kval, all börda svår: Han vill dem alla lindra, Han dem så väl förstår.

3. Jag hvilar helst vid Jesus Och finner ljuflig tröst; Hans högra arm mig hål - ler, Jag lutar till Hans bröst. Det dy-ra namnet Je - sus, Guds Lamm, Immanuel, Som doft af vårens vindar Omfläktar det min själ.

4. Jag blif-ve så-som Jesus, Saktmodig, öm och mild! Jag blif-ve såsom Je - sus, I allt Hans sanna bild. Jag komme sist till Je - sus I - bland en skara stor, Att evigt prisa Jesus, Bland helga änglars kor!

No. 107. Tälj det igen!

Mrs. M. B. C. Slade. R. M. McIntosh, Music Doctor.

1. I ett Zi - ge - na - re-tält, där ett barn Dö-en - de låg ibland
2. Äl - ska-de Han mig så ringa och arm? Sän-de Han bud? Får jag
3. Stil - la vi hör - de hans dö-en-de ord, Innan han skildes från
4. Än-nu han tal - te med slocknande blick: "O huru glad, att det

armod och skarn, Frälsningens budskap, fast dröjan-de, kom.
bli vid Hans barm? Skall jag ock frälsas? O här - li - ga bud!
pröfningens jord: "Gud gaf sin Son, att en hvar som vill tro —
bu - det jag fick!" Hvi - ska - de stil - la, när so - len sjönk ned:

"Ingen," han sa - de, "förtalt mig där-om."
Al - drig mig nå-gon så ta - lat om Gud." Tälj det i - gen!
Då skall jag fräl-sas och då har jag ro!"
"Herre, jag tror! Säg de an - dra det med!"

Kör.

Tälj det i-gen, Tälj hu-ru Jesus förbarmande kom, Att ej en dödlig må sä-ga igen: "Ingen, ack ingen, förtalt mig därom!"

No. 108. I tron framhärda.

"Den, som tror på Sonen, han har evigt lif." —Joh. 3: 36.

Arr. from W. L. by El. Natahn. James McGranahan.

1. Jag trott på Guds härliga vishet och råd; Jag trott på Hans kärleks o-
2. Jag trott på den Korsfäste, helig och god, Jag trott på försoning al-
3. Jag trott uppå Honom,som manat mig blid;Jag trott på Hans kärlek,som
4. Jag trott uppå Honom,som lefvande Gud;Jag trott att Han kommer med

änd-li ga nåd; Jag trott up-på Je-su för - so - nan-de dåd; Jag
len' i Hans blod Och funnit i Honom mitt hopp och mitt mod. Jag
himmelen vid; Jag trott på Hans budskap af nåd och af frid; Jag
frälsningens bud En gång i sin makt och sin härlighets skrud; Jag

trott, och i tron skall framhär - da.

Kör.

Ja tro! Och hvad känslor än komma och gå, Blott tro, att Sitt ord Han oss gif - vit, att så Vår frälsning vi evigt må li - ta up-på! Ja tro och i tron än fram-här-da!

No. 109. Vår himmelske öfversteprästen.

O. Ahnfelt.

1. Vi haf - va i him - len en öf - ver - stepräst, Som
2. Ack skul - le jag själf kom - ma fram för min Gud, Se
3. Ett of - fer full-kom - ligt för oss Han frambar. O
4. Så är Han den ny - a och lef - van - de väg. Vi

all - tid kan var - kun-na sig, En så-dan som passar för
e - vigt jag bor - ta då blef, Ty jag hafver syn-dat och
djup af Guds e - vi - ga råd! Fullkomligt för e-vigt det
få genom för - lå - ten gå. Är det - ta ej sa-ligt, o

syn - da - re bäst, En så - dan som pas - sar för mig.
bru-tit Hans bud, Den lag i vårt hjär - ta Han skref.
off - ret ju var, Så ä - ro vi fräl - sta af nåd.
syn - da - re, säg? Till Her - ren vi kom - ma nu få.

5. Själf frestad i allting just lika som vi,
Dock utan all synd i sin själ,
Han nu uti frestelsen kan oss stå bi
Och hjälpa oss alltid så väl.

6. Så ha vi förvisso en öfverstepräst,
Som alltid kan varkunna Sig.
En sådan ju passar för syndare bäst,
Kan Han då ej passa för dig?

No. 110. Det dyra blodet.

1. När på det blod - be - stänkta kors I tron jag skå - da kan,
2. O hvil - ket kors, det tun-ga kors, Som Je - sus för mig bar,
3. Hur lätt, hur lätt det dy - ra kors För mig nu vor - det är!
4. En sil - kesdräkt, så hvit och skön, Och se - gerpalm i hand
5. Och ö - gat fuk - tas, då jag ser I allt mitt vandringslopp,

Jag minns med fröjd det dy - ra blod, Som en gång för mig rann.
Då på det dyst - ra Gol - ga - ta Han pint och sar - gad var!
Då jag det bär i Je - su spår, Mig kro-nan vin - kar där.
Och lif - vets kro - na, allt blir mitt Ut - i Im - ma-nuels land.
Hur Herrens nåd mig le - der städs Och rik-tar blicken opp.

Kör.

O, det dy - ra Lammets blod, Hur ljuft att se up - på
Dess un - der-skö - na, rö - da flod, Som rann för mig ock - så!

NO. 111. Om Hans kors.

Rev. W. P. Rivers. R. M. McIntosh, Music Doctor.

1. O, för - tälj än des - sa ord Om Hans kors! (om Hans kors)! O, för-
2. Tala hänförd om Guds Lamm, Om Hans kors! Om Hans
3. Al-drig sången slu - ta skall, Om Hans kors! Om Hans

tälj en syn - dig jord Om Hans kors! (om Hans kors!) Sjung om
kval på blo-dad stam, Om Hans kors! I Hans
kär-lek i vårt fall, Om Hans kors. Och i

Je - su kval och död, Hur Hans röst af ån-gest ljöd, När Han
namn al - le - na vi Fin - na fräls-ning full och fri Och vårt
himme - len i - gen, När vi säl - la hin - na den, Skall vårt

Kör.

frälste oss ur nöd,-Om Hans kors! Om Hans kors, om Hans
sista ord skall bli Om Hans kors.
ju-bel ljuda än, Om Hans kors!

Om Hans kors, på hvilket

kors, Sjung om Je - su kval och död! Hur Hans

Han för syn - darn dog,

röst af ångest ljöd, När Han frälste oss ur nöd,—Om Hans kors!

No. 112. Lif i Hans nåd.

"I Hans nåd är lif."—Ps. 30: 6

Rev. James Yeames. Robert Lowry.

1. Lif i Hans nåd och för - lå - tan - de tröst! Sol - ljus om-kring mig och fröjd i mitt bröst! Her - re, min räddning, mitt vär-nan - de stöd, Dig vill jag tjä - na i lif och i död!
2. Lif i Hans nåd, och för - lå - tel - sen fri! Dö - den be-seg - rad, och räd - da - de vi! Väl - kom-nad å - ter från syn - der och hån Hvar-je för - lo - rad och ir - ran - de son!
3. Lif i Hans nåd! Hvad är bätt-re, o säg? Dy - ster och törn - sådd är syn - da - rens väg, Djup och för - rä - disk är lu - star - nas ström, Ä - ra och glans blott en ir - ran-de dröm.
4. Hvar finnes sol-sken, där nat-ten blott rår? Mör - ker oss höl - jer, tills so - len upp - går. Skin ut - i glans från Hans ko-nun - ga - stol, Nådens och kär - le-kens strålan - de Sol!

No. 113. Ej offerbloden röd.

1. Ej of - fer - blo - den röd På Judisk al - tar - sten
2. Men Je - sus Krist, Guds Lamm, För oss i do - men stod.
3. När syn - da - ångrens brand Min ar - ma själ för - tär,
4. Till - ba - ka blic - kar jag På bördan, som det bar,
5. I tron jag ser med fröjd, Hur jag från straff är fri.

Kan hjäl - pa mig ur sam-vets-nöd, Ej gö - ra sjä - len ren.
Det off - ret var af hög - re stam Och dy - ra - re dess blod.
På off - ret läg - ger jag min hand Och får för - so - ning där.
Och tror: Guds Lamm, led straffets slag För hvad jag skyl - dig var.
Guds Lamm, som bor i him lens höjd: Dess kär - lek pri - sa vi.

No. 114. Nåd är ett härligt ord.

1. Nåd är ett härligt ord;
Väl den det rätt förstår!
Igenom himlar, öfver jord
Dess ljufva eko går.

2. Det nåden var allen,'
Som uppfann frälsningsråd,
Och allt hvad Herren gjorde se'n
För mänskors väl var nåd.

3. Det nåden var och är,
Som för mig på den stig,
Som upp till himlens sällhet bär
Och städs den följer mig.

4. Af idel nåd jag får
Den krona Gud beskär;
Af nåd jag in i himlen går,
Ack, prisvärd nåden är.

No. 115. Hälsokällan.

C. A. S.

1. Häl - so - käl - lan flöd - de I - från nå - den fram,
2. Skrif-ten hö - res lju - da: Hon är öp - pen, fri.
3. Häl - sa kan hon gif - va Och den sorgs-na frid.
4. När mitt hjär - ta grå - ter Un - der sor - gen tung,

När vår Je - sus blöd - de Up - på kor - sets stam.
Hvem kan mig för - bju - da Ba - da där - ut - i?
Tröt - ta kan hon lif - va, Kraft hon ger i strid.
Flyr jag dit och å - ter Kän - ner jag mig lugn.

5. Hon är min förtjusning,
Här är jag så säll.
Vid den källans susning
Somnar jag hvar kväll.

6. Morgon när jag vaknat
Läskar jag mig här.
Aldrig har jag saknat
Fröjd och glädje där.

No. 116. Här en källa rinner.

Betty Ehrenborg.

1. Här en käl - la rin - ner, Säll den hen-ne fin - ner! Hon är djup men klar, Gömd men up - pen-bar.
2. Om du där är tva - gen, Är hvar fläck bort - ta - gen, Ty den käl - lan god Är Im - ma-nuels blod.
3. Röf - va - ren i nö - den Där fann lif i dö - den. Jag, så ond som han, Sam - ma bal-sam fann.
4. Dy - ra lif - vets käl - la, Du skall e-vigt svä - la. E - vigt lyc - ko - sam Skall din flod gå fram.

5. Kranka skall du bada,
Göra sorgsna glada,
Tills du Lammets brud
Klädt i snöhvit skrud.

6. Sen jag, döda, kalla,
Såg i tron dig svalla,
Rör min tunga sig.
Sjunger helst om dig.

7. Jesus vill jag sjunga,
Tills min stumma tunga
Göms i graf, och jag
Skåda får Din dag.

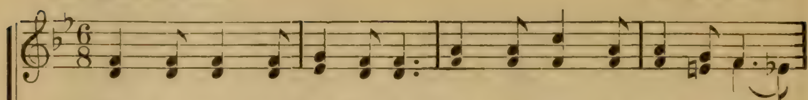
8. Ty mig, sämsta, ringa,
Du dock lön vill bringa.
Du åt mig ock har
Köpt en harpa klar.

9. Som du skänkt den gåfvan
För Ditt lof därofvan,
Du för himmelen
Stämt och strängat den.

10. Där skall Fadrens öra
Fröjda sig att höra
Mig uti Din famn
Sjunga blott Ditt namn.

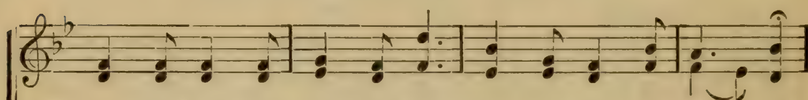
No. 117. Har du en vän i Jesus?

Rev. Samuel Alman. W. H. Doane.

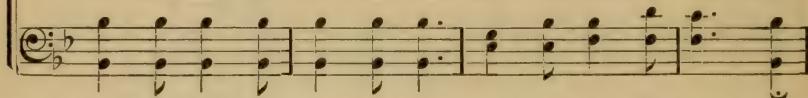


1. Har du hört det, hur Han tar Sor-gens barn i ömt försvar?
2. Har du hört, hur kristna gå Ut, där brist och synder rå,
3. Låt, o, låt jäm-väl din röst Brin - ga frid till hvar - je bröst,

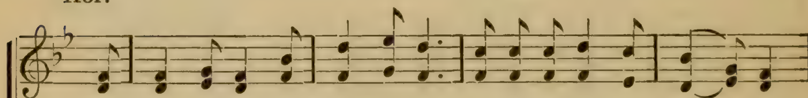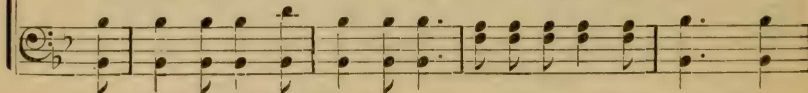




Hur de fall - na,—hur en hvar Har en vän i Je - sus?
Att de ar - ma kän - na må Je - su nåd och kär - lek?
Som be - höf - ver ljus och tröst,— Ljus och tröst i Je - sus!

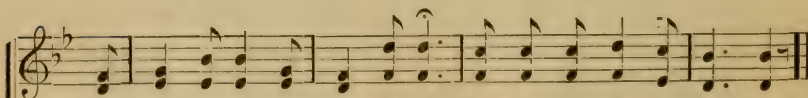


Kör.

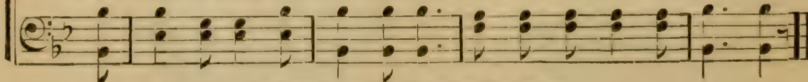


En vän i nöd, en vän i nöd, Har du en vän i Je - sus?





En vän i nöd, en vän i nöd, Har du en vän i Je - sus?



III. DET KRISTLIGA LIFVET.

1. TRÖST OCH UNDERGIFVENHET I PRÖFNINGEN.

No. 118. Här är ej frid.

G. Palmquist.

1. Här ut - i världen en främling jag går. Här är ej frid, är ej frid.
Jag är blott pilgrim från år och till år, Dock har jag frid, har dock frid.
2. Här ä - ro strider och sor-ger och nöd, Här är ej frid, är ej frid.
Här ä - ro fi - ender, sa-tan och död, Jag har dock frid, har dock frid.

Frid genom tron i min Jesus jag har; Ty mina synder, min dödsdom Han bar,
Världen må hata och smäda mitt namn, Satan mig fresta, mig hölja med skam,

Skänkte mig lif-vet och är mitt försvar. Så har jag frid, har jag frid.
Jag till min Jesus dock städs vill gå fram, Han är min frid, är min frid.

3.

Här flyktar vänskap som drömbilden bort,
Här är ej frid, är ej frid.
Människors trohet är sviksam och kort,
Jag har dock frid, har dock frid;
Ty af det trofasta ordet jag lär,
Att Herren Jesus densamme dock är
Och att min vandring till himmelen bär,
Där, där är frid, där är frid.

4.

Här är det möda från år och till år,
Här är ej frid, är ej frid.
Här är ej hemmet, där hvila jag får,
Jag har dock frid, har dock frid.
Ofta min väg synes vara så trång,
Sorgerna många och tiden så lång,
Snart dock i himlen jag sjunger min sång,
Ja, Lammets sång, Lammets sång.

No. 119. Jag visst icke borde gå och sörja.

1. Jag visst ic - ke bor - de gå och sör - ja, Fast-än värl-den
2. Om den nåd jag kun - de rätt upp - skat-ta, Att Guds Son för
3. Men jag vet väl, hur det händt och hän-der Mig som an - dra
4. Du som kom hit ned att oss upp - sö - ka Och att fräl - sa
5. När en tår sig ba - nar väg på kin - den, Samla den ut-

är så mörk och trång. Nej fast hell - re bor - de glad jag
mig är vor - den kött, Om mitt hjär - ta kun - de rätt upp-
ut - i nö - dens dar. Fast - än Je - sus tröst till hjär - tat
det borttappadt var, Hjälp min o - tro och min tro för-
i din lä - gel opp. När, ett rör, jag bö - jer mig för

bör - ja Till Guds ä - ra stäm - ma upp en sång.
fat - ta Att af kär - lek Han för mig har dött,
sän - der, Sit - ter kva - lens tag dock en - vist kvar.
ö - ka, Lär mig att i Dig en vän jag har,
vin - den, Je - sus, styrk mig, gif mig mod och hopp.

Ty hvad är väl lif - vets kval och smär - ta Mot det myck - na
Då visst sor - gen skul - le som en dim-ma Skingras ut - af
Tun-gan vill så lätt på må - let sväf-va, När hon sjun - ger
Som för står hvar suck som hjär-tat gju - ter, Sät - ter gräns för
När en fre - stel - se lagt ut en sna - ra. Öppna ö - gat,

Her - ren gjort och gör För att fröj - da hvar - je fat - tigt
nå - de - so - lens ljus, Kär - leks-eld på hjär - tats al - tar
Zi - ons ny - a sång, Hjär - tat of - ta vill af fruk - tan
tvif - lets hem-ska makt Och sitt ö - ra för min bön ej
så att jag den ser. Låt min an - de sist i frid få

hjär - ta På den väg, som upp till him - len för!
glim - ma, Lof - vet sti - ga upp till Fa-drens hus.
bäf - va. O när skall det blif - va visst en gång?
slu - ter, Skic - kar äng - lar, som om mig ha vakt.
fa - ra Hem till Dig, där in - gen grå - ter mer.

No. 120. Nu låter jag sorgen fara.

L. S. Svensk folkmelodi.

1. Nu lå-ter jag sor-gen fa - ra Och sjunger om Her-ren Krist;
2. Han näpser mig väl, men drifver Ej bort mig till e - vig tid,
3. Han skingrar de mör-ka sky - ar, Han kröner med segerns frid,
4. Han gifver mig icke i dö - den Trots lagens och domens hot,

Hur stor än nö-den må va - ra, Han hjälper mig ut till sist.
Mitt hopp och min borg Han blif-ver, Min tröst, mitt beskärm, min frid.
Han kraft och gläd-je för - ny - ar Lik - som i min ung-doms tid.
Men pris ske Hans namn för nöden, Som fört mig till kor-sets fot.

No. 121. Som trår en hjort.

H. F. Lyte. J. R. Sweney.

1. { Som trår en hjort till käl - lans våg, Ett jagadt vil - le - bråd,
Så trängtar, Gud, min själ till Dig Och ......
2. { I längtan trår min he - la själ, Du lif-vets Gud, till Dig!
O, när skall jag få se Ditt ljus, Och ......

till Din ri - ka nåd. Som trår en hjort till källans
Du väl - sig - na mig? Som trår en hjort

våg Så trängtar, Gud, min själ till
till käl-lans våg Så trängtar, Gud,

Dig. Som trår en hjort till käl-lans
min själ till Dig. Som trår en hjort

våg Så trängtar, Gud, min själ till Dig.
till källans våg Så trängtar, Gud,

3. I sorg jag minns de bättre dar,
När du, o Gud, var min,
När hjärtat jublade ditt lof,
Och jag var endast Din.

4. Hvi plåga dig, min arma själ?
Tro Gud, och än en gång
Du prisa skall din sällhet våg,
Din klara källas språng!

No. 122. Jesu lif på jorden.

1. Himlens fåg - lar haf - va si - na nä - sten, Räf - var-ne i skogen si - na bo; Markens rof - djur si - na tryg - ga fästen, Mel-lan ber - gen med dess stil - la ro. med dess stil - la ro.
2. Je-sus ha - de ej ett hvi - lo - lä - ger, Ej ett e - get hem att trä - da in; Han som him - me - len och jor-den ä-ger, Ha - de ej en vrå att kal - la Sin. vrå att kal - la Sin.
3. Vill Han en - sam ta - la med Sin Fa - der, Må - ste Han dit upp på ber - get gå; Han som ska - pat världens my - ri - a - der, Ha - de ej en e-gen bö - ne-vrå. e - gen bö - ne-vrå.
4. Honom folk på al - la si - dor trång-de Hvar - je dag, och in-gen ro Han fann; Mån-ne Han Sin dörr om nat - ten stängde? Nej, en e - gen dörr ej ha - de Han. dörr ej ha - de Han.

5. O, hvad skam, att vi så ofta klaga,
Öfver Herrens visa handlingssätt!
Borde vi ej hellre nöjd' antaga,
Att i allt vår Fader delar rätt.:,:

6. Ja, om du än har det trångt på jorden,
Tänk då på hur' Jesus hade det.
Han vår föregångare är vorden;
Låt oss ödmjukt vandra i Hans fjät!:,:

No. 123. Hoppas på Gud!

W. C—n.

mf f

1. Her - re, min Gud, jag hop - pas på Dig, Du är min hjälp—för-
2. In - gen, nej in - gen, kommer på skam, Som ut - i tro på
3. Vo - re af stor - mar värl - den så full, Att för de vre - da

p f

los - sa ock mig; Led mig Du själf på san - nin-gens stig!
or - det går fram Nu och allt fort till Dig, o Guds Lamm.
vå - gor - nas skull Ber - gen de hö - ga föl - lo om-kull,

ff

Dig, Dig för - bi - dar jag.
Dig, Dig för - bi - dar jag.
Trygg dock för-blif - ver jag.

Kör.

p

Sa - lig, sa - lig, trots all ti - dens tvång,

mf

Re - dan sjun - ger jag mitt hemlands sång,

f ff

Hög - re den skall dock klin - ga en gång På min förlossnings dag.

No. 124. Lär mig bida!

1. Jag vill bä - ra Herrens a - ga, Ty jag vet, att den är god;
2. Gör Du med mig hvad Dig täckes, Tag blott ej Din nåd från mig;
3. Så, o Je - su, gör mig stil - la, Tills all sorg i fröjd blir bytt;

Hjälp mig, Je - su, att ej kla - ga, Styrk min tro, mitt tå- la-mod.
Och när sorgens kalk mig räc - kes, Lär mig ta - ga den från Dig.
Låt ej käns-lan mig för - vil - la El - ler då - ra mig på nytt.

Om du strax ej hjäl-pen sän-der, Lär mig bi - da ef - ter den,
Gif, att jag alltjämt be - tän-ker, Att Du verkligt har mig kär
Du, som vet och vill mitt bä - sta, Du må rå - da, ic - ke jag;

Lär mig lyf - ta mi - na hän-der Ut - i bön till him-me - len.
Och att allt hvad Du mig skänker I - del nåd och kär-lek är.
Vär-des själf blott hos mig gä - sta Så i klar som mu-len dag.

No. 125. Upp ur din dvala!

C. O. Rosenius. O. Ahnfelt.

1. Ängs-li - ga hjär - ta, upp ur din dva - la, Glöm - mer du
2. Stan-na och vak - na, tänk hvad du ä - ger, Ic - ke i
3. Fast-än du ej kan kän - na och se det, Fast du är

all - de - les bort hvad du har: Fräl - sa-rens vän - skap,
dig, men i Fräl - sa-ren kär. Ren och rätt-fär - dig,
syn - dig och skröp-lig, lik - väl Kri - stus har köpt dig,

Nåd och gemenskap; Än-nu Han lefver, den sam - me Han var.
Him - melen vär-dig, Ic - ke i dig, men i Ho - nom du är.
Tva - git och döpt dig, Bär och be-varar ock än - nu din själ.

4. Midt under syndens dagliga plåga
Dock du en evig rättfärdighet har.
Vi äro rena,
Därför allena
Ära åt Lammet, som synderna bar!

5. O, hvilka under helgonen äro:
Äro så saliga, sucka så tungt;
Äro så höga,
Se det så föga;
Äro i borgen, men sällan ha lugnt.

6. Vandra i tron och se Honom icke:
Detta är regeln, det blifver därvid.
Korta minuter
Känslan åtnjuter
Hvad vi i sanning dock äga alltid.

7. Upp då ur dvalan, ängsliga hjärta,
Glöm icke alldeles bort hvad du har!
Äfven den timma
Tjockaste dimma
Solen fördöljer, är solen dock kvar.

No. 126. Dig, Jesus, jag älskar.

A. J. Gordon

1. Dig, Je - sus, jag äl - skar, Du har mig ock kär;
2. Dig, Je - sus, jag äl - skar; Du först äl - skat mig,
3. Dig, Je - sus, jag äl - skar i lif och i död,
4. Dig, Je - sus, jag äl - skar, och e - vigt med fröjd

Till in - tet i värl - den har mer jag be - gär.
För mig Du i dö - den har ut - gif - vit Dig,
Jag pri - sa Dig vill så i fröjd som i nöd;
Ditt namn skall jag lof - va i him - me - lens höjd.

En Fräl - sa - re nå - - dig och tro - - fast är Du;
En kro - na af tör - - ne för min skull bar Du—
När dö - den mig kal - - lar, jag sä - - ger än - nu:
När kro - nan mig räc - - kes, jag sjun - ger än - nu:

Jag al - drig Dig äl - skat, min Je - - sus, som nu.

No. 127. En liten stund med Jesus.

LINA SANDELL. W. H. DOANE.

1. En li - ten stund med Je - sus, O, hvad den jäm-nar allt
2. En li - ten stund med Je - sus, När syn-den gör mig ve
3. En li - ten stund med Je - sus, Och hjärtats o - ro flyr,
4. En li - ten stund med Je - sus, Hvad frid den har med sig,

Och ger åt he - la lif - vet En ny och ljus ge - stalt!
Och o - tron vill mig hin - dra Att blott på or - det se;
Och blic - ken vän - des å - ter Från jordens små be - styr
När kär - leks - lö - sa do - mar Af män-skor så - ra mig!

När jag är trött af vä - gen Och allt som mö - ter mig,
En li - ten stund med Je - sus, Och bör - dan lyf - tes af
Till lif - vets verk - lig - he - ter, De ting som ej för - gås,
När miss - för-stådd och sar - gad Från vän-ners krets jag går,

En li - ten stund med Je - sus, Och allt för - än - drar sig.
Och fal - ler från min skul - dra I Kri-sti öpp - na graf.
När him - lar - na och jor - den Af sin förvandling nås.
En li - ten stund med Je - sus Dock he - lar al - la sår.

5. En liten stund med Jesus,
Hvad kraft den har med sig,
Hvad lust den ger att vandra
På Herrens viljas stig;
Hvad mod den ger att lefva
Och lida för Hans namn,
I ljuflig försmak redan
Af hvilan i Hans famn!

6. Så gif mig, käre Herre,
Ja, gif mig ofta då
En liten stund med Jesus
I hemmets tysta vrå!
Mitt hjärtas djupa längtan
Är denna enda blott:
En evighet med Jesus
Och allt, ja allt är godt.

No. 128. Min Jesus, som Du vill.

JANE BORTHWICK. VON WEBER.

1. Min Je - sus, som Du vill! Lär mig blott Ditt behag. Ut - i Din kärleks hand Allt tacksam lägger jag. I gläd - je och i sorg Led Du mig så som Din; Och lär mig sä - ga nöjd: Din vilja, Gud, är min!
2. Min Je - sus, som Du vill! Fast sedd ur mången tår, Låt hop - pets stjärna ej För-blek-na, där jag går! Du li - dit dju - pa kval; Hvad är min sorg mot Din? Om jag ock lida må, Din vilja, Gud, är min!
3. Min Je - sus, som Du vill! Allt skall bli väl för mig. Hvar fram - tids syn, hvart hopp Jag anförtror åt Dig. Jag ser mot him-len opp, Jag gläds att va - ra Din Och sjunger evigt så: Din vilja, Gud, är min!

No. 129. O ljufva frid.

P. B. | P. Bilhorn.

1. Min själ hör en ljuf har - mo - ni, En
2. Den kors - fä - ste Je - sus gaf frid. Han
3. När Je - sus som ko - nung jag krönt, Mitt
4. I Je - sus jag sö - ker min ro, Och

klin - gan - de skön me - lo - di, Och
bu - rit min skuld för all tid, Han
hjär - ta med frid blef be - lönt, Och
där vill för e - vigt jag bo I

lyck-lig jag stämmer däri! O ljuf - va frid ifrån Gud!
en-sam kan lugna all strid. O ljuf - va frid ifrån Gud!
allt vardt så ljust och så skönt. O ljuf - va frid ifrån Gud!
kär - lek till Honom och tro. O ljuf - va frid ifrån Gud!

Kör.

Frid, frid, o frid, Här - li - ga, himmel-ska bud!

O sa - li - ga, sa - li - ga frid O ljuf - va frid i - från Gud!

No. 130. Allt närmre Dig.

"Nalkens Gud." — Jac. 4: 8.

Mary F. Kirby. Robert Lowry.

1. Allt närm-re, Her - re, Dig, Allt närm-re Dig I Ho-nom, hvil-ken göt Sitt blod för mig, Som mi - na syn - der tog Och mild på kor - set dog Och mig i kärlek drog! — Allt närmre Dig!

2. Allt närm-re, Her - re, Dig Igenom Krist! Din an - de le - de mig, Att jag till sist Ut - i mitt hjär - ta må Din kärleks djup förstå! O, drag mig ständigt så Allt närmre Dig!

3. Allt närm-re, Her - re, Dig! Hjälp mig, o Gud, Och lär mig föl - ja jämt Blott Di - na bud, Tills i min själ Du ser Din lik-het mer och mer! Led mig, o Gud, jag ber, Allt närmre Dig!

4. Allt närm-re, Her - re, Dig! Gif mig Din nåd Och led be-ständigt mig Ut - i Ditt råd! Lär mig att natt och dag Blott äl-ska Ditt be-hag! I kär-lek, Gud, mig drag Allt närmre Dig!

No. 131. Min lit är blott till Dig.

Ida Scott Taylor. A. M. Howard.

1. Min an - des lit är blott till Dig, O Fräl - sa - re och Gud!
2. Min an - des lit är blott till Dig, Du är min sång, mitt ljus!
3. Min an - des lit är blott till Dig, Jag har ej an - nat hopp;

Min själ i dju - pet fröj - dar sig Åt Di - nå löftens bud.
Din arm är stark och e - vigt mig Ett värn i stormens brus.
Och blott Din nåd kan räd - da mig, Din kär - lek lyf - ta opp.

Min styr - ka vä - xer mer och mer, Ty Du för-ny - ar den,
Jag vet på hvem al - len jag tror, Och jag ej fruktan när,
Ditt dy - ra blod skall två min själ Så ren, så hvit som snö;

Och öf - ver - allt i Dig jag ser Min le - da - re och vän.
Ty du är nå - dig, mild och stor, Och Du mig mod be - skär.
Och u - tan Dig, jag vet det väl, I synd jag skul-le dö!

Kör.

Min lit är blott till Dig, Ty Du har dött för mig.

min lit ty Du

Min Kung, min Gud, jag hör ditt bud, Min lit är blott till Dig!

No. 132. Dyraste Jesus.

"Såsom ett felfritt och obesmittadt lamm."— 2. Pet. 1: 19.

12te årh. Robert Lowry.

1. Dyraste Jesus, Världarnes Konung, Du, både Guds och mänskans son!
2. Fa - ger är ängen, Fagra - re lunden, Smyckad i vårens gröna dräkt.
3. Fa - ger är solen, Fagrare månen, Skön är ock himlens stjärne-här.

Dig vill jag äl-ska, Dig vill jag lof-va Du, som steg ned därofvan från.
Skönast är Jesus, Ljufvast är Han, som Sången i sorgset hjärta väckt.
Skönast är Je-sus, Re-na - re Han än Himlarnes äng - la-ska ror är!

No. 133. O, skulle jag förgäta Dig.

1. O, skul - le jag för - gä - ta Dig, Min Je - sus, som så älskat mig,
2. Jag kan Dig ej för - gä - ta, nej! Då Du har sagt: "för-gät mig ej,"
3. Men om det on - da dra-ger mig Att syn - da och för - gä - ta Dig,

Som tänkt på mig af e - vig-het, Och utvalt mig till sa - lig-het?
Och gif - vit mig för hvar-je dag Din nåd och hjälp af tu - sen slag
För - skjut mig ej, o Je - su kär! Du vet hur arm och svag jag är.

Du göt för mig Ditt dy - ra blod, För mig Du dödens kval ut-stod,
Och mig Din Helge An - de sändt, Och lifvets ljus i mig upptändt.
Upp - sök mig på min vil - lo - väg Och å - ter till mitt hjär-ta säg:

Och i Din him-mel tän - ker Du På mig och beder för mig nu.
Nej! har Du gjort så väl för mig, Jag al-drig vill för-gä-ta Dig.
"För - gät mig ej! för-gät mig ej!" Och jag vill sva-ra: nej! o nej!

No. 134. Kristus och bruden.

Beneken.

1. Kri - stus till bru - den Ta - lar och sä - ger så:
2. Vår - tid är Kom - men, Och Tur - tur - duf - vans röst
3. Kom nu, min duf - va, Gömd i bergs - klyf - tor - na,
4. Som ett in - se - gel Sätt mig up - på din arm;
5. Och myc - ket vat - ten Skall ej ut - släc - ka den,

Stå upp min kä - ra, Kom hit, min dä - ge - li - ga!
Å - ter i lan - det Sig lå - ter ljuf-ligt hö - ra;
Låt se ditt an - let, Låt mig din röst få hö - ra.
Som ett in - se - gel Sätt mig up - på ditt hjär - ta.
Ej hel - ler ström - mar Ho - nom för-drän-ka kun - na;

Se, regn och vin - ter Nu haf - va flytt sin väg,
Fi - kon - träd knop - pas, Och vinträds blom - ster nu
Ljuf är din stäm - ma, Sa - lig din an - blick är.
Ty se, min kär - lek Stark så - som dö - den är,
Vil - le en gif - va He - la sitt hu - ses skatt

Blomstren nu ä - ro Ut - gång - na på mar-ken.
Gif - va sin väl - lukt, Stå upp, du, min kä - ra!
Kri - stus är bru - dens, Och hon är Hans e - gen.
Dess glöd är brinnan - de Och en Her-rens lå - ge.
För Kri - sti kär - lek, Det gäl - de dock in - tet.

No. 135. Följ i tro.

Ida Scott Taylor. W. H. Doane.

1. Följ i tro blott Hans lag Och din pröf - ning för-drag!
2. Följ i tro blott Hans lag, Gör din plikt hvar - je dag!
3. Följ i tro blott Hans lag, Var i kam - pen ej svag!
4. Följ i tro blott Hans lag, Och be - lö - nin - gen tag,

Du får frid ut - i Je - sus, Om du gör Hans be - hag.
Du skall tjä - na din Her - re, Om du gör Hans be - hag.
Han skall var - da din stark-het, Om du gör Hans be - hag.
Som dig Je - sus skall gif - va Om du gör Hans be - hag!

Kör.

Följ i tro blott Hans lag, Dröj, o, dröj ej en dag!
Du skall bli säll, för e - vigt säll, Om Du gör Hans be-hag!

No. 136. Har du beställt om din själ?

Annie L. James. W. D. Howard.

1. Om gläd-jen, lik solsken, förgyl - ler din väg Och skingrar hvar pröfvan-de sorg, Är Je - sus ditt hopp och ditt an-ka-re, säg?
2. Hvad blifver din tillflykt för kommande år? Och hur står det till med din tro? Säg, har du den gläd-je, som al - drig för - går?
3. När pröf-vande stor-mar-ne fal - la up - på, Och böl - jor-na rul - la som berg, O, har du ett hopp, som kan stärka dig då?
4. Är Je - sus, din Fräl-sa-re, dyr - bar för dig, Är Han blott din säll-het och frid, Din stjärna, ditt ljus up-på mörknande stig,

Kör.

O, har väl du beställt om din själ? O, har väl,
O, har väl du beställt om din själ?
O, har väl du beställt om din själ?
Då har väl du beställt om din själ. O, har väl,

O, har väl, O, har väl, O, har väl du beställt om din själ?

No. 137. Sanna, uppriktiga.

"Jag vill tacka Herren af allt mitt hjärta."— Ps. 9: 2.

FRANCES R. HAVERGAL. GEO. C. STEBBINS.

1. Sanna, upp-rik - ti - ga, trog-na och fa - sta, Vil - ja vi föl - ja, o Ko-nung, ditt bud. Un-der din furst-li - ga fa - na vi ha - sta, Re - do att käm-pa för Dig, o vår Gud.

2. Sanna, upp-rik - ti - ga stän-digt och trog-na, Vil - ja vi föl - ja vår här - li - ge Kung, Kämpande modigt för seg - rar, som mog-na, Blif - ve vår pröfning än al-drig så tung.

3. Sanna, upp-rik - ti - ga vil - ja vi tå - ga, Her - re, framåt på vår o - kän-da stig, Off-ran-de all-ting för - u - tan att frå - ga, Vil ja och käns-la, i kär - lek åt Dig!

Kör.

Ljud, du vår lö - sen! Al - drig du tyst-ne Sång, som vår an-de ju - blar så fri!

Ljud, du vår lö - sen: Trog - na för all - tid

Kung af vårt lif, i din nåd vi för - bli!

No. 138. Du stridshon, vaksam stå!

1. Du strids-hop, vaksam stå, Ej trött ej lik-nöjd blif; Och tro - nes rustning tag up - på Till strid för e - vigt lif.
2. Kring korset ställ dig opp Till strid mot kött och värld; Till Je - sus ställ ditt he - la hopp; För mo-digt Andens svärd.
3. O - öf-vervin - ne - lig, Du fi - en - den slår ner. De star - ka dö - dens por - tar dig Ej öf - ver - vin - na mer.
4. Din höfding för dig an; Hör trö-stens ord och lär: Din sak, som Her - rens sak, är sann, Och se-gern Herrens är.

5. Ditt vapen andligt är
I strid för himlens land,
Och gyllne krona får du där
Och segerpalm i hand.

6. Friskt mod, blodtvagna hop;
Gud själf ju för dig an.
Snart höjer du ditt segerrop,
Ty Sonen stred och vann.

No. 139. Jag lofvat har, o Jesus.

"Mästare, jag vill följa Dig."— Matt. 8: 19.

JOHN E. BODE. W. H. DOANE.

1. Jag lof - vat har, o Je - sus, Att tjä - na en - dast Dig:
2. O, låt mig stän-digt kän - na, Att du mig vär - na vill,
3. Du lof - vat har, o Je - sus, Den som Dig föl - jer här,

Var, Mäs - ta - re, be - stän - digt I kär - lek nä - ra mig!
Ty fal - ska rö - ster loc - ka Den ar - me vandrarn vill,
I här - lig - het skall dväl - jas Där of-van, där du är.

Jag skall ej fruk - ta stor - men, Om du blott är mig när
Och mån - ga sna - ror lu - ra Och synd, fördärf och död.
O, gif mig nåd att föl - ja, Min fräl - sa - re, blott Dig,

Och al - drig van - dra vil - se, Om Du din hjälp be-skär!
Ja, tag min hand, o Je - sus, Och gif mig mild Ditt stöd!
Att jag en gång må dväl - jas I frid e - vin - ner - lig.

No. 140. Vandra med Jesus.

MARTHA E. OLIVER. W. H. DOANE.

1. Kom, van-dra du med Je - sus Och tag Hans an - da mot!
2. Kom, tälj ditt hopp, din läng - tan Och tag din Fa-ders hand!
3. Om sorg och tvif - vel plå - ga, Så ta - la vid din vän.
4. I änd - lös nåd och kär - lek Han gif - ver oss sitt stöd,

Din gläd - je och din smär - ta Lägg ner in - för Hans fot!
Han skall för - stå din me - ning, Om stämman bryts i - bland.
Tälj Ho-nom hvar - je pröf-ning, Ty Han skall sking-ra den.
Och hvar - je dag Han när oss Med lif - vets ljuf - va bröd.

Kör.

O, ljuf - va hopp, Vår säll - het och vår tröst,

O, ljuf - va hopp, O, ljuf - va hopp,

Att van-dra fram med Je - sus Och lyss - na till Hans röst!

No. 141. Var helig, var helig.

"I skolen helga eder och vara heliga."— 3. Mos. 20: 7.

W. D. Longstaff. Geo. C. Stebbins.

1. Var he - lig, var he - lig Och ta - la med Gud!
2. Var he - lig, var he - lig, Var trofast och sann!
3. Var he - lig, var he - lig, Följ Fräl - sa - ren blott,
4. Var he - lig, var he - lig, Haf ro i din själ,

Lef ständigt i Ho - nom Och följ blott Hans bud!
Till - brin - ga med Je - sus Hvar stund som du kan!
Och fly ej från Ho - nom, Hvad än blir din lott!
Och sök ut - i Her - ren Din säll-het, ditt väl!

Slut dig till Hans trog - na, Hjälp hvar och en svag!
Um - gän - get med Je - sus Dig gör Ho-nom lik,
I sorg el - ler gläd - je Följ städ - se din Gud
O, ledd af Hans an - de I kär - lek och tro,

För - gät ej att sö - ka Hans bistånd hvar dag!
Ditt hjär - ta mer hel - gadt, Din kär - lek mer rik.
Och se blott till Ho - nom Och äl - ska Hans bud!
Skall en gång Hans e - gen Där - of - van du bo!

No. 142. Trohet emot Krist.

"Var trogen intill döden."— Upp. 2: 10.

Rev. O. W. Van Osdell, D. D. — W. H. Doane.

1. Vår Her - re Je - sus hyl - la vi, Hans lof vårt hjär - tas sång skall bli.
2. Hans trog-na bil - da här Hans vakt: På dem sitt dy - ra verk Han lagt.
3. Han lär oss att i råd och dåd För-kun-na Kri - sti verk och nåd,
4. Stå upp, stå upp, du krist-na folk I kraft och mod som Je-su tolk!

Och kristligt nit i den-na värld, Skall bli vårt of - fer och vår gärd.
För oss—vår sanning, väg och lag—Han lef - de och han dog en dag.
Att öf - ver all-ting äl - ska Gud Och föl - ja ödmjukt Herrens bud.
Be-känn i handling, bön och tal Att Je - sus är ditt hjär-tas val!

Kör.

Tro - het e-mot Krist, Tro - het e-mot Krist Skall

Trohet emot Krist i allt, allt Trohet emot Krist för all tid

bli vårt mål, skall bli vårt mål hvar dag. Trohet emot Krist

Tro - het, trohet emot Krist,

Trohet emot Krist, Trohet, trohet emot Krist. vår Kung.

Tro - het, trohet emot Krist,

No. 143. Framåt nu.

"Han for sin väg och var glad."— Ap. 8: 38.

Eliza E. Hewitt. Robert Lowry.

1. Fram, du Herrens val - de, Gam-mal el - ler ung! Fram! med gläd-je-stäm-ma Nåd och sällhet sjung! Nåd, som dig be - va - rar På den väg du går, Säll - het, som dig bi - dar, När dess slut du når.
2. Fram, ty Je - sus le - der Dig i sitt be - hag Hän dit strålfull mor-gon Bådar änd-lös dag! Fruk - ta ej att föl - ja, När du hör Hans röst! I Hans namn är se - ger, I Hans nåd är tröst!
3. Fram med tro i hjär - tat, Att Hans kärleks makt Skall ur nöd dig räd - da, Att Han blir din vakt! Låt ditt ho - si - an - na Lju - da mer och mer, Tills i fri - dens land Hans Härlig-het du ser!

Kör.

Fram-åt nu, fram - åt nu, Gammal el - ler ung! Fram! med gläd-je-stäm-ma Nåd och säll-het sjung!

No. 144. Hvad är min plikt mot Jesus?

"Hvad skall jag då göra med Jesus."— Matt. 27: 22.

REV. W. H. G. TEMPLE. W. H. DOANE, by per.

1. Hvad är min plikt mot Je - sus? Han gaf oss lif-sens ord;
2. Hvad är min plikt mot Je - sus? Sin kär - lek Han mig gaf.
3. Hvad är min plikt mot Je - sus? Han kom att bli mitt hopp,
4. Hvad är min plikt mot Je - sus? Be - kän - na Ho - nom Gud

Han blef, jag vet, I e - vig-het Guds vitt - ne på vår jord.
Ut - i sin död Han frälst ur nöd Och kuf - vat synd och graf.
Mitt ljus, mitt väl, Och ur min själ Ett lof till Gud går opp.
Och hvar - je stund I Hans förbund Full - gö - ra gladt Hans bud.

Kör.

O, hvad är min plikt mot Je - sus? O, hvad är min plikt mot Je-sus?
Att off - ra min själ åt Honom, mitt allt, Bekännande Hans makt.

No. 145. Blif i ditt förbund med Jesus.

"Jag skall icke ohelga mitt förbund."— Ps. 89: 35.

MARTHA C. OLIVER. W. H. DOANE.

1. Blif i ditt förbund med Je-sus, Mindre du ej gö-ra kan!
Han har li-dit för din frälsning, Han har all-tid va-rit sann.
Han dig hul-pit har be-stän-digt, Han för-blif-vit har ditt stöd.
Al-drig du kan ve-der-gäl-la Je-su kär-lek och Hans död.

2. Gåf-ve vi än vå-ra skat-ter, Ringa blef-ve det än-då;
Mät-te ut vi än så rik-ligt, Rin-ga skul-le det för-slå.
Men Han ser till hjärtats mening, Till vår vil-ja, om än svag,
Och väl-sig-nar dem, som gif-va Hvad de kun-na hvarje dag.

3. Hvad be-ty-da vå-ra sor-ger? Dunkla skuggor, hvilka vi
Se för-blek-na och försvin-na, Om blott trog-na vi för-bli.
Vi må le åt all vår pröf-ning Och välkom-na sorg och ve:
Bli vi trog-na blott mot Je-sus, Fåfängt kom-ma ic-ke de.

Kör.

Blif i ditt förbund med Je-sus! Han din syn-da-bör-da tog,

Och Sin kär - lek än Han skänkte, När på kor-sets stam Han dog.

No. 146. Har du mod att följa Jesus?

L. S. O. AHNFELT.

1. Har du mod att föl - ja Je - sus, Hvad det än må ko-sta dig?
2. Ic-ke kan den sta-den döl - jas, Hvilken lig - ger på ett berg?
3. Ack, har Kristus en-dast blif-vit För ditt hjär - ta riktigt stor,
4. Världens ogunst el - ler bi-fall Gäl-ler se - dan in-tet mer;

Har du mod, när världen hå - nar Och till mot-stånd re-ser sig?
Ic - ke kan den tro för - döl - jas, Hvaraf lif - vet har sin färg?
Se, då må - ste du be - kän - na In-för värl-den hvad du tror.
Kri - sti ä - ra blir det en - da, Hvarpå tron i allting ser.

Har du mod, när världen hå - nar, Och till motstånd reser sig?
Ic-ke kan den tro för - döl - jas, Hvaraf lif - vet har sin färg?
Se, då må - ste du be - kän - na In - för världen hvad du tror.
Kri-sti ä - ra blir det en - da, Hvarpå tron i all-ting ser.

5. Pröfva dig, det gäller lifvet,
Den som ej är med är mot!
Har du hittills motstått Herren,
Fall i dag till korsets fot.:,:

6. O besinna, hvad det kostar,
Öfverväg din sak i tid!
Korset först—och kronan sedan,
Strid—och sedan evig frid.:,:

5. DEN TROENDE SJÄLENS TRYGGHET OCH FRID I KRISTUS.

No. 147. Herren känner sina.

W. C—n.

No. 148. O, jag är så säll.

"Lycklige dina män, lycklige dina tjänare."— 1. Kon. 10: 8.

ARTHUR T. PIERSON. JAMES MCGRANAHAN.

1. O, jag är så säll ut - i Je - sus! Hans blod har mig re - nat från skuld. Jag grå - ter och sjunger vid tan - ken, Hur nå - dig Han va - rit och huld.
2. O, jag är så säll ut - i Je - sus! Han lär - de mitt hjär - ta att tro, Att dväljas med hopp i Hans löf - te Och fin - na i Ho - nom sin ro.
3. O, jag är så nöjd ut - i Je - sus. Jag läg - ger min själ för Hans fot. Hans kär - lek har lärt mig att bä - ra Hvar pröfvan - de sorg u - tan knot.
4. O, jag är så säll ut - i Je - sus! Om så - dan min gläd - je re'n här, Hvad fröjd att i him - len få skå - da Hans här - lig - het, strå - lan - de skär!

Kör.

O, jag är så säll ut - i Je - sus, Från syn - den och sor - gen så fri, Så säll, att Han är och för e - vigt Min fräl - sa - re än skall för - bli!

No. 149. Jag ankrat min själ.

H. L. GILMOUR. GEO. D. MOORE.

1. Min själ drefs omkring up - på stor - mande haf, Så
2. Jag följ - de Hans mil - da och ma-nan - de rop, Och
3. Mitt hjär - ta har jub - lat allt se - dan så gladt En
4. Hur skönt att vi få, likt Jo - han - nes en gång, Oss
5. O, kom blott till Fräl - sarn, Han bi - dar så mild Att

tyngd ut - af synd och af strid, Då hör - des en stämma: "O,
hjär - tat blef fylldt ut - af tro. Hvar fjätt - ra föll bort, och jag
sång om Hans här - li - ga ord, Om Je - sus, som städ-se vill
lu - ta till Fräl - sarens famn Och fin - na vår ro och vår
skän - ka dig gläd - je och tröst, Kom, ank - ra din själ i Hans

Kör.

kom blott till mig!" Jag kom och fann hvila och frid.
ankrat min själ, I Herren jag funnit min ro. Jag ankrat min själ i en
fräl - sa i nåd Hvart irrande får till Sin hjord.
sällhet, som han, I fridens och kärlekens hamn!
hamn utaf frid, Kom, dröj vid Hans älskande bröst!

hamn ut - af frid Och seg - lar på haf - vet ej ut. Nu

stormen må ma-na dess böljor till strid, Hos Jesus jag dröjer till slut!

No. 150. Alltid salig!

1. All-tid sa - lig, om ej all-tid glad, Vandrar jag till Zi-ons ny - a stad. Ut - i Jesus har jag godt behag: Han har gjort mig sa - lig.
2. All-tid sa - lig på min Je-su ord, All-tid får jag spisa vid Hans bord. O, det är en lyc-ka på vår jord Att få va - ra sa - lig.
3. All-tid sa - lig, fastän sorg och strid Nedslå mo - det och bedröfva mig, Att jag mången gång ej ser min stig, O, jag är dock sa - lig.

4. Alltid salig, fastän fienden
Därpå vredgas, Gud är dock min vän;
Blott jag känner vännen min igen,
Är jag likväl salig.

5. Alltid salig, vill jag icke mer
Synda bort den tid mig Herren ger;
Gode Gud om blott Din vilje sker,
Är jag alltid salig.

6. Alltid salig, fast jag mången gång
Fäller modet här i jordens tvång
Och ej sjunga kan min nya sång;
Jag är likväl salig.

7. Alltid salig, ty jag hafver fått
Saligheten till min arfvelott,
Allt af nåd från Gud, som ger allt godt:
Han har gjort mig salig.

No. 151. En dag i sänder.

LINA SANDELL. O. AHNFELT.

1. Blott en dag, ett ö - gonblick i sän - der, O hvad
2. Själf Han är mig al - la da - gar nä - ra, För hvar
3. Hjälp mig då att hvi - la tryggt och stil - la Blott vid

tröst, ehvad som kommer på! Allt ju hvi - lar
sär-skild tid med särskild nåd. Hvar - je dags be-
Di - na löf - ten, Her - re kär, Och ej hjär - tats

i min Faders händer, Skul - le jag, som barn väl ängs-las
kymmer vill Han bä - ra, Han, som he - ter bå - de kraft och
dy - ra tröst för - spil - la, Som i or - det mig för - va - rad

då! Han som bär för mig ett Fa-ders - hjär - ta,
råd. Att Sin dy - ra e - gendom be - va - ra,
är. Hjälp mig, Her - re, att ehvad mig hän - der,

O, Han gif - ver ju åt hvar - je dag Huldt dess lil - la del af fröjd och smärta, Så af mö - da som be - hag.
Den-na om - sorg har Han lagt på Sig. Som din dag, så skall din kraft ock va-ra, Det-ta löf - te gaf Han mig.
Ta - ga af Din trog - na Fa-ders-hand Blott en dag, ett ögonblick i sän - der, Tills jag nått Ditt go-da land.

No. 152. Skymningsbön.

1. Jag är så glad, när jag får gå I skymningsfriden skön Långt bort från jord - be - kym - ren små Till Gud i stil - la bön.
2. Det är så godt i ens - lighet Få kla - ga Gud sin nöd Och ha i Guds barm-här - tig-het Sitt en - da värn och stöd.
3. Jag tän - ker då på hvad jag fått Och hvad alltjämt jag får Och ka - star allt, båd' stort och smått, På den som allt för-mår.
4. Jag tän - ker på den fröjd och ro, Som en gång vän-tar mig. Den tan - ken lif - var upp min tro Här på be-kymrens stig.
5. Och när mitt timglas run - nit ut, Det va - re Guds be - hag, Att lugnt må bli min lef - nads slut Och se'n en e - vig dag.

No. 153. Sen liljorna.

ELLEN M. H. GATES. W. D. HOWARD.

1. Sen lil - jor - na, hvi - ta så - som snön, De spin - na ej sin
2. Sen lil - jor - na stå i snö - hvit dräkt Och va - ja lätt i
3. Sen lil - jor - na gladt på fäl - ten le: Vår Fa - ders kär - lek

dräkt så skön, Men fröj - da sig dock, ty Her - ren Gud Han
sommar-fläkt! De blomma så skönt— snart viss - na - de, Men
speg - la de. Så län - ge Hans dagg gör lil - jan skön, Han

Kör.

skän - ker dem en hvar sin skrud.
al - drig kung var klädd, som de. Sen lil - jor - na vä - xa
hö - ra skall de si - nas bön!

skönt, så skönt Sen lil - jor - na vä - xa skönt, så skönt Sen

lil-jor-na hur de vä - xa skönt Ty Gud dem klädt i hvitt och grönt.

No. 154. Mitt ankar.

REV. A. BLACKBURN. W. H. DOANE.

1. En gång var jag vil - se på storman-de haf, I fa - ra att
2. Ja, nä - ra för - lo - rad mig Fräl-sa-ren såg, Och blef mig en
3. Så sval - la, du böl - ja, med stormen i strid Och lyft mig på
4. Jag ank-rat ej fjär-ran från himmelens strand, Där dödsströmmen

sjun-ka där - i; Men jag ank-rat så trygg och skall ej gå i kvaf,
räd - da - re då. Och ej me - ra jag fruktar den ho - tan - de våg:
skummande kam, I mitt hjär - ta jag pri - sar den här - li - ga frid,
rul - lar så kall; Men jag fruk-tar dess djup ej: Hans räddan - de hand

rit Kör

Ty Je - sus min frälsning skall bli.
Hans kär-lek skall ic - ke för - gå! Mitt hopp är det an-kar, som
Som Je - sus mig gif-vit, Guds Lamm.
Skall fö - ra mig öf - ver dess svall.

räd - da förmår, Hur stormen än ra - sar ibland, Ty djupt i de

rit.

djup, som mitt ö - ga ej når, Det hug-git i klippan sin tand.

No. 155. Han mig höljer.

"Han öfverskylde mig med Sin hands skugga."— Es. 49: 2.

Miss M. E. Servoss. James McGranahan.

1. När som lif - vets stormar ra - sa, Y - ran - de på haf och land,
2. Pröfning än Han mig be - re - de, Glad dess tyngd jag bä - ra kan.
3. Fi - en - den sitt agg må tän - da, Sa-tan läg - ga sna-ror ut,
4. Me - dan här mitt kors jag dra-ger, Ut - i stor - men blott ett flarn,

Skall jag fly från de - ras fa - sa Un-der skug - gan af Hans hand.
Ty i kär - lek, ej i vre - de, Till min väl - färd a- gar Han.
Her - ren skall i gläd - je vän - da Mi - na pröf - nin-gar till slut.
Je - sus i sitt skydd mig ta-ger: In - tet ska - da skall Hans barn!

Kör.

Han mig höl - jer, Han mig höl - jer, Där ej

Han mig höl - jer, Han mig höl - jer,

fa - rans hot för - föl - jer; Han mig höl - jer, nå - dig

Där ej fa-rans hot för - föl - jer; Han mig höl-jer,

höl - jer Ut - i skug - gan af sin hand

nå - dig höl - jer Ut - i skug - gan af sin hand.

No. 156. Guds barns lycka.

Gladt. O. AHNFELT.

1. O, hur lyck - lig är den, Som är Fräl - sa-rens vän Och nu
2. Denna fri - den blef min, När jag skyn - da - de in, Full af
3. Ack, en him - mel det är Va - ra Fräl - sa - ren när, Och Guds

ä - ger sin skatt hos vår Gud! Ej be - skrif - va förmår
syn - der, i frälsnin - gens hamn; När jag blott kun-de tro,
äng - lar de kun - na ej mer Än min själ ut - i fröjd

Jag den fri - den, som rår Ut - i hjär - tat hos älskan-de brud.
Hvil-ken gläd-je och ro, Hvilken himmel jag fann i Guds namn!
Sjun - ga kär - le-kens höjd Och till-bed - jan - de bö - ja sig ner.

No. 157. Den gode Herden.

Dansk melodi.

1. Hvar jag går i sko - gar, berg och da - lar Föl - jer
2. Allt hvad vi till e - vig tid be - höf - va, Allt i
3. När på To - mas se - ger - fur - sten tän - ker, Där Han

mig en vän, jag hör Hans röst. Väl o - syn - lig är Han, men Han
al - la ha vi i vår vän; Allt hvad som vårt hjär-ta kan be-
full af sorg och o - tro går, Skyn-dar Han och honom nå-den

ta - lar: Ta - lar stun-dom var - ning, stun - dom tröst. Det är
dröf-va Kän - ner Han och hjäl - per det i - gen. Väl för-
skänker Att få se och rö - ra vid Hans sår. To - mas,

Herden god, väl var Han dö - der, Men Han lef - ver i all evig-
svinner of - ta vän-nen kä - ra, Men Han sa - de: blott en liten
rörd af Je - su hul-da hjär - ta, Lyss-nar genast till Hans kärleks-

het, Si - na får Han vår - dar och Han fö - der Med o-
tid. Se'n en tid i - gen, och jag är nä - ra, Då blir
bud, Ro - par, full af fröjd och kär - leks - smär - ta: O, min

säg - lig nåd och tro-fast - het. Si - na får Han vårdar och Han
å - ter gläd-je, fröjd och frid. Se'n en tid i - gen, och jag är
Her - re Je - su och min Gud! Ro - par, full af fröjd och kärleks-

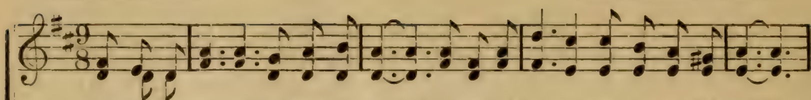
fö - der Med o - säg - lig nåd och tro - fast - het.
nä - ra, Då blir å - ter gläd - je, fröjd och frid.
smär - ta: O, min Her - re Je - su och min Gud!

4. Skänk ock mig, o Jesu, denna lycka,
Som fördrifver otrons mörka kval;
Sårens bild i hjärtat värdes trycka
Till besegling af mitt nådaval.
Hulde Herde, tänk därpå, att fåren,
Samlade vid evangelii ljud,
Känna blott af rösten och af såren
Dig, sin gode Herde och sin Gud.:,:

5. Jesu, Du med ditt uppstungna hjärta,
Följ mig genom öknen, där jag går,
Låt min tro i glädje och i smärta
Kunna hvila städs vid Dina sår.
Låt mig somna i Ditt hulda sköte,
Låt mig uppstå, klädd uti Din skrud;
Frälst och salig ropa vid Ditt möte:
O, min Herre Jesu och min Gud!:,:

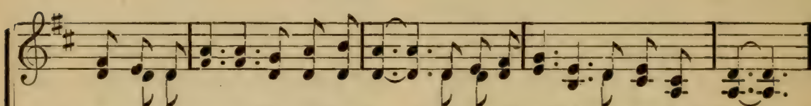
No. 158. Saliga visshet.

FANNY J. CROSBY. MRS. JOSEPH F. KNAPP.



1. Sa - liga visshet, Jesus är min! Himmelska känsla att vara blott Din!
2. Oblandad lydnad, oblandad fröjd! Härliga syn ifrån himmelens höjd:
3. Oblandad glädje, allting blott frid! Nu jag, af Jesus befriad från strid.

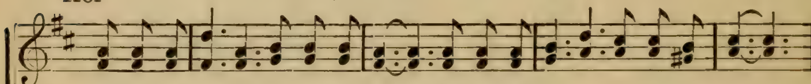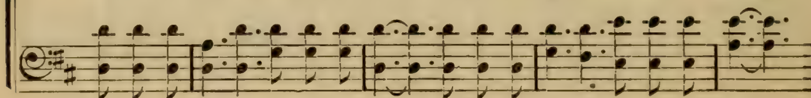




Frälsningens arfving, full utaf mod, Född af Guds ande, tvådd i Ditt blod!
Hvitklädda änglar bringa från Gud Nådens försäkran, kärlekens bud!
Vak-tar och bidar, blickande opp, Full af Hans kärlek, full utaf hopp.

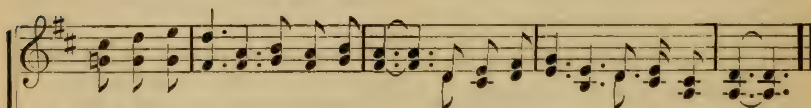


Kör

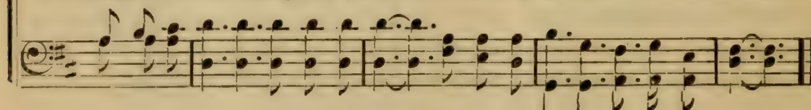


Detta skall bli min sång och min fröjd Ständigt att prisa Jesus förnöjd,





Detta skall bli min sång och min fröjd Ständigt att prisa Jesus förnöjd.



No. 159. Under öfver under.

LINA SANDELL.

1. Är det sant, att Je-sus är min bro - der, Är det sant, att arf - vet hör mig till? O så bort med al - la tå - re - flo - der, Bort med allt, som än mig ängs-la vill!
2. Han min bro - der! Un-der öf - ver un - der! Stör - re nåd väl al-drig tän - kas må. Fast jag ej kan tro det al - la stun-der, Är jag sa - lig på Hans ord än-då.
3. Fast jag al - drig tror det som jag vil - le; Är dock sa - ken all - tid li - ka sann. Ej i tve - kan jag min frid förspil - le, Då min Je - sus al-drig lju-ga kan.
4. Han har sagt: min Fa - der, e - der Fa - der, Han har sagt: min Gud och e - der Gud. O min ar - ma själ, är du ej gla - der, Att ock du har fått ett sådant bud!

5. O det broderskapet, se det gäller
Mer än allt hvad här man nämna kan,
Ty i bredd med Jesus det mig ställer.
Rätt jag fått till samma arf som Han.

6. Samma arf däruppe i det höga,
Samma himmel, samme Gud och Far!
Herre, Herre öppna blott mitt öga
För de skatter jag dock verkligt har.

No. 160. Han är när mig.

Ord och musik af A. L. Skoog.

1. O, jag har en vän, som äl - skar mig, Är mig al - la da - gar
2. Fast mitt ö - ga ej kan se min vän, Han är al - la da - gar
3. Det gör lyckans da-gar gla - da - re, Han är al - la da - gar
4. Vid Hans löf-te hvi - lar jag så säll, Han är al - la da - gar

när. Han mig tro - get föl - jer på min stig, Han är
när. Och i tron jag hör Hans hvisk-ning än: "Jag är
när. Och i nö - dens stund hur godt att se, Han är
när. Och jag nal - kas trygg min lef - nads kväll; Han är

D. S. da - gar in - till värl - dens slut Her - ren

Fine. Kör.

al - la da - gar när. Han är när, All - tid
al - la da - gar när." Han är när,
al - la da - gar när.
al - la da - gar när.

Je - sus är oss när.

D. S.

när all - tid när Si - na sva - ga vän - ner här. Al - la

No. 161. Hvar som helst med Jesus.

Jessie H. Brown. D. B. Towner.

1. Hvar som helst med Jesus tryg-gad är min färd; Hvar som helst Han
2. Hvar som helst med Jesus å - ger jag ett stöd. Vän - ner svi-ka.
3. Hvar som helst med Jesus kan jag slum-ra sött. Om än skuggor

le - der mig i mörkrets värld. Hvar som helst för - u - tan Ho-nom
al-drig Han lik-väl. i nöd. För Han mig än öf - ver mörk och
ho-pas, och jag dig - nar trött. Skuggor mig ej skrämma: Han skall

gläd-jen flyr: Hvar som helst med Jesus fruktan mig ej bryr.
bråddjup stig. Hvar som helst på Honom jag för - li - tar mig.
skingra dem. Hvar som helst med Jesus å - ger jag ett hem.

Kör.

Hvar som helst, hvar som helst trygg min vandring är;

Hvar som helst med Ho - nom jag ej fruk - tan bär.

No. 162. Frid uti min Gud.

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE

1. Jag har frid ut - i min Gud, Frid ut - i Hans löftes bud.
2. Andens ljuf - va him - la - röst Ger mitt hjär ta hopp och tröst.
3. I min bön är Gud mig när Kär-leks-rik, som jämt Han är,
4. Pröf-vad djupt i Her-rens råd, Har jag re-nats af Hans nåd.

O, hur rik och un - der - bar Dock Hans kär - lek är och var!
Han mig le - da rätt för - mår, Och på Klippan trygg jag står.
Och min an - de sa - lig når Närmre hemmet, dit den trår.
Han mig gif - vit allt jag har. Lofvad Han, som är och var!

Kör.

Jag har frid ut - i min Gud, min Gud, Frid uti Hans löftes bud;
Jag har frid ut-i min Gud, min Gud,

Sa - lig - het mig tron beskär, beskär Mer än lifvet den mig är!
Salighet mig tron beskär, beskär,

IV. GUDS FÖRSAMLING.

I. DESS GRUNDVAL OCH TRYGGHET.

No. 163. Följ Hans fana.

ALBERT LINDSTRÖM.

1. Fruk-ta ic - ke sva-ga ska-ra, Blott på Jesus tro; Han skall alltid
2. Si, Han kämpar, li - der, blöder, Se, Hans öppna sår! Blo-det ned i
3. Se, Han vann i he - ta striden Och vår o-vän slog, Köp - te oss att
4. Han har vun-nit, du skall vinna, Må-let skall du nå; Himlens por-tar

dig be - va - ra; På Hans hjälp be - ro.
strömmar flö-der, Där Han sar - gad går.
ärf - va fri - den, Då för oss Han dog.
öpp - na fin - na, Se - ger-kro - nan få.

Kör.

Följ Hans blodbestänkta fa - na, Fat - ta An - dens svärd; Je - sus skall dig vä - gen ba na Genom synd och värld.

Genom synd och värld.

Genom synd och värld.

No. 164. Vår Gud, en väldig borg.

M. Luther.

1. Vår Gud är oss en väl-dig borg, Han är vårt va-pen tryg - ga;
2. Vår e-gen kraft ej hjälpa kan, Vi vo - re snart förströd - da;
3. Och vo - re världen än så stor Och full af mörkrets hä - rar,
4. Guds ord och löfte skall bestå; Vi det i hjär - tat bä - re.

På Honom i all nöd och sorg, Vårt hopp vi vil - ja byg - ga.
Men med oss står den rätte man; Vi stå, af Ho-nom stöd - da.
Dock, när ibland oss Herren bor, Alls in - tet oss för - fä - rar.
För himmel, ej för jord, vi gå Till strids och gla - de ä - re;

Mörkrets furste sti-ger ned, Hotan-de och vred! Han ru-star sig för-
Frå - gar du hvad namn han bär, Jesus Krist det är. Han är den Her-ren
Världens furste är ju dömd Och hans kraft är tömd. Han på ett huf-vud-
Å - ro all - tid väl till mods, Fast vi våga gods Och ä - ra, lif och

visst Med våld och ar - ga list; Lik - väl vi oss ej fruk - te.
Gud, Som, klädd i se - gerskrud, Sin tron för e - vigt grun - dat.
hår Oss ska - da ej för-mår: Ett ord kan ho-nom fäl - la.
allt: Ske blott, som Gud befalt! Guds ri - ke vi be - hål - la.

No. 165. Vårt värn i stormens mörka dar.

"Gud var min tillflykts klippa."— Ps. 94: 22.

IRA D. SANKEY.

1. En klip - pa Gud oss e - vigt är, Vårt värn i stormens mörka dar,
2. Ett skydd hvar dag, hvar natt en borg, Vårt värn i stormens mörka dar,
3. Hur böl - jor ra - sa, dock Du är Vårt värn i stormens mörka dar;
4. O dy - ra Klip - pa, ljufva Stöd, Vårt värn i stormens mörka dar,

En o - förgäng - lig tillflykt här, Vårt värn i stormens mörka dar.
Mot fruktan, fre-stel - ser och sorg Vårt värn i stormens mörka dar.
Och til - litsfullt vi väl - jas där, Vårt värn i stormens mörka dar.
För-blif vår tröst i lif och död, Vårt värn i stormens mörka dar!

Kör.

En klip - pa Je - sus är oss i mödans land I mö - dans land, i mö - dans land. En klip - pa Je - sus är oss i mö-dans land Vårt värn i stormens mör - ka dar.

No. 166. Guds barns trygghet.

LINA SANDELL.

1. Tryg - ga - re kan ingen va - ra Än Guds lil- la bar-na-ska - ra,
2. Her - ren si - na trog-na vår-dar Ut - i Zi - ons hel-ga går - dar.
3. In-gen nöd och in-gen lyc - ka Skall ut-ur Hans hand dem rycka,

Stjärnan ej på himla - fä-stet, Fågeln ej i kän-da nä-stet.
Öf-ver dem han Sig för-bar-mar, Bär dem up - på Faders - ar-mar.
Ty Han äl-skar si - na vän - ner, Och de si - nas nöd Han känner.

4. Gläd dig då, du lilla skara,
Jakobs Gud skall dig bevara.
För Hans vilja måste alla
Fiender till jorden falla.

5. Hvad Han tar och hvad Han gifver,
Samme Fader Han förblifver,
Och Hans mål är blott det ena:
Barnets sanna väl allena.

No. 167. Bergen må vika.

LINA SANDELL.

1. Ber - gen må vi - ka och hö - gar - na fal - la, E - vig min
2. Hjälp mig, o Je - su, att göm - ma de or - den, Lär mig att

nåd och min tro - fast-het är; Al - drig för-bun - det af
rätt ta - ga fa - sta på dem. Och när jag slu - tat min

frid skall förfal - la, Så sä-ger Herren, din Fräl - sa-re kär.
vandring på jorden, Låt mig i tron på det löf - tet gå hem.

No. 168. Guds underbara vägar.

1. På un-der-ba - ra vä - gar går Vår Her - re och vår Gud. I haf-vets
2. Med o - uttömlig starkhets makt Och vishets djup därtill, Han brin-gar
3. Ej frukten,helgon,fatten mod! Det moln,som fruktan ger, Är fylldt med
4. Döm Gud ej ef - ter mänsklig syn, Se på den nåd du fått! Bakom en
5. Hans afsikt snart blir uppenbar, Och nåd blott finns däri. Om knoppens

djup där är Hans spår, Och stormen bär Hans bud. Och stormen bär Hans bud.
fram ur dolda schakt, Allsmäktig, hvad Han vill. Allsmäktig, hvad Han vill.
nåd, och snart dess flod Nedströmmar öfver er, Nedströmmar öfver er.
vredgad, sträng försyn Sig gömmer kärlek blott. Sig gömmer kärlek blott.
smak än bitter var, Skall blommans ljuf dock bli. Skall blommans ljuf dock bli.

No. 169. Gud, vårt fäste.

HAYDN.

1. Gud är vårt starka fä - ste, Vår hjälpa - re den bä-ste, En till-flykt ut - i nö - den, Vårt lif i själfva dö - den.
2. Vi där-för ic - ke bäf - va, Om bergen än sig häf - va I haf-vets dju-pa skö - te, Som dem i famnen slö - te.
3. Må haf-ven grufligt ra - sa Och spri-da skräck och fasa, För-gås än he - la jor - den, Vår trygg - het Gud är vor - den.
4. Visst skall Guds stad den kä - ra, Där vi den hög-ste ä - ra, Och man Hans lof förkun - nar, Stå fast med si-na brun - nar.

5. Gud i sitt Zion blifver
Och hedningar fördrifver,
Vår Gud oss tidigt hjälper
Och de tyranner stjälper.

6. O, kommen, låt oss märka,
Hur Gud bland oss vill verka:
Hur Han allt örlig stillar
Och ondas råd förvillar.

7. Han bryter spets och båga
Och bränner upp i låga
Vår ovåns starka vagnar,
Och dem förströr som agnar.

8. I stillhet då besinna,
Att Gud skall priset vinna.
Gud bor i ljusets hydda;
Oss Jakobs Gud vill skydda.

2. GUDS ORD.

No. 170. Det är Guds ord.

L. S.

1. Hvad är den kraft, hvad är den makt, Den krist - na rid-dar-
2. Hvad är som ett tve - eg - gadt stål, Som al - drig nå-got
3. Hvad bru-sar så med stormens ljud Och öf - ver - rö-star
4. Hvad su - sar som en vä - stan-fläkt Och klä - der allt i

skarans prakt, Den skärm, den sköld, den borg för hä - ren De
motstånd tål Och in - tet pansar u - te - stän - ger, Men
å - skans bud, Hvad dundrar ut - i syn-darns ö - - - ra, Som
sommarns dräkt, Hvad friskar upp de slag-na hjär - - tan, Hvad

blan - ka, sli-pa-de ge - vä - - - ren, Som al - drig föl - lo
ge - nom själ och anda trän - - ger Och e - gen vanmakt
do - mens röst han skulle hö - - ra, Och straffet ho-nom
ro - par tröst i synda - smär - - - tan, Hvad drifver sor-gen

ned till jord? Det är Guds ord, det är Guds ord.
kän-na lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.
fruk-ta lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.
fjärran här? Det är Guds ord, Guds ord det är.

5. O kraftens ord, du lifvets ord!
Till salighet uppå vår jord
Af Herren Gud du är oss gifvet,
I dig är sanningen och lifvet,
Och vägen du till himlen lär,
Ty Herrens, Herrens ord du är.

6. O, kom med kraft, o, kom med lif,
Vårt hjärtas riddarrustning blif!
Den lilla skaran för ur striden,
Dess kämpar längta efter friden,
Till himlen från en stridfull jord:
Kom, för oss du, Guds helga ord!

No. 171. Guds ord i vårt bo.

C. O. Rosenius. O. Ahnfelt.

1. Hvad helst här i världen bedröfvar min själ, Med Jesus och ordet det alltid blir väl. Och om jag ej känner min lycka alltid, I tron uppå ordet jag dock hafver frid.

2. När synden förskräcker och ängslar min själ, Jag tröstar på ordet och Jesus likväl. Min synd är mot Jesus som gnista mot haf, Hon slocknar, försvinner i djupaste graf.

3. När frestelsens stormar för mäktiga bli, Visst fäller jag modet, men håller dock i. Du Gud, är min fulla rättfärdighet än Och Du all min styrka. Jag säger igen:

4. När lifvet blir mörkt och jag ängslig och svag, Jag skyndar till ordet, och där blir det dag. När andra bli rika och jag dem ej lik, Jag skådar i ordet, och där är jag rik.

Kör.

Ack saliga ro, på

Je - sus få tro Och haf - va Gudsord i sitt bo!

No. 172. Samma ord ännu.

1. Nu fröj - - de sig den vi - - da jord Af
2. När Her - - ren Krist full - bor - - dat allt, Som
3. För värl - - den rin - - ga vo - - ro de, Ett
4. Och än vi haf - - va sam - - ma ord, Dess

Her - rens nåd och hel - ga ord, Förkun - nadt af A-
Fa - dren Ho - nom an - be-fallt; Han sän - de, ef - ter
mål för män - skors spott och spe; Men hvad de vitt - nat,
kraft är än ibland oss spord, Och värl - den all det

post - lars röst Oss, syn - da - re, till e - vig tröst.
Guds be-slut, Kring värl - den si - na vitt-nen ut.
hvad de sagt, Gått fram, trots mörk - rets våld och makt.
fö - - ra skall Till Her - ren Je - su fo - ta - pall.

No. 173. O, det sköna bibelordet.

1. O, det skö - na bi-bel - or - det: Herrens e - get dy - ra ord!
2. O, det skö - na bi-bel - or - det! Det kan he - la al - la sår;

Lyck-lig är den själ som tror det, Sa - lig re - dan på vår jord.
Le - da hem till faders - bor-det, Den som ut - i syn-den går.

Ut - i nö - den kan hon sjun - ga, Un - der sor-gen känna fröjd,
Un - dan värl-dens tusen sna - ror, Sa-tans dol-da garn och list,

Pri - sa Gud med he-lig tun - ga, Om ej glad, dock all - tid nöjd.
Un - dan syndens många fa - ror, Le - der or - det oss förvisst.

No. 174. Efter Ditt ord.

Ord och musik af A. L. Skoog.

1. Hur kan väl en yngling be - va - ra Sin väg o - besmit-tad på jord,
2. Det gif - ver oss mod ut - i barmen, Stor frid i vårt hjärta blir spord,
3. Då kun-na vi sjun - ga så nöj - da En sång med välsig - nelse smord,
4. Så håll oss, o Gud, vid Ditt ri - ka, Ditt här - li - ga nå - de-nes bord,

Sin fot ifrån fre-starens sna-ra? När han håller sig ef-ter Ditt ord.
Ny styr-ka det skänker åt ar-men, Att vi hål-la oss ef-ter Ditt ord.
Och himmelens äng-lar sig fröj - da, När vi hål-la oss ef-ter Ditt ord.
Att vi från Din lag aldrig vi - ka U-tan hål-la oss ef-ter Ditt ord.

Kör.

Efter Ditt ord (efter Ditt ord), Efter Ditt ord (efter Ditt ord), Må vi hål - la oss efter Ditt ord (efter Ditt ord)! Efter Ditt ord (efter Ditt ord), Efter Ditt ord (efter Ditt ord), Må vi hål - la oss ef-ter Ditt ord!

No. 175. Herren är trofast.

1. Herren i Israel kan icke svika;
Han från sitt löfte och ord ej kan vika
Allt hvad Han lofvar, det håller Han visst.
Aldrig Han umgås med svek eller list.
Säker den bor, som Honom tror:
Han i sin sanning är härlig och stor.

2. Allt hvad Han talat Han alltid besannat;
Talar ej ett och dock tänker ett annat:
Han ut i nöden städs hjälpen beskär,
Herren är Gud, Han ej människa är.
Städs Han blir spord, såsom sitt ord,
Trofast; förginges än himlar och jord.

3. Syndare alle, nu veten betänken:
Helig, rättfärdig, sannfärdig är Gud.
I uti eviga döden er sänken,
Om I förakten Hans nåd och Hans bud.
Ännu i dag har Han fördrag;
Snarlikt er träffar dock hämnarens slag.

4. Alle, I trogne, er trösten och fröjden!
Hjälpen, förlossningen, kommer en gång.
Arfvet och kronan er vänta i höjden.
Liden då tåligt; snart slutas ert tvång.
Snart fån I gå kronan att få
Och inför tronen för evigt att stå.

3. INBÖRDES KÄRLEK OCH HUGSVALELSE.

No. 176. Lammets folk och Zions fränder.

A. C. RUTSTRÖM.

1. Lammets folk och Zi - ons fränder, Lil - la hop af köp - ta får,
Som till him-lens arf - ve - län - der Up - på tör - ne - sti - gar går;
2. Du dig skat-tar dock lyck-sa - lig Och ditt ö - de al-drig tungt;
Fräl - sa - ren med nåd o - ta - lig Är din säll - hets me-delpunkt;
3. Ljuf-ligt mån - de nu oss fal - la Un - der lif - vets träd vår lott:
Her - ren, Her-ren, allt i al - la Är vårt tem - pel och vårt slott;

Sa-lems barn och Guds församling, Lil - la skepp och klena hjord,
Låt ock Ho-nom det - ta va - ra, Ty Han en-sam är det värd;
Där har få - geln funnit nä - ste, Sva-lan fun-nit har sitt bo,

Som i värl-den är en främling Och ett mål för våld och mord!
Se - dan har det in - gen fa - ra Med ditt lif och hä-dan-färd.
Skrämda flyktin - gen sitt fä - ste, Tröt-ta trä - len sab-bats-ro.

4. Tro och älska, det är saken,
Allt på kärlek kommer an.
Kärleken uppfyller lagen,
Tron ej annat göra kan.
Den som tror, skall salig blifva;
Den som älskar, lifvet får.
Gode Jesu, värdes gifva,
Att Din kärlek om mig rår.

5. Uppå denna helga grunden,
Jesu, Du min bäste vän,
Gör mig mer och mer förbunden
Med Din brud, församlingen,
Att som lemmar i lekamen
Vi må lefva, trifvas väl;
Jesu, låt i alla lammen
Bli ett hjärta och en själ.

No. 177. Hur ljuft det bandet är.

GEO. KINGSLEY.

1. Hur ljuft det ban - - det är, Som knyts af kär - le - ken! De
2. I bön vi sti - - ga opp Gemensamt till Guds tron, Med
3. Vår kär - lek, fast - - än fri, Ej bro-dren öf - ver-ger: Med
4. Här skil - jes vän från vän, Det gör oss sorg och kval; Men

hel - gas sam-fund lik - nar här Det ut - i him - me - len.
sam-ma fruk - tan tröst och hopp Och sam - ma frid i tron.
den, som grå - ter, grå - ta vi, Vi le med den som ler.
snart vi mö - tas få i - gen I him - lens lju - sa sal.

No. 178. Med Gud och Hans vänskap.

C. O. ROSENIUS. O. AHNFELT.

1. Med Gud och Hans vänskap, Hans ande och ord Samt bröders ge-
2. I stor - mi - ga ti - der bland töcken och grus En ska - ra dock
3. Då små - sin - ta världen med gru - set är nöjd, Och syn-den och
4. Den korsmärkta dräkten med smädnamn jag tar, Om in - gen i

menskap och kär - le - kens bord De o - sed - da da - gar vi
skri - der mot him - me-lens ljus. De käm - par - nes här - lig-het
flär - den är all hen-nes fröjd, Då föl - jer jag, seg - ran - de
släk - ten det nam-net ock har, Och föl - jer med gläd - je. I

mö - ta med tröst: Oss föl-jer ju Her-den, oss föl - jer ju
världen ej ser, Men Gud går framför dem, men Gud går fram-
härar, med er, Som tå - gen till ä - ra, som tå - gen till
kämpar, med er, Som tå - gen till ä - ra, som tå - gen till

Her - den, Den tro - fa - ste Her-den, vi kän - na Hans röst.
för dem, Men Gud går framför dem med se - gerns ba - nér.
ä - ra, Som tå - gen till ä - ra vid Je - su ba - nér!
ä - ra, Som tå - gen till ä - ra vid korsets ba - nér.

5. Den molnstod oss höljer och leder vårt tåg,
Den klippa oss följer med springkällans våg,
Är Kristus, Hans kärlek och renande blod;
Där lefver vårt hjärta, där lefver vårt hjärta,
Där fröjdas vårt hjärta, där lifvas vårt mod.

6. Se, här är nu grunden för lycka och frid
I hårdaste stunden af kval och af strid;
Om mig än försmäkta min kropp och min själ,
När Dig blott jag hafver, när Dig blott jag hafver,
När Dig blott jag hafver, o Gud, är allt väl!

7. O Jesu, blif när oss, blif när oss allt fort
Och sköt oss och bär oss, som alltid Du gjort!
Ja, amen, Din trohet skall bringa oss fram:
Lof, pris, tack och ära, lof, pris, tack och ära,
Lof, pris, tack och ära vår Gud och vårt Lamm!

No. 179. "Älsken hvarandra!"

1. Onda ord, o, låt dem aldrig öfver dina läppar gå!
Låt en helig känsla hindra, Att de aldrig skada må.

2. Kärlek är för ren och himmelsk, Vänskap allt för helig är,
För att såra och förstöra, Som så ofta händer här.

3. Snart ett ord är sagdt i vrede Och en sak i ondska gjord.
Snart kan kärleksbandet slitas Af ett enda vredens ord.

Kör.

"Älsken hvarandra," så sade Jesus: Lyden som barn, det Fadren har befallt. "Älsken hvarandra," så sade Jesus; Lyden som barn, hvad Han befallt.

4. SAMLINGSSÅNGER.

No. 180. Bön om den Helige Ande.

1. Her-re, gjut Din An-de ne - der Ifrån höjden up - på mig;
2. Genom Or - det Dig för - kla - ra För mitt hjär - ta, Je - su kär.
3. Ö-ka tron och stadfäst hop - pet, Herre Je - su, ut - i mig,

Skingra mörkret, o. jag be - der, Att min själ må fröj-da sig.
I ditt ljus, Dig uppen - ba - ra, Att jag ser Dig, som Du är.
Att jag må full - borda lop - pet Och där - of - van skå-da Dig.

Kom, o Je - su, kom, o Je - su, Lär mig san - nin-gen i Dig.
Dig, o Je - su, Dig, o Je - su, Vill jag föl-ja, hvart det bär.
Je - su hjälp mig, Je - su hjälp mig, Hjälp mig på min pröfningsstig.

Kom, o Je - su, kom, o Je - su, Lär mig san - ningen i Dig.
Dig, o Je - su, Dig, o Je - su, Vill jag föl-ja hvart det bär.
Je - su hjälp mig, Jesu hjälp mig, Hjälp mig på min pröfningsstig.

No. 181. Ack saliga stunder!

C. O. Rosenius. O. Ahnfelt.

1. Ack sa - li - ga stunder, som Je - sus oss ger, Då han si - na
2. Då värl-den städs sö - ker i lu - star - na frid Och skul-den för-
3. O Je - sus, vår Her - re, Din an - de oss gif. Vi haf - va dess
4. Vi ä - ro så kal - la ja hår - da som sten Af fö - del-sen

un - der af nåd oss be - ter, Då or - det förkun - nar vårt
ö - kar, bort - slö - sar sin tid, Då sam - las vi å - ter till
vär - re ej kraf - ter, ej lif, Ej tro och ej kär - lek, om
al - la, och Du är al - len I him - len, på jor - den den

e - vi - ga väl. Då Je - sus är nä - ra, då Je - sus är
bön och till sång Och or - det att hö - ra, och or - det att
Du oss ej ger Hvad helst vi behöf - va, hvad helst vi be-
en - de, som kan Vårt hjär - ta för-änd - ra, vårt hjär - ta för-

nä - ra Att väc - ka och lä - ra och trö - sta vår själ!
hö - ra. Då or - det vi hö - ra, ej ti - den blir lång.
höf - va Att tros - lif - vet öf - va. Vår nöd Du bäst ser.
änd - ra Vårt hjär - ta om-vän - da, du en - dast det kan.

5. Ack vänd Du vårt sinne från jordlifvets strid,
Gif att vi nu finne för kommande tid
Vårt lif och vår näring uti Dina sår!
Vi äro ju Dina, vi äro ju Dina
Med blod, sår och pina så dyrt köpta får.

6. Dig därför förbarma och tänk på vår nöd.
Ack, gör oss nu varma, uppväck oss ur död.
Låt lagen få väcka, låt nåden bli stor,
Låt Anden få verka, låt Anden få verka,
Så att vi må märka, att Du bland oss bor.

No. 182. Skola vi alla mötas där?

1. Ack sko - la vi, som sam lats här i dag till bön och sång,
2. Nog kal - lar Herren hvar och en Från mörkret till sitt ljus,
3. Men du som ic - ke kom - mit än, O, må du kom-ma nu!
4. Det är ej nog att va - ra med I brödra-kret - sen här,

Med gläd-je al - la sam-las där omkring Guds tron en gång?
Men vil - ja vi ock hvar och en Gå hem till Fadrens hus?
Hör, Her-ren ro - par: kom i - gen, O själ, hvi drö-jer du?
Nej, hem-ma, un-der lif - vets träd Vår mö - tesplats ju är.

O, skall hvar röst, som höjts bland oss, Och evigt hö - jas där?
Ack, vil - ja vi bestäm - ma oss? I dag är va - let fritt!
I dag är sa - lig - het - ens dag, Förspill då ic - ke den!
O, må vi al - la mö - tas där Med se-gerpalm i hand!

No. 183. Herre, samla oss nu alla.

LINA SANDELL.

1. Herre,. sam - la oss nu al-la Kring Ditt dy - ra nå des ord,
2. Lär oss tro - get ta - ga va - ra På det ord oss gif - vit är;
3. Må vi ak - ta på den ti - den, Då Du sö - ker oss, o Gud!

Likt ett vår rägn låt det fal - la På vårt hjär - tas tor - ra jord.
Led oss i Ditt ljus, det kla - ra, På den väg, som till Dig bär;
Snart är nådens dag för - li - den, Och vi få ej fle - re bud.

Vär-des oss Din an-de sän - da Och Din eld ibland oss tän - da.
Håll vårt hjär - ta för Dig stil - la, Låt ej o - tron oss för - vil - la,
O, så hjälp oss nu att hö - ra Hvad vår själ kan sa-lig - gö - ra;

Mät-ta ljuf - ligt de e - län - da, Her-re, vid Ditt ri - ka bord.
Her-re, låt oss ej för spil - la Nå-de - stun-den Du be - skär.
Öpp-na nu Ditt Faders ö - ra Och för - nim vårt bö - ne-ljud.

Mät ta ljuf - ligt de e - län - da, Her re, vid Ditt ri - ka bord.
Her-re, låt oss ej för - spil - la Nå de - stun - den Du be-skär.
Öpp-na nu Ditt Faders - ö - ra Och för - nim vårt bö-ne - ljud.

No. 184. Jesu, Du min fröjd och fromma.

1. Je - su, Du min fröjd och fromma, All min gläd-je och min tröst!
2. Je - su, låt mig städ - se bör - ja I Ditt namn allt hvad jag gör,
3. Al - la mi - na ord och tan-kar, Je - su, låt be - ha - ga Dig.

Vär-des nå-digt till mig kom-ma Med Ditt ord, Din ljuf - va röst.
Att jag måt - te framgång spörja Och så slu - ta som jag bör.
Gif mig, att jag fli-tigt sam - kar Det som e - vigt gag-nar mig.

Kom, o Je - su, blif mig när, Låt mig blif - va där Du är,

4. När jag lägger mig att sofva,
Skydda mig, o Jesu mild.
När jag uppstår, låt mig lofva
Dig, och var ej från mig skild.
Kom, o Jesu, blif mig när,
Låt mig blifva där Du är.

5. När jag slutar mina dagar,
Låt mig stilla slumra in;
Ske det när Dig helst behagar,
Blott jag blifver Din.
Kom, o Jesu, blif mig när,
Låt mig blifva där Du är.

No. 185. Här samlas vi omkring Guds ord.

LINA SANDELL. G. FRANC.

1. Här sam - las vi omkring Ditt ord Som barn omkring sin faders bord
2. Vi vil - ja hö - ra; ta - la Du Och gif hvad vi be - höf-va nu.
3. Håll själf om ö - ga ö - ra vakt Och haf jäm väl på hjärtat akt.

Och bed-ja Dig, o Je - su kär, Att själf Du midt ibland oss är.
Bestänk oss med Ditt dy - ra blod Och gif åt oss Din an-de god.
Att vå - ra tan - kar ic - ke må Långt bort i vi - da världen gå.

4. Vi bedja Dig af hjärtans grund:
Välsigna denna andaktsstund
Och mätta oss med lifvets bröd
Utaf Ditt rika öfverflöd.

5. Gif här ett stygn åt någon själ,
Som ännu går en syndens träl.
Men gif ock Din hugsvalelse
Åt något ängsligt samvete.

6. Dock bedja vi Dig först och sist:
Förlåt oss all vår skuld och brist.
Vårt hjärta är så hårdt och kallt.
Förlåt oss det, förlåt oss allt.

7. Vi tillförse oss allt af Dig.
Följ med oss på vår vandringsstig
Och tag oss efter slutadt lopp
I Dina sälla gårdar opp.

No. 186. Kom, huldaste Förbarmare.

1. { Kom, hul - da - ste För - bar - ma - re, Som her - de
Och led oss ar - ma syn - da - re Till käl - lor-

2. { O, kär - leks - haf, ut - gjut Din flod Ut - öf - ver
Låt kraf - ten af Ditt hel - ga blod För - drif - va

in bland få - ren, Till Zi - ons berg och Sarons bet, Där
na och så - ren:
al - las hjär - tan. Du, he - la världens nå - da-stol, För
o - tros smär - tan.

i en sa - lig e - nig-het Hvar tro - gen själ har tref - nad.
vand - la med Din ljuf - va sol Vår köld i e - vig vär - ma.

No. 187. Hvilodagen.

Ord och musik af J. Blomqvist.

1. Hvi - lo-dag, hur skön du är. Skänkt af Gud, jag har dig kär!
2. Ef - ter ar-bets-veckans strid Få vi sit - ta ned i frid
3. Gud, vår Gud, till Dig vi se, Gif oss rik väl - sig - nel - se.
4. Låt i dag Ditt hel - ga ord Gö - ra un - der på vår jord.

Kom, o kom att än en gång Sam - la oss till bön och sång.
Vid vår Fa-ders ri - ka bord, Lyss-nan-de till nå-dens ord.
Låt Ditt e - van - ge - li - um Lju - da klart på al - la rum
Vå - ra ar - ma sjä - lar föd, Her - de god, med lif-vets bröd.

5. Kom och månget byte tag
Från den starke denna dag.
Bärga mången kärfva in
Uti himlaladan Din.

6. Herre, komme snart den tid,
Då vi efter lifvets strid
Uti evig sabbatsro
Få i Dina gårdar bo.

No. 188. Rägn af välsignelse.

"Rägnskurar af välsignelse skall det vara." —Hes. 34: 26.

El. Nathan. James McGranahan.

1. 'Rägn af välsignel-se blir det': Sådant är kärlekens ord.
2. 'Rägn af välsignel-se blir det', Skurar, som falla i - gen
3. 'Rägn af välsignel-se blir det': Sänd det, o Gud, till vår jord!
4. 'Rägn af välsignel-se blir det': Måtte det fal - la i dag,

Här - li - ga ti - der skall Herren Sän - da till smäktan - de jord.
Ner öf - ver kul - lar och da - lar, Sku-rar förfrisk - an - de än.
Gif oss väl - sig - nelsens sku-rar! Her - re, full-bor - da Ditt ord!
Här där vi Je - sus be - kän - na, Sö-kan - de blott Hans be - hag!

Kör.

Sku - - - rar från him - len,

Sku - rar, skurar från him - len. Rägn af väl - sig - nel - se gif;

Droppar af nåd kring oss fal - la,— O, gif oss skurar af lif!

5. DOP OCH NATTVARD.

No. 189. Jag vandrar till Jordanens flod.

1. Så glad-ligt jag vand-rar till Jor-da-nens flod Med Je-sus och sy-sko-nen kä-ra.
Min re-ning jag fun-nit i Fräl-sa-rens blod, Och nu vill jag föl-ja Hans lä-ra. Det höf-ves att Her-den är följd af Sitt får, Att lär-jun-gen föl-jer sin Mä-sta-res spår, Och lå-ter sig dö-pa till Her-ren.

2. Jag pri-sar Dig, Je-sus, min Her-re och Gud, Som fann mig i fi-en-de lan-det
Och skänk-te mig kraft till att föl-ja Ditt bud. Jag kny-ter det he-li-ga ban-det Med Fräl-sarens lil-la, för-ak-ta-de hop, Som haf-ver en Her-re, en tro och ett dop. Och lå-ter mig dö-pas till Her-ren!

3. Jag glad i Jordanen med Dig stiger ner,
O Jesu, att blifva begrafven.
Trots världen och köttet jag framåt blott ser,
Som pilgrim jag fattar nu stafven.
Nu vill jag från denna så härliga dag
Städs vandra min Herre till fröjd och behag,
Till hemmet på helgelse-vägen.

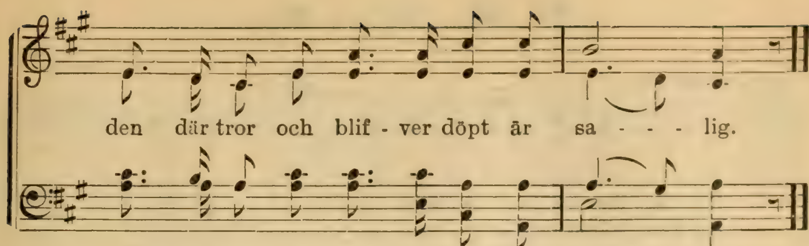
No. 190. Gån uti hela världen.

J. P. Sjöberg.

1. { Gån ut i he-la värl-den och lä-ren al-la folk, I Fa-drens, Sons och An-dens namn dem dö--pen,
Och lä-ren dem att hål-la, det Kristus har befallt. Si dör-ren till ett e-vigt lif står öp--pen:

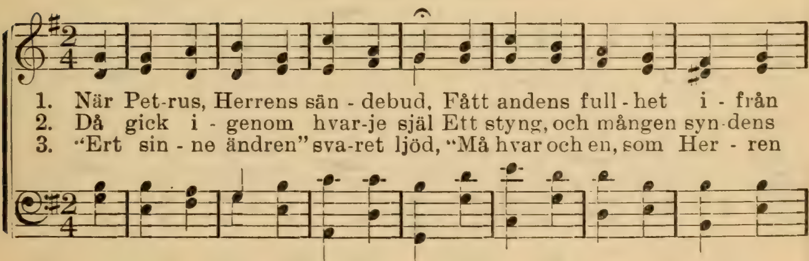
2. { O, hvil-ket nådens un-der; o hvilket fridsförbund, Att Gud för oss Sin en-de Son ut-gif--vit!
För hed-ningar och ju-dar kring he-la jordens rund Har Kri-sti lif en lö-se-pen-ning blif--vit.

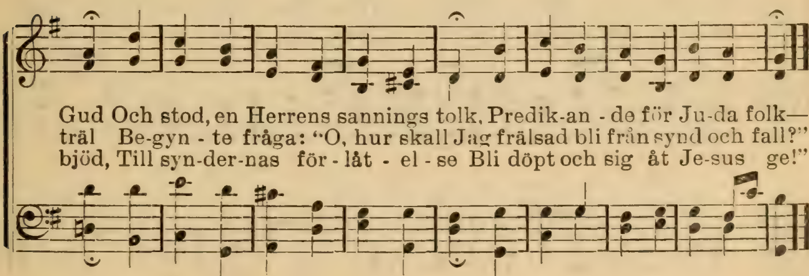
Guds Son har li-dit dö-den för A-dams fallna släkt Och med Sitt blod al-le-na dess syn-daskuld betäckt; Och
Han för oss up-pen-ba-rat Guds sto-ra kärleksråd Att män-niskan får lef-va och blif-va frälst af nåd; Och



3. Vår frälsning är fullbordad för tid och evighet,
Och Kristus är uppstånden från de döda.
Uti Hans namn allena är lif och salighet
För alla dem som vilja blifva frälsta.
Guds vilja är nu denna, att evangelium
Af människan mottages på hvarje ort och rum;
Och den där tror och blifver döpt är salig.

No. 191. När Petrus, Herrens sändebud.





4. Den som nu hörde nådens bud
Och ville lämna sig åt Gud,
Från synd och värld då afsked tog,
Fick lif i tron och öfver nog.

5. Den som nu döps på Jesu bud,
Välsigna rikligt, Herre Gud!
Din andes dop åt honom gif
Och honom fräls till evigt lif!

6. Ja, öfver oss Din ande gjut
Och oss i Jesus sammanslut,
Att till ett hjärta och en själ
Vi enas må och trifvas väl!

7. För ende Sonen, som vi fått,
För barnaskapet, för allt godt,
För dop och nattvard vi med fröjd
Dig prisa, Gud, i himlens höjd!

No. 192. Dig jag följer.

N. J. Russell.

1. Je - sus, Du mig fö - re - la - de Ta - ga kor - set föl - ja
2. När jag dop-ets graf får skå - da— Bil - den af Din e - gen
3. O, hvad kär-lek, som för-bin - der Mig med Dig, o Her - re

Dig; Skall jag sky hvad Du då sa - de Skall jag
graf— Skall jag stud - sa och för - rå - da Dig, som
kär! Bort med hvar - je band, hvart hin - der! Jag vill

un - dan - dra - ga mig?— Nej, jag föl - jer, Dig jag
lif - vet för mig gaf? Nej, jag föl - jer, Dig jag
va - ra, där Du är. Sa - ligt är det Dig att

föl - jer, Je - sus, glad jag föl - jer Dig!
föl - jer, Jag vill sän - kas i Din graf.
föl - ja, Få med Dig be - graf - vas här.

No. 193. Hvarhelst Du går!

ALBERT LINDSTRÖM.

mf

1. Hvarhelst Du går, min Je - su kär O, låt mig föl - ja
2. Hvarhelst Du går, jag föl - je Dig. Hvad än det ko - sta
3. Hvarhelst Du går.—till do - pets flod, Ned i Jor - da-nens

p *f*

Dig! Mig rät - ta vä - gen kän - na lär, Den Du gått fö - re
må; Om Du täcks väl - ja kor-sets stig. Jag föl - ja vill än-
våg.— Jag föl - ja vill, o Je - su god Af all min själ och

ff *p*

mig; Och låt mig föl - ja Di - na spår, Hvarhelst Du går
då: Att föl - ja Dig min själ åtrår, Hvarhelst Du går
håg. Hvad världens barn än sä - ga må, Jag vill dock gå.

4. Hvarhelst Du går, om stigen än
Bär ned i dödens dal,
Jag vill med Dig dock vandra den
Igenom ångst och kval.
Ty dödens natt den mörk ej är,
Blott Du är när!

5. Hvarhelst Du går—till sorgens hus,
Till glädjens stilla bo,—
Jag följa vill, från jordens grus
Upp till en evig ro.
Där evigt jag Dig följa får,
I Dina spår.

No. 194. Vi komma på Ditt ord!

1. Vi komma att till Je-su död I dop be-graf ne blif - va:
2. Vi komma på Hans ord och bud, Vi föl - ja Hans ex - em - pel,
3. Vi själfva in-genting för-må, Af nåd det må - ste va - ra,

Vi vil - ja hålla hvad Han böjd. Oss helt åt Honom gif - va.
Vi ä - ro ju Hans e-gen brud, Hans hel-ge Andes tem - pel.
Så låt oss, Gud, Din ande få, För oss Dig uppen - ba - ra!

Med Sitt blod Han oss har köpt, Den, som tror och döpt Har blifvit, frälst skall
Han vill ensam om oss rå, Ej Hans tempel må Af lögn o-skäras
Je - sus att be-kän-na här, Själf oss al - la lär! I tron, som Du har

bli; Där-på förtrös - ta vi, Hans kors vi vil - ja bä - ra.
mer! Hvart bud, som Han oss ger, Vi vil - ja lä - ra hål - la.
sagt, Be-håll oss med Din makt Och fräls oss till Ditt ri - ke!

No. 195. Gån ut, fören dem till Gud.

J. Blomqvist.

1. All makt i him - len. all makt på jor - den Mig blif - vit
2. Till Mi - na lär - jun-gar gån att gö - ra Allt folk och
3. Till Fadren, So - nen och Anden döp - te, De se'n må

gif - ven, nu på Mitt bud Till ju - de, hedning, med nå - des-
dö - pen dem i Mitt namn. Ty hvar och en, som vill Mig till-
lä - ra att hål - la allt Hvad Jag, som dem i - från världen

or - den Gån ut och fö - ren dem hem till Gud.
hö - ra, Jag slu - ter in i Min fräl - sar - famn.
köp - te, I or - det e - der har an - be - fallt.

4. Så, Herre Jesu, vi orden höra,
Som Du oss säger, och äro här,
På det vi skola Din vilja göra;
Nu med Din ande var själf oss när.:,:

5. Din andes gåfva i nåd förläna
Åt den som döpes, på det han må
Dö bort från synden och helt Dig tjäna,
På Dina vägar beständigt gå!:,:

No. 196. Din för evigt.

A. Fritsch.

1. Din för e - vig tid jag är, Dyrt Du mig be - ha - gat kö - pa;
2. O, hvad nåd att till Ditt namn Jag i vat - ten döpt har blif - vit!
3. Löf - te har Du gif - vit mig, Att i nå - den mig be - va - ra.

Till Ditt namn mig lå - tit här En - ligt skriftens lä - ra dö - pa.
Glad jag hvi - lar i Din famn, Andens pant Du mig har gif - vit.
In - tet skil - jer mig från Dig, Du skall städ - se mig för - sva - ra.

Dig jag pri - sar, glä - der mig: E - vigt jag till - hö - rer Dig.
Jag från syn - den, värl - den gått, Arfsrätt till Ditt ri - ke fått.
Dig jag vill be - kän - na här; Din för e - vig tid jag är.

No. 197. Vid nattvarden.

Ur "Baptist Hymnal."

1. Ibland oss nu vår Je - sus står Och vi - sar oss de dju - pa
2. Hur rikligt bordet dukadt är, Då Jesus Kristus själf är
3. Dock ännu blott i tron Din bild Vi se, o Her - re, skön och

sår Hans händer, fötter, si - da fått, Då Han i dö - den för oss gått.
när: Välsignadt vin, väl - signadt bröd Vi ta - ga nu, som förr Du böd.
mild. Må snart med ohöljd blick Din brud Få evigt skå - da Dig hos Gud

No. 198. O, Guds Lamm!

O Guds Lamm, som bort-ta - ger värl - dens syn - der, fräls oss, mil - de Her - re Gud.
O Guds Lamm, som bort-ta - ger värl - dens syn - der, hör oss, mil - de Her - re Gud.
O Guds Lamm, som bort - ta - ger värl-dens syn - der, gif oss Din frid och väl - sig - nel - se.

No. 199. Guds församling mötas här.

1. Guds försam-ling mö - tes här För att min-nas Je - sus kär, Då Han gaf sig i den bitt-ra korsets död, Då Hans kär-lek för oss brann Och Hans blod i döden rann Och Han blef för oss det rätta lifvets bröd.

2. Låt oss kän - na oss som ett, Dem Du sam-ma nåd betett, Bind oss samman med Ditt star-ka kärleksband. Bär oss öfver djup och höjd, Tills i e - vig, sa-lig fröjd Vi få ka-sta an-kar in-vid himlens strand.

Ja, i Lammets blod vår själ Tvagen är och re - nad väl. Vi nu sjun - ga, Gamla, un - ga, Fröjde - sång till Lammets lof.

No. 200. O, hvilken fröjd!

1. O, hvil-ken fröjd det hjär-tat ger Att sit - ta vid det bord,
2. Nu ä - ter jag och dric - ker glad De gåf - vor Han oss ger

Som Kristus du - kat åt oss här På mörk och stridfull jord!
Och vandrar till min Fa-ders stad, Där in - gen nöd är mer,

O djup af nåd, att Je - sus dog För mig på korsets stam Och
Ack sy-skon, blott en li - ten tid, Se'n fin - nas vi ej här, Men

sa-tans hä - rar ne-derslog Och lif till mig bar fram!
stå in-för Guds tron med frid, En sam-lad se - ger - här.

No. 201. Vi hälsa dig välkommen.

Harm. af A. MANKELL.

1. Vi häl - sa dig väl - kommen Och bro-der-kapets band
2. Den -kalk, som vi väl - sig - na, Det bröd vi bry - ta här,
3. Du ej i värl-den fun - nit För sjä - len frid och ro,
4. Nu hand i hand vi vand-ra I främ-ling-ska-pet här,

Med dig vi gla - de kny - ta Och räc-ka dig vår hand.
Med oss du fritt åt - nju - ta, Ty du en lem ock är
För den skull har du kom-mit Till oss att med oss bo.
Och bä - ra Je - su smä - lek, Tills hemmet hun-nit är.

Väl - sig - na - de i Her-ren, Kom in och med oss var! En
I sam-ma kropp, hvars hufvud Är Kri-stus, och en gren Du
Till Je-sus, ut ur lä - gret, Som vi du haf-ver gått, Och
Vi nu få pri - sa Her-ren, Och se'n på bätt-re vis Vi

tro, ett dop vi haf - va Och sam-me Gud och Far.
är ut - i det vin - träd, Som bär oss hvar och en.
un - der Je - su vin - gar Med oss en fri-stad fått.
in - för tro - nen sjun - ga Till e - vig tid Hans pris.

No. 202. Gån ut och prediken.

Mark 16: 15.

J. Byström. L. Webb.

1. "Gån ut," så Je - sus sa - de Till lär - jungar - ne få,
Men i Sitt ord Han la - de, Hvad vi ock ak - ta på.
"Gån ut," Guds ord pre - di - ken, Gån så från pol till pol
Tills jor - dens al - la ri - ken Upplysts af nå - dens sol!

2. Och hed - na-värl - den kal - lar På hjälp från kristna land,
Och nö - dens rop nu skal - lar: "Den fall - ne räck din hand!"
Säg, vill du ic - ke bör - ja För - kun-na Herrens bud
Bland hed-nin - gar som sör - ja, Och som ej kän - na Gud.

3. Du kri - sten-het, upp - vak - na! Sänd mis - sio - nä - rer ut,
Och låt dem ic - ke sak - na Ditt stöd till lif - vets slut!
Du myc - ket fått af Her - ran, Och än - nu mer du får,
Om du bland folk i fjär - ran Guds fräls-ningsord ut - sår.

No. 203. Endast en blick af solljus.

"Varen i brödrakärleken ömhjärtade mot hvarandra." —Rom. 12: 10.

FANNY J. CROSBY. JNO. B. SWENEY.

1. En-dast en blick af sol - ljus, Men, o, den var varm och klar! Till
2. En-dast en blick af sol - ljus: I pröf-ningens hus den gled, Där
3. En-dast ett ord om Je - sus, O, ta - la det ut - i tid! För-

van-drarens tröt-ta hjär - ta Sitt ljus och sitt lif den bar.
öf - ver en vissnad blomknopp En mo - der sig böj-de ned.
kun - na för fall-na sjä - lar Hans här - li - ga nåd och frid!

En-dast en blick af sol - ljus, Som föll ifrån himlen ner Och
En-dast en blick af sol - ljus, Som bröt genom sorgens tår Och
Gå lik en himmelsk strå - le Med sanningens ljus och fröjd, Och

bringa-de ljuft och stil - la Den frid, som blott himlen ger.
vi - sa - de löf-tets bå - ge, förglömd under många år.
glöm ic-ke Je - su löf - te Om frid i de säl - las höjd!

From "LIVING HYMNS," by per. JOHN J. HOOD.

En-dast en ord om Je-sus, Endast en hvi-skad bön Kan fal-la på nattligt hjär-ta Med ljuslik en strå-le skön.

No. 204. Lef för Jesus.

LINA SANDELL. TH. SÖDERBERG.

1. Lef för Je-sus. Allting an-nat Är ej värdt att kal-la lif. Åt den vän-nen framför an-dra Hjärtats för-sta kär-lek gif.
2. Lef för Je-sus. Världens äf-lan, Ryk-te, ri-kedom och glans Gif-va al-drig åt din an-de Blott en tim-mes frid som hans
3. Lef för Je-sus. Samla sjä-lar Kring hans dy-ra korsba-nér, Skynda, in-nan nat-ten kommer, Då du ej kan ver-ka mer
4. Tu-sen, tu-sen kval-da hjärtan Suc-ka ef-ter lif och frid Säg dem nå-got ord om Je-sus, Me-dan du än-nu har tid.

5. Säg dem blott hvad själf du funnit,
Vittna om hvad själf du sett,
Om den kärlek utan like,
Om den nåd Han dig betett.

6. Lef för Jesus. Gif åt Honom
Lifvets sköna vårdag, men
Gif ock mannaålderns styrka
Och den sena hösten än.

7. Gif dig helt, ty det begär Han.
Själf Han gaf Sig helt åt dig,
När Han fattig och föraktad
Gick här nere korsets stig.

8. Gif dig helt och vet att ingen
Än förlorat däruppå.
Lef för Jesus, tills du salig
In uti Hans ro får gå.

No. 205. Gå, sök dem.

W. H. Doane.

1. Ströf-var ej nu på ga - tor och torg Så mången al-len i mör-ker och sorg, Så mången i nöd, som än kun - de bli Så glad och så lyck - lig som vi.
2. Li - dan-de hjälp, som Fräl - sa-ren böd, Och räd-da hvar själ, som hungrar för bröd! Förkun - na Hans kär-lek för all - la fri, Att de må bli säl - la som vi!
3. Sam - la dem nu, att lä - ra hur skön Är himmelens frid i sång och i bön, Hur frälsningens våg för en hvar är fri, Att de må bli säl - la som vi!

Kör.

Gå, sök dem och finn dem, Gå, sök dem och finn dem! För-

Gå sök dem, gå sök dem och finn dem nu, Gå, sök dem, gå sök dem och finn dem nu!

tälj dem. förtälj dem om Je - sus, Som kärleksfull fräl-sa vill!

No. 206. Evangeli fackla för.

J. E. RANKIN, D. D. D. B. TOWNER.

1. E - van - ge - li fack - la för, Att dess frid pre-di - ka.
2. Facklan gif från hand till hand, Där i glans hon flammar,
3. Gå till rik och gå till arm, Vä - gar sök och stä - der,
4. Till de syn - da - re som dö Må Hans bud du fö - ra.

Sjung dess fröjd, som al - drig dör Sjung dess råd till - i - ka.
Tills hon ly - ser i hvart land Öf - ver folk och stammar!
Tänd ett ljus i hvar - je barm, Säg hur Je - sus glä - der
Säg till dem, att hvit som snö Kan Han syn - darn gö - ra!

Kör.

E - van - ge - li fack - la för, Sprid de skö - na or - den,
Sjung dess fröjd, som al - drig dör, Tills den ly - ser jor - den!

No. 207. Korsbanéret.

"Du har gifvit dem som frukta dig ett banér." —Ps. 50: 6.

R. L. ROBERT LOWRY.

1. Stridsmän ä - ro vi i hä - ren; Vi förnummit Ledarns röst. Ett ba- nér har Han oss gif - vit, Som skall lif - va vå - ra bröst, När som hä - ren tå - gar fram

2. Fol - kén vak - na, hjärtan lif-vas, När ba - né - ret hö-jes opp. Hvarje sanningsvän sig glä-der, Fi - en - den för - lo - rar hopp, När som

3. Vi den sto - re Ledarn föl - ja, Och vi hö - ja Hans banér, Till dess värl-den all dess skönhet Ut - i him-lens sol - ljus ser, När som

4. Ja, vi sam-las kring bané - ret, Re - do för den äd - la strid, Ty det le - da skall till se - ger, Le - da skall till ljus och frid När som

Kör.

Slutom oss omkring ba- né - ret, Omkring Hans korsbanér, hvilket aldrig skall gå ner! Seger en - - - - dast himmelsk se - - ger, Emot korsbanéret ler!

(Bass:) tågar fram. Slutom oss kring korsbanéret hvar och en, ja hvar och en, Se-ger endast himmelsk seger; seger, en-dast himmelsk se-ger,

No. 208. Uti Herrens tjänst.

REV. H. C. MCCOOK. W. D. HOWARD.

1. De sam-las Je-su ar-betsmän Ut-i Her-rens tjänst.
Följ dem och blif de trog-nas vän Ut-i Her-rens tjänst!

2. Gå, sprid Hans e-van-ge-li-um Ut-i Her-rens tjänst!
För-kun-na det till al-la rum Ut-i Her-rens tjänst!

3. Stärk, Je-sus, hvar-je tro-gen själ Ut-i Her-rens tjänst!
Och lär den ver-ka varmt och väl Ut-i Her-rens tjänst!

4. Och när vi nå till dö-dens port Ut-i Her-rens tjänst,
Säg, vingårds-her-re, oss:' Väl gjordt Ut-i Her-rens tjänst!'

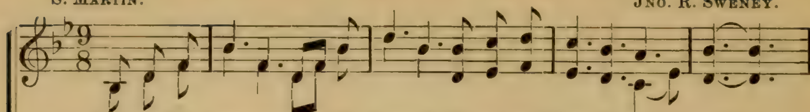
Kör.

Vi ver-ka tills Han kal-lar Vi ver-ka tills Han kal-lar
Vi ver-ka tills Han kal-lar Och se-dan him-lens frid.
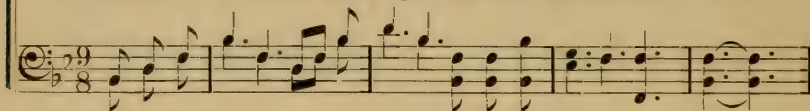
No. 209. Seger i nåd.

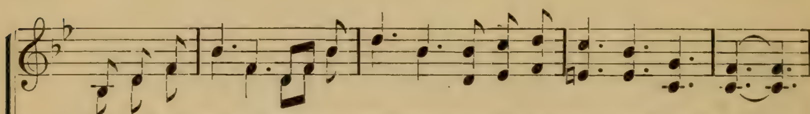
"Och han drog ut segrande, för att segra."—Upp. 6: 2.

S. Martin. Jno. R. Sweney.

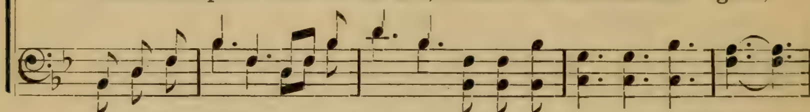


1. Segrande nu, men än till se-ger Ri-der en kung i sin glans,
2. Segrande nu, men än till se-ger: Hvem är den Konung så skön?
3. Segrande nu, men än till se-ger Går Han, all världens Ljus



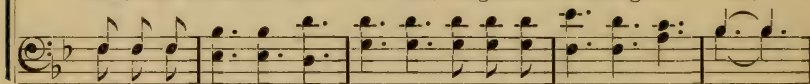


Le-dan-de al - la trognas härsmakt Här till den strid, som är Hans
Hvadan de trogna, hvilka pri - sa Honom i lofsång och bön?
Troner och spiror sko - la fal - la, Kronor för-vand-las till grus,





Se, hu-ru mo-digt de tå - ga, Klädda i strå-lan - de skrud,
Herren Han är och Förlossarn, Frälsarn gudom - lig och ren,
Ack, men de hä-rar Han le - der, Trogna sin Konung all tid,

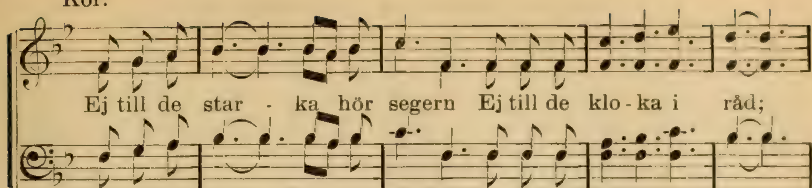


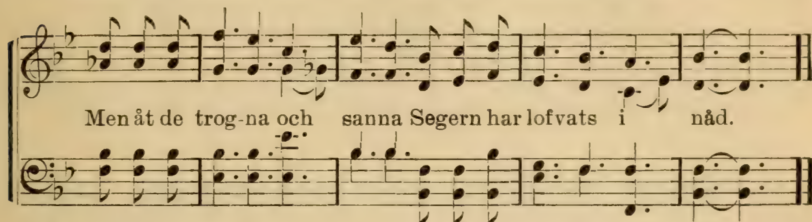


Sjungande Le - da - rens nåd i kla-ra och lof - van - de ljud:
De, des-sa stjärnor, som sko - la Glänsa likt him-me-lens sken.
Sko-la i him - me - len fin - na Ro, när de käm-pat sin strid.

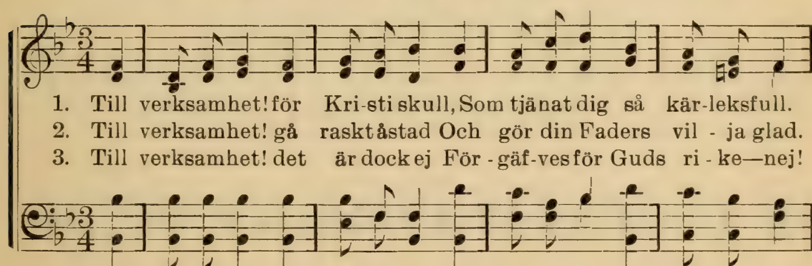


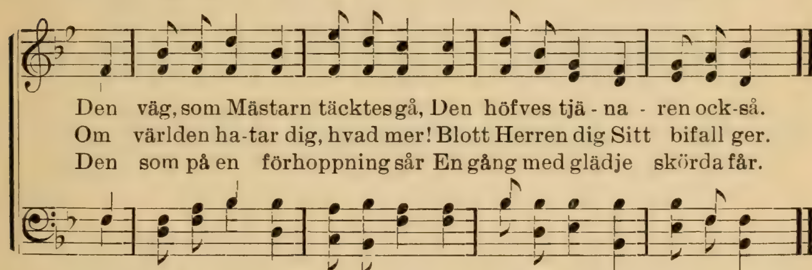
Kör.





No. 210. Till verksamhet!





4. Än är det dag, än går det an;
Om natten ingen verka kan,
Så skynda dig, statt upp, och mins
Att utan strid ej segern vins.

5. Si, Jesus klappar på i dag
Och ropar till oss: "det är Jag!"
Hvem vill nu tjäna Herren Gud?
O! hvem vill bli Hans sändebud?

6. Ack! snart är tjänstetiden slut,
Och hvar och en har tjänat ut;
Han kommer snart, Han nalkas dig
Och har Sin stora lön med Sig.

7. Framåt! framåt! till kamp och strid,
Snart kommer Han med segerns frid,
Snart klingar Jesu röst en dag:
"Lyft upp ditt hufvud, det—är jag!"

No. 211. Vår tro vår seger är.

"Den seger, som öfvervunnit världen, vår tro." —1 Joh. 5: 4.

JOHN H. YATES. IRA D. SANKEY.

1. Från ljusets kul - lar, krist-na här, Till strid för Herren opp!
2. Vårt star-ka svärd Guds ord ju är, Hans kär - lek vårt ba - ner,
3. Vår fi - en - de står öf - verallt, Be - redd för väl - dig strid.
4. Och den som segrar ut - i strid, Skall hvi-ta klä - der få

Och käm-pa, me-dan dag det är Med ljus och se - ger - hopp!
Och himlens hel - gon tå - gat här, Som vi, till stri-den ner.
Väl - an så fram! För rast, för halt, För hvi - la är ej tid!
Och äng-lar ut - i himlens frid Hans namn bepri - sa må.

Ja, fram mot fi - en - den med sång, Likt flodens dju-pa svall!
I tro, likt stormen gin - go de Till här - lig se - ger fram,
Med frälsningshjälm af sil - ver på, Med skar-pa sanningssvärd
Så fram från lju-sets kul - lar, fram Med eld i hel-gad själ

Vår lit till Her-ren skall en gång Be - se-gra värl-den all.
Och tron, hvari de se - gra-de, Lik vår' var på Guds Lamm.
Vi fi - enden med häpnad slå. Och dar - ra skall en värld!
Till här-lig se-ger för Guds Lamm, Vår starkhet och vårt väl!

Kör.

Vår tro vår se - ger är Vår tro vår se - ger är

O här - li - ga tro, som skall Be - se - gra värl - den all!

No. 212. Öfverallt.

ROBERT M. OFFORD. ROBERT LOWRY.

1. Hvart du går, Hans budskap bär, Öf - ver - allt, öf - ver-allt!
2. Brin - ga lif - vets ljuf - va bröd Öf - ver - allt, öf - ver-allt!
3. Du skall fin - na fruktbar jord Öf - ver - allt, öf - ver-allt

Dem som fal - lit gå och lär, Hu - ru Kri - sti blod be-skär
Tälj om Kri - sti bitt-ra död, Hur Han än vårt en - da stöd
En - dast ver - ka, he - lig gjord Af Hans e - vigt dy - ra ord,

E - vig frälsning of - van där, Öf - verallt, öf - ver - allt!
Och vår bäs - te vän i nöd, Öf - verallt. öf - ver - allt!
Att för - ö - ka Je - su hjord Öf - verallt, öf - ver - allt!

No. 213. Vi tåga till seger.

"Prediken evangelium för hela skapelsen." —Mark. 16: 15.

O. W. VanOsdell. W. H. Doane.

1. Gån ut i värl-den all, För-kun-nen Herrens råd, Pre-di-ken e-van-ge-li-um, Pre-di-ken e-van-ge-li-um, För-kun-nen Je-su nåd För-kun-nen Je-su nåd!
2. Till-'ro-pen dem, som än I synd och mörker bo: "O, skå-den I Guds dy-ra Lamm, O, skå-den I Guds dy-ra Lamm I an-dakt och i tro, I an-dakt och i tro!"
3. Hvad mö-da me-ra skön, Än att på syn-dig jord Få föl-ja Mä-starn i Hans verk, Få föl-ja Mästarn i Hans verk Och spri-da vidt Hans ord Och spri-da vidt Hans ord?
4. Se, mor-gon-rod-nan re'n I ös-terhimmel står: Han kommer Män-ni-sko-nes Son, Han kom-mer Män-ni-sko-nes Son, Full-bor-dan löf-tet når, Full-bor-dan löf-tet når!

Kör.

Vi tå-ga till se-ger, Un-derbar, un-derbar se-ger! Vi tå-ga fram till se-ger,
Vi tå-ga framåt till se-ger, Förkunnan-de frälsningens ord!

No. 214. Säg, brinner din lampa?.

"Så lyse edert ljus inför människorna, att de må se edra goda gärningar och prisa eder Fader." —MATT. 5: 16.

MRS. E. M. H. GATES. C. C. WILLIAMS.

1. Säg, brin-ner din lam-pa väl, bro - der, Jag be - der dig: skyn-da och se! Ty ly - ste dess strå - le, helt sä - kert I nat - ten jag så - ge den le. Så mån - ga där fin - nas om-kring dig, Som föl - ja hvart än du må gå. Om des-sa i mörker du så - ge Nog tän-de din lampa du då.

2. På natt - li - ga sti - gar de fam - la, De fall - na och sjunka i dyn Och blic - ka med ån-gest i hjär - tat Dit upp mot den molnhölj-da skyn. Väl finns mången brinnan-de lam - pa, Som fläm - tar båd fjär-ran och när, Ej många dock bland dem, o broder, Som tindra lik stjärnornas här.

3. Om en gång de lam - por - na ske - no I o - bru - ten rad i hvar hand, Hvad gör - del af ljus skul - le brin - na Med glans öf - ver vat-ten och land! Hur mörk-ret för dem skul - le flyk - ta Och skug-gornas natt - li - ga här, Och mänskorna jub-la i gläd - je: Till-kommelsens dag är nu när!

D. S.—Säg, brin-ner din lam - pa väl, bro - der, Jag be - der dig: skyn-da och se! Ty ly-ste dess stråle, helt säk - ert i nat-ten jag så-ge den le.

D. S.

No. 215. För banéret framåt.

W. H. GARDNER. D. B. TOWNER.

1. Fram-åt! Fram till Her - rens ä - ra! Hör, trumpeten maning ger!
2. Fram-åt! Fram till strid för Je - sus, I din andes rustning klädd!
3. Fram-åt! Fram, dig Her - ren bi - dar! Undfå Kronan af Hans hand!

För ba - né - ret fram till se - ger, Fyll de led som mä - jas ner!
"Kor - set" va - re jämt din lö - sen: Du skall se - gra, om än hädd.
För ba - né - ret fram till se - ger öf - ver jor - dens al - la land!

Kör.

För ba-né-ret fram - åt, Låt det vecklas ut!
För ba-né-ret framåt, för det fram - åt,
framåt, för det framåt

Med vår Fräl - sa - re och Konung Se-gern skall bli vår till slut!

No. 216. Framåt, I Kristne stridsmän!

REV. S. F. SMITH, D. D. W. H. DOANE.

1. Fram - åt, I krist - ne stridsmän Vid krigs-trum-pe - tens skall!
2. Fram - åt, i tro och kär - lek, Där brott och sor - ger bo!
3. Fram - åt, där stri - den vä - xer! O, hö - ren Her - rens bud!

Fram - åt, er För - ste bju - der, Ur lugn till kam-pens svall!
Fram - åt i he - ligt all - var, Fram - åt i he - lig tro
Fram - åt i mod och an - dakt Till se - ger ut - i Gud!

Fram - åt till här - lig hand - ling! Hvad gör er värl-dens hån?
Fram - åt att räd - da fall - na Och sli - ta syn-dens band!
Fram - åt i Je - su an - da: Hans kraft skall stöd - ja er,

Väp - nen för stri - den e - der Och segerns kro-na fån!
Fram till de ar - mas fräls-ning För sa - lig-he-tens land!
Tills öf - ver stormadt fä - ste, Det va - jar Hans ba - nér!

No. 217. Kasta brödet ut på vattnen.

1. Ka - sta brödet ut på vatt - nen, Å - ger du blott ringa än:
2. Ka - sta brödet ut på vatt - nen. Om än arm, betryckt du är!
3. Ka - sta brödet ut på vatt - nen, Du som ä-ger öf - ver-flöd!
4. Ka - sta brödet ut på vatt - nen, Fritt af di - na skatter gif,
5. Ka - sta brödet ut på vatt - nen, Sänd det framåt med din bön

Ång - la - ögon vak - ta of - van, Du skall finna det i - gen.
Kan du ej en smu - la spa - ra Af det brödet som dig när?
Det kan, fly-tande med vå - gen, Räd-da någon i hans nöd.
Strö dem kring dig utan tve - kan Låt dem bli till tro och lif!
O, hvem vet hvem det kan räd-da? O, hvem vet din gåfvas lön?

Han som ut - i rätt-vis våg-skål Vä - ger hvarje mänsko-dåd.
Kan du ej till dem omkring dig Sjun-ga någon sång af hopp,
Du må tro, det är för - lor - adt, Men—ty Herren allting vet—
Har du dem för dig al - le - na, Skall det aldrig väl dig gå,
Kan-ske, när en gång du slumrar, Du, som brödet gifmild gaf,

Han skall en gång veder - gäl - la, Hvad du off-rat, i Sin nåd.
När du skådar skö-na sy - ner, Blickande mot himlen opp?
Här i lif-vet, el - ler of - van, Skall du å-ter fin - na det.
Äl - skar du dem mer än Je - sus, Skall du ingen kro-na få.
Nå - gon främling, som det när-de, Tacksam blombeströr din graf.

No. 218. Gån, prediken.

"Gån ut i världen och prediken Evangelium."— Marc. 16: 5.

EL. NATHAN. JAMES MCGRANAHAN.

1. Gån, pre - di - ken Herrens ord, Lä - ren full och sa - lig fräls-ning!
2. Gån, pre - di - ken Herrens ord, Till dess synd och natt försvin - na!
3. Gån, pre - di - ken Herrens ord: Je - su blod, som än kan re - na
4. Gån, pre - di - ken Herrens ord: Je - su kär - lek för oss al - la!
5. Gån, pre - di - ken Je - su ord, Som ett sän - debud från Her - ren,

Han för - los-sat har vår jord, Bringen al - la den-na hälsning!
Gån med tun - ga he - liggjord Och med hjärtan, hvil-ka brin-na!
Syn - da - ren, rätt-fär - dig gjord I Hans bittra död al - le - na!
Samlen få - ren till Hans hjord, Lyf-ten, räd-den dem som fal - la!
Att Hans nåd må blif - va spord Och Hans kärlek när och fjär-ran!

Kör.

Spri - - - den glädjens budskap i sång och i lä-ra!
Spriden glädjens bud - skap Spri-den glädjens budskap i

Je - - - - sus oss för-los - sat, O, gif Honom ä - ra!
Je - sus oss för-los - sat Je - sus oss för-los - sat, O,

No. 219. Fort, räddningslinan!

REV. E. S. UFFORD. E. S. UFFORD. ARR. GEO. C. STEBBINS.

1. Fort, räddningslinan i bru-san-de haf Att fräl-sa brodern, förr'n han går i kvaf! Ah, nå-gons bro-der!—Hvem vågar det väl O fort ut med li-nan och räd-da en själ?
2. Fort, räddningsbåten i skum-mande svall! Hvi drö-jer än du om räd-da du skall? O se, han sjunker, så skyn-da dig nu! Ja, fort ut med bå-ten till frälsning än-nu! Fort, räddnings-li-nan!
3. Fort, räddningslinan till dem som för-gås, I djup, där aldrig de sjunkan-de nås, När sor-gens vin-dar och fre-stelsens svall Be-graf-va dem al-la i vå-gen så kall!
4. Fort, räddningsstunden så hastigt för-går, Och in-gen me-ra dem räd-da för-mår. Skyn-da min bro-der och dröj ic-ke du, Ja, fort ut till räddning och räd-da dem nu!

Kör.

Fort, räddningslinan! Till brodern, hvilken för-gås! Fort räddnings-

li - nan, Fort, räddningslinan, Ty än, o än, han kan nås!

No. 220. "Måste då jag gå så tomhändt?"

Ord af en nyligen omvänd på dödsbädden.

C. C. LUTHER. (DAN. 12: 3.) GEO. C. STEBBINS. by per.

DUET.

1. Må - ste då jag gå så tomhändt? Skall jag mö-ta Je - sus så?
2. Ej för dö-den jag mig fruktar, Ty mig Je-sus fräl - sat huld,
3. O, de år i synd jag slö - sat, Kun-de dem jag å - ter - få,
4. O, I kristna, upp och ver-ken tro - get medan dag det är.

Ej en arbets - dag, en se - ger, Som jag Honom bju - da må!
Men att komma och så tomhändt Trots förso-nad syn - daskuld!
Gåf - ve jag dem glad åt Je - sus, Skul-le jag Hans vä - gar gå!
In - nan dödens natt er höl - jer, Sö - ken räd - da sjä - lar här!

Kör.

"Må - ste då jag gå så tomhändt, Skall jag mö-ta Je - sus så?

Ej en själ att brin-ga Honom, Må - ste jag så tomhändt gå?

No. 221. Hägna Gud, vårt barn!

W. C. Bryant. W. H. Doane.

1. Gud, på lif - vets pröf - vo - färd Led vårt barn och mild be-
2. När hans bön går upp till Dig, Gif hans an - de frid och
3. Tag vårt barn ut - i Din vård! Fa - der, bo ut - i hans

va - ra! Mången sorg han pröf-va skall, Mången fa - - ra:
häl - sa! Och från la - ster skam och död Honom fräl - sa!
hjär - ta! Blif hans stöd i lust och nöd, Fröjd och smär - ta!

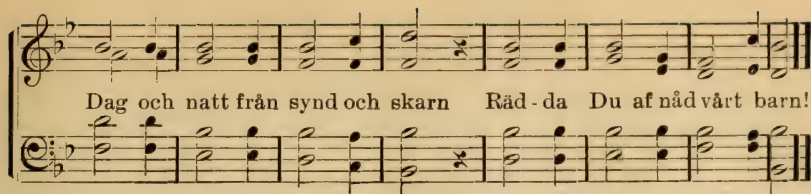
Un - der Di - na vingars hägn, Fa-der, må han e - vigt bi - da
O, bland lif-vets träsk och snår Må han van - dra till Din ä - ra.
Mången af - väg loc - ka skall, Mången, mån-gen blomhöljd rämna

Dag och natt förblif i nåd, Her - re, vid hans si - da!
Var i fre-stel-ser och sorg E - vigt Ho-nom nä - ra
I Din kärleks hand vårt barn, Gud, vi öf - verläm - na!

Kör.

Hägna, Gud, vårt barn! Hägna Gud vårt barn!

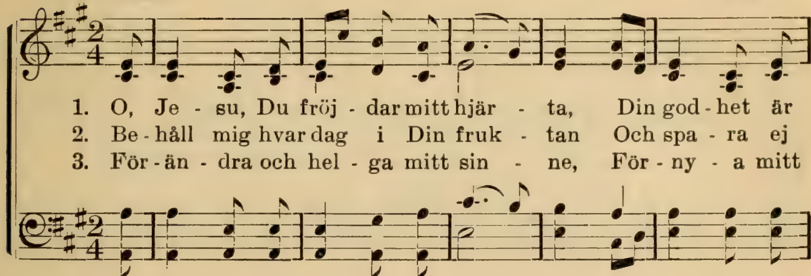
Häg-na, Gud, vårt barn O, Gud vårt barn Hägna Gud vårt barn Vårt dy - ra barn

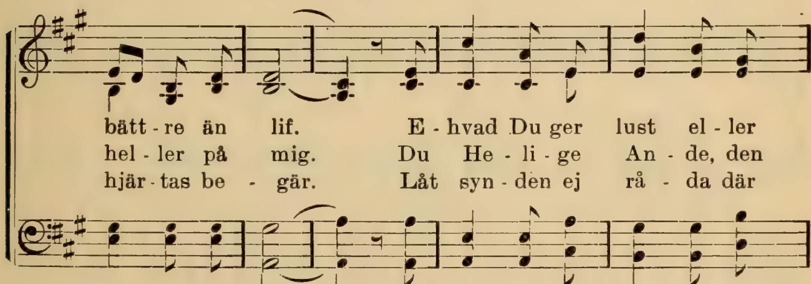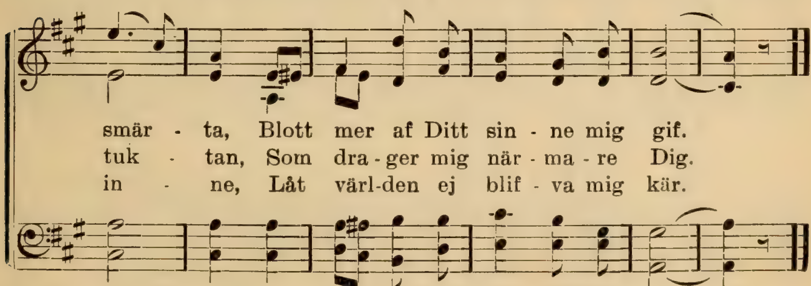


V. BÖNESÅNGER.

No. 222. Mer af Ditt sinne.

LINA SANDELL. Hurka.







4. Du kan i all sanning mig leda,
Så led mig, ack led mig till Dig.
Du känner min krankhet min sveda,
Ty en gång Du bar den för mig.

5. Ack, värdes i blodet mig rena,
Gif lust till det Du har befallt.
Gif enhet, o Gud, i det ena.
Men kärlek, ack, kärlek, i allt!

No. 223. Jag är din väg.

Joh. 14: 16.

G. M. J. JAMES MCGRANAHAN.

1. Jag har gått vill på mörkrets väg I stormens dystra sus.
2. Ut i mitt tvifvels mör-ka dar Till Gud jag ve - lat gå,
3. Jag flyr till Kristus, allt mitt ljus. Min sanning, väg och lif.

Hur skall jag nå mitt hem, o säg, Hvar fin - na lif och ljus?
När vil lans röst mig håll it kvar.—Hur skall jag sanning nå?
O, led mig Du till Fadrens hus Och all min starkhet blif!

Kör.

Jag är din väg, din san - - - ning; ditt

Jag är din väg Jag är din väg Jag är din väg din

lif Ge-nom Mig Min Fader du når blott genom Mig

sanning, ditt lif;

Jag är din väg din san - - ning ditt

Jag är din väg Jag är din väg Jag är din väg din

Jag är din väg din san - - ning ditt

lif;

sanning, ditt lif; Genom Mig Min Fader du når, ej u - tan Mig

lif;

No. 224. Led mig, jag ber.

"Lede och före mig." —Ps. 31: 4.

FANNY CROSBY. W. H. DOANE.

1. Je - sus mig nåd beskär, Hjälplös och svag jag är! O, var mig städ- se när, Led mig, jag ber!
2. Je - sus, dig be - der jag: Allt hvad jag ä - ger tag, Tag Du min själ i dag, Led mig, jag ber!
3. Je - sus, som dog för mig, Dölj Du mitt lif i Dig! Städ-se uppå min stig Led mig, jag ber!
4. Je - sus, o, tag min hand, Hän öf - ver öcken - sand Led mig till lju-sets land, Led mig, jag ber!

Kör.

Led mig jag ber, Stärk mig allt mer! Led mig, led mig, Led mig, jag ber!

No. 225. Herre, jag Din hjälp behöfver.

Elizabeth J. T. | Will L. Thompson.

1. Her - re, jag Din hjälp be - höf-ver, Din väl - sig - nelse hvar stund!
Mi - na syn-der jag be - kän-ner, Ån-ger - full i hjärtats grund
O, väl - sig - na Du hvar tan - ke Att den blir Din e-gen lik.
Gör, o gör min själs för - soning, Såsom Din, o änd-ligt rik!

2. Her - re, jag Din hjälp be - höf-ver, Och Din kär - lek hvar-je dag!
Sänd den från Din tron, o Je - sus, Rik och härlig—jag är svag!
Lär min själ Dig ödmjuk tac - ka För barmhär-tighet mot mig,
Låt min he - la lifvets vandel Bli en lofsång blott till Dig!

3. Her - re, jag Din hjälp be - höf-ver, Din väl - sig - nelse hvar stund,
Tills min själ är sa - lig vor - den Je-sus ut - i Ditt förbund!
Då skall jag till Fridens Fur-ste, Som mig nå - dig räddat har,
Ju - bla glad den glada lofsång: All vår syn - da skuld Du bar!

Kör.

Kom, o kom, du dy - re Je - sus, Och beskyd - da nå-dig mig.
Kom, o kom Du dy - re Je - sus, Och beskydda nådig mig,

Hjälp och led mig hvarje tim - ma, Gör min själ beredd för Dig!

Hjälp och led mig hvarje timma, Gör min själ beredd för Dig!

No. 226. Dufvans enda tillflykt.

LINA SANDELL.

1. Je - sus, låt Din räd - da duf - va Å - ter hvi - la ut hos Dig.
2. Fär - den är så full af fa - ror, Vä-gen, ack den är så smal,
3. Up - pe - håll och stärk då mo - det, Så-som Du det ensam kan.
4. Låt Din an - de städ-se le - da Al - la mi - na fö - retag.

Den-na jord har in - gen tuf - va, Där hon trygg kan hvi-la sig.
Och på sa - tans mån-ga sna - ror Är det al - drig nå-got tal.
Lär mig stän-digt se på blo - det, Som för mi - na syn-der rann.
Ack jag kan ej själf mig fre - da För mitt kött en en - da dag.

Och hon längtar, och hon längtar Hem från öcknens mör-ka stig.
Och så bär det, och så bär det Slut-ligt genom dödens dal.
Ack det blo - det, ack det blo - det, Hvari lif och frid jag fann!
Kom, o Je - su, kom o Je - sus, Var min kraft, ty jag är svag.

5. Låt ej synden, låt ej flärden
Söfva och bedåra mig.
Ack för hela, vida världen
Vill jag icke mista Dig.
Du allena, Du allena
Leder mig den rätta stig.

6. Gör mig stilla, gör mig stilla,
Göm mig djupt i Dina sår.
Där kan det ej gå mig illa,
Hur det än i världen går.
I det nästet, i det nästet
Ack hur väl Din dufva mår!

No. 227. Hjärtats längtan.

LINA SANDELL.

1. Her - re, mitt hjär - ta Läng-tar i still - het till Dig.
2. Sa - lig i hop - pet, Låt mig o Je - su, blott ej
3. Håll mig vid han - den, Gif mig allt stapplan - de till;
4. Göm mig för flär - den, Göm mig, ack göm mig i Dig.
5. Her - re, be - va - ra, Her - re, väl - sig - na mig Du.

Lin - dra min smär - ta, Lif - va och ve - der-kvick mig.
Trött- na i lop - pet, Och bli till - ba - ka, ack nej!
Och gör blott an - den Vil - lig att gå dit Du vill.
Gläd - jen i värl - den Är in - gen gläd - je för mig.
Ly - se Ditt kla - ra, Vän - li - ga an - let mig nu.

No. 228. Tröst under Guds vingar.

Ord och musik af J. BLOMQVIST.

1. Gud, vår Gud och Fa - der kär, O hur dyr Din god-het är,
2. Af Din himmels håf - vor vi Mät-ta - de och nöj - da bli.
3. Ty hos Dig, vår Gud och Far, Flö - dar lif-vets käl - la klar.
4. När den tun - ga, mör-ka skyn Döl - jer hemmet för vår syn,
5. Her - re, bred Din godhet ut Öf - ver oss och tag till slut

Att vi ar - ma få i ro Un - der Di - na vin - gar bo!
Du oss, Her - re, huld och god Skänker säll - het som en flod.
Pris ske Dig, att vi ock - så Ur den käl - lan dric-ka få.
Låt oss, Gud, vår Fräl-sa - re, Ljus ut - i Ditt ljus då se.
He - la bar - na-ska - ran in Ut - i him - la - gläd-jen Din.

No. 229. O, till Jesus beder jag.

CAROL SIMMONS. W. H. DOANE.

1. O, att mer jag kän - na må Ho-nom, som mig äl - skat så,
2. O, att mer jag brin - ga må Je - sus, som jag äl - skar så,
3. O, att mer jag blif - va må Lik min Fräl - sa - re och gå

Som på kor - set tå - lig dog! Och vår syn-da - bör - da tog!
Till de ar - ma, till en hvar För hvars skuld Han li - dit har!
Öd-mjuk e - mot må - let fram, Ledd af Ho-nom, af Guds Lamm!

Kör.

O, till Je - sus, be - der jag: Gör mig re - na - re hvar dag,
Låt mig tro - get vid Din hand Van-dra mot ett bät - tre land!

VI. TID OCH EVIGHET.

1. AFTON SÅNGER.

No. 230. En dag närmre hemmets land.

"Frälsningen är oss nu närmre."—Rom. 13: 11.

JAMES MCGRANAHAN.

Moderato. *dim.*

1. So - len sjun - ker bakom ber-gen, Kvällen kommer med sin frid;
2- 'En dag närm - re!' jublar seglarn När på haf-vets våg han ser .
3. Närmre hem met, en dag närm-re Fadrens hem af frid och ljus,

m *cresc.*

Sak - ta slocknar af - ton-glö-den. Än en dag gått från vår tid,
Da-gens lju - sa fack-la sjun-ker Öf-ver hem - landsbergen ner.
Där blott äng - la - har-por klin-ga Mellan kla - ra källors brus!

För att al - drig å - ter-vän - da. Mörkret höl - jer haf och land:
Så den krist - ne ock på fär - den Hän mot e - vighetens land
Ah, ty him - lens glans sig ö-kar, Kla-ra - re blir stjärnans brand,

cres. *dim.*

Dock vi sjun-ga ut - i gläd-je: 'En dag närm - re hemmets strand!'
Jub - lar ut - i af-tonstunden: 'En dag närm - re hemmets strand!'
Och vi nal-kas hvarje af - ton Närmre hem - mets ljuf - va strand.

Cres - - cen - - - do. *Rit.*

Dock vi sjun-ga ut - i gläd-je: 'En dag närm-re hemmets strand!'
Jub - lar ut - i af - tonstun-den: 'En dag närm-re hemmets strand!'
Och vi nalkas hvar-je af - ton Närmre hem - mets ljufva strand.

Kör.

Skö-na hem Närma-re hem, Sköna hem himmelska hem O, hur

cresc. *dim.*

skönt det är att va - ra En dag närmre hemmets strand. Skö - na

hem Närma-re hem, Skö - na hem himmelska hem O, hur

ff

skönt det är att va - ra En dag närm - re hemmets strand.

No. 231. Du ömma Fadershjärta.

Lina Sandell.

1. Du öm-ma Fa - ders - hjär - ta, Som va - kar öf - ver mig,
2. Du - fö - der och Du klä - der Och skyd-dar mig så väl
3. Gif att med vil - lig lyd - nad Jag all - tid ger Dig rätt.
4. Ditt Faders-hjär - ta bri - ster Ut - af för-bar-man - de,

Hur skall jag kunna äl - ska, Hur - kun-na lof - va Dig!
Och sör - jer al - la da - gar För bå - de kropp och själ.
Låt Di - na bud bli kä - ra, Din bör-da ljuf och lätt!
Du ser hvad helst mig fe - lar, Du känner allt mitt ve.

Du var-nar mig så tro - get För al - la dol - da garn Och
Jag vo - re snart för - gången, Om Du ej gjor-de så. O
Och när en fa - ra ho - tar, En nöd förskräcker mig. Låt
Om nat - ten och om da - gen Ditt ö - ga öp - pet står, Och

göm-mer un - der vin - gen Ditt lätt för-sag-da barn.
kun - de jag blott äl - ska, Blott äl - ska Dig än - då!
mig i för - sta rum - met Blott all - tid fly till Dig!
Fa - dershan-den räc - ker, Så vidt som him-len går.

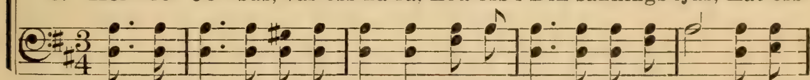
2. AFSKEDS SÅNGER.

No. 232. Faren väl, I vänner kära!

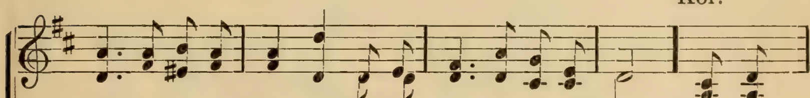
J. Blomqvist.



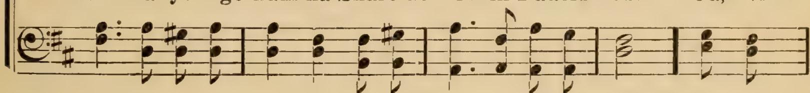
1. Fa - ren väl, i vänner kä - ra; Om en gans-ka li-ten tid Vi få
2. I - från ö-ster, i-från vä-ster, Ifrån söder och från nord Gud vår
3. Det skall bli ett saligt mö - te I Je - ru-salem en gång; Glädjen
4. Må vi här ej fäl-la mo-det Un-der jor - delifvets tvång; Innan
5. Her - re Je - sus, var oss nä-ra, Led oss i Din sannings ljus, Låt oss

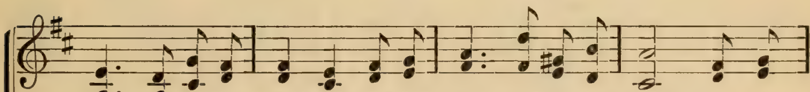


Kör.

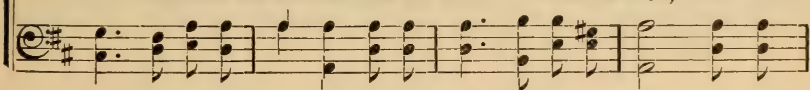


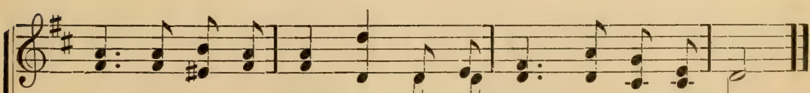
å - ter - se hvar-an-dra Hemma hos vår Gud i frid. Snart vi
Fader snart skall sam-la Hem Sin dy - ra fo-sterhjord.
al - drig där skall slu-ta, Al-drig tystna skall vår sång.
kort vi ä - ro hem-ma, Öc - ken - färden blir ej lång.
al - la lyckligt ham-na Snart ut - i Din Faders hus! Ja, vi



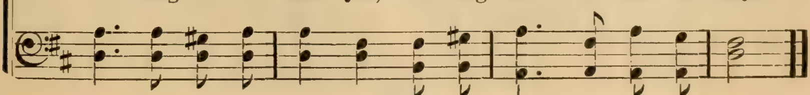


mö - tas få där hem-ma Hos vår Gud i himlens höjd; Då vi
mö - tas snart där hemma Hos vår Gud i himlens höjd, Då vi





al - drig me - ra skil - jas, E - vig blif - ver där vår fröjd!
al - drig me - ra skil - jas; E - vig blif - ver där vår fröjd.



No. 233. Jesus än hos oss är.

ELLA LAUDER. — D. B. TOWNER.

1. Of - ta af ve-mod fylls vår själ, Vänner vi äl - skat sagt farväl
Men, o, den tanken är vårt väl: Je-sus än hos oss är!

2. Vänner på jor-den skil - jas må, Hän öfver haf och land de gå,
El - ler till Gud de kom-ma få, Je-sus än hos oss är!

3. Sorgernas tår väl flö - da må, Pröfvande stormar hjär - tat nå,
Men vi må gläd-ja oss än-då Je-sus än hos oss är!

4. Ö-gat må le trots stormig sky, Hjärtat ha tröst fast vän-ner fly,
Viss att lik-väl hvar morgon ny Je-sus än hos oss är.

Kör.

Je - sus be - stän - digt hos oss är, Hos oss är, hos oss är,
Hviskande: 'In - gen fruk - tan bär!' Je - sus än hos oss är!

No. 234. Afskedssång.

Arr. by N. J. Russell.

1. För si - sta gån - gen vi kan - ske nu Till-sam - man
2. Far - väl, i dy - re och äl - ska - de, I - ge - nom
3. I him - len är dock den säl - la ort, Där vi få

va - rit, det väx - lar ju Bestän - digt om här på jordens
blo - det för - los - sa - de! Vi mö - tas å - ter, men när och
mö - tas. O tänk så stort, Att in - för all - maktens sto - re

rund, Vårt lif blott va - rar en li - ten stund.
hvar, Det vet al - le - na vår Gud och Far.
Gud Få bä - ra nam - net af Kri - sti brud!

4. Ack dyra vänner, ej må vi då
Så fasta pålar härnere slå.
Snart randas dagen, då brudgummen
Skall hämta oss från förgängelsen.

5. Guds löftesord äro medlen att
Oss uppehålla i tviflets natt.
När känslan växlar i ebb och flod,
En blick på löftet då gifver mod.

6. Den gode Herden själf före går,
Och vi få följa uti Hans spår,
För fienden Han oss skydda vet,
Tills Han oss fört i Sin salighet.

7. Snart stundar sällhetens ljufva tid,
Då vi få njuta en evig frid.
Framåt, framåt! Snart är tiden slut,
Vi äro hemma och hvila ut.

No. 235. Därofvan säges ej farväl.

Mrs. E. W. Chapman. J. H. Tenny.

1. Med fröjd vi mö - ta dy - ra vänner, Och stunden lätt för - går. Men vemodsfull än - då blir tanken, När afskeds timman slår.

2. Hur ljuf-ligt är än - då den tanken, När dy - ra från oss gå, Att vi med dem vid slu-tad mö-da För e-vigt va - ra få!

3. Ack, in - ga af-sked sko - la fin-nas Ut - i det lju - sa hem, Blott glädjesång och frid och sällhet E - vinnerligt med dem.

Kör.

Där - of - van sä - ges ej far-väl, De sä - ga ej far - väl, I säll - hetens och sångens land, De sä - ga ej far - väl!

3. NYÅRSSÅNGER.

No. 236. Ett nådigt Herrens år.

1. Nu går ett nådigt Herrens år I e - vig - he-tens hamn,
Och he - la världen å - ter-får Ett nytt i Je - su hamn.

2. Du mången ljum och lik-nöjd själ Gjort med Din kärlek varm,
Du mången bun-den syn - daträl För - los-sat med din arm.

O - änd - lig nåd har Du be - tett Ditt ar - ma Zi - on
Du, her - de god för Di - na lam, Har fost - rat få - ra

på allt sätt, Hal - le - lu - ja, vår Gud!
hjor - den fram, Hal - le - lu - ja, vår Gud!

3. Den, som från hjorden velat fly,
Du samlat hem, ja fler.
Vi trygga stått för mörkrets gny
Inunder Ditt banér.
Du har ock för Ditt dyra blod
Med oss oändligt tålamod.

4. Ditt helga evangelium
Låt fritt förkunadt bli
Och låt på hvarje tid och rum
Oss se Din nåd däri.
Gif Du åt hvarje själ, som tror,
Att prisa högt Din kärlek stor.

5. Haf Du all omsorg, Herre god,
Så blir allt väl förvisst.
Fördränk uti Din nådaflod
Allt split, parti och tvist
Och lär oss vandra lifvets stig
I tro och kärlek inför Dig.

6. Pris vare Dig, o Herre kär,
Och lof i evighet,
Som oss uppå Ditt hjärta bär
I nåd och trofasthet.
Nu allt det som på jorden bor,
Lofsjunge Dig med änglars kor.

No. 237. Nyårssång.

1. Å - ter ett nå-digt år har för-svun - nit! Stor har Sig Her - ren
2. Jor - den väl bäf - var—må vi be - tän - ka Tecknen som vä - xa
3. Ljuf - lig skall Herrens stad dock för - blif - va Med si - na brun - nar;
4. Ja, Du är Konung, in - gen Din li - ke, Hvad Du be-gynt, skall

vist för vår jord: Sjä - lar Han mättat kal - lat och vun-nit Genom Sitt
stund ef-ter stund! Blo-di-ga svär-den blix-tra och blän-ka, Gö - ra för-
Her - ren är där! Ör - lig Han stillar; skydd skall Han gifva Dem Han har
e - vigt be - stå! Himlens och jordens grundva-lar vi - ke; Allt må för-

ord; He - li - ga el - den spridt; den har brunnit Ock i vår nord!
bund! Bru-san-de haf-ven vil - ja för - drän - ka Allt i sin grund!
kär! Kun-na ock haf - ven ber-gen upp - rif - va; Her - ren är när.
gå; Her - re Ditt pryd-da, he - li-ga ri - ke Blif - ver än - då!

No. 238. Vid årsskiftet.

1. I årets för-sta morgonstund Stäm upp en sång, min själ och mun,
2. Då åren så - som böljor fly, Är Herrens nåd dock e - vigt ny,
3. Som stjärnor-na på himlens rund Så vänligt ly - sa jordens grund,
4. Upp där fö-re, båd' gammal, ung, I morgonväkten Herren sjung!

Om Ho-nom sjung, som är i år Den samme som Han var i går.
Och fast består Hans helga ord, Då allting växlar på vår jord.
Så strålar nådens stjärna klar, För oss i Kristus up-pen-bar.
Ja, sjungom i all E-vighet Den e-vi-ges barm-här-tig-het!

No. 239. I Ditt dyra namn.

1. I Ditt dy-ra namn, o Je-su Bör-ja vi än-nu ett år,
Men till Dig, till Dig al-le-na All vår lit och längtan står.
Kom till vå-ra ar-ma hjärtan Med Din An-des ljus och kraft,
Gif oss mer af lif-vets fullhet Än vi hit-tills haf-va haft!

2. Gif oss allt hvad vi be-höf-va Un-der den-na ny-a tid,
Ny för-lå-tel-se och starkhet, Ny väl-sig-nel-se och frid;
Gif oss lust att i Din kärlek, Her-re Je-su tjä-na Dig,
I det vi hvaran-dra tjä-na På vår kor-ta pröfningsstig!

3. Men—vi hafva allesammans
Brutit kärlekens förbund,
Vi behöfva därför alla
Nåd, barmhärtighet, miskund
Vi behöfva blodet, Herre!
Vi behöfva, som Du vet,
Denna öppna, fria brunn
Mot all synd och orenhet.

4. O, så låt oss alla dagar
Dricka djupt, rätt djupt därur,
Att den mer och mer må kväfva
All vår själfviska natur,
Att vi mer och mer må artas
Efter Dig, o Herre kär,
Tills vi bli Dig riktigt lika,
När vi se Dig som Du är!

5. Men vi bedja ock för världen,
Hennes nöd är också vår:
Kom då, kom då Herre Jesu,
Under detta nya år
Till de tusental som ännu
Vandra främmande för Dig,
Vandra utan ljus i natten
På fördärfvets breda stig!

6. Lär oss alla taga vara
På vår korta lefnadstid,
Lär oss räkna våra dagar
Och besinna rätt vår frid;
Gif att ingen må förspilla
Detta nya nådens år.
Kanske, Herre, just det sista
Hvilket mången af oss får!

No. 240. Låt mig börja med Dig.

TH. SÖDERBERG.

1. Låt mig bör - ja med Dig, o min Fräl - sa - re kär, Och den
2. Låt mig bör - ja med Dig, i Ditt he - li - ga namn, Som al-
3. Låt Ditt lef - van - de ord bli det ljus, i hvars sken Jag all-
4. Låt mig bör - ja med Dig, men dock än - nu en bön: Låt mig

väg, som mig å - ter - står än. Låt mig bör - ja med Dig hvar-je
le - na har frälsning i sig. Slut mig hårdt in - till Dig i Din
jämt vandrar fram på Din stig, Men hvar dag, ack på nytt twå mig
slu - ta min dag ock med Dig. Och när da - gen är slut, gif mig

dag Du be - skär Och för - ny - a mitt upp - såt i-
tro - fa - sta famn. Där är trygg-het och hvi - la för
hvit, två mig ren I det blod, som ock run - nit för
hvi - lan så skön, Tills Du väc - ker ur söm - nen ock

gen Att va - ra och blif - va Din e - gen.
mig, Trots bru - set där ut - e i värl - den.
mig Från kor - set en gång, Her - re Je - su.
mig Att lef - va för e - vigt hos Her - ren.

No. 241. Framåt i Jesu namn.

Engelsk melodi.

1. Fram - åt i Je - su namn! Ti - den är kort;
Ljuf - lig är hvi - lans hamn, Ti - den är kort.
Här - ligt är re - sans mål, Je - sus vet hvad jag tål,
Han är min läng - tans mål; Ti - den är kort.

2. Hur det må väx - la här, Ti - den är kort;
Hem - met mig vän - tar där, Ti - den är kort.
Kort, om än het, min strid, Je - sus mig vin - kar blid:
"Jag är ju själf din frid;" Ti - den är kort.

3. O, håll i tron blott ut! Ti - den är kort.
Allt blir ju väl till slut, Ti - den är kort.
Jag, jag dig äl - skar ju, Hvi då be - dröf - vas du?
Hur jag dig skö - ter nu, Ti - den är kort.

4. Ver - ka i tron mitt verk, Ti - den är kort;
Blott på min vil - ja märk, Ti - den är kort.
Löp på min bud - ords stig, Gläds att få tjä - na mig,
Gläds att få off - ra dig; Ti - den är kort.

4. LIFVETS KORTHET.

No. 242. Din strid du kämpat ut.

1. Så din strid du käm - pat ut, Palm och kro-na fått till slut,
2. Jordans böl - ja mörk sig bröt Mot din sva - ga båt och röt,
3. Li - ten tid du fick att här Sjun-ga om din Je - sus kär,
4. Ef - ter slu - tad jor - disk sång, Jor-disk nöd och jordisk tvång

Ge - nom Jor - dan ber - gad väl Äng-lar bu - rit hem din själ.
Men du sjöng i stor-men svår: Por-ten för mig öp - pen står.
Och med hast du från vår syn Flög till hem-met of-van skyn.
Mö - tas vi vid fröj - de - ljud Och få e - vigt bo hos Gud.

Kör.

O hvad nåd att fin - na hamn Så i Je - su dy - ra famn,
I den stad sitt hem att få, Hvilkens por-tar öpp - na stå!

No. 243. Segerfest i evighet.

1. Har du sett, hur trä - den fäl - la Si - na löf för hö-stens
2. Då in - un - der dju - pa loc - ket Matta ö - gat gömt sig
3. De ha en-dast gått i för-väg Till ett myc-ket bätt - re

vind? Har du sett, hur fär-gen vissnar På den fag - ra rosens
har, Då de kä - ra läp - par kall-nat Och vår röst får in - tet
hem, Till ett land, där ros ej viss - nar Och där Gud hug - sva-lar

kind? Djupa - re den sorg dock kännes, Som sig bor - rar i vår
svar, Då den äl - ska - de ge - stal - ten För oss lig - ger blek och
dem. Se - ger, se - ger där de nju - ta. Se - ger, se - ger sjun - ga

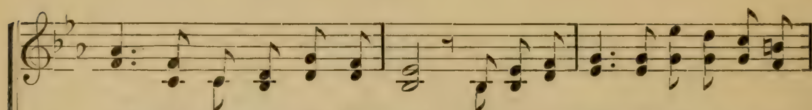
själ, Då de knoppar här vi fost-rat Sä - ga till vårt hem farväl.
stum Och vi må-ste bä - ra ut den Ned i grafvens mörka rum.
de, Då de med den hel - ga ska-ran Samlas kring sin Fräl-sa - re.

No. 244. En liten tid.

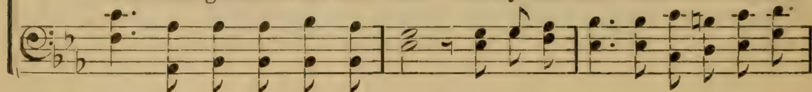


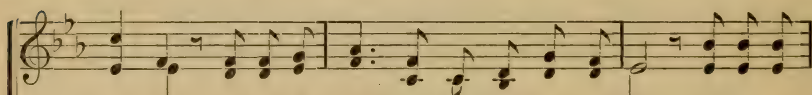
1. En li - ten tid, och stri - den snart skall slu-ta, En li - ten
2. En li - ten tid, då hjär-tat här skall blö - da, En li - ten
3. En li - ten tid, och tröt - ta duf-van i - lar Likt räd - da
4. Och då hvad är all jor-dens ve - der - mö - da? Vid Lammets



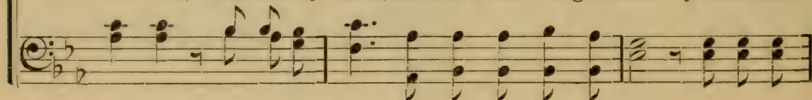


tid, och stor men stil - lar sig! En li - ten tid, sen får du e-vigt
tid i tå - re - da - lens natt, En li - ten tid, då suckar öf-ver
lammet ut - i her-dens famn Och fri från jordens stormar evigt
tron man glömmer all sin nöd. Om hjärtat här ännu en tid skall





lu - ta Ditt hufvud i Hans famn, som dött för dig! En li-ten
flö - da Ur djupets nöd och döl - ja himlens skatt, En li-ten
hvi - lar I himlens säl - la, e - vigt tryg-ga hamn. En li-ten
blö - da, Där blir ej natt, där var - der in-gen död. Ty Gud skall





tid, och fri - dens palmer su - sa, Där syndens vå - gor
tid, och so - len upp-går å - ter Ut - i det land, där
tid, och skuggor - na för - svin - na! Du Je - sus där skall
af - två al - la sor - ge - tå - rar Och ta - ga bort hvad



al-drig mer då bru - sa! En li-ten tid, och fridens palmer
in - gen, in - gen grå - ter! En li-ten tid, och so - len upp-går
e - vigt å - ter - fin - na. En li-ten tid, och skuggor - na för-
al - las hjär-tan så - rar. Ty Gud skall af - två al - la sor - ge-

su - sa, Där syndens vå - gor al-drig mer då bru-sa!
å - ter Ut - i det land, där in-gen, in - gen grå - ter!
svin - na! Du Je - sus där skall e - vigt å - ter - fin - na.
tå - rar Och ta - ga bort hvad al - las hjär-tan så - rar.

No. 245. Att somna in i Gud.

MACKAY.

1. Att som-na in i Gud, hur skön, Hur härlig, sa - !ig nå - de-lön!
2. Att som-na sa - ligt in i Gud, Den nåden skänkes Herrens brud.
3. Att som-na in i Gud, det är Mitt hjärtas längtan och begär.

En ostörd fröjd, en fridfull ro Dem å-ter-står, som dö i tro.
Mitt stoft till ostörd hvi-la går, Tills Lammets bröllopstimme slår.
O låt mig sa - ligt som-na in Och vak-na sen till fröj-den Din.

No. 246. Hemma får jag hvila!

Ord och musik af J. B.

p *fz* *mf* *f* *rit.*

1. Hemma, hemma får jag hvi - la, Fri från sor-ger och besvär,
2. Dit skall jag ock snart få i - la Till min sjä - la-vän så huld,
3. Där det blir mig godt att va - ra, Skild från mörker, nöd och strid.

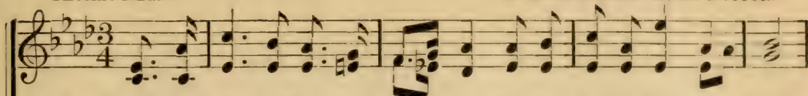
Där skall jag få se och sma - ka, Hu - ru ljuf - lig Herren är.
Där skall jag ock snart få van-dra På de ga - tor ut - af guld,
O, hvad fröjd att med de kä - ra, Som gått hem för-ut i frid,

O, jag ser där bakom ber-gen Bortom flo-dens mörka strand,
Där skall ock min hjässa si - ras Med ovansk - lig segerkrans,
Få vid änglars harpo - to - ner He - la e - vig - heten lång

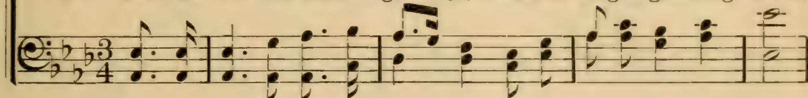
Hur den un - derskö-na sta-den Glän-ser fram vid himlens rand.
Där Guds hel-gon sko-la ly - sa Så - som so - len i sin glans.
Stämma in och fröjdfullt sjunga Guds och Lammets segersång.

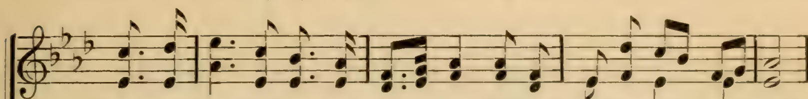
No. 247. Till en värld af evig fröjd.

THOMAS KELLY. R. M. McINTOSH. MUSIC DOCTOR.

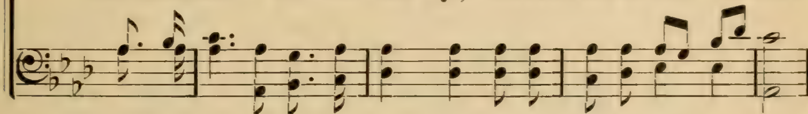


1. Hvad är lifvet? Blott en dim - ma, Hvilken hastigt svinner bort,
2. Se den glans för-u - tan li - ke, Sköna - re än tan - ke vet,
3. Rundt om tro - nen himlens hä - rar Sjunga högt Hans kärleks pris,
4. De - la du de frälstas gläd - je, Bland de trogna glad dig ställ!



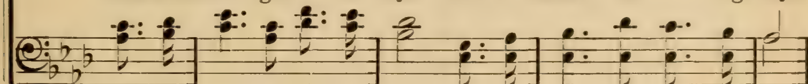


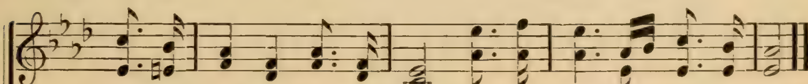
Blott ett ljus med o - viss strimma, Hvilket slocknar in - om kort.
Där hos Je - sus i Hans ri - ke Ut - i makt och här - lig-het!
He - la värl-den Honom ä - rar, Hvilken he-lig är och vis.
Till Hans nåd i tro du väd - je, Du skall ock-så var - da säll!



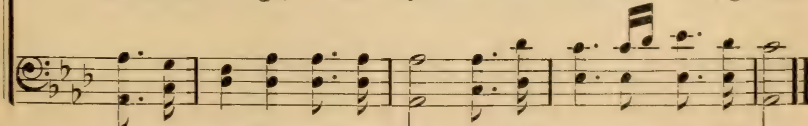


Hvi, min själ, ej i - la nöjd Till en värld af e - vig fröjd?
Sträck din vin - ge, i - la nöjd Till en värld af e - vig fröjd!
Sträck din vin - ge, i - la nöjd Till en värld af e - vig fröjd!
Sträck din vin - ge. i - la nöjd Till en värld af e - vig fröjd!





Hvi, min själ, ej i - la nöjd Till en värld af e - vig fröjd?
Sträck din vin - ge, i - la nöjd Till en värld af e - vig fröjd!
Sträck din vin - ge, i - la nöjd Till en värld af e - vig fröjd!
Sträck din vin - ge, i - la nöjd Till en värld af e - vig fröjd!



No. 248. En dag.

ELLA LAUDER. D. B. TOWNER.

1. En dag, en dag mig dö - den kall Ut - öf - ver
2. En dag, en dag min blick skall se All him - lens
3. En dag, en dag mitt säl - la bröst För - nim - ma
4. En dag, en dag skall fröj - de - full Jag van - dra

flo - dens mör-ka svall Till änd - lös säll - het fö - ra skall;—
Gud i kär - lek le E-mot den e - vigt fräl - sa - de;—
skall Hans mil-da röst, Som kal - lar mig till frid och tröst.
frälst för Je - su skull På skö - na ga - tor ut - af gull;—

Kör.

En dag, en gyll-ne dag! En dag, en dag ock kal-las jag,
En dag, en gyll-ne dag!
En dag, en gyll-ne dag!
En dag, en gyll-ne dag!

När så är Her - rens väl - be - hag, Till e - vig-

he - tens lju - sa dag;— En dag, en gyll-ne dag!

No. 249. I Kristus har jag lifvet.

1. I Kristus har jag lif - vet, Min vinning dö - den är.
2. Så vitt - nar ock Guds An - de Med min, att jag ju är
3. Väl - kommen! får jag sva - ra På dö-dens stil - la bud,

Och or - det Han mig gif - vit, Som där-om vittne bär.
Guds barn men ock skall van-dra, Som Gud i or - det lär.
Nu får jag e - vigt va - ra Hos Je - sus som Hans brud.

Och or - det Han mig gif - vit, Som där-om vitt - ne bär.
Guds barn, men ock skall vandra, Som Gud i or - det lär.
Nu får jag e - vigt va - ra Hos Je - sus som Hans brud.

4. Ty Han har öfvervunnit
All syndens hemska makt,
Hans blod som för oss runnit
Har döden nederlagt.:,:

5. När mina krafter vika
Och tungan mållös är,
Min Jesus skall ej svika,
Hans kraft, Hans nåd blir när.:,:

6. När hjärta,mun och sinne
Till bön ej röres mer,
Mig Jesus har i minne
Och städse för mig ber.:,:

7. Och stilla jag insomnar
I Jesu namn och tro;
I Jesu namn jag hamnar,
I evig fröjd och ro.:,:

No. 250. Tid och evighet.

HORATIO BONAR. W. H. DOANE.

1. Ack, ti - den ej för - går, Det är blott vi, som i - la;
Och lif - vets lif be - står, Fast vi gå ned till hvi - la.

2. Ej san - nin - gen för - går, Det är blott vi, som i - la;
Och san - nin - gen be - står, När vi gått ned till hvi - la.

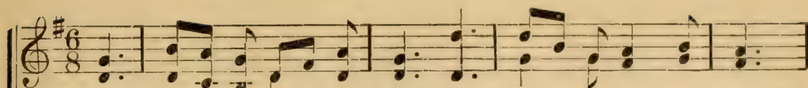
3. Ej hop-pets ljus för - går, Det är blott vi, som i - la;
Och hop - pet än be - står, När vi gått ned till hvi - la.

4. Vår död till lif - vet bär! Från dö - dens makt vi i - la.
O - änd - ligt lif - vet är Och e - vig ej vår hvi - la.

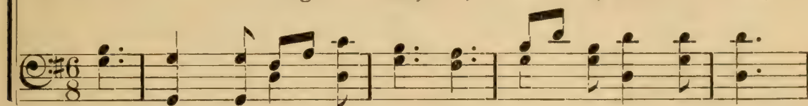
Kör.

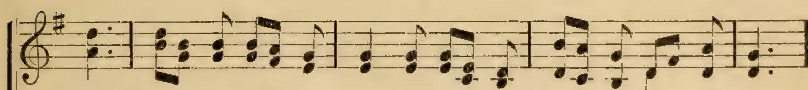
Tid är blott börjad e - vig-het: De ä - ro ett och blif - va det.
Ti-den ej väx - lar u - tan död: Vi slockna hän, ej lif - vets glöd

No. 251. När döende jag är.

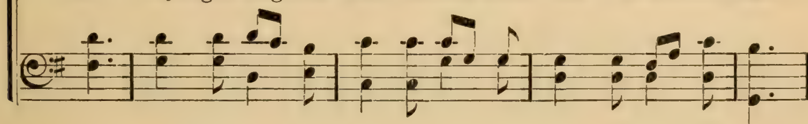


1. När dö - en-de jag är—Kom, sjung om Lif - vets hopp,
2. När dö - dens kallsvett står På pan - nan, hvit som snö,
3. När käns - lan dom-nar bort Med blic - ken stel och tung,
4. Vid hjär - tats sis - ta slag Slut brust - na ö - gat till,
5. Och när om-kring min bår, I, kä - re, sam - lens sist,





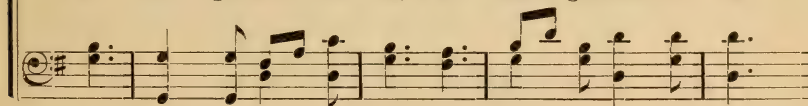
Sjung sån - ger af hän-ryckning blott, Som föl - ja mig dit opp!
O, brist då ut i se - ger-sång: Den trog-ne skall ej dö!
Sök då up - på mitt an - le - te Guds sabbats - frid—och sjung:
I Jesu namn knäpp händren hop; Ty så jag hvi - la vill,
Då sjungen högt om him - me-len. Mitt säl - la hem förvisst:



Kör.



Ej sor - ger him - len nå, Ej sor - ger him-len nå,





Ty allt är frid och kär - lek där; Ej sor - ger him - len nå.



No. 252. O, hvad blir af dig?

REV. J. H. SAMMIS. D. B. TOWNER.

1. O, hvad blir af dig, när den da - gen gryr klar Då Je-sus skall kom-ma från him - melens höjd, Och stil - la ur grif - ter - nas natt en och hvar Skall trä - da att dömas till kvall el - ler fröjd?
2. O, hvad hlir af dig, i Hans do - ma - re - sal, När mänskorna sam-lats kring tro - nen att få Sin dom om till fröjd el - ler e - vig-hets kval? O, hvar äm - nar du då min bro - der väl stå?
3. O, hvad blir af dig, när Han bju - der dem gå, När domen han ta - lat e - värd - ligen ut? O, skall du väl föl - ja de o - säl - la då Till mörk-rets för - tvif - lan, som al - drig tar slut?
4. O, hvad blir af dig, ef - ter ti - der - nas lopp? Skall e - vig du dväl-jas i him - melen säll? Skall fjär - ran du fly från allt ljus och allt hopp? Du ar - ma, bestäm dig, be- stäm dig i kväll!

Kör.

O, hvad blir af dig, bro - der,

hvad blir af dig? O, hvad blir af dig den-na yt-ter-sta dag?

No. 253. Tiden försvinner.

1. Ti-den försvinner så snabbt som en dröm, År ef-ter år i-la bort.
2. Da-gar som gått komma aldrig i-gen, Så ly-der växlingens bud:
3. Fö-das och lef-va och dö till ett slut, All är blott möda och strid;

Lifvet försvinner likt brusande ström; Skynsamt det hastar så fort.
Dock blir ej glömt hur vi använda dem, Nej det står tecknadt hos Gud.
Ack huru snart släcks ej lifslampan ut! Kort är vår vandring och tid.

4. Barn ryckas bort från föräldrar och lek,
Ynglingen ligger där död;
Jungfrun på båren hon hvilar så blek,
Nyss var hon blomstrande röd.

5. Fader och moder de lämna de små,
Gifvande jorden sin gärd.
Dödsängeln kallar, och vi måste gå
In i den eviga värld.

6. Märk då, o mänska, att tiden den flyr,
Lifvet så hastigt går om—
Lär att begagna minuten så dyr,
Tänk på Guds rättvisa dom.

7. Låt icke världen bedåra din själ,
Nej, fly till Jesus i dag!
Och då för evigt skall det gå dig väl,
Ja, så är Fadrens behag.

No. 254. Lycklig du!

J. Blomqvist.

1. Lyck-lig du, som ren fått läm-na Den - na jordens mör-ka strand
2. Lyck-lig du, vår vän, som samlat Ut - i him-me-len din skatt,
3. O far - väl, vi träffas å - ter! Dy - re bro - der, sof i frid.

Och som öf - ver Jordans böl - ja I - lat in i Kanaans land!
Som ditt ljus i Je - sus ha - de Un - der jor - de - lifvets natt!
Gär - na vi dig ve-lat ä - ga Bland oss kvar än-nu en tid.

Mörk var nat - ten, stormen häf-de Mot din farkost skyhög våg,
Öf - ver Jordans dystra böl - ja Her-ren Je - sus ömt dig bar,
Dock vi ön - ska ej till - ba - ka Hvad vår fa - der ta - git har.

Men din ankar-grund var sä - ker, Du vid Je - su föt-ter låg.
Och ut - i den mörka da - len Han ditt kla-ra ljus själf var.
Gud ske lof, med fröjd vi sä - ga, Å - ter - se - en - det står kvar.

5. HEMLANDSSÅNGER.

No. 255. Si, vi gå uppåt till Jerusalem.

1. Si, vi gå upp - åt till Je - ru - sa - lem! Må jor - den och dess små bekymmer fa - ra. Vi hasta hem—ack, till det sälla hem, Där ingen synd, och ingen sorg skall vara. synd och ingen sorg skall vara.

2. Hvad mer om vä - gen kän - nes tung i - bland; Den bär dock upp-åt—upp-åt och ej neder, Och Je-sus med Sin starka Frälsar' hand Igenom ljus och mörker Själf oss leder, ljus och mörker Själf oss leder.

3. Hvad mer om jor - dens blommor viss-na bort, Och vå - ra gläd - je-källor här ut - si-na.— Vår färd i-ge - nom öknen är så kort Och Herren—Han förgäter ej de si-na. Han för-gä-ter ej de si - na.

4. Allt skall full - kom-nas så - som Je - sus sagt; Hvad Han har lof-vat, o, det skall Han gifva! Vi lita på Hans trohet och hans makt, Och skola genom dem behållna blifva. genom dem behållna blifva.

5. Må vi då fröj - das åt vårt säl - la hem, Där Je - sus väntar med Sin äng-la-ska-ra! Si, vi gå upp-åt till Je-ru - salem! Och där, där få vi evigt hemma va-ra. få vi evigt hemma vara.

No. 256. Hem, hem!

LINA SANDELL.

1. Jag är en gäst och främling Som mi - na fäder här. Mitt
2. Där - up - pe bor min Je - sus, Min fräl - sa - re så huld, Som
3. Hur jor - dens blommor dof - ta Af frisk - het och behag, Och
4. Och snart, så or - det sä - ger, Jag skall ock hinna Dig Min

hem är ej på jor - den, Nej of - van skyn det är. Där-
gått för mig i dö - den Och plå - nat ut min skuld. Om
hur dess fåg - lar sjun - ga Den skö - na sommar - dag, Hur
Je - sus skall ej drö - ja Att häm - ta mig till Sig. Då

up - pe bor min fa - der I här - lig - het och ljus, Där
gläd-jen blomsterströd - de Hvart steg jag här går fram, Jag
vän - ner dy - ra, kä - ra Så ljuf - ligt mö - ta mig, Mitt
skall jag sa - lig skå - da Hvad här jag trod-de på Och

vil - le jag ock va - ra Ut - i min faders hus. Hem, hem, mitt
skul - le än-då läng-ta Hem till Guds dyra Lamm.
hjär - ta ändock längtar, O skö - na hem, tilll dig.
till min Je - su ä - ra Den gyll-ne harpan slå.

kä - ra hem! Ej finns en plats på jor-den Så skön som du, mitt hem.

No. 257. Fridens hem.

AGATA ROSENIUS. PRINS GUSTAF.

1. { Till fri - dens hem, till rät - ta fa-ders - hu-set Min tröt-ta
   { Till fri - dens hem från tun-ga jor - de-gru - set Jag blickar
2. { Men Gud ske pris, att ti - den framåt i - lar, Det kommer
   { Helt viss och glad på Herrens ord jag hvi-lar, Att Han till
3. { Men, Je - sus kär, be-håll blott Du mitt hjärta, Låt ti-dens
   { I lust och nöd, i gläd - je och i smär - ta Blott Du, blott

själ med längtan sträc - ker sig. Här ne - re finns ej ostörd
hem, min Fräl-sa - re, till Dig.
allt, som Herren lof - vat har. Och då är glömd all jordens
sist det bä - sta vi - net spar,
ström ej dra-ga mig från Dig. Ty, Her - re, när jag hafver
Du, blott Du hug-sva - lar mig.

ro, Vår blick är skum och svag vår tro, Och hyd - dans
pust, Och frid och fröjd och e-vig lust Ut - byts mot
Dig, Må an - nat allt från-ta-gas mig. Med Dig jag

band oss tryc - ker, och hyd - dans band oss tryc - ker.
kor - ta stri - den, ut - byts mot kor - ta stri - den.
dock är sa - lig, med Dig jag dock är sa - lig.

No. 258. Hvar finner jag hvilan!

A. L. S.

1. Hvar fin - ner jag hvi - lan så skön? så skön? Hvar blif ver min ande helt
2. Hvar skall jag min Je-sus få se få se I. här-lighet, såsom Han
3. Så hjälp mig då, Jesus att snart att snart Få sjun-ga min jublande

nöjd? helt nöjd? Hvar finnes den käl-lan så ren, så ren, Som fyller mitt
är? han är? Hvar finner mitt hjär-ta sin ro, sin ro, Sin Vän framför
sång min sång Där - up - pe med ska-ran så stor så stor Du tvagit med

hjärta med fröjd? med fröjd? Hvar finner jag slut på allt jordens kval?
an - dra så kär? så kär? Hvar slipper jag sor - ger-nas myckna tal?
blo-det en gång! en gång! Ja, bär Du mig själf ge-nom dö dens dal

Kör. I him-lens lju - sa sal,

I him - lens sal, I him - lens sal,
V. 3. Till him - lens sal etc.

I him - lens sal, I him-lens lju - sa sal.

No. 259. Det saliga landet.

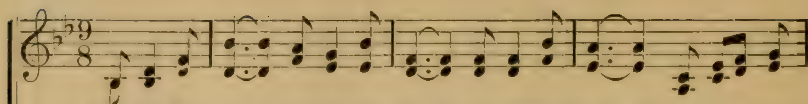
1. Jag står på stormig Jordanstrand Och ser med längtans blick
2. O, hvilken syn, all sällhets höjd Går öf - ver all vår tro!
3. Och öf - ver himlens rymd så vid En e - vig morgon gryr.
4. Ej ky - lig vind, ej gif - tig fläkt Kan hin - na hälsans strand;

Upp till det skö - na Kanaans land, Där jag mitt hemman fick. Där
Där fly - ta strömmar ut - af fröjd I grö - na da - lars ro. I
Guds Son re - ge - rar där i frid; För Ho - nom nat - ten flyr. För
Nöd, sjukdom, he - la dödens släkt Ej käns i fri-dens land. Ej

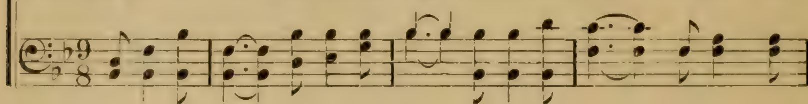
jag mitt hemman fick, Där jag mitt hemman fick, Upp
grö - na da - lars ro, I grö - na da - lars ro, Där
Ho-nom nat-ten flyr, För Honom nat-ten flyr, Guds
käns i fri-dens land, Ej käns i fri-dens land, Nöd,

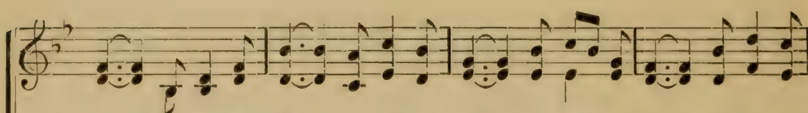
till det skö - na Kanaans land, Där jag mitt hem - man fick.
fly - ta strömmar ut - af fröjd I grö - na da - lars ro.
Son re - ge - rar där i frid; För Ho - nom nat - ten flyr.
sjukdom, he - la dö-dens släkt Ej käns i fri-dens land.

No. 260. Mitt hem är där.

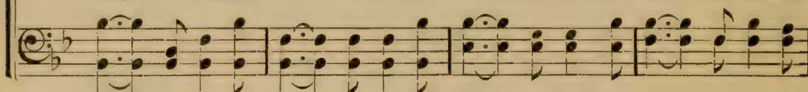


1. Högt öf-ver ti - dens storm och strid, Långt från all nöd på jor - den
2. Där lif-vets ström man flöda ser Bland blomster, som ej viss - na
3. Långt från allt tvif - vel, smärta, pust, Från jordisk vin - ning och för-
4. Där pär - le - por - tar öppna sig, Och Herren Je - sus vän - tar

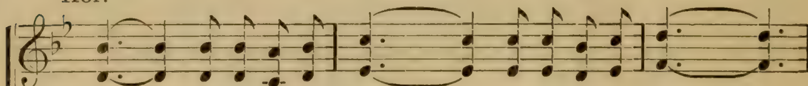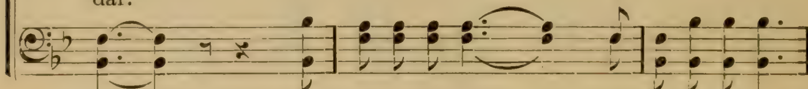




vid, Där frid och fröjd fullkomlig är, Mitt hem är där, mitt hem är
mer, Där trefald frukt Guds lifsträd bär, Mitt hem är där, mitt hem är
lust, Från frestel - ser och mödor här Mitt hem är där, mitt hem är
mig, Och härligt allt hos Honom är, Mitt hem är där, mitt hem är



Kör.



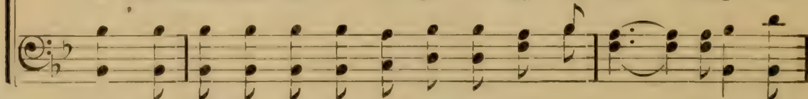
där. Ja där skall jag bo, ja där skall jag bo,
där.
där.
där.



Ja där skall jag bo, ja där skall jag bo,



I det land, där de sa - li - ga e - vigt få ro, Och pri - sa



Och prisa

Gud i härlig skrud. Mitt hem är där, mitt hem är där.

pri-sa Gud i här-lig, här-lig skrud.

No. 261. Hemlängtan.

A. Nilsson.

1. Ack jag läng-tar hem Till min trog-ne vän, Till min Je-sus i him-melens höjd. Här är mö-da och strid, Men därup-pe är frid. Ack jag längtar till him-melens fröjd.
2. Till min fa-ders hus I-från jor-dens grus Vill jag flyt-ta, om Je-sus så vill. Kom, o Je-sus, till mig, Tag mig snart upp till Dig. Jag för e-vigt vill hö-ra Dig till.
3. Ske som Her-ren vill, Ho-nom hör jag till. Her-re Je-sus, be-håll blott min själ. Skall jag läng-re här bo, Gud för-ö-ka min tro, Gif Din An-de, som le-der mig väl.
4. Ack hur nöjd och glad Skall hos Gud en dag Jag få skå-da hvad gär-na jag trott, E-vigt glad, e-vigt nöjd! Tänk, mitt hjärta, hvad fröjd Det skall blifva hos Je-sus, hur godt!

5. Där skall synd ej mer
Trycka sinnet ner.
Ingen djäfvul mer frestar då mig,
Skild från sorg och besvär,
Ser jag Frälsaren kär,
Som på korset här offrade sig.

6. Blomman vissnar här,
Hösten henne tär,
Hon är lutad mot aftonen ner.
Skördetiden är när,
Så från ödemark här
Vännen Jesus min hemfärd beskär.

No. 262. Allt blir förklaradt ofvan där.

"Hvad jag gör, det vet du icke, men framdeles skall du få veta det.—Joh. 13: 7.

MAXWELL N. CORNELIUS. D. D. JAMES MCGRANAHAN.

1. Ej nu, men, ack, en gång ändå Ut - i ett bättre land än här,
Hvar gjuten tår vi fat-ta, må, Ty allt skall bli förklaradt där.

2. Vår tråd vi fat - ta där på nytt, Att slu - ta hvad vi börjat här
Och se i ljus de dar, som flytt, Ty allt skall bli förklaradt där.

3. Där sko - la vi för-stå en gång Hvi sorg och pröfning ofta här
Till tystnad bragt knappt börjad sång, Ty allt skall bli förklaradt där.

4. Hvi det vi önskat högst af allt Så of - ta svikit hjär-tat här
Hvi hopp, som tändts, förbleknat kallt—Allt, allt oss blir förklaradt där.

5. Gud ensam känner vä-gen all, Och, hvad dig äfven pröfvar här,
Med tårlös blick du skå-da skall, När allt förklaras ofvan där.

Kör.

Så tro på Gud till lifvets slut: Sin nåd, sin hjälp Han dig beskär.
Är stigen mörk, sjung ändå ut: Allt blir förklaradt of-van där!

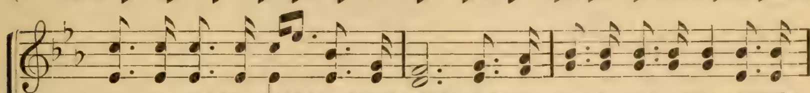
No. 263. Möt mig där.

Henrietta E. Blair. Wm. J. Kirkpatrick.

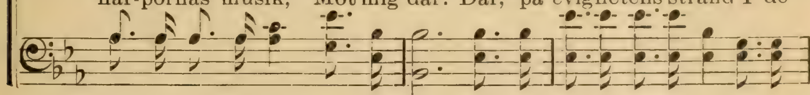


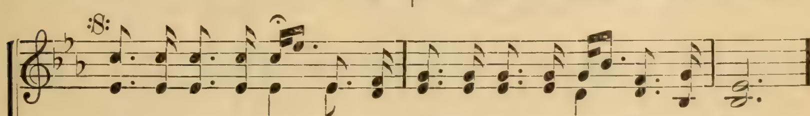
1. På de säl - las gyllne strand, Däri e - vig-hetens land Helgon
2. Få - fäng är all jordens fröjd, Och jag vandrar hän förnöjd Till min
3. Där den lju - der full och rik—Ack, ej nå-gon jordisk lik!—Ängla-



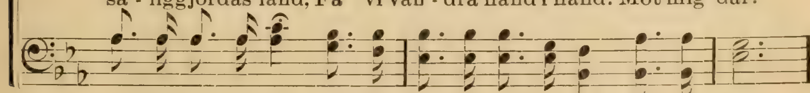


vandra hand i hand, Möt mig där! Hän från jordens kval jag flyr, Dit där
frid i himlens höjd: Möt mig där! Vid den flod, som glittrar klar, I den
har-pornas musik, Möt mig där! Där, på evighetens strand I de



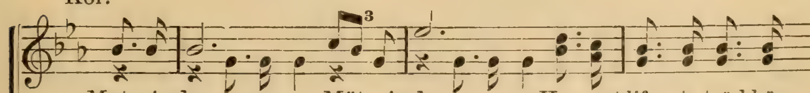


stormen mer ej yr, Och en e - vig morgon gryr: Möt mig där!
stad så under-bar, Dit mitt hjär-ta längtat har, Möt mig där!
sa - liggjordas land, Få vi van - dra hand i hand! Möt mig där!

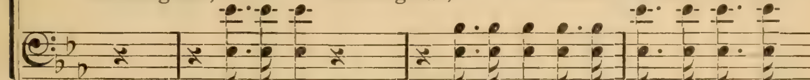


D. S. e - vig-he-tens land Helgon van-dra hand i hand, Möt mig där!

Kör.



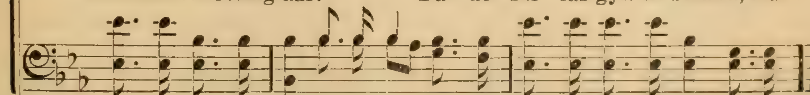
Möt mig där, Möt mig där, Hvarest lif-vets träd bär



möt mig där, möt mig där,



blommor! Möt mig där! På de säl - las gyll-ne strand, Där i



Möt mig där!

No. 264. Där Du är, där vill jag vara.

J. Blomqvist. H. Wetterling.

1. Dy - re Je - sus, låt mig hvi - la Ständigt i Ditt ljufva skö - te, Drag min längtan hem till Dig, Drag min läng-tan hem till Dig. Gif mig nåd att skyndsamt i - la Hem-åt, hem - åt Dig till mö - te.

2. Bort från värl - den och dess vim-mel Vil - le jag så gär-na fa - ra, O min Fräl - sa-re, till Dig, O min Fräl - sa - re till Dig. Ty hos Dig jag har min him - mel. Där du är, där vill jag va - ra.

Gif mig nåd att
Ty hos Dig jag

Hem - åt, hem - - - - - - åt
Där Du är, där Ack kom

Ack kom snart och hämta mig, Dy-re Je-sus, hem till Dig.
snart och

No. 265. Det härliga landet.

A. L. S.

1. Det finns ett land, där ostörd säll - het nju-tes, Men bort-om
2. Det finns ett land, där in-gen död skall va - ra Och ic - ke
3. Det finns ett land, hvars stad är skön och härlig, Ty han är
4. Det finns ett land, som in-tet o - rent känner Och in - gen
5. Det finns ett land, som har en så - dan skönhet? Hvem är den

tidens gränser är det land. Det finns ett land, där aldrig tår mer
rop, ej heller nå-gon värk. Det finns ett land, där jag skall e-vigt
bygd af guld och ädelsten. Och denna stad be - höf-ver ic - ke
styggelse, ej hel - ler lögn. Det finns ett land, där endast Je - su
vän, som mig kan föra dit? Jo, lan-det finns där up-pe hos min

gju - tes, Ty sor - gen kan ej nå dess skö - na strand.
va - ra Kvitt synden och dess mån - ga följ - der --märk!
so - len, Ty Herrens här - lig - het ut - gör dess sken.
vän - ner Ha tillflykt, frid och fröjd och e - vigt lugn.
Fa - der, Och Je - sus är den vän, som för mig dit.

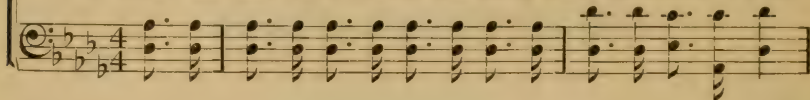
No. 266. När som dimman vikit har.

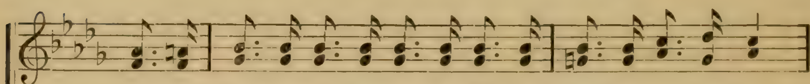
"Till dess dagen nalkats och skuggorna försvunnit."— H. Vis. 2: 17.

ANNIE HERBERT. Arr. — IRA D. SANKEY.
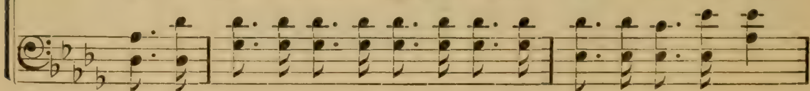


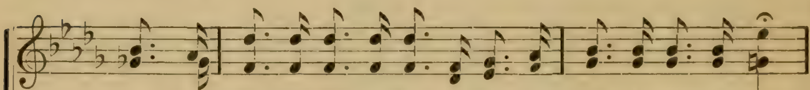
1. När den gyll - ne dimman rullat Bort från bergen, där den låg,
2. Of - ta van-dra vi vår ba-na Med ett hjärta tungt och trött.
3. Sam - las sko - la vi där-of-van Kring Hans himlatron i fröjd,



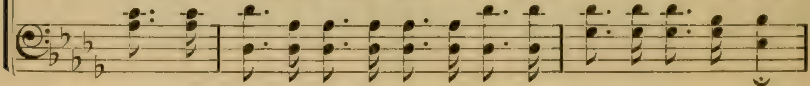


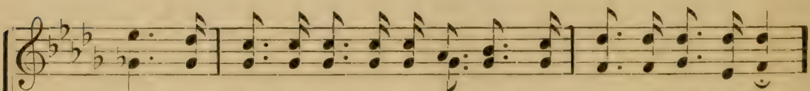
Och från him-len so - len strålar Öf - ver flo dens kla-ra våg,
Of - ta fam - la vi bland skuggor I den sorg, som mödan födt.
Sko - la kän - na dem vi äl-skat, Bättre där i lju - sets höjd,



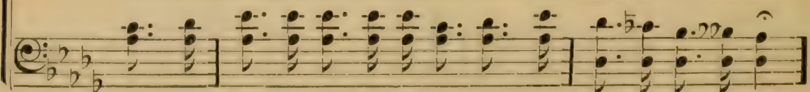


Min - nas vi det Herrens löf-te, Som oss en gång gifvit var;
Ah,men Je - su: "Kom, du trogne!" Vedergäl - la skall en hvar,
Och vår frälsningssång skall ljuda Evigt jub-lan-de och klar,





Att hvar - an-dra bätt-re känna, När som dimman vi - kit har.
När vi sam-las få en morgon, När som dimman vi - kit har.
När som skuggor-na försvunnit, När som dimman vi - kit har.



Vi få se, så - som vi ses, såsom vi ses,

Vi få se,

Och ej me - - - - - - ra öf - ver - ges

Och ej me - ra öf - ver - ges, ej öf-ver - ges

När den skö-na morgon bräcker, Hvilken bi - dar E-dens dar!

Ja, hvar - an-dra bätt-re kän-na, När som dimman vi - kit har.

No. 267. O, att en gång vara där.

"Och döden skall icke vara mer, icke heller sorg, icke heller rop, icke heller värk."—Upp. 21: 4.

Mrs. Elizabeth Mills. Geo. C. Stebbins.



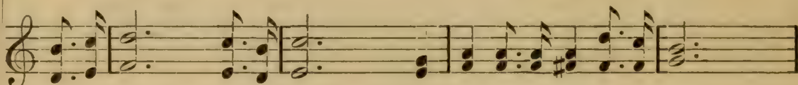
1. Vi tro på de he - li - gas värld, Vi
2. Vi pri - sa dess ga - tor af guld, Dess
3. Vi pri - sa dess gläd - je och ljus, Den
4. Vi pri - sa dess fri - het från strid, Från
5. O Her - re, bland gläd - je och kval Din



pri - sa dess här - lig - het här, Dess sa - li - ga
mur, som en å - del - sten är, Dess här - lig - het,
hvit - kläd - da him - me - lens här, De sa - li - ga
synd och från fal - ska be - gär, Dess mil - da och
hjälp och Din nåd oss be - skär, Att fri - a från



fröjd, oss be - skärd: Men, o, att en gång va - ra där!
strå - lan - de huld: Men, o, att en gång va - ra där!
sån - ger - nas brus: Men, o, att en gång va - ra där!
strå - lan - de frid: Men, o, att en gång va - ra där!
sor - ger - nas dal, Vi ock må en gång va - ra där!



Va-ra där, va-ra där, Men, o, att en gång vara där!



Va-ra där, va ra där, vara där!



Va - ra där, va-ra där, Men, o, att en gång vara där!



Va-ra där, va - ra där,

No. 268. Endast bida.

"Medan i vänten vår Herre Jesu Kristi uppenbarelse." —Kor. 1: 7.

MRS. FRANCES L. MACE. IRA D. SANKEY.

1. En-dast bi - da, till dess skuggan Blif-vit li - tet läng-re än!
2. Bi - da blott, tills skör-demän-nen Fört den sis - ta kärfven hem,
3. En-dast bi - da, till dess äng-lar Öppna vidt den pär-le-port,
4. En-dast bi - da säll en boning, Mer än hvar-je jordiskt hus,

En-dast bi - da, till dess da-gens Sis-ta glimmer slocknat hän,
Till dess ef - ter hänflydd sommar Höstens mognad brin-gar dem!
Vid hvars ingång trött jag vän-tat Och om rät - ta stun-den sport!
Hvarest lif-vets frukter mog-na I ett e - vigt him-la - ljus!

Till dess dödens natt för-svun-nit Från ett hjär-ta ljust en gång,
Samlen skörde-män, o, sam-len Hjärtats mog-na stunder, I!
Re-dan nu jag glad för-nim-mer De - ras fjär-ran rö-ster här.
Endast bi - da full för - so-ning, När mig Je-sus å - ter - ger

Till dess himlens stjärnor brutit Genom dunklet,—ljus och sång!
Ty de viss-nat, lifvets blommor, Och jag gläds att bärgad bli.
Om I kal-len mig från jor - den, Glad och re - do blott jag är!
Hvad min synd förbrändt, och pröfning Sorg och död ej finnas mer!

No. 269. Pilgrimens sång.

"Ett arf, som i himlen är förvaradt." —1 Pet. 1: 4.

DR. C. R. BLACKALL. W. H. DOANE.

1. I-bland öf-ver al-per vi van-dra Och å-ter i da-lars frid, I-bland är det skug-ga och mör-ker, I-bland ly-ser so-len blid. Hvar sky har en kant ut-af silf-ver, Ej e-vigt blir skug-gan kvar; Och

2. Vi vandra bland sky-ar och ström-mar. Är mödan oss tung i-bland, För-li-ta vi oss på vår Fa-der, Och fat-ta så tryggt Hans hand. Vi van-dra båd vin-ter och som-mar Båd kul-na och lju-sa dar, Men

3. Vi vandra en tid här på jor-den, På vä-gar, som Mästarn gått. Hans kär-lek be-ly-ser vår ba-na; Af Ho-nom all frid vi fått. Så li-ten på Ho-nom al-le-na! När Je-sus det vill, en hvar Får

snart tän-der rod-nan-de mor - gon En dag, som blir e - vigt klar.
bi - da den morgon, som tän - der En dag, som blir e - vigt klar.
skå - da den morgon, som tän - der En dag, som blir e - vigt klar.

Och snart tänder rod-nan - de mor - gon En dag, som blir e-vigt klar.
Men bi - da den mor-gon, som tän - der En dag, som blir e-vigt klar.
Får skå-da den mor-gon, som tän - der En dag, som blir e-vigt klar.

Kör.

God mor-gon! god mor-gon! Vi häl - sa hvar-an-dra där - of - van.

God mor-gon! god mor - gon! Vi jubla, när hemmet vi nå.

No. 270. Lefvande kvar.

"Jag vill lofva ditt namn." —Ps. 45: 17.

HORATIUS BONAR, (alt.)

IRA D. SANKEY.

1. Slock-nan - de bort liksom mor - go-nens stjärna, Hvil - ken med so - lens för - smäl - ter sitt sken, Vil - le jag skil - jas från världens bekymmer, Lef-van - de kvar i min gär-ning al-len'.
2. Skall jag väl sak-nas, när an - dra mig föl - ja, Skördan - de fäl - ten, jag sått i min vår? Nej, ty ar - be - tarn må gå från sin gärning, Hvilken al - le - na ej nå'n-sin förgår.
3. En - dast den sanning, i lif - vet jag ta - lat, En - dast de frön, som i lif - vet jag sått, Sko - la än väx - a, när jag har för-gä-tits, Lef-van - de kvar ut - i gär - ningen blott.
4. O, när vår Fräl-sa-re re - der de smycken, Hvil-ka må glän - sa på kro - nor af gull, Då skall i kär - lek Han min-nas hvar gärning, Hvil-ka de trog - na har gjort för Hans skull.

Kör.

Lef-van - de kvar i min gärning allen', Lef-van-de kvar i min gär - ning al - len', Vil - le jag skil - jas från jor dens be-

kym - mer, Lef - van - de kvar i min gär - ning al - len'.

No. 271. En kristens hem.

1. Hvar är en kristens fosterbygd? Månn' under Zi - ons pal-mers
2. Högt of - van skyn, där är vårt land, Där skymtar fram en frid-säll
3. Där - up - pe haf - va vi vårt hem, Vår hufvudstad Je - ru - sa-

skygd? Kanske vid Jordans dunkla våg, Där dö-pa-ren först Kristus
strand, Där bo ej synd och nöd och brist, Där väntar oss vår Herre
lem, Uppfyld af glans och har-po - ljud, Så praktfull som en smyckad

såg? Nej, ic - ke där, En kristens rät - ta hemland är.
Krist, Och där, där, där Vårt arf, vårt rät - ta hemland är.
brud, Där få vi se Vår Fa - der och vår Frälsa - re.

No. 272. Den fjärran stranden.

IDA L. REED. D. B. TOWNER.

1. Bortom jor-dens trånga gräns Finns en ljuf och härlig strand,
2. Fjärran är ej detta land: Bortom flo - dens mörka lopp,
3. Ljuf och stil - la dess mu - sik Tonar i - från fjärran strand,
4. Bortom lif - vets dunkla rand Bor-den fröjd vi bi - da här,

Där ej stor-men me-ra käns. Det är fri-dens gyllne land.
Dimmi - ga mot himlens rand. Re'n dess höj - der sti-ga opp.
Morgon - rod-nan mognar rik, Änglar vin - ka med sin hand.
Och i sa - lig-he-tens land Få vi va - ra Je - sus när.

Kör.

Härligt är dess kla-ra ljus; Skön och stil - - - - la hamnen är. Skall jag hö - - - ra få dess brus? Skall min själ sig fröjda där?

Härligt är dess ljus är dess kla-ra ljus; Stilla hamnen är, så stilla hamnen är. Skall jag höra få, jag höra få dess brus? Skall min själ sig fröj - da där?

No. 273. Guds folks hemland.

Ord af F. G. Hedberg.

Musik af F. Pacius.

1. O land, du säl - la andars land, Där Her-ren Gud själf bor; Högt
2. Där blir oss ljuft, där blir oss godt, Där blir oss allt be-skärdt; Hur
3. Därofvan skyn är det - ta land, Ej ö - ga sett det här; Dess
4. Och skänktes oss all världens glans, Och kun-de vi än få Hvad
5. Som blomman sluten än i knopp Dock mognar ur sitt tvång, Så

öfver stjärnehimlens rand, Långt från förgänglig - he-tens strand,
här än skif - ta må vår lott, Ett himmelskt hemland vi dock fått.
skatter famnar ej vår hand, Ty bortom död-lig - he-tens strand,
ypperst uppå jorden fanns, Hvad nå'nsin af en död - lig vanns,
skall ock för vår syn gå opp Guds pa - ra-dis, som är vårt hopp,

Där skall vår glädje blifva stor, Där Herren Je - sus bor.
Där skall vår glädje blifva stor, Där Jesus bor.
Hvad finns på jorden väl så värdt Att hållas dyrt och kärt?
Hvad finns på jorden värdt Att hållas dyrt och kärt?
Där Frälsaren och Fadren är, Vårt hemland det är där.
Där Frälsaren nu är, Vårt hemland det är där.
Till det - ta säl-la land än-då Vår längtan skulle stå.
Till det - ta sälla land Vår längtan skulle stå.
Och hög-re klinga skall en gång För Gud vår hemlandssång.
Och högre klinga skall För Gud vår hemlandssång.

274. O, jag vet om ett ljufligt land.

1. O, jag vet om ett ljuf - ligt land, Om jag
2. O, jag vet om ett ljuf - ligt land, Mån - ga
3. Ja, jag vet om ett ljuf - ligt land, Och fast
4. O, jag vet om ett ljuf - ligt land, Där far-

snart fin ge se dess strand! Blif-ver sor gen mig svår, Till min
vän - ner med palm i hand Re-dan fräl - sta där stå Och mig
här jag blir tryckt ibland, Af min Je - sus jag lär, Ingen
väl man ej ger hvaran'n, Där den längtande brud Finner

kro - na jag trår, Up-pe där i det säl - la land.
vän - ta ock - så, Up-pe där i det säl - la land.
gråt fin - nes där I det ljuf - li - ga fri - dens land.
tröst hos sin Gud I det ljuf - li - ga fri - dens land.

Kör.

I det lan - det jag snart får bli Från

jor-dens be-kym - mer fri; Min Fräl - sa - re kär är

fö - re mig där Att skaf - fa mig rum där - i.

VIII. SLUTSÅNG.

No. 275. Apostolisk välsignelse.

Vår Her-re Je-su Kri-sti nåd, Gud Faders kär - - -

lek och den He - li - ge An - - des del - ak-tig-het

Va - re med oss al - la, va - re med oss al - - la,

med oss al - - la

med oss al - la, med oss al - la! A - - - men.
med oss

Register.

NO.

Ack, jag längtar hem..... 261
Ack, saliga stunder, som Jesus oss ger.....................181
Ack, skola vi som samlats här i dag till bön och sång.........182
Ack, tiden ej förgår.............250
All makt i himlen, all makt på jorden.....................195
Alltid salig, om ej alltid glad.....150
Allt närmre, Herre, Dig.........130
Att somna in i Gud, hur skönt....245
Bergen må vika och högarna falla. 167
Bjud dem in de usla, arma.. 88
Blif i ditt förbund med Jesus....145
Blott en dag, ett ögonblick i sänder.......................151
Bortom jordens trånga gräns.....272
Broder, lägg din syndaskuld..... 86
Broder, o, betänk, du nalkas. 75
Denna är den stora dagen........ 32
Den store läkaren är här......... 50
De samlas, Jesu arbetsmän 206
Det finns en Gud, hvars allmakts ord....................... 2
Det finns ett land, där ostörd sällhet njutes.. 265
Det finns lif i en blick på den korsfäste Krist 84
Dig, Jesus, jag älskar, Du har mig ock kär.................126
Din för evig tid jag är...........196
Du går, Guds Lamm, Du milda.. 18
Du segern oss förkunnar.........35
Du som Din skatt på jorden äger. 83
Du stridshop, vaksam stå........138
Du ömma fadershjärta. 231

NO.

Dyraste Jesus.. 132
Dyre Jesus, låt mig hvila. 264
Efter slutadt värf på jorden.. 39
Ej långt från Guds rike. 96
Ej nu, men ack, en gång ändå....262
Ej offerbloden röd...............113
En, ack, en allena 56
En, dag, en dag mig döden kall. 248
Endast bida, till dess skuggan.. 268
Endast en blick af solljus........203
En fest nu beredes; en Konung är värd.. 98
En gång var jag vilse på stormande haf.. 154
En klippa Gud oss evigt är.. 165
En liten stund med Jesus........127
En liten tid, och striden snart skall sluta. 244
En rådsherre trädde till Jesus, en natt. 82
En sång jag nu sjunga vill........ 69
Ett barn i dag är oss gifvet. 17
Evangeli fackla för. 206
Faren väl, I vänner kära 232
Finns det en själ, som i trångtan. 91
Fort, räddningslinan i brusande haf........................219
Fram, du Herrens valde. 143
Framåt! Fram till Herrens ära.. 215
Framåt i Jesu namn.............241
Framåt, I kristne stridsmän. 216
Frukta icke, svaga skara.........163
Från ljusets kullar, kristna här....211
Från urtidens klippa, långt bortom vår tid. 105
Följ i tro blott Hans lag.........135

NO.
Förlossningen är vunnen......... 13
Förr'n bergen lyfte hjässan opp. . 6
För sista gången vi kanske nu....234
Gud, på lifvets pröfvofärd........221
Guds församling mötes här 199
Guds rena Lamm, oskyldig 19
Gud, vår Gud och Fader kär. 228
Gud är vårt starka fäste. 169
Gån, prediken Herrens ord. 218
Gån ut i hela världen och lären alla folk....................190
Gån ut i världen all 213
"Gån ut," så Jesus sade 202
Halleluja! Uppstånden - - 31
Har du hört det hur Han tar....117
Har du mod att följa Jesus, Hvad det än må kosta dig. 146
Har du mod att följa Jesus? ljuder frågan mången gång 80
Har du sett hur träden föllo. 243
Hela världen fröjdes Herran. 1
Helge Ande, ljufva.............. 72
Hemma, hemma får jag hvila....246
Herre, gjut Din Ande neder. 180
Herre, jag Din hjälp behöfver ... 225
Herre, min Gud, jag hoppas på Dig. 123
Herre, mitt hjärta............... 227
Herren i Israel kan icke svika....175
Herren är Konung, dess glädje sig världen 37
Herre, samla oss nu alla. 183
Himlens fåglar, hafva sina nästen . 122
Hur kan väl en yngling bevara. . .174
Hur ljuflgt klingar Jesu namn.... 49
Hur ljuft det bandet är 177
Huru ljuflig, hur öm var ej Mästarens röst. 103
Hvad gagnar dig att äga hela världen. 85
Hvad helst här i världen bedröfdröfvar min själ. 171
Hvad solsken i min själ i dag..... 59
Hvad är den kraft, hvad är den makt.....................170
Hvad är lifvet? Blott en dimma. 247
NO.
Hvad är min plikt mot Jesus. 144
Hvar finner jag hvilan så skön....258
Hvar jag går i skogar, berg och dalar.......................157
Hvar som helst med Jesus tryggad är min färd. 161
Hvart du går, Hans budskap bär. 212
Hvarthelst Du går, min Jesu kär. 193
Hvar är du? Hvar är du? Hvart skyndar du hän 76
Hvar är en kristens fosterbygd . . 271
Hvilodag, hur skön du är........187
Hälsokällan flödde 115
Här en källa rinner 116
Här må en sång af ungdomens röster 63
Här samlas vi omkring Ditt ord . 185
Här uti världen en främling jag går 118
Höga Majestät! vi alle............ 4
Högt öfver tidens storm och strid. 260
Hör, en hviskning smyger........ 97
Hören tempelhvalfven ringa. 60
Hör, hur himlens sånger skalla. . . 62
Hör, hur änglasången klingar.... 12
Hör, o syndare, ett budskap. 90
Ibland oss nu vår Jesus står ...197
Ibland öfver alper vi vandra. 269
I Ditt dyra namn, o Jesu... 239
I ett Zigenaretält, där ett barn . . 107
I korpungar små, ej kunnen I så. . 5
I Kristus har jag lifvet 249
I årets första morgonstund 238
Jag bär min synd till Jesus. 106
Jag har frid uti min Gud........162
Jag har gått vill på mörkrets våg. 223
Jag lofvat har, o Jesus 139
Jag står på stormig Jordans strand. 259
Jag trott på Guds härliga vishet och råd 108
Jag vill bära Herrens aga.........124
Jag vill sjunga om hur Jesus. 66
Jag visst icke borde gå och sörja. 119
Jag är en gäst och främling 256
Jag är så glad, när jag får gå. 152
Jesu, Du min fröjd och fromma . 184

	NO.
Jesus, Du mig förelade	192
Jesus kom att syndarn frälsa	104
Jesus, låt Din rädda dufva	226
Jesus mig nåd beskär	224
Jesus, min Konúng, blef född i Guds råd	54
Jesus, som farit dit upp till Guds himmel	40
Kasta brödet ut på vattnen	217
Kom, huldaste Förbarmare	186
Kom, låtom oss förenas här	64
Kommen, bröder, vi nu tåga	26
Kom till oss, du himmelska dufva.	70
Kom, vandra du med Jesus	140
Kristus lefver segern vunnen är	33
Kristus till bruden	134
Kristus är uppstånden! Fröjda dig, min själ	29
Lammets folk och Zions fränder.	176
Lef för Jesus. Allting annat	204
Lefver du det nya lifvet	77
Lif i hans nåd och förlåtande tröst	112
Lofsjungom Herren Jesu kärlek	61
Lofva Herren Gud min själ	8
Lycklig du, som ren fått lämna	254
Låt mig börja med Dig	240
Med fröjd vi möta dyra vänner	235
Med Gud och Hans vänskap, Hans ande och ord	178
Mild och förlåtande Frälsaren kallar	94
Min andes lit är blott till Dig	131
Min blodige Konung på korsträdets stam	22
Min Jesus, som Du vill	128
Min själ drefs omkring uppå stormande haf	149
Min själ hör en ljuf harmoni	129
Min sång skall bli om Jesus	58
Min vän! hvad tack skall jag Dig gifva	52
Måste då jag gå så tomhändt	220
Mänska dig besinna	79
Nu fröjde sig den vida jord	172
Nu går ett nådigt Herrens år	236
Nu låter jag sorgen fara	120
Nåd är ett härligt ord	114
Några gå bort ifrån Herrens hus	92
När den gyllne dimman	266
När döende jag är	251
När Petrus, Herrens sändebud	191
När på det blodbestänkta kors	110
När som lifvets stormar rasa	155
O, att mer jag känna må	229
O, blödde Frälsaren för mig	20
O, det sköna bibelordet	173
O, du nådens helga källa	53
O, du saliga, o du heliga	15
Ofta af vemod fylls vår själ	233
Ofta i kvällen	101
O, förtälj än dessa ord	111
O Guds Lamm, som borttager världens synder	198
O, hvad blir af dig, när dagen gryr klar	252
O, hvilken fröjd det hjärtat ger	200
O, hur lycklig är den	156
O, jag har en vän, som älskar mig.	160
O, jag vet om ett ljufligt land	274
O, jag är så säll uti Jesus	148
O Jesu, Du fröjdar mitt hjärta	222
O, Jesus Ditt namn är att fäste i nöden	51
O, kom Du helge nådens And'	71
O, kom låt oss sjunga om Jesu	68
O land, du sälla andars land	273
O, låt ej ordets makt förgå	87
O, låt med kraftigt ljud	93
Om glädjen, lik solsken, förgyller din väg	136
Onda ord, o, låt dem aldrig	179
O, någonstädes gråter	78
O, skulle jag förgäta Dig	133
Pris Gud, all godhets källa vid	73
Pris Gud, i makt och kärlek stor	74
På de sällas gyllne strand	263
På underbara vägar går	168
Rägn af välsignelse blir det	188
Saliga visshet, Jesus är min	158
Samme Jesus, samme Jesus, vid Sikars brunn	55

NO.
Sanna, uppriktiga, trogna och fasta........................ 137
Segrande nu, men än till seger....209
Se Guds Lamm, det helga, rena .. 23
Se, Jesus kommer snart......... 41
Sen liljorna, hvita såsom snön....153
Sent, sent, så sent! och natten mörk och kall................ 44
Si, det är natt på bergets höjd.... 28
Si, Jesus är ett tröstrikt namn... 48
Sitt öga Jesus öppnat har 30
Si, vi gå uppåt till Jerusalem.....255
Skall du alltid hasta............. 81
Skall väl Jesus glömma 57
Slocknande bort liksom morgonens stjärna 270
Snart vandas en dag så härlig och stor. 43
Snart skall vår brudgom komma . 42
Solen sjunker bakom bergen.....230
Som trår en hjort till källans våg. 121
Sorgsna själ hvem än du är. 99
Stilla, ljuflig, underbar 102
Stridsmän äro vi i hären.........207
Ströfvar ej nu på gator och torg. 205
Svinga dig, min ande, opp........ 24
Syndare, hör! du som lider nöd .. 89
Så din strid du kämpat ut.. 242
Så gladligt jag vandrar till jordanens flod.........................189
Så älskade Gud världen all.. 7
Säg, brinner din lampa väl, broder. 214
Säll den, som icke träder.........147
Tiden försvinner så snabbt som en dröm........ 253
Till Betlehem mitt hjärta... 16
Till Betlehem nu vi skynda.. 14

NO.
Till fridens hem, till rätta fadershuset 257
Till härlighetens land igen 38
Till Jesu kors jag flyktar......... 27
Till verksamhet! för Kristi skull . 210
Tryggare kan ingen vara.........166
Tänk, o, min själ, den dyraste stunden..................... 25
Upp, min själ, att Herren lofva . . . 67
Upp min tunga.. 34
Uppstånden ur grafven vår Frälsare är 36
Upp, Zion, upp, brist ut och sjung. . 10
Vak upp, sjung Moses sång 65
Var helig, var helig 141
Var hälsad, sköna morgonstund . . 9
Vi hafva i himlen en öfversteprást. 109
Vi hälsa dig välkommen. 201
Vi komma att till Jesu död 194
Vill du gå med till himlen, så låt oss följas åt...................... 95
Vi tacka Dig, o Jesu god......... 21
Vi tro på de heligas värld........267
Vår Gud är oss en väldig borg....164
Vår Herre Jesu Kristi nåd........275
Vår Herre Jesus hylla vi.........142
Vår Herre nu förkastas 45
Väktare, när få vi skåda.. 47
Välsignad Han, som evigt styr. . . 3
Åter ett nådigt år har försvunnit. 237
Ängsliga hjärta, upp ur din dvala . 125
Ära vare Gud i höjden............ 11
Är det intet för dig, är det intet för dig 100
Är det sant, att Jesus är min broder 159